

NVGÆ VENALES

K NVGÆ VENALES,
SIVE,
T H E S A V R V S
RIDENDI & IOCANDI.

A D
Gravissimos Severissimosque Viros,
PATRES MALANCHOLICORUM
Conscriptos.

ANNO 1644.

Prostant apud N E M I N E M ; sed ta-
men Y B I Q U E .

ACCESSERVNT
huic Editioni,

1. *Pugna Porcorum.*

2. *Crepundia Poëtica.*

Horatius.

*Misce stultitiam Consiliis bre-
vem.*

PRÆFATIO.

Festive Lector.

Semper *jocari*, *stultorum*; *nunquam risui operam dare*, non minus *fatuorum hominum est*: ut pote qui id quod sibi proprium est, faciunt quasi minime proprium. Si enim homo rationalis, etiam risibilis est. Atque hoc est, quod homini proprium, & quidem quarto modo, appellant cum ratione differentes Logici. Ex his autem modum tenere, sapientis est.

Omne tulit punctum, qui
miscuit utile dulci.

* * 2

Hora-

PRÆFATIO.

Horatius ait, & omnium calculo approbatur. Quomodo autem illud fieri possit, haud facile explicatu est. Ego, qui tamen unicuique liberum suum iudicium relinquo. non sic severo studio inhiandum existimo, ut propterea omnis resibilitas, proinde humanitas tollatur, exuatur; neque sic risui operam dandam puto, ut ea de causa omnis severitas, omnis autoritas exulet, atque ita fieri potest, ut

Sit modus in rebus, sint certi denique fines

Quos ultra citroque nequit consistere rectum.

Cuius

PRÆFATIO.

Cujus modi tanto major habenda ratio est, quanto major utilitatis Est enim id ut iterum hoc dicam, optimum utilissimumque, serius festiva miscere Quod ut majori cum delectatione facere possis, quisquis es Lector, visum fuit hæc Ridicularia elegantissima simul cum aliis festivis opusculis recudere, risuique promovendo iterare. Tu interim

His utere, Lector amice;
Quæ bona sunt, lauda; falsa
refelle: vale,

LOITAT

rust
piti
fen
gul
a v
les
tibu
fine
abs
agg
rum
qu
æst
lam
nia
Min
tio
ram
atrin

Quenam in mundo admiranda ?

R E S P.

*Q*uod omnes cornices sint nigrae : quod ratti aequè citò currant ac mures : quod canes ossa arrodant & deglutiant : quod rusticus armaturam induat , galeam capiti imponat , hastam arripiat ad defendendum pullos gallinaceos , cum singulis diebus tam diligenter observentur à vulpium orphanis. Mirabile quod felles nequam post coenam , densis existentibus tenebris , sine lumine , sine gladio , sine pileo , nudis auribus pedibusque , absque crepidis calopodiisque audeant aggredi ingentem exercitum honestorum murium & glirium. Mirabilius quod hyems nunquam ita caleat sicuti aestas : uti legitur apud Quinquarillam , sine perspicillo in libro per omnia albo , in illis verbis *pata, pata, pon.* Mirabilissimum omnes foeminas hoc vitio laborare , ut per unum idemque foramen mingant & cacent , cum (scilicet) *atrinae podicem obverterint.*

A

Quid

Quid est scholasticus ?

R. Est filius patris sui, frater sororis, nepos avunculi, doctor omnium, præsertim in naturalibus, utpote qui se libenter adjungit puellis quæ ex simplicitate caseum feli custodiendum commiserunt. Summa summarum studiosus melius loquitur furno, etiamsi os ejus non ita largè pateat; profert aurea verba, etiamsi rostrum ipsius non sit flavum.

Noctis commoda quænam ?

R E S P.

1. Nocte conficiuntur homines.
 2. Nocte amatores amasia sua adeunt, & cum iis fabulantur. 3. Nocte Cosmographi, Astrologi, Philosophi contemplantur planetas. 4. Nocte ebrii sine scandalo sese inebriant & planetas (hem patinas dicere volui) perscrutantur. 5. Nox arridet magis, quo liberius suam magiam exerceant; placet furibus ut tutius furentur; meretricibus ut delectabilius coeant. Breviter (ut 600. literis dicam) nox confert dulcem quietem, & inducit oblivionem omnium malorum. Certè si nox non esset, multi artifices se perditum irent: qui candelabra, & candelas conficiunt, quàmnam re-

com-

con
nec
me
qui
esse
Obje
non
I. I
mine
tur.
turali
non 8

R.
suo.
Sap

I.
militun
subtili p
catoribu
non ren
cœnari c
merc cur
tibus; c
at quadra
nostri si

3

compararent sibi victum? Lenones honesti quomodo sese sustentarent. Magni mercatores sulphuratorum mendicarent; quid enim opus esset sulphuratis, si non essent candelæ; quid candelæ sine nocte? *Object.* Luna est candela naturalis, ergo non opus est candelis artificiosis? *R.* 1. Luna non semper lucet, & tunc homines instar glirium stertere cogentur. 2. Est quidem Luna candela naturalis lucens nocturnis & vespertilionibus, non & hominibus, multo minus furibus.

Mulier quænam pudibunda.

R. Quæ tegit faciem cum indusio suo.

Sapiens homo à quibus debet cavere?

R E S P.

1. A zelo amantium. 2. A rapinâ militum. 3. A penna notariorum. 4. A subtili practica procuratorum. 5. A mercatoribus non dantibus mutuò. Contra non renuet prandere cum Abbatibus; cœnari cum Advocatis; jentaculum sumere cum commissarijs aliisque magnatibus; celebrabit pascha in ædibus suis, at quadragesimum ubique. Præceptores nostri si nos instruere solebant: Quinque

A 2 homi-

4
hominum genera frequentant nundinas,
1. emptores, 2. venditores, 3. spectato-
res. 4. ij qui spectatum veniunt, 4. trium
literarum homines, vulgò crumenife-
cæ, ab hoc quinto hominum genere,
discipuli, vobis cavete.

*Cur odium Vatinianum inter Monachos
& Canonicos ?*

R. Quia monachis ova, Canonicis
gallinæ in delicijs sunt. Monachi accu-
sant Canonicos, quod gallinas devo-
rent, quæ illis culenta parere possunt;
contra Canonici accusant Monachos,
quod ova comedant, è quibus pulli gal-
linacei (cibus Canonicorum) excudun-
tur. Iudex & Scabini sic responderunt:
Monachorum rationibus perpensis illis
assentimur: sed perpensis rationibus Ca-
nonicorum & illis assentimur, itaque ne-
utra pars causâ cecidit. Monachorum
una ratio est è millibus petita, quia pos-
sunt esse gallinæ absque ovis: nam Deus
in prima creatione creavit gallinas cum
nullum esset ovum. Contra Canonici
asserunt Deum gallinas non ex nihilo cre-
asse, sed ex materiâ quâdam confusa,
quam Iudæi *tohu vabohu*, poëtæ *chaos* no-
minant. 2. arcte accurateque tenent
gallius

gallius posse produci etiam non existentibus gallinis: idque probant experientiâ. Nam cives in Alcair, urbe Turcicâ, in furnis suis calidis ex ovis pullos exilire faciunt: itaque adhuc sub iudice lis est, quis victor, quis victus, dubitatur.

Fœmina formidolosa quænam?

R. Quæ caudam intra crura deponit.

Homo cujus partis oratioque est?

R. Parricipii partis: quia partem capit ab omni animalium genere. Sic multis *Struthiocameli* ventriculus est, qui durissima concoquere possunt? aliis ad est cor *Leonis*, in quorum numero sunt milites quidam? plures *canis* natura gaudent? quam plurimi *suis*, omnia promiscuè devorantes; infiniti *asini* complexione delectantur, à Gallis dicti, *Asnes à courtes oreilles*.

Quotuplices sunt crepitas ventris?

R. Sunt multiplices. Tormentarii horrendos edunt sonitus; domicella crepitus suos premunt intra nates, exilesque sonos emittunt; crepitus apothecariorum nihil aliud redolent quam vinum aromatites, vel anisum conditum: aromatiarii

matarii nil nisi zingiber in podice habent
procuratores articulant suos crepitus, si-
cuti causam alicujus processus; advocati
(quosauri sacra fames exagitat) nil nisi
aurum tonant in suas braccas; experiemi-
ni, & proculdubio invenietis aliquid mer-
dæ.

Femina audax quænam?

R. Quæ duos homines per unum fo-
ramen expectat.

Quid est Rusticus?

R. Liberalis est, ut dives avarus;
delectabilis, ut stercus saccharatum; syn-
cerus, ut miles tempore belli apud pul-
chram foeminam; amabilis ut podagri-
cus; albus ut civis ex Aethiopia, civilis
ut rusticus Montensis. Breviter, Domi-
nus rusticus (cui Deus largiatur vitam
donec moriatur) est pulchrior monacho
sine cappa, mendico sine scutella, advo-
cato sine codice & decretalibus, ebrio si-
ne cantharo. Dominus rusticus est insigni-
nis & generosus miles, qui uno oculo
torvo tremorem incuteret integro exer-
citui muscarum, imò scarabæorum: in il-
lius honorem sequens carmen pono,

Rustica

*Rustica gens est optima flens, sed pessima gau-⁷
dens.*

Vngentem pungit, pungentem rusticus ungit.

Quosnam usus præstat charta?

R E S P.

1. Ut nates mundemus, alioqui digi-
tis illas tergere oporteret. 2. Memoria
optimorum librorum chartâ reservatur:
hinc extat Ovidius de amoribus, specu-
lum ululæ, quatuor filii Aymonis, &c.
probatî authores, qui ex incendio Trojæ
reservati sunt. 3. Literæ amatorîæ ad a-
masium charta transmittuntur. Quid hi-
storîographi, poetæ, oratores essent
sine charta? sine gramine campus, & sine
crine caput.

Femina meticulosa quænam?

R. Quæ non audet dormire sine viris.

*Quis sagittarius collimat ad pedes, &
tangit nares?*

Crepitus ventris Germani sic efferunt?

*Der unghewviffe Schutz binn ich ghenannt,
In allen Landen sehr vvoll bekannt,
Ich ziel dir mach d'versch, vnd tref dir die
Nasß,
kanstu es mir sagen, du bist ein Basß.*

A 4

Bona

Rustica

Bona Eunuchorum quænam?

R E S P.

1. Sunt immunes à carnalibus voluptatibus, quibus homines brutorum mote argitantur, & quasi in furorem præcitantur. 2. Moriuntur in suo individuo, sicuti phoenix, avis nobilissima. 3. Habent vocem exilem & musicalem. 4. Præficiuntur gynæceis imperatorum, Regum, Principum, &c.

Bona Christiana quænam?

R. Quæ non audet dormire absque præbytero.

Vinum à quibus in pretio habitum fuit?

Romani authorem vini tam magni fecerunt, ut eum inter Deos ponerent; Græci in vino veritatem esse dixerunt, ideo Bacchus pingitur nudus & juvenis: quippe qui sine malitia & fraude veritatem aperit. Hippocrates & Galenus asserunt vinum esse medicamentum præstantissimum. confortat enim & calefacit nervos frigidos; purgat melancholiam; provocat urinam; calefacit stomachum; sistit vomitum, & animat homines ad actus heroicos.

Cut

Cur asinis sese mutuo fricare licet ?

Hoc privilegium omnibus asinis & quadrupedibus & bipedibus concessum, se mutuo scabere : quia genealogiam suam ducunt à tritavo illius asini, cujus maxilla Cain occidit fratrem suum Abelen.

Quis usus raparum & brassicæ capitæ ?

R. Sunt optima medicamenta pro ægrotis. Decoctio earum pellit cholicam ventosam, quæ sese exferit per posticum, & sensum odoris vellicat foetore maligno.

Quid est homo sine barbâ ?

R. Piscis sine squamis, ursus sine crine, foemina sine pilis, canis sine cauda.

Mulier nauseabunda quænam ?

R. Quæ nihil appetit, nisi jure persusum.

Avarus cui similis ?

R. Est similis porco. nam nemini prodest, nisi post mortem. Sed invidus, neque post mortem quicquam utilitatis adfert, & in vita sua valde parum.

Crepitus ventris est ne corporale quid ?

R. Ita : probatur sic ; ratio corporis organici consistit in subtilitate sensuum. Atqui nihil æquè sensibile est ac crepitus. Ergo crepitus est corpus organicum.

A 5

2. Ecce

2. Ecce alia ratio deprompta ex profunditate meæ brachæ : Ea omnia quæ constant ex quatuor elementis sunt corporea. Sed crepitus sunt compositi ex quatuor elementis. Ergo (*Minorem probo*) quia crepitus sunt sicci, humidi, frigidi & calidi. fac periculum victo dabis manus. Quam pulchrum est philosophiæ operam dedisse; ubique enim locorum nobis adiumento est. 3. Quo suas habent dimensiones, longitudinem, latitudinem & profunditatem corporea sunt. Ergo crepitus sunt corporei. Quia quidam crepitus magni, quidam longi, quidam breves, quidam curti, quidam obliqui, quidam largi, secundum magnitudinem foraminis.

Caci quibus rebus minime indigent?

R. Candela & perspicillo, juxta illud :

VWas bath keriz oder Brill,

VVan die Eul nicht sehen vwill.

Quid remedij pro odoratus amissione?

R. Recipe medicamentum, quod in officinis vocatur *Diamerdis*.

Papirus, unde denominationem habet?

R. A priapo, Deo, inter Gentes & amatores, satis noto : anagrammatizet quis

quis v
casder
pirus
amasi
rant.

R.
3. In

R.
mag

R.
bilia
pitu
fun
infi
ind
mil
nu
tra
nu
tar
pi
cro
sc
no

quis voculas *Priapus* & *Papirus* inveniet easdem literas. Ideò autem à *Priapo* *Papirus*, quia eo amatores utuntur, dum ad amasias sua literas transportandas curant.

*Quibus in locis, publicè licet loculos
exhaurire?*

R. 1. In Ganea. 2. In Caupona.
3. In sphæristerio.

Coitus, quid efficit?

R. Efficit largam, parvam, curtam & magnam amicitiam.

Crepitus ventris, est ne spiritualis?

R. Ita. probatur sic: 1. Quæ invisibilia sunt, spiritualia sunt. Atqui crepitus sunt invisibiles. Ergo spirituales sunt: minorem probo, dum vos oro ut insignem crepitum emittatis, mihi que indicatis cujus coloris sit, vel metimini mihi ulnam unam, sicuti metiri solet pannus, & vobis, ut in concursu lampada tradam. 2. Quæ habent agilitatem, ut nullus hominum possit eorum ictus evitare, sunt spiritualia. Sed tales sunt crepitus. Ergo, &c. His adde, etiamsi crepitus proveniunt ex spelunca, & nascantur sine visu, sicuti talpæ, attamen non sunt palpabiles, sicuti tenebræ AE-

gyptinorum. Ergo, &c. 3. Fides ex auditu est. Crepitus sunt ex auditu & odoratu. Ergo crepitus spirituales sunt.

Femina superba quenam?

R. Quæ tantum magnos intuetur.

Phlegmaticis & pulmoniacis quomodo succurrendum?

R. Clystere auriculari, seu in aures injecto, quo cerebrum eorum purgetur à pituitosis & biliosis humoribus. Hoc medicamentum heri vesperi (nolo enim numerare, menses septimanas & dies) inveni in aliquo libro impresso triginta annis ante mundi creationem. In quo etiam libro inveni medicamentum ex helleboro albo confectum, quo sumpto Lens abortiit & pediculus sternutavit. O quam pulchrum est, esse medicum! etiamsi nasum stercorei admoveere debeat: quid tum postea? ex re qualibet bonus odor lucri: licet stercus & urina sint medicorum fercula prima, non curo; modò mea bursa semper sit grvida Iacobitis; modò meum armamentarium semper probè sit instructum si non pistolis, saltem pistolettis; sit interim (per me licet) medicorum *recipe, decipe.*

Quod-

*Quodnam est præsentissimum remedium
colicæ ?*

R. Occludere os, & aperire nates. Agimus vobis gratias Reverendi Doctores, & in gratitudinem osculamur manus vestras, vos in recompensationem osculamini nostros nates.

Quid est honor ?

R. Est nihil apud Latinos, rien apud Gallos. Honor est, quod facit fumare culinam; honor est, quod replet granaria & cellas; honor est, superbè vestitum esse; honor est, strenuè evacuare cantharum, honor est 1000. homines in prælio occidere & ne unum quidem procreare.

Mulier Hugenota & Papistica quænam ?

Hugenota est, quæ omni tempore desiderat carnem; papistica, quæ sæpe voluit & tractat aspergillum.

Volatus avi paradisi quam vim habet ?

R. Mare reddit humidum & salsum; ignem efficit calidum, & aromata efficacia cordi corroborando.

Quænam sibi honorifice cedunt ?

R. Dies cedit nocti, tempus serenum pluviOSO, dies sabbati diei solis.

Quid

Quid est crepitus ?

R. Crepitus est flatus ventris , quem natura , provida sanitatis tuendæ causa , per podicem ejicit , materia ejus existens paululum crassa : hæc est definitio essentialis & quidditativa , constat enim ex genere , quod est flatus , & differentia , quæ est ventris , nisi velis nos æque per os ac per podicem pedere.

Ære alieno obærato quid jucundissimum ?

R. Si terminum dilatationis ei detur. eousque dum induciæ fiant inter feles & mures.

Mendici quam varia nanciscuntur nomina ?

R. Si juxta rivum Rheni comedant , Domini Rheni appellantur , si in plateis pediculos colligant , custodes platearum vocantur , si juxta exercitum sese scabant , generosi milites sunt , si furentur , patibuli incolæ existunt , si panem petant propter Deum , propriè mendici dicuntur.

Quid est femina ?

R. Est secunda pars , necessaria ad propagationem & conservationem generis humani. Græcus quidam dixit , ignem , aquam & foeminam esse tria mala , atque ita foeminam bonam quis inveniet ? Philemon testatur , bonam capram , bonum

num
tria po
foemi
vel e
chritu
cum
earum
luti s
maræ
dictu
pon
tenu
run

illu
ma
Na
xe
m

cu
d
i
r

num mulum, & bonam fœminam, esse tria pessima animalia. Simonides dicit, fœminas natas vel ex simia, vel ex vulpe, vel ex mustela; alter clamat earum pulchritudinem esse, instar rosæ spinis circumdatae, verba earum, fraus, ornatus earum, cauda pavonis, amor earum, veluti serpens, qui in amplexu strangulat maræ suum. Fœmina (quod sub rosa dictum velim) est homo levissimus, vix ponderans duo grana, fœmina constat ex tenuissima materia, cujus ulna emitur teruncio.

Quare rex rhombuli, trifolij, cordis & ligonis, quatuor chartarum reges semper sunt pauperes?

R. Quia continuo sunt in lusu: juxta illud: Ludus homini perditio. Miserrima est præterea conditio eorum regum; Nam si uni parti nimium pecuniæ detraxerint, condemnantur ad ignem, & sicuti magi in cinerem rediguntur.

Quibus caput facile tumidum fit?

R. Iis quos deficit moneta. Homunculi quidam cum in popina quadam abdomini inserviissent, capita eorum ita intumuerunt, ut inde egredi non potuerint.

Quid

Quid est Melancholicus ?

R. Est stultus inter omnes asinos , qui non intelligit carnem perdicum esse longè delicatiorē vaccina.

Fœmina spiritualis quanam est ?

R. Cujus vagina capax est magnarum rerum.

Crepitus ventris est ne bonus ?

R. Ita : probatur sic: Illud censetur esse bonum, quod utile , jucundum & honestum est. Cicer. I. Offi cior. Atqui tales sunt crepitus. Ergo. Minorem probō : utiles sunt crepitus: quia qui animo se pedit prolongat vitam suam, juxta proverbium vulgare ; utilitas crepitus inde quoque apparet , quod omnes ferè artes ex eo originem suam duxerunt. *Musica* ex crepitu orta est , quia tota pendet ex varietate sonorum : sicuti non inveniuntur duo nasi per omnia similes , ita vix ac ne vix quidem duo crepitus ejusdem soni, sed quot peditores, tot soni. Antiqui prædicebant pluviosum aut serenum tempus , ex tono & sono suorum crepituum, Ecce *Astrologia*, Germani , quia crepitus emittunt , tanquam ex profunda aliqua spelunca , hinc bombardæ , &

tor-

tormenta bellica inventa; Galli, hinc confecerunt pilam lusoriam, quam follem appellant. Nautæ, artem navigandi, inde didicerunt, ut uno vento ad contraria loca navigare possint, hac consideratione moti, quod crepitus collimet ad pedes & feriat nares. Galenus, Hippocrates, Avicenna, Rases, &c. multa secreta, quoad medicinam, inde hauserunt. 2. Crepitus est jucundum quid; quia cantat nascendo, & nascitur cantando. Imò quod plus est, unus crepitus clarè editus omnes sodales, etiam omninò melancholicos, ad risum concitat. Inprimis crepitus canis aulæ delectabilis est, quippe qui veniam pedendi largitur Domicellis omnibus horis, dummodo dicant, abigite canem, quia pepedit. 3. Crepitus est honestum quid: quia utilitatem adfert maximam, & hominem vivificat, unde quidam ex retento crepitu obierunt. Hinc Cæsar quidam Romanus, edicto permisit, ut cuilibet crepitum clarè emittere liceret, etiam in ipso convivio.

Filij prodigi quinam?

Quorum abavus est midas. Nam midas omnia quæ contingebat, mutabat in aurum, ita prodigi omnia Midæ bona relicta

relieta transmutant in merdam , colore
codem , sed odore planè diverso.

*Quomodo efferes uno vocabulo latino
quinque animalia eaque pilosa?*

R. Vultis scire? unico verbo hoc con-
culcavimus. Prima syllaba est *con* Galli-
canum , quod Latinis sonat cunnum.
Secunda syllaba est *cul* , quod etiam Gal-
licum est , Latinis autem est podex ; Ter-
tia syllaba *cat* picardicum est, Latinis cat-
tus, Quarta syllaba est *vi* & est opifex na-
turæ. Quinta syllaba est *mus*, animal sa-
tis notum, Gallicè *souris*.

Mulier debilis quanam est ?

Quæ statim in dorsum cadit , simulac-
eam vel digitulo quis tetigerit.

*Quanam est differentia inter pediculum for-
maliter sic dictum , & pediculum
planum, seu inguinalem ?*

R. Pediculus ut sic totum perreptat
corpus, at pediculus planus inhæret my-
staci palpebris &c. occupatque , portum
posticum ; Gallis , *le port soufflé au cul*.
dictum. Dicam planissimè , ut cæci vi-
deant, surdi audiant, leprosi sentiant. Pe-
diculus inguinalis est instat planetæ fixæ,
at pediculus vulgaris instar planetæ erra-
ticæ :

ticæi : aliquando tamen boni amici sunt, ita ut eadem mensa imò eadem quadra utantur.

Rapa quomodo profunt ?

R. Auferunt à filiabus cordis palpitationem, syncopen anxietatem, pleuritidem, appetitum inordinatum, colorem pallidum, tremorem, vomitum oris, sed non podicis. Summa, rapa & brassicæ capitatæ profunt. Nam brassicæ procreant ventum, & rapæ crepitum. Quidam multa comedendo rapa, femoralia permerdavit. Si quis non vult credere, admoveat nasum & sentiet proculdubio, nisi prorsus careat odoratu.

Quis est author ventorum ?

Deus, follis confector & podex.

Bona domestica quanam est ?

R. Quæ omnibus satis pensi exhibet.

Quid sunt Bohemi ?

R. Sunt homines rotundi, quorum nasus, dum vivunt, semper intra duos oculos consistit, qui æquè sordide egrediuntur mundo ac intrant, qui habent ventum in podice æquè ac follis; minimum eorum natura donavit 32. dentibus, qui maxilla instar crepita culi leproforum.

Bohe-

Bohemi plebei equitant super foeminas, at magnates & nobiles super equos, stulti sunt per naturam, estque ijs stultitia proprium quarto modo, frigent præ calore, & æstuant præ frigore.

Quinam sunt excommunicati?

R. Qui crepitum emittunt & non aperiunt podicem.

Quam quisque novit artem, in hac se exerceat?

R. Itaque Philosophus loquatur de Philosophia, medicus de merdis, cerdo (vulgò autifex in corio) de veteramentis, barbitonsor de barba. Cæcus delectetur baculo suo, Doctor caputio, monachus cappa, faber securi, nauta navi, &c.

Recita laudes podicis?

R. Dominus *podex* cætera omnia membra dignitate superat. Nam 1. est *philosophus*, quia gerit barbam. 2. Est *advocatus insignis*, quia tam clarè animi sui sensa exprimit, ut nullus advocatorum audeat nasum suum admoveare. 3. Est *capitaneus* animosus, nam aut vult vincere, aut vinci sive mori, ita præfractè pugnat. 4. Est *Rusticus* insigni charitate præditus, sæpe enim vicini sui agrum gratis sterco.

stercorat. 5. Dominus podex est excellens *piſtor*, præſertim quoad induſium. Linteamina enim tam citò non ſunt extenſa, quin picturas varias adumbret. 6. Eſt probatus *pharmacopola*, quia optimè conficit confectionem *Diamerdis*. 7. Eſt optimus *muſicus*. Nam quamvis muſica divina & vocalis ſit jucunda, nihil tamen ad podicis muſicam. Nam vocalis muſica tantum ſatisfacit auribus, at podicis muſica non tantum tangit auditum, ſed etiam odoratum, guſtum, viſum, tactum. 8. Eſt *vir honorabilis*, quia primus locus ei assignatur. In conviviis hoc cernere licet, ubi parietes tapetis ornatu ſunt & pulvinaria compoſita, nam ibi audiuntur ſtatim hæc & ſimilia: tu pone podicem hic, tu ibi, hem tu nimis humiliasti podicem, tu non ſatis commode ſedes, nimium exaltaſti podicem, tu eas allatum in vinum cum tuo podice, tu manes hic cum tuo podice, & ego vobis, ago gratias, & abeo cum meo podice.

Fæmina curioſa quænam?

R. Quæ appetit ſcire, quid quivis poſſit.

Qui maximè omnium luçantur?

R. Qui in hoc ſeculo ſunt verſipelles, tempori ſervientes & inſtar Chameleontis,

ontis, quemlibet colorem induentes, qui cum affirmantibus, affirmant, cum negantibus negant: hic quæstus hodie est uberrimus.

*Brassicis capitatis quinam dele-
stantur?*

R. Fœminæ: idque propter acrimoniam earum, & cum eas miscuerint cum farina zizaniorum, provocant annos, dies & menses suos, suppositis in modum suppositorij: loquor de *Androgynæ*, id est, corpore composito ex duplici podice & quatuor clunibus, quod mirificè facit ad conservationem generis humani. Gallenus ait, brassicam capitatam admodum utilem esse ijs, qui tremori & convulsionibus sunt obnoxij: quare consulo juvenibus, ut omni mane sumant scrupulum unum, ut nates tremant, quando virga eis minatur, sumant item tandem recens nuptæ, ut possint alacrius perficere opus, quod prima nuptiarum nocte exequendum.

Femina gulosa quenam est?

R. Ad hanc quæstionum, utpote difficilem, solus respondere nequeo: subvenite viri qui ornati estis more Mosæico secundum vetus Testamentum scilic.

Hem

Hem de
momin
hendite
citis:
licatula

R.
torum
futi.
rum,
eoque
dicas,
gus &
si fide
omne
to Ta
be &
hend
possi
gnun
& me
meli
rus q
prov
long
tur,
sus c

Hem devorate manipulum unum cinamomine syncope corripiamini , apprehendite trabem ne cadatis : quid jam dicitis : Illa gulosa est , quæ amat rem delicatulam. Rem acu tetigistis.

Quis nasus est optimus ?

R. Magnus. Vide catalogum Imperatorum Romanorum , omnes fuerunt nasuti. Numa , secundus rex Romanorum , sesquipedalem nasum habebat , ideoque nominatus fuit Pompilius , quasi dicas , nasus in superlativo gradu. Lycurgus & Solon habebant insignem nasum , si fides sit adhibenda Plutarcho. Summa omnes reges Italiæ fuerunt nasuti , excepto Tarquino superbo , qui idè etiam urbe & regno pulsus fuit. Quisque apprehendat nasum suum , & videat , num possit fieri imperator. Qui habent magnum nasum cæteris sapientiores sunt , & melius exercent animi functiones , quia melius excrementa exeunt. Unde Homerus quia erat sapiens , nasutus dicitur. Et proverbio illi dicuntur prudentes , qui è longinquo odorantur & de stupido dicitur , non habet nasum : & præsertim nasus est indicium brachæ : juxta illud :

Ad

Ad formam nasi cognoscitur ad te levavi.

*Quenam est differentia inter sapientem
& stultum ?*

R. A liqui mensuræ duæ vini discernant sapientem à stulto. Nam cum Doctor mensuram unam atque alteram biberit ; nihil differt à stulto. Alij quæ plus vident quam 25. coeci cum suis perspicillis ; sic respondent, nullam aliam esse differentiam inter sapientem & stultum, nisi quod hic publicè, ille privatim sive clanculum, suam exercet stultitiam. Certe in quibusdam etsi stultitia foris non appareat, semina tamen stultitiæ intus latitant. Sed qui se putat aliis sapientiores esse, is stultorum imperator dicendus est. Enim primus stultitiæ gradus sese alijs anteponere. Huic quæstioni finem imponens vobis omnibus opto annos Nestoris, divitias Midæ, ipsius autem auriculas ijs, qui non habent.

Femina frigida quenam est ?

R. A quæ potatoribus res ista decidenda relinguitur, non vinolentis : qui capite & podice suum negotium defendunt, sicut cornix, quæ nuces frangere & dejicere desiderat : uno verbo : frigida est

est, quæ desiderat opriri visibus.

Cur data est barba viris ?

R. Vt sit signum dominii in Fœminas, iisque præpolleant. Fœminæ iratæ Iovem adierunt petentes ab eo barbam, tum Iupiter subiratus, in medio, inquit, consistit virtus, barbamque illis affixit in medio. Iuro per ambas nates hoc formaliter ita sese habere.

An viri cornugeri sint infames ?

R. Nequaquam. Nam cornua portare honori datur. Sol spargens radios super terram, nonne videtur dicere, videte cornua mea. Luna crescendo & decrescendo ostendit cornua sua. Magna pars quadrupedum gerit cornua. Imò ipsi Diaboli, si pictoribus sit habenda fides, habent cornua. Monoceros, Taurus, hircus gloriantur cornibus suis. Moses cornutus pingitur. Pan Ethnicorum Deus cornua habet, πᾶν Græcum est, Latinis omne, si addas cornua, idem est ac si dicas, omnia sunt cornuta. Cum igitur in cœlo, in terra, in inferno sint cornua, quare & viris cornua non competere?

B

Ex-

Expone versus istius Epitaphij.

*O Deus omnipotens vituli miserere Ioannis,
Quem mors præveniens non sivit esse bovem.
Corpus in Italia est, habet intestina Brabantu-
tu :*

Ast animam nemo; cur? quia non habuit.

R. Est epitaphium factum in honorem cujusdam studiosi nobilis, Heydelbergæ studentis, qui cum insigniter genio indulgeret, vinumque non pitissando ut decebat, sed plenis buccis hauriret, vitam suam abbreviavit. Illius sensus est. *O Deus omnipotens vituli miserere Ioannis.* Vocabatur enim Ioannes kalb seu vitulus. *Quem mors præveniens non sivit esse bovem.* Metuendum enim, ne si diutius vixisset, ex vitulo bos factus fuisset. Corpus in Italia est, &c. cum nobilis esset corpus ejus Italiam versus missum, intestina verò ad Brabantos. *Ast animam nemo: cur? quia non habuit.* Certe ebriosi neque vitam neque animam habent: sicut Paulus dicit de vidua in delitiis versante, *1. Timot. 5. vivens mortua est.*

Quid est Barba?

R. Est pilus. *Quid est pilus?*

R. Est barba.

Quinam

Quinam sunt omnium maximè gulosi ?

R. Fœminæ : quia non solum de die ,
sed etiam de nocte carnes comedere vo-
lunt, una vice tantum devorantes, ut pœ-
nè suffocentur.

*Quæ est differentia inter barbam
& crinem ?*

R. Barba nascitur in fœminis juxta os
pubis , at crinis in pericranio & auribus.

Narra lepidam Thrasonis Irrisionem ?

R. Quidam cum à Thrasone egregiè
fustibus mulctatus esset, interroganti po-
pulo cur se non defendisset, respondit id
strenuè fecissem, nisi metuerem Thraso-
nem hunc alio tempore me aggressurum,
& minaciter in culum meum sufflaturum,
quod Pati nullo modo possem quin in
illius faciem & oculos scirearem, quod
redoleret merdam.

Fœmina diligens quænam est ?

R. Quæ bis suum opus perfecit , ante
quam altera semel.

*Quomodo pronunciabis non verbo, radices
esculentas, cornam & pisces?*

R. Vocula *Pe kul-baringh*. *Pe* enim
Brabantinis sonat radicem, Colonienſ.
& Germanis *Murren oder gelbe Ruben*, *Ha-
ring* est pisces: & *kul* seu testes, carnem
significat.

An pecunia obediunt omnia?

R. Sic? Nam magni mercatores sul-
phuratorum, apud combibones in ma-
jori pretio sunt, quam ipse Plato, si
maledicto isto metallo destituatur, jux-
ta illud: *Si nihil attuleris, ibis Homere
foras.*

Quanam sunt privilegia scabiosorum?

R. Si tres sodales affideant & sint
nisi duo vitra, Dominus scabiosus ha-
bebit unum pro se, privilegiatus est, ut
solus bibat, solus edat, solus merdet.
Si octo hospites diverterint in diversor-
ium, in quo sit curta suppellex, & sint
nisi tres Lecti, Dominus scabiosus pri-
vilegiatus est ut unam occupet (cæ-
teris omnibus ringentibus) solus dor-
miat, ita benè meretur de omnibus sca-
bio-

bioſis. Innumerabilia ejus privilegia ſunt. Hoc privilegium etiam in eos conpetit, quod leproſos nitore ſuperent, quodque duo ſcabioſi oculati plus videant quam ducenti cœci cum ſuis perſpicillis.

Cur crepitus eſt generis maſculini, cum pertineat potius ad feminas, & mentula generis feminini, cum pertineat ad maſculos?

R. Miſſos faciamus Chamæleontes, qui niſi ventis & fumo veſcuntur, cordatos conſulamus. Prima quæſtio eſt, cur crepitus ſit generis maſculini, &c. agitata fuit in collegio magiſtri Aliborum. Vos qui eſtis *Nafuti* dicite ſententiam veſtram: accedite hic: Nonne veteres Romani condiderunt legem de crepitu propter foeminas? quæ eum intra nates ſuffocebant, & totum ſodalitium humectabant ſine humore vini vel cereviſiæ, ita ut labia non madefierent? Ad ſecundam quæſtionem, cur mentula ſit generis foeminini, cum pertineat ad maſculos? R. Verum quidem eſt, mentulam propriè pertinere ad maſculum, ſed quia foemina ea die no-

etque exercenda est, dixerunt esse generis fœminini. Per quam regulam. Esto fœmineum, &c.

Quanam est supellex mobilis, maxime necessaria de nocte?

R. Sulphurata. Nam simulac nox ingruit, candela accendi & focus exstrui debet, hoc autem fit beneficio sulphuratorum; quod si desint vicinos importunè adire oportet, & precario ab illis, ignem, petere. Et quam necessaria sint sulphurata, hinc apparet, quod magna pars pauperum victum inde sibi quaerit, hinc *Cornucopiae* pauperum dici possunt, quia ex illis victitant quoad necessaria, alimenta scilicet & vestes. 2. Si quis tempore nocturno incidat in syncopen. aut apoplexiam, statim subsidium petendum à sulphuratis & ignitabulo (Nam hæc duo inseparabilia sunt) statim candela accendenda ad accersendum medicos, pharmacopæos, chirurgos, quod si sulphurata desint, ecce Homo mortuus. Unde rectè belgæ de sulphuratis:

Ein groß gemacht umb ein klein Gelt.

Mulier

gene-
Efto

Mulier liberalis quænam ?

ime

R. Quæ nihil denegat petentibus aliquid à se.

Estne mendicus præferendus diviti.

ox in-
strui
hura-
im-
ab il-
faria
mag-
quæ-
pos-
cef-
quis
en.
ten-
fam
an-
edi-
d fi
us.

R. Est. Quia Alexander totius orbis monarcha inuidebat Diogeni paupertatem suam, dicendo : si non essem Alexander vellem fieri Diogenes. 2. Quia paupertas artes perdocet : necessitas enim artium. inventrix & ingenii largitor : & revera dum pauperes student ; divites abdomini indulgent : & quia paupertas semper in magno pretio habitata fuit , adeò mendici immunes sunt ab omnibus vectigalibus, & ubique, locorum jus municipale (quod quibusdam in locis multo constat) gratis obtinent. 3. Omnes reges totius mundi, principes cives, &c. de jure divino tenentur illis pendere tributum & dare eleëmofynam, privilegiū hoc illis nunquam deerit, quamdiu mundi hæc compages stabit, nam mendicos semper habebimus nobiscum. Verum quidem est quod multum adhibeant diligentiam, quo sibi acquirant panem quotidianum, at id illis commune est cum ad-

ier

B 4

vocatis,

tis, procuratoribus & tota tribui furunculorum. 4. Cum per mare per terras currat mercator ad Indos, idque sæpe cum vitæ periculo, soli mendici à latronibus liberati sunt, suxta illud?

*Cantabit vacuus coram latrone
viator.*

5. Cum obæratì à suis creditoribus vexentur, in solos mendicos neque procurator, neque creditor, neque magistratus ullum jus habent? quia caluum vellere difficile est, tonsi sunt usus ad cutem, estque illis domi curtissima suppellex. Itaque petentes ablegant; contra ab omnibus stipem petunt, cives sunt totius mundi, cum cæteri homines una civitate inclusi sunt, veluti Parisiis, Roma, Colonia, &c. 6. Præterea neque fæda usuraanimam suam conspurcant, nemo illis fortunam invidet. Videtis ergo paupertatem esse malorum refugium, miseriæ asylum. 7. Donum pauperis rustici, in vola manus portantis pauxillum aquæ ad Artaxerxem, nonne superat divitias 100. Dominorum? Pauperibus enim nunquam deest bona voluntas. Et Thebanus Philosophus nisi cognovisset paupertatis prærogativam, nun-

nunquam projecisset bona sua in mare, dicens; *mergam vos o Divitie, ne mergar à vobis.* Fabritius id quoque exactè cognovit, cum rapa sua prætulit auro Samnitarum. Magnus Philosophus nudus exivit civitate Briena. Diogenes nunquam rupisset scutellam suam ligneam, nisi scivisset, naturam nobis de omni supellectili satis superque providisse. Et certè tot hominis docti non fuissent amplexi paupertatem, nisi gustum aliquem boni in ipsa percepissent. Brevis mendici quiete dormiunt, non timent crumenisecas neque latrones nocturnos. Neque opus habent Helvetiis ad thesauros suos custodiendos. Et ut id quod res est, dicam, Homo paucis contentus est, perfectè dives est, imò ditior quam si possideret opes Cræsi & Alexandri. Pauper nihil potest amittere & tamen singulis diebus lucrum facit..

Qualis fururus est Antichristus?

R. Erit prægnans & pariet. 18. Elephantos scarlatos & cæruleos, & hac de causa anseres tam altè unciferabuntur, sicuti solebant ante 100. annos, neque dignabuntur calefacere pedes, quando volent ire cubitum.

*Mulieres, cur potius nubunt Iuris peritis,
quam Medicis & Theologis.*

R. Poëta neotericus.

*Ut juris mystes jus fas rectumque ministrat,
Fœmina sic rectum semper amare solet.*

Meretrix quid & unde ?

R. Meretrix rectè à quibusdam dicitur, Ephippium Reipublicæ: ejus avus fuit eques rusticus, & ne ipsa degeneret à stirpe sua, vocatur eques aurei velleris, sive mavis, equus. Meretrix una manum ori admovet, alteram crumenam, nisi quando aspidet mensæ: meretricis unus oculus in patinis est, alter in quadra vicini sui, uno oculo ridet, altero flet, aurem unam aperit culmæ odori, alteram claudit precibus amicorum: curæ cordique illi est sodalium fanitas, nam eos non sinit stertere nec die nec nocte, & præsertim tempore pomeridiano, quod est admodum insalubre: habet aures patulas similes auribus (salva reverentia) asinorum, os illi est instar fornacis, quamvis ad tantam capacitatem non accedat. Vno verbo, meretricum virtutes tot sunt, quod sunt muscæ in autumnò, pediculi in pallio mendici, farcimina Parisiis,

Parisiis, & ne videar eis adulari, est, *tantum equus. & mulus in quibus non est intellectus.*

Mendacia adferuntne quid utilitatis?

R. Quod sic. Nam Chaldæi, Egyptij, Græci & Romani, cum animadvertent veritatem non sufficere populi ferociæ domandæ, formarunt religiones mendacijs scatentes, finxerunt Neptunum cum tridenti, Cupidinem cum sagittis, vulcanum cum face ardenti, aliaque mille figmenta, & mendacia quæ excogitarunt, ut subditos in perpetua obedientia & concordia continerent. Idem fecit minos in Creta, Lycurgus Lacedæmonijs, Mahomet suis mendacijs totum imperium stabilivit. Bello- rum præfecti, & quæstores ærarij mendacio admodum opus habent, similiter & iudices in suis functionibus. Et Domini Advocati, qui defendunt, quod præter eis mentiri permittat. *¶ Nam si cui ex justa causa.* Mercatoribus & artificibus mendacium panis quotidianus est, ex quo plerique victitant, & multorum res ad restim rediisset, nisi se hoc modo sustentassent. Amatores nunquam ad finem optatum pervenirent, nisi menti-

rentur per gulam, Midici, chirurgi, le-
nones, imo agyrtæ omnes, nonne palam
utuntur mendaciis? Iudith nonne men-
tita est, ut patriam liberaret periculo,
quod illam premebat. Et divinus Plato,
quamvis magnus zelator veritatis (qui
in secunda sua leges omnes poetas exi-
lio mulctavit. eo quod insigniter men-
tirentur) nihilominus lib. 2. de repub-
dicis: selectas fabulas matres ac nutri-
ces pueris narrare hortabimur, quasi
dicat, instilla infantibus mendacia. Et
ut breviter dicam verbis circiter 18000.
Rhetorica quid aliud est, quam ars men-
tiendi.

Charitativa quenam est?

Respõde, tu qui tantum cerebri ha-
bes, quantum pulicum in podice canis,
qui repletus es sapientia à culo usque ad
gurgulionem? Hæreo, dicam ego:
charitativa est, quæ libenter hospitio
excipit cœcos.

*Quodnam est maxime necessarium & spe-
culativum in domo?*

R. Dicam apertè, ut surdi audi-
ent; monoculi & cœci videant, inodo-
ri odorem illius participant; est latrina.

Ea

Ea enim omnes uti cōguntur de necessitate naturæ, unde excretio opus naturæ dicitur. 2. Latrina est admodum speculativa; nam nos omni scientia instruit. Si quis desiderat esse *Mathematicus*, *Philosophus* aut *Astrologus*, adeat latrinam ibi percipiet, quando cælum pluet, ibi videbit eclipses cum lunares, tum solares, ibi intelligit rotunditatem orbicularem cum suis influentiis, cognoscet ventum Australem flantem ex loco proprio, ibi intuebitur patinam (hem planetam dicere volui) veneris, inspiciet horologium, in quo horæ ad amussim indicantur, Si quis discere velit *artem militarem* admoveat nasum suum latrinæ, percipiet sonum bombardarum. tormentorum, &c. Si quis desiderat scire *Musicam*, adeat latrinam, audiet varios sonos, discantum, tenorem, altum, Bassum. Si quis vult esse *mercator*, & facere lucrum ingens, adeat latrinam, petat mille libras, non ei denegabitur, semper janna patens erit. Si quis vult esse *coquus*, adeat latrinam, ibi videbit omnis generis cibos præparatos, tartas, farcimina, &c.

*Cur Helvetij in braccis suis gerunt vaginas, in quibus euses recondunt
Hollandi, vero Galli, alii-
que Germani non item?*

R. Quia Helvetiorum filie simplicissimæ sunt, ideoque ejusmodi signis indigent: contra filia Gallicanæ, Hollandicæ &c. longè sunt astutiores, ideoque signum certius sibi eligerunt: optimè enim callent hunc versiculum:

Ad formam nasi cognoscitur ad te levavi.

*Recita verba ridiculi cujusdam
oratoris?*

R. Quidam dum peroraret inter cætera sic dicebat, ubi incipiam, auditores, nescio. Nam quantum ad Theologiam attinet, nihil intelligo, quantum ad mathematicam, valde parum, quantum ad philosophiam, sum alter norans, & quantum ad reliquas omnes scientias, nihil scio. Deo sit laus & gratia. Nam quantum ad Jurisprudentiam, alias rectum, *das recht*, ei rei scæminæ vestrae melius studuerunt, quam ego & vos docebunt quidem aliquid. Itaque nihil habeo, auditores reverendi quod vobis proponam, nisi meam stultitiam, & si non vultis

me

me audire perorantem de hac insigni materia, vos omnes inanes dimittam. sed quia video aures vestras apertas, instar crumenæ advocati, vel erectas, instar asinorum, dicam vobis verbum unum atque alterum. Dicite mihi bona fide, existimatisne vos me sapientia antecellere, si putetis jam stulto stultiores esse? Num primus gradus stultitiæ est, sese alijs anteponere. Nonne legistis apud probatos auctores, stultorum numerum esse infinitum? An ego vos stultitia supero, dum ridicularia vobis narro; an vos me eadem superatis, qui ridicularia auditis? Certè plures sunt stulti, quam sunt syllabæ in Calepino; dicam aperte ut surdi quoque audiant, *Die Welt ist der Narren voll.* Vultis probationem? Nonne proverbium est? *Oportet stultescere, vel in juventute, vel in senectute.* Itaque stultitia regnat vel in hoc, vel in illo tempore.

Quibus non licet curare cuticulam?

R. Quibus panis, vinum & dentes defunt.

Quare feminae non sunt caudatae?

R. Quia caudam à viris aut à vicinis suis mutuo accipiunt.

Por-

Porci in quibus homines superant.

R. In vestibus & cibo. Nam vestes habent naturales, setas scil. & cibus eorum est delicatior nostro, quia est exactè mastificatus, ita ut nihil aliud restet, quam ut deglutiat.

Quinam sunt infortunati?

R. Qui habent memoriam cuniculi, qui currendo se perditum it. 2. Qui è lecto surgentes podicem elevant antequam nasum elevaverint.

Quenam non saturantur?

R. Oculos visu, auris auditu &c. & foemina nunquam fastidit virum.

Quid est hyprocrita?

R. Qui incedit capite reflexo intra duas scapulas, qui habet brachia sua intra manicas, fogam supra coxendicem gestat, & podicem intra femoralia abscondit.

Quinam sunt ejusdem farinae homines?

R. Dominus Be fa-be-mi, id est, musicus: Dominus palpator pullorum an ova parere velint, vulgo *Hennentester*: *Rogier bon temps*, id est, comessator & Bacchi filius, vulgò *Schmerborst*.

PRO-

PROBLEMATA LUDICRA

& Historiola ridicula

A N I M I

RELAXANDI
CAUSA EXCOGITATA.*Quenam sunt raro contingentia, & fere
contra natura Cursum ?*

R E S P.

PUella adolescens sine amore :
 nundine sine furibus ; antiquus
 Iudæus sine divitiis ; antiquum
 horreum sine muribus : antiqua
 vestis pellicia sine pediculis : antiquus ca-
 per sine barba: antiqua monialis sine reli-
 gione .

Quis vulgo dicitur , Cnlcarius Dei ?

R. Qui corium furatur & calceos pro-
 pter Deum dat.

*Quenam est differentia? inter vinum Iudai-
 cium & Christianum.*

R. Vinum Iudaicum est purum pu-
 tum

tum vinum, generosum, syncerum; Christianum, quod baptizatum est à vinarijs, qui ut strenui Christi imitatores ex aqua vinum faciunt. Hoc vinum aliquando ita aqua mixtum est, ut si natare sciret, demergeretur in aqua, vel si illud prajaceres in Rhenum, instar aquæ nateret.

Quis presertur nobilibus sine servis incedentibus?

R. Asini molitoris: illi enim servo comite ingrediuntur.

Cur mendici numerosam habent prolem?

R. Quidam; quia levibus utuntur stragulis seu regumentis, ideoque arcte coeunt, hinc Liberorum multitudo: quidam aliter: quia tuto solent coire, exploratum habentes non se sed nos eorum pueros esse educaturos, ipsi enim faciunt, nos autem cogimur educare.

Ridicula cujusdam egroti responsio?

AEgrotabat quidam, & cum de ejus vita desperatum esset, cæpit parochus hominem admonere suæ migrationis, & inter alia verba consolatoria ita dixit; præpara te ad summam felicitatem, hodie enim portaberis ab angelis in sinum Abra-

Abraham
profectus
est via
fessus si

Q
R. S
juxta,
diè no

Ser
mel in
septim
diè co
noct

R
ovo
non

R
lice
hor
me

res

Abrahami : ad quod ægrotus, Hoc mihi profecto gratissimum est : nam si longa est via non possum ire pedibus, adeo defessus sum & infirmus.

Quinam sunt omnium Lætissimi ?

R. Sacerdotes, qui etiam in funere, & juxta, mortuos canunt, & monachi qui diè nocteque psallunt.

Vesanus vivus, quid agendum ?

Semel in anno minuas sanguinem, semel in mense intres balneum, semel in septimana amplectere venerem, bis in die comede bibeque, quietus & bene de nocte dormi.

Quisnam Cauponem egregie decepit ?

R. Bavarus quidam, qui comedit in ovo integrum pullum gallinaceum, & non soluit.

Quinam sunt omnium liberrimi ?

R. Medici, & carnifices ? quibus solis licet hominem impune occidere, & cum homicidium alijs capitale sit illis etiam mercedem affert.

Quænam utilitates nafi ?

R. Nafus discernit omnis generis odores, muscum, zibethum, crocum, quæ nafi beneficio

beneficio in magno habentur precio. Immo ipsi cæci per nasum sentiunt ventum, flantem ex provinciis inferioribus.

Exitus alibiimistarum quis ?

R. Tamdiu tractant carbones, sulphur &c. donec annis pannisque obfiti, famelici semper sulphurè lentes sordidi fuligine assiduaque argenti vivi contrectatione paralytici fiunt, ex Chymicis cacochymici, ex medicis una litera plus mendici, ex saponistis cauponistæ facti, intet suspiria ac gemitus in felicem trahunt animam.

Quæ res periculo non vacat ?

R. De magnatibus majorumve gentium diis dicere; veritas enim odium parit, periculosum est iis aliquid scribere, qui possunt proscribere, Italorum proverbium est,

Scherza con infanti, Et lascia stare i fant ?

Id est, cum pueris jocare, & sancto sinuito stare.

Quem universus mundus vocat nepotem ?

R. Qui pulchram habet uxorem.

Mira

Mira descriptio hominis pygmaei?

Narrabo quid ridiculi, unde auris vestra sinistra titillabit. vos qui libenter saltatis ab equis ad asinos, imo qui estis asini ipsissimi, arrigite aures; hæc enim faciunt ad palatum vestrum. Pygmeus ille est homunculus rufus cum barba nigra, ipsius pileus factus erat in modum syringis apothecarii, globuli ex cæpis constabant, collare ex corio Hispanico, vulgari-ter Corduano, periscelides ipsius compositi erant ex farciminibus: veniebat è regione, in qua nullæ erant personæ, jumenta & homines excipias, optimè callebat artem auferendi Lendes è manibus & natibus, sciebat quoque arroderere ungues, despumare lebetem, & quod mirabile dictu est, vorabat sicuti Lupus, bibe-
bat sicuti vacca, Erat bene versatus in probatis autoribus, in Calepino duorum foliorum & in multis aliis Libris, nam quantum conjecturâ assequi possum ponderabat circiter Libras 28. casei ittollan-
dici, excepto pileo illius nocturno seu cucupha, quam pignoris loco hospiti reliquerat: memini me illum aliquando vi-
disse Parisiis in balneo, sed tunc erat purgator caminorum; stylus ipsius erat satis
amplus

amplius & nitidus & splendebat sicuti matula, Legerat multos commentatores per exiguum foramen oculi sui, sed ipsi non arridebant, itaque ablegavit illos ad mille Diabolos, sicuti globulos in Ludo pyrami dulorum. Nam prædicti autores erant ita obscuri. sicuti tenebræ Egyptiorum, nihil poterat comprehendere, & nescire an vos quoque poteritis ruminare, unus dicebat Bran, lingua Royana esse merdā, alter differebat, non omnes rusticos quadratos esse in terra montensi, quia etiam multi reperiuntur inter crassos Batavos, tertius affirmabat febrem quartanā esse pulcrū collare pro Angelis in præmiū illorū gulositatis, quartus differebat se in magno cætu, ubi solus erat ut culinæ civis de cupedijs acriter ad sanguinē usque disputasse & vidisse ubi hominem, existentem in prætorio qui merdaverit in granarium quo magnificum sibi nomen præ rattis & muribus compararet.

Familia omnium inutilissima & tristissima quæ prædicatur?

R. Gallina sine ovis, porca sine succulis, vacca sine Lacte, filia quæ noctu extra

tra domum divagatur, filius lusor, uxor
furtim bona viri absumens, & famula
prægnans.

Recita letitiæ gradus ?

R. Si vis gaudere per unum diem ra-
das barbam, si per septimanam, vade ad
nuptias, si per mensem, eme pulchrum
equum, si per semestre, eme pulchram
domum si per annum, ducas pulchram
uxorem, si per biennium, fias sacerdos, si
semper vis esse Lætus & gaudens, sis so-
brius.

Quinam sunt insignes fatui ?

R. Fidelis amator puellarum, probus
Lusor & misericors miles.

*Quomodo quidam vicinum suum ad
prandium invitavit ?*

R. Hoc modo : ò bone vicine, veni
hodie in domum meam & mecum pran-
de, si enim edulia tecum apporta veris,
non nisi ad vini solutionem te compel-
lam.

Quinam sunt omnium probissimi ?

R. Homines rufi scilicet, quia Chri-
stus solius rufi Iudæ Iscariotis (quem ru-
fina pingunt) osculo tangi dignatus est.

Cur

*Cur pulices plus Mulieres quam viros
infestent ?*

R. Quoniam postquam cibo sunt ex-
saturati , etiam flumen & aquas apud il-
las habent , quibus & sitim exstingere
possunt.

*Recita cuiusdam ridiculum testimo-
nium?*

Quidam Tubingensis in testem addu-
ctus , tale testimonium dedit , Ego jacui
& dormivi attamen vidi & audiui , quod
actoris caput ligone percuteret , nescio
tamen an tetigerit eum.

*Vsus asinorum in medicina quis-
nam ?*

R. Renes asini vesicæ morbis egregie
medentur , jecurassum pellit morbum co-
mitialem : urina faciei maculas eluit , uti
& fel , adeps Leprosis multum conducit ,
ex auribus emissus sanguis febres quoti-
dianas curat : Lac asinorum cutem candi-
dam omnisque rugæ expertem reddit , in
stomacho lac asinæ non concrefcit , ac
dysenteria laborantibus valde aptum est.

Fatui cur mulieribus grati ?

R. Quoniam omne simile appetit sibi
simile.

simile, vel quoniam pares cum paribus
facillime congregantur.

Amor quare api comparatur.

R. Quia in ore mel, in cauda aculeum
habet; Flos veneris rosa est, sed sub eius
purpura multæ latent spinæ.

*Principium dulce est, at finis amoris
amarus,*

Lata venire venus, tristis abire solet.

Obsequium amicos, veritas odium parit.

Pistor quidam cū in spectaculo quodam
Christum crucifixum præsentaret, Iu-
dæi illum probos dehoneſtabant ver-
bis, quod cum patienter tulisset, nec iis
commoveretur, dixit unus, ego homi-
nem exagitabo clamavitque ad eum sæ-
pius, *ſur Farinæ*; Tum pistor, tace, aut e-
go te cruce in tarram proſternam.

Quinam naſi pretioſiſſimi?

R. Rubicundi quique habent carbun-
culos. Nam iſte color pluris conſtat
quam color veſtis ſcorlate.

Scientiæne ſunt ne inutiles?

R. Ita probatur. i. Rhetorica eſt ars
mentiendi ex albo facit nigrum homi-
nem

C

nem

nem candidæ vitæ atramento & meris carbonibus denigrat. Theologia super Captum nostrum. Medicina boletos venenatos & artem intoxicandi nos docuit; Ars coquinaria gulositatem induxit. Imo Historiographus quidam tradit nescio in quo libro coquos in causa fuisse ut dives ille helluo Evangelicus ad inferos descenderit nisi enim illi cibos oppipare conditos illi apposuissent non ingenio indulgisset. Summa summarum scientia multa incommoda procreat, inducit vigilias parit catharros, &c. Qualis autem affectus talis causa. Ergo confitemur nos omnes ad Abbatem fratrum ignorantia, missos faciamus alchymista cum suo auro imaginario, philosopho cum ente rationis, &c. Arrigite aures auditores sicuti Lepores: hoc enim scriptum juveni in vocabula Reformatorum, quam pravem imaginationem turpervis quibusdam hominibus ademeris, cum crepitum ex asino mortuo extruferis.

Recita Testamentum porci?

R. M. Grunnius Corocotta porculus tale testamentum fecit. Ego inscriptus de visceribus meis dabo futuris setas, Rixatoribus capitinas, surdis

auri-

auriculas, caussidicis & verbosis Lingu-
am, Bubulatis intestina, Eficiariis femo-
ra, mulieribus lumbulos, pueris vesicam,
puellis caudam, Cynedis musculos, cur-
soribus & venatoribus talos, latronibus
ungulis, musicis chordas, epulonibus ro-
strum, rusticis merdam, sueculis mam-
mas, & nec nominando coquo do lego,
ac pistillum, quæ mecum detuleram à
querceto usque ad haram, Liget sibi col-
lum de reſte. Optimi amatores mei vel
conſimiles vitæ, rogo vos ut corpori
meo ſatisfaciatis, bene condiatis, de bo-
nis condimentis, uncleis piperis ac mellis
ut nomē meū in ſempiternū (nomineter.

*Practica vera in multos annos duratura
aliena ab omni mendacio.*

De Dominis huius anni.

Plures & varii futuri ſunt præſentis
anni Domini, quilibet ſupra alium ſe ex-
tollere ſtudebit, ſcabella ſuper ſcamna a-
ſcendere conabuntur, ancilla ſuper ſer-
vos, vir ſuper ſæminam, in Magiſtrum
dominabitur ſcholæſticeis, felis ſuper mu-
rem præceps ruet.

De anni qualitate?

Aureus numerus hoc anno parvus e-
rit & modicus, apud pauperes multæ
futuræ

future sunt hoc anno tenebræ , media noctis præsertim tempestate. Sacrificare & sanguinem minuere bonum est & utile , quoties hominem necessitas ad hoc impulerit. vitanda tamen maxima sanguinis minutio , quæ sit à rusticis circa festa Bacchanalia , dum illi farciminibus repleti sunt. In Martio aliisque Temporibus utilia sunt scabiosis balnea & unguenta. frictio quoque illis non erit ingrata, In Julio ex frigidioribus cellis alata sitientibus sunt jucundissima. In Decembri autem tunicae jumentorum pedibus subductæ stomacho & tori, ventis sunt opportuna. Imbres hoc anno erunt humidi propter respectum Aquarum propter naturalem & consuetum cursum solis dies longiores astantes quam hyemes. In æstate Lilia & rosæ in copia provenient, sed timenda tunc tonitrua & fulmina. in Autumno folia de arboribus cadent, & flores deflorebunt & marcescent. In vere omnis vis terræ egitur ad producendos fructus.

De morbis hujus anni ?

Corripientur homines diversis infirmitatibus secundum diversas eorum complexiones , ille Laborabit podagra alter febribus, hic dysenteria, ille lumbago

gine

gine
chira
mor
in fir
Tam
time
fenti
tum
Quo
mor
mor
tum
deri
vent
bibe
ue p
do
rint
effie
ros

7
qui
xis
tem
gen
per
ris,

gine : omnes autem avari laborabunt
 chiragra: aliqui autem convalescent, alii
 morientur, sani melius habebunt, quam
 in firmi, pariter divites quam pauperes.
 Tam Principes quam populares hoc anno
 timere habent mortem principes præ-
 senti amo sibi caveant gravibus morbis,
 tum enim sani & bene validi manebunt.
 Quod si minus fecerint timendum ubi
 morbus in valuerit quosdam eorum
 morituros esse Communis plebs si mul-
 tum austeri lactis pruna & similia come-
 derit, formidandum ne ex ejusmodi esu-
 ventris profluvium patiantur, si aquam
 biberint ne iis venter intumescat ac gra-
 ve periculum incidant, præsertim si in-
 doctum medicum curatorem suscepe-
 rint. Ex cerasorum esu homines calculosi
 efficiuntur, per podicem enim innume-
 ros calculos eiicient.

De Frugibus.

Triticum, siligo, avena, hordeum &
 quicquid aristam habet in rupibus & sa-
 xis tenuiter crescent, in stercoretis au-
 tem bene cultis copia crescet omnis
 generis frumentorum. Non tamen sem-
 per pari vendentur pretio, sed nunc plu-
 ris, nunc minoris Ita etiam cætera res

in fortunæ rota modo ascendent postea
descendent velut servus & ancilla. In his
futuris, annis pretiosius futurum est tri-
ticum quam milium & millium accepti-
us quam lolium. Rapæ, raphani cæpæ,
&c. Ad Satiетatem in foro reperientur
exili prætio. Nemo tamen nimium illis
vescatur: tussim enim generant, & cre-
pitum supra & infra, osculumque eo-
rum qui hæc comederint, puellæ exhor-
rescent.

De Communi plebe.

Calcearii, sutores, peltiones opifices-
que reliqui & propolæ multa mentien-
tur, & hæc lucri causa facturi sunt pec-
unia inæqualiter inter homines præ-
senti anno dividetur Advocati & pro-
curatores invigilent bene suis officiis &
causis si venari voluerint sine rete & ca-
nibus opifices & plebei nisi laboraverint
patientur penuriam victus.

De mulieribus & virginibus.

Mulieres & virgines debilis erant &
brevis memoriæ, sed prolixiorum cri-
nium. uxores hoc anno communiter
viris

viris suis imperitabunt, maritisque multa (quamquam non omnia de Deo) concionabuntur: metrices vetulæ optimæ erunt amasiorum internunciæ Coniunctio veneris cum Iove demonstrat quam plures fæminas prægnantes fore, quæ ante gravidæ non fuerunt & si masculû conceperint parient masculum si fæmellam, patient fæmellam quod si magna coniunctio fuerit martis & veneris, fient & virgines gravidæ, quoniam sagitarius in corpus earum aget multæ fæminæ quærent habitus formas novas atque pleræque delectabuntur choreis, cantibus & instrumentis musicis, non nulla nocturnis præliis, omnibus vero gratum erit laudari.

De cantatoribus amatoribus fistulatoribus, artificibus & pictoribus.

Hi omnes magnam erga mulieres habebunt fortunam, inlatere, quo locus pendet & inter pocula de magnis rebus gloriabuntur, plagam autem S. Urbani, id est, ebrietatem vix cavere poterunt:

De populi seditionibus.

Poste kalend. Febr. magna futura est populi seditio, tunc enim stultorum

erit infinitus numerus. In Octobri ingens sanguinis & cruoris erit effusio, plurimi enim boves, sues, capellæ & huiusmodi mortui in sanguine jacebunt.

De quorundam hominum penuria.

Magna erit sacerdotum penuria adeo ut quidam tria quatuorve vel plura habebunt officia ecclesiastica penuria etiam Nobilium nam & rustici conabuntur esse nobiles. Erit præterea penuria in ludæis, quia Christiani usuram & fœnus exercere studebunt.

De vino & cerevisia.

Vites plurimis in locis vini copiam dabunt. Multis autem vinum erroneam vitam faciet, fecesque, & supra & infra egeret. Magnas item discordias & seditiones Bacchus excitabit, præterea vinum magnum calorem intus sed intensum frigus extra causabitur dum vacuum crumenam & vestes malas & detritas caluasque faciet, maxime si tesserarum concursu utatur. Vinum Cretense (quod malvaticum vocant) carius erit quam vinum vernaculum, erit etiam melioris saporis, hoc ebriosi testabuntur, nisi eorum palatum flavabile infectum fuerit. Ingentes quoque in se continebit virtutes

nam

nam mane stomachum confortabit, meridie refrigerabit corpus, vespersitum extinguet, per totum vero annum refrigerabit, non secus ac hebræorum sichar si uva non bene maturaverit, erit vinum acerbum. Cerevisia erit optima, si nimum aquæ infusum non fuerit.

De mulierum infirmitate.

Mense maio cum sanguis in homine renovatur, quasdam mulieres pruriginibus vexabit, pro remedio viri illas scarifcare debent, quod si non profuerit unguendæ sunt circa lumbos unguento confecto ex cinere incombuste.

De rebus quibusdam nocivis

Res quædam hoc anno, hominibus nocivæ futuræ sunt ut serpentes, viperæ, vespertiones, ova putrida. Ne hinc ergo detrimentum accipias non comedes ulla ova rusticorum abstinebisque diligenter ab ovis zephyris *windeyer*, vulgo *eyer ohne schalen*.

De ventis?

Venti hoc anno instar chamæ leontis mutabuntur modo enim flabit ab aquilone, modo ab austro omnes autem ven-

ti dirigentur secundū rostrum galli gal-
linacei super pinaculum templi consti-
bunt.

*De quibusdam futuris effectibus hu-
jus anni ?*

Dies quibusdam plus æquo breviores
videbuntur, ut nox longa, quibus men-
tur amica. Mercenarios sæpe hoc anno
capiet laboris tædium, utilius erit pecu-
niam accipere, quam dare qui vinum re-
revisiamque non habebit aquam non
spernet. Conjuges tamdiu inter se pacem
habebunt donec litigare inceperint. Ne-
græ vaccæ lac album præbebunt.

Brevissima concio cuiusdam parochi.

Parochus rogatus ab episcopo, ut co-
ram seruri sacram haberet concionem
annuit, at aulici, quorum animus in pa-
nis erat, clam insusurrabant in aurem pa-
rochi, ne pateretur in longum produci
sermonem, qui benè in præsens quadra-
ret, sicuti longa farcimina tosta ad ignem
juxta illud vulgare, *kurtze metten lang
braet wurst*. Recte ait, parochus monens
ego potissimum studebo, inservire tem-
pori, Et exorsus dicere: cum plusculi, a
me rogarunt, ut brevibus complectere
sermonem: accipite igitur vos aulici

hunc sermonem Christi servatoris, quo ait, se reprobis dicturum. *Ite maledicti.* Quid potest dici brevius? & si quoque vultis id ignē longa testa farcimidia, quādo quidem & illa nobis sunt in promptu, non negabimus, comprehenduntur autem in verbis proxime sequentibus videlicet, *in ignem aeternum.* Præterea si quis coquos desideret, qui piper aspergant & illi ad manus sunt *Diaboli & Angeli ejus.*

Quare in piscibus sunt ova rotunda in volatilibus oblonga figura?

R. Quia calor movet à centro, & maxime ad figuram pyramidalem, quod pater in flammula ignis, quæ tendit in conum, & si lata sit in basi & ideo quia Calor fortior est in volatilibus, quam in piscibus, ova volatilis sunt ablonga, piscis rotunda, quia calor debilis dispergitur in gyrum.

Principum quanam prærogativa?

R. Principes dum sunt ebrii, vocantur à familiaribus læti, dum sunt nigri dicuntur fusci, dum sunt stulti dicuntur probi, simplices & innocentes, dum tyranni, vocantur justii.

In Germ. cur tanta copia medicorū vagatur?

R. Quia mendicus mendicum pro-

creat. Non enim parētibz curæ est ut, liberi eorum honesta aliqua arte sese sustentent, sed in eo toti sunt, ut eorum vestigia sequantur, ostiatimque mendicent.

Recita ridiculum cuiusdam Parochi factum ?

Quidam parochus cum in facie Ecclesiæ matrimonium contractum confirmare vellet, maritum interrogavit *Chonrade quod est tibi nomen ?* Chonradus cum maximo astantium risu ut dicis (inquit) vocor. Nomen enim meum tu ipse pronuntiasti.

Versus leoninus de amore.

*Post visum risum post risum venit in usum
Post risum tactum, post tactum venit in actum
Post actum factum post factum pænitet actum
Cur in mundo monstro monstrosiorum
inveniuntur, Theologus ebrius, vorax
avarus, Iurisperitus injustus, medicus
valitudinarius, qui seipsum curare non
potest ?*

R. Quia eorum professione vita omnino non quadrat.

*Puella interrogata utrum vellet in anserem mutari an in gallinam ,
quid dixit ?*

R. In Gallinam, quia hæ anseribus sunt feliciores , quæ quotidianam veneremur , anseres vero vernam duntaxat.

*Quenam est differentia inter fures
privatos & publicos ?*

R. Fures privatorum furto in nervis atque in compedibus vitam agunt, fures autem publici in auro atque in purpura. Scite Diogenes videns magistratus quendam qui ex ærario phialam furatus fuisset , comprehensum ducentes , magni (inquit) fures parvum ducunt.

*Pulchra etymologia nominis
philippi.*

*Phi, nota fetoris, lippus malus omnibus oris,
Phimalus & lippus, totus malus ergo philippus*

*Recita historiam ridiculam cujusdam Itali
morituri ?*

Italus quidam è vita migraturus cum corpus Domini à sacerdote manducandum acciperet, adactus solenni Centu-

siones

Puella

riones dicto: *Domine non sum dignus ut intres.* verba hæc non gravatim reddebat. At cum ventum esset in eum locum, *sub tectum meum* quod Italice suggererant his verbis *à casa mia*. Ille vehementer reclamabat. *Non à casa mia*: atque id cum semel atque iterum fecisset, astantibus multum ægre ferentibus, causam rogatus, *Eo inquit, quoad vixi semper in conductâ domo habitavi.* Quod verbum. omnibus ridendi materiam præbuit.

*Mors Mordet, Omnia Rostris suo
ad Vitorem.*

*Disce mori quicumque legis mea scripta viator
Omnes æqua manent funera disce mori.*

*Disce mori fratri, discat cum præsule clerus,
Cum juniore senex, cum sapientiæ rudis.*

*Quenam est interpretatio harum. Li-
terarum S.P.Q. R?*

R. Quod capitolia tot sensus dicebat ille *Romani* sic exposuerunt *Senatus populusque Romanus*; alii, sic salutem populi quære *Romani Sibyllæ de Deo sic, Serva populum quem Redimisti.*

*Beda ut derideret Golhos stultus populum
querit Romam.*

Galli Si peu querien.

Itali famono Paltroni, questi Romani?

*Germaniæ protestantes, Sublato papa
quietum regnum.* Catho-

Catho
Qua

R.
tur plu

Ci
esset,
ne se
cite e
me til

R
tem
filo
qui
toti
min
ta f
fidi
vo
der
na
in
pa
da
gr

Catholici Salus Papæ, quies regni.

*Quere fatui flent splendente sole, & ri-
dent quando pluit.*

R. Quia post splendorem solis sequitur pluvia, post pluviam autem splendor.

Iocum Ciceronis.

Cicero cum à quodam cæna exceptus esset, satis parca & quotidiana, nam pene se nulli negabat. valedicens hospiti, tacite ei in aurem susurrabat, *Non putabam me tibi tam familiarem.*

Milites cui sunt similes.

R. Parochus quidam videns aliquot templum intrantes, abrupto concionis filo sic illos aggressus est: vos milites, inquit, similes, estis Christo? sicut Christus toti mundo exosus fuit, ita etiam vos hominibus exosi eritis: sicuti Christo multæ fuerunt tensæ insidiæ; sic & vobis insidiæ tendentur. Christus fuit captus, vos etiam capiemini. Christus fuit condemnatus ad mortem, vos etiam condemnabimini; Christus fuit mortuus in cruce, vos etiam moriemini sub patibulo. Christus roga tu: cuiusdam fuit sepultus, vos etiam si qua gratia restat, sepeliemini. Christus
Resur-

Resurrexit à mortuis, vos etiam à mortuis resurgetis. Christus ascendit ad cælos, at vos descendetis ad 100. mille Diabolorum.

Synonima quænam sunt ?

Unus Nobilis -----	Duo Nequam
Vnus Magnus -----	Duo parvi
Vnus albus -----	Duo nigri
Vnus Carolus -----	Duo Ioannes
Vnus Astutus -----	Duo simplices.
Vnus Sobrius -----	Duo ebriosi.
Vnus Leo -----	Duo Leopardi.
Vnus audax -----	Duo formidolosi.

Pueri cuiusdam lepidum dictum ?

Cum optio quibusdam hominibus data esset, hic se pontificem maximum: alter opimum Canonicum, alter quippiã aliud se velle esse asseverabat. Tum puer loquaculus, qui aderat: Ego, inquit pepo esse vellem. Rogatus quam ob causam, quoniam omnes mibi culum olfacerent, Est enim mos frequens, ut melones empturi, posteriorem olfaciant partem.

Quot sunt genera stultorum ?

R. Quatuor. 1. Quod tantum minatur quod à nullo timetur, 2. Quod tan-

tum

tum jurat quod ei nihil creditur, 3. Quod tantum dat, quod nihil retinētum, 4. Quod cum non habeat servitorem, sibi servire recusat.

Narra lepidam historiam de duobus sacrificulis?

Sacrificus quidam collectam ex missa pecuniam in angulo altaris deposuit cū hac inscriptione *Ecce locum ubi posuerunt eum*. Alius sacrificus forte fortuna scedulam invenit, surreptaque pecunia chartam aliam inanem & complicatam reliquit cum hac inscriptione: *Surrexit non est hic*.

Duo versus retrogradi.

*Posco mihi dones sadai cæli sator alta.
Alta sator cæli sadai dones mihi posco.
Triste mihi tollas sadai præbens rogo leta.
In mendicum qui se pro medico gesserat.
Tu te fers medicum, nos te plus esse faciemur.
Vna tibi plus est litera quam medicus.*

*Virum qui consuevit multos cibos accipere,
plus sustineat jejunium, quam solitus
parum comedere?*

R. Multum comedere solitus melius sustinet jejunium, quia propter præcedentem repletionem habet paululū caloris,

ris, & ideo potest plus jejunium sustinere: in alio accidit è conuerso.

Iocus Ciceronis in Vannium, qui paucis diebus consulatum gesserat.

Magnum ostentum (inquit) anno Vannii est , quod illo consule , nec hyems, nec ver, nec æstas, nec autumnus fuisset.

Quare auidius vorantes citius satiantur?

R. Quia auide vorantes multum aeris cum cibo inferunt per hiatum ructus, vel crebritatem respirandi, igitur ubi aer vias compleverit , fastidium cibi fit.

De tribus studiosis Theologiæ historiæ Lepida.

Obsonium delicatum tribus theologiæ tyronibus appositum , sed ita pusillum ut una vice devorati potuerit. Pacti sunt igitur inter se , ut qui aliquid huic rei congruum, ex evangelicis literis protulerii, toto vesceretur solus. primus dixit: *Desiderio desideravi hoc obsonium man-
care.* Alter ait : *Domum quampiam ingressi,
comedite , quæ apponuntur vobis.* Tertius direpto obsonio & una vice devorato, in toto, Evangelio, inquit, non occurrit huic rei aptius verbum, quam extremum illud.

illud , quo
Consumma.

R. Rapt
lesacit, cr
lit, omnis
oculorum
ut rect- C
Nil prode

An
Tradu
scriptores
tutē reno
libet ann
corporis
lis ad vo
pediri se
fertur ,
conversa
in nidun
sudorem
exutis n
psam ex
nus, qua
Serpēte
modum
pore co

87
de illud, quo usus est Dominus, videlicet,
Consummatum est.

Raphani marini vires.

R. Raphanus marinus stomachum ca-
lesfacit, cruditates absomit calculum pel-
lit, omnis generis obstructions aperit,
oculorum vero aciem lædit, & hebetat;
ut recte Ovidius,
Nil prodest, quod non lædere possit idem.

An senes possint rejuvenescere?

Tradunt de aquila naturalium rerum
scriptores, eam quo libet decennio juvẽ-
tutẽ renovare, serpentes vero etiam quo-
libet anno. Sed pennarum ista acuta, non
corporis mutatio. Aquila enim cum a-
lis ad volatum haud amplius aptis se im-
pediri sentit, concitato cursu in sublime
fertur, ideoque ad frigidissimas aquas
conversa, ter iis immergitur, posteaquam
in nidum evolans, alis pullorum testã, in
sudorem resolvitur veteribusque plumis
exutis novas recipit. unde senectutem i-
psam exuere creditur, nihil interim mi-
nus, quam mutationem in corpore passa.
Serpẽtes vero cum calorem habeant ad-
modum debilem, & cutem hyberno tem-
pore constrictam, ac fuliginibus exhalare
cupien-

cupientibus exitum intercludentem, id-
 eo quicquid fuligi nosi humoris hyeme
 est congestum in ipsam cutem colligitur
 quam siccioremque redditam à subjecta
 pelle, nullo corporis malo detrahunt, ut
 mobiliiores evadant. Quod si est rejuve-
 nescere. quid obstat, quo modo & Ho-
 mini cui excisi sunt dentes renascuntur
 & post scabiem exsiccata nova cutis ef-
 florescit, juvenescere dici possit.

Lepidum dictum Augusti Caesaris.

Augustus Cæsar cum audiret inter
 pueros, quos Herodes rex infra bimatum
 iussit interfici, filium quoque ejus occi-
 sum; ait *melius est Herodis porcum esse, quam*
eius filium.

Vivere nostrum quid ?

Ita comparatum est, ut tum primum no-
 mori arbitramur, cum extremum duci-
 mus spiritum, quod si animadvertamus
 nos singulis diebus & horis ac momentis
 mori comperiamus, mortem seu inusita-
 tum quid animo concipimus, cum nihil
 æque familiare nobis circum feramus.
 Haud aliud est vita nostra quam mori
 continua; Tantundem vitæ decedit
 quantum accedit. Qui triens ætatis sua
 transe-

transseg-
 est: qu-
 riti no-
 præsen-
 similite-
 qui no-
 num qu-
 hodie;
 tempore
 mitur

Cic-
 centib;
 quit se

Mul-
 pterea
 gione
 filii
 region-
 lorem
 Quod
 sint ho-
 puoru
 Hispan-
 gigne
 in Eu-

transigit, tantundem sui parte mortuus est : qui semissem, semimortuus: præteriti nostri temporis portio mortua est præsens vivit, simulque moritur, futura similiter morti mancipabitur. Nemo est qui non est morti propinquior post annum quam ante annum fuit, & cras quam hodie, & hodie quam heri, quicquid temporis vivitur de spatio vivendi demitur

Iocus Ciceronis.

Cicero cum venisset ad Pompejū dicentibus aliis tarde cum venisse, *non inquit sero veni, quia nihil paratum invenio.*

Nigredo Aethiopum unde ?

Multis persuasum est, Aethiopes propterea esse nigros quia calidissimam regionem inhabitant. Sed obstat. 1. Quod filii Aethiopum etiam in frigidissimis regionibus nascantur nigri etiam si calorem patriæ nunquam sint experti. 2. Quod in calidissimis regionibus, etiam sint homines non nigri, sed vel cruro puorum instar candidi aut fusci. 3. Quod Hispani in Aethiopia degentes, non gignerent Liberos alterius coloris, quam in Europa. Causa igitur duplex esse videtur

detur : 1. à regionis æstu, 2. occulta seminis proprietate, qua fit ut è nigris nigri, è candidis candi di generentur.

Iucunda historia de Rege Franciæ.

Rex Franciæ Philippus clericos quosdam poveres ad cœnam invitaverat, at unus illorum in fine mensæ caponem abstulit. Id Rex animadvertens semotus arbitris interrogat quam scientiam profiteretur, Theologiam inquit. tum tum rex : Non e legisti in S. L. Nolite esse solliciti de cibo. Imo respondit & ego volui deponere omnem sollicitudinem & certus esse, ideo caponem mecum sumere volui.

Diogenes cijnicus nomum epulonis cuiusdam videns inscriptam pretio venalem quid dixit ?

R. [Sciebam aliquando fore ut diuturna crapula Dominum evomeres.

Cur sternutantes salutantur ?

R. Romæ aliquando pestis inguinalia fuit tam sæva, ut homines in via, in mensa in ludis, in colloquiis subito morerentur. Itaque cum quis sternutabat sæpe cum sternutatione spiritum exha-

exhalab
tem qui
re adju
huc con
sternuta
acclame

R. Q
perti,
quanta
cile cre

R. I
olera. c
stissim

Ebri
bibit, &
colore,
nim c
vino.
molest
fi fiat,
ro non
liberal
ebria

exhalabat, unde, cum aliquem steruntantem quis andiebat, statim accurrens dens te adjuvet, acclamabat. Et abhinc adhuc consuetudo servatur, ut cū aliquem sternutantem audimus, deus te adjuvet, acclamemus.

Senes cur suspitiosi.

R. Quia increduli, increduli quia experti, hoc est, quia compertum habent, quanta sit hominum perversitas non facile credunt, sed suspicantur.

Cibus Rusticorum qualis?

R. Panis alter. casēus, pisa, lentes, olera. carnes bubulæ & vaccinae vetustissimæ cæpa & allium.

Ebrietas varia.

Ebrietas est varia, pro ejus natura qui bibit, & pro vini conditione in facultate, colore, consistentia & sapore si quis enim cute (perspirabili, utatur.) tenui vino. quod non asperando est nervis molestum, is non facile ebrius fiet, aut si fiat, facile evanescet epritas: Si quis vero non sit perspirabili cute, ut mulier fe liberalius vino in virat, ut non facile ebria fiat, diutissime tamen durat

rat illa ebrietas : cerebrum enim in hi
frigidum & humidum una cum ventri-
culo, hinc in opia caloris nativi, unde
non facile dissipantur vapores è vino
elati.

Homo quâ in re maxime indiget.

R. Eâ, quâ medici recusando accipiunt
& recusant accipiendo: quia dicendo non
accipiunt pecunias, ita auferunt apostro-
mata vestrorum marsupiorum eorum
que interea plane examiant & purgant
Iocose & eleganter Belgæ, *Rapen is een
goede kruyt, alle man is om rapen uyt.*

Quando Lupus fuit mansuetus?

Respondit quidam studiosus mac-
lentus quadragesimalis ex Hungaria o-
riundus: *Lupus fuit mansuetus dum esset in*
arca Noe. Tunc enim se captum viden-
vix obliquis oculis ovem intueri aude-
bat. Recte aliquando etiam olitor
opportuna loquutus.

Quinam sunt stulto stultiores?

R. Aucupes & venatores : hi enim
mane surgunt nulla tempestatis habita-
tione, per æstus per frigora, incerta
exiguæ prædæ spe sub die vagantur hy-
berno

berno
anati
cum d
jam re
ficedu
&c. cap
cedunt
conis v
redeun
dia hye
diem s
cidio :
teram a
si meat
canes, i
derit, v
gione in

Prav
nim qu
feles se
eis aere
rasmo
Nec ita
ubi per
bantur
Lectis
infecti

berno maxime tempore, quando feris
 anatibus insidiæ struuntur. Iam canes se-
 cum ducunt, jam accipit. rē manu ferunt,
 jam retibus amitibus aliisq; decipulis ad
 ficedulas, perdices, conturnices, alaudas,
 &c. capiendas accommodatis, onusti in-
 cedunt tum retia operose explicant, fal-
 conis vel accipitris volatum observant,
 redeuntē anxie exspectant, ac sæpe me-
 dia hyeme, per flumina per nives totum
 diem sequuntur, non sine valetudinis dis-
 cidio: completo die vix unam, aut al-
 teram aviculum, domū reportant. Quod
 si meat rationem ejus quod in falcones,
 canes, retia aliaque instrumenta inpen-
 derit, videbit sine perspicillis secum ra-
 tione insanire.

Anhelitus felium veneficium.

Pravus est anhelitus felium, novi e-
 nim quosdam, qui cum noctu in lectis
 feles secum habuissent, & in lectum ab
 eis aërem inspirassēt, hectica febris & ma-
 rasmo tandem consumpti perierunt.
 Nec ita quidem in monasterio quodam,
 ubi permulti catti familiariter nutrie-
 bantur & in cænaculis cubilibusque, &
 Lectis frequenter erant, adeo plerique
 infecti sunt, ut intra breve tempus, nec

D

missa

missa nec ve spera eo in monasterio de
cantarent. Ex his intelligere est, quod
minime fabulosum sit, quod vulgus di
ctitat, feles infantibus esse exitiales : in
forum enim ori toto corpore incumben
tes, fuliginis exitum & thoracis motum
intercipiunt, ac pestifera, quando se de
mittunt, aura, & exhalatione tenellorum
infantium spiritus inficiunt & præse
cant.

*Cum mulieribus infecundis quid
agendum ?*

R. Mitte illas ad Thermas Baden
& res erit in vado : de his enim thermis
ita Poggius Florentinus Leonardi Ar
tino scribit : Nulla (inquit) in orbe ter
rarum balnea ad fecunditatem mulierum
magis accommodata esse : innumerabilem
multitudinem nobilium & ignobiliu
lium, ducenta millia passuum eo venientium
non tam valetudinis quam voluptatis
causa. Omnes amatores omnes proceres
quibus in delitiis vita est posita, eo con
currere, ut fruantur rebus concupitis
multas fæminas corporum simulare
gritudines cum animo laborent, omnes
bus unam, mentem esse tristitiam fugere
re, quærere hilaritatem. Non ex ferro

communi
August
atrices
quodam
runt. u
sunt,
facile r
runt en
rum, pr
bus pro
cilique
cundita

P
R. Q

que aur
crepidis
de secur
xa frixa
culinam

Vbi

R. N

primis V
ultra an
re corpo
ex ferro
con

communi dividendo agere, sed de communicandō divisa. Has ipsas thermas. *August. Busbeq. epist. 3. fol. 138.* conciliatrices amorum vocat, quod si sinistro quodam fato balnea ista nihil proderunt. uxores, ad Academias mitti possunt, ubi omnium facultatum studiosi facile rimabuntur sterilitatis causas: norunt enim plerunque morbos mulierum, præsertim studiosi medicinæ, quibus pro viva Anatomia esse possunt, facilique Labore sterilitatem abigent, fecunditatemque provocabunt.

Præscribe mihi aureum dogma.

R. Quæ supra nos nihil ad nos. Itaque auriga loquatur de curru, sutor de crepidis, nauta de ventis, faber lignarius de securi, coquus de jure, carne assa, elixa frixa de brassica & de omnibus ad culinam pertinentibus.

Vbi visuntur quam plurimi cornuti.

R. Nullibi magis quam in Italia & in primis Venetijs: ubi enim mercatores ultra annum peregre profecti, inferiorē corporis partem, instru mēto quodam ex ferro & chalybe confecto, & Gossy-

pio artificiose reſecto circumdant & ſeratam relinquunt, ſed quam vanum hoc ſit, palam eſt.

Mus miſer eſt antro, qui ſaltem clu-
uno.

Sie wiſſen mehr locher als eines in vita
namque, cuſtodire æque difficile
quam in ſervēti ſole gregem obſervare
Et licet eas cuſtodiretis, non ſecus
pater Acrifiſius ſuam Danaem.

*Quam turris ahenea Robuſta-
Que fores. & vigilum canum,
Excubiæ muniebant. Horat,
lib. 3. od. 16.*

Imo wann jhr ſie an die ſeite henger,
In Fuhrmans taſel, conſilium tamen in
nient, quo vos eludant certius nam
eſt ſi nullis repagulis cluderentur,
taſſis fideliores eſſent, ſed ſi Argu-
ponas, aut Atlantem cuſtodem conſi-
as, erumpet tamen & evadet maneat
tius quilibet domi, ne longæ ipſius
ſpectationis pertæſa, uti Clytemne-
cū ſervis, qui tenentur operas Domini
Præſtare, ſe commiſceat, Den wenn
nen dasz fleiſch hebt an zujucken, uchme
was da eſt, & ſecundum Bechmann

Non verbis hic fit regibus quos educat hor-
tus nova liena Carne opus est illas si
saturare velis.

Hinc etiam Dianira anxie conqueri-
tur, quod ob crebiam mariti absentiam
ea voluptate destituatur, quâ aliæ mu-
lieres solerent oblectari, qua ratione &
viduam se nominat.

Vir mihi semper abest, & conjuge notior
hospes,

Monstraque terribiles persequiturque feras,
Ipsa domo viqua, notis operosa pudicis Tor-
queor in festo ne vir ab
hoste cadat.

Certè, quo sæpius mariti proficif-
cuntur, eo sæpius uxores eorum obli-
viscuntur, unde Helena Menelai uxor de
marito absente conqueritur,

-----prorsus ne sola jaceret.

Hospitis est tepido nocte recenta sinu,
Stitum Demadis dictum.

Cum Athenienses vellent Alexandro
divinos honores impendere, dixit De-
mades, videte (inquit) nedum cælum cu-
stoditis, terram amittatis.

R. Nullo modo : caveat sibi qui lib
ne ducat talem, *Den sie flegen gemeignigh
mit zerbrochnen geschirren zu jubiliren.* Ma
neo harū sectatores, ne semper amabili
sperent nescii auræ fallacis, nec nimirū
illis fidant, sed mucronem alio vertant.

Nam aulicæ. ancillæ thermiis & ba
neis inservientes, meretrices & nutriti
sub eodem militant, vexillo juxta illu

Hoff-Magd, Bad-Mâgd, hurē vnd Amm

Ge hören zusammen in einen stammen.

Tot enim & tā multi Equites, & Dom
celli virginū claustris & thesauris latu
nū more insidiātur, *VVie jedermā an j
zu Ritter vverden,* partim Lenociniis ve
borū, amorē extorquēt, & cum puellu
istis (*Non sit, quæ lanas molliat apta manu*

His saltē de rebus colloquuntur quæ
amorē faciūt tantos obscænos sermones
proferunt, quibus ipsū plutonē ex infe
nis producere possent, *Da sparet man be
derseyts der Ehren, vnd behilfft sich alle v
des Scandirēs.* Ibi prudēs & ætate cōfē
Gynæcei magistra (a Iove principium)
quot olim procis sit adamata narrat
quibus muneribus dignata, quibus bla
ditiis ambita. Hæc enarrat, quot mun
scula ab Amatore acceperit, quot gēma
quot monilia, quot catentulas extorserit
quot strophæola, quot basia illa Redd

derit. A

Quoda

per cum h

inquit qu

victurus s

adeo si cu

modi mihi

monē int

gadiis que

personam

Tandem

philus ade

absolvit :

rūt, & qua

admiratio

siderabis :

carū habit

pellibus tu

mores eni

non obli

amur , fi

puram vir

ubi speran

inHolland

miser mar

legere Ma

Ioānē in ex

simulanda

Quod si n

derit. Alia commemorat singularia.

Quodam dicendi lepore, quoties nuper cum hoc vel illo colloęuta fuerit, oīquit quę dixit eorū recordabor quoad viēturus sim? Tanta pietate pręditus est, adeo si cum eo dormiam, nihil incommodi mihi illaturus est, altera illius sermonē interrumpit & de Comędiis tragędiisque incipit quisque melius suam personam expresserit, facete dijudicat. Tandem discessa gynęcei magistra Pāphilus adest, qui Glycerium suam bene absolvit: Hisce sermonibus tempus tērūt, & quęcunq; dicunt, se cum aliarum admiratione dicere putant, si recte considerabis: internum non externum Aulicarū habitū invenietis sub formosis istis pellibus turpissima monstra latitare: memores enim aulicarum deliciarum earū non obliviscuntur, & qua, ut verum fateamur, fidelitate & integritate maritis puram virginitatem afferunt, notum est, ubi sperant se in Angliam profecturos in Hollandiā pellūtur. O quanto dolore miser maritus afficitur; quoties cogitur legere *Matthiam de Afflictis*, dum illa legit *Ioānē in extravagātibus* ferēda omnia, dissimulandę haureitates, & patiēdi factus. Quod si maritus extravagationes prohibere

re velit incipit illa stomachari & rixari
Virft mit Schelmen und Dieven umbfich,
 fonderlich vvenn ſie Margaretha heiſt derer-
 ſieneb den Teuffel die hollen zu eng machen
Margarides ſeptem ſpoliaſſe feruntur Aver-
num. Interdum, cum amatoribus paci-
 cuntur, ut maritum bene conruſum &
 communibus impenſis delumbatum re-
 mittant, quod injuriam ſibi factum vi-
 ciſcantur & vindicent, eos adamate oc-
 cipiunt, quos antea nihil pendebant.

Vnde Ovid. lib. 2. de arte amandi non
 immerito de ira fæminarum ait

Sed neque fulvus Aper media tam ſævi
in ira eſt.

Fulmineo rapidus dum rotatore canes.

Femina quam.

Cur canes ſublato altero pede poſteriori
mingunt.

R. Ne ſibi urina calceamenta conta-
 minent.

Hiſtoria jucunda de quodam Italo.

Italus quidam opulentus, cum ſtipem
 opimam mendico erogaret, mendicus
 illi gratias egit, multaque fauſta homini
 precabatur, atque inter cætera optabat,

angelum animam ejus in paradysum ve-
herent: dives averfatus hoc votum, re-
pondit *piu sero, che se puo effere.* id est, feri-
us quam fieri potest: divitias suas cogni-
tas, cælestibus ignotis & adhuc speran-
dis præferens.

i

*An alterius uxoris custodenda absente ma-
rito causa nos solum de die sed etiam de no-
cte adesse cogitur?*

R. Negat id Nou. 134. cap. 9. Verum
nos contrarium asserimus, valde enim
periculosum solum dormire præsertim
sexui fæmineo, propter lemures, spectra
nocturna, incubos à quibus valde in-
festantur, qui timidum muliercularum
animum facile consternare possunt, sic
hæc ex nimia solitudine oritur melanc-
holia, quæ difficulter curari potest, ergo
eam ut proprium corpus defendere te-
netur. Multæ fæminæ inveniuntur, qui-
bus talis consuetudo innata est, ut ne
unam noctem solæ dormire possint,
nec illud ullo modo evelli & eradicari
potest, qui vero id fiat nos latet, siqui-
dem non omnium rerum ratio reddi po-
test, præter quod dicimus. tantam con-
suetudinem iis esse alteram naturam, &
propterea.

Natu:

Naturæ sequitur semina quisque sua

Circa hoc tamen estote providi
hanreizetis in occulto, ne habetis me
cedem vestram in propatulo. vitam enim
qui in amoribus habet, os habeat obse
ratum oportet *Gu. Horol. prin. l. 2. c. 12.*

*Mann muß z. schweigen wenn einem Barm
hertzigkeit widerfahren ist* Facile enim con
tingere posset, ut te repudiato admitatur

Historiæ de Rege Philippo.

Regi summo Philippo obviam factus
mendicus petiit largam eleemosynam
quia frater ejus esset, quæsiuit rex ex qua
parte, de Adam inquit: rex jussit ei dari
nummulum. Et cum hic diceret, hoc non
est donum regis fratris, respondit rex:
si omnibus fratribus tantum darem, nihil
penitus retinerem.

*Queritur au quis cum sponsa nondum adma
tum deducta hanreitatem commi
tere dicatur?*

R. Quidam negant: Nos affirmamus
arg. l. 13. 83. ff. ad l. Iul. de. Ad. & verbum
plectitur, ut facit *l. 1. de v. 5.* Concedimus
quidem, quod uxor Domini
non sit ut est textus *l. 12. ff. de ritu Nup.*
uxor tantum esse intelligitur in his
que

quæ a
non n
nupti
vis ca
nicht n
men i
marit
dicere
haber
mortu
nato,
ta, rep
s. ad
ter sp
faciunt
quam
diem
nupt l

D
strun
cit ex
in de

R
pæn
Ger
fle r

quæ ad ejus honestatum pertinent, & non nuptiæ duntaxat verum etiam spes nuptiarum violari non debet, & quamvis carnaliter non cognoverit, *Ist noch nicht mit der ledern sei drüber gewesen*, tamen ipsius uxor est & sponsus æque ac maritus subjectum patiens & bonus vir diceretur. Et quis ignorat cingendum haberi pro cincto, moribundum pro mortuo, condemnandum pro condemnato, sponsam copulandam pro copulata, repudianda pro repudiata, *Cad. de. v. 5. ad. 5. 12. nu. 15.* Alii distinguunt inter sponsalia de futuro & de præsentī, ut faciunt canonistæ in *C pen. x de spons:* quam tamen distinctionem usus fori hodierni non observat, ut notat *Ereut de nupt lib. r.*

Locus Diogenis in Aristhenem.

Diogenes, ita in Aristhenem magistrum jocabatur: ipse me pauperem fecit ex divite, & pro ampla domo fecit in dolio habitare.

Pæna Hæreticis quænam?

R. Licet apud multas gentes gravis pæna constituta erat Hæreticis, tamen Germanos ullam pænam illis constituisse nullibi invenio. Apud Ægyptios illis

virilia exsecabantur, alibi naribus amputabantur *Diodor. Sicul. lib. 2. bibl. cap. 3. Epigr.* Apud alios pilorum evulsione puniebantur pæna quidem ridiculosa, sed tamen ignominiosa. Apud antiquos Germanos mos fuit, ut rebellionis seu conspirationis in Imperatorem Rom. rei canem imperii, ignominiose in dorso gestarent. *Spang. in Chron.* Interesse Reipub. ut singulis diebus festis, spectante universo populo duo cornua cervina capite gestaret Cornutus.

Mulieres & virgines qui illibatas conservare velint quid faciendum,

R. Diligenter sibi caveant ab illis, quos vulgus vocat studiosos sive studentos, adeo enim rapax est hoc genus hominum & ita saluti mulierum pariter ac virginum insidiantur, ut fidem omnem exsuperet, circumeunt eas ut rugientes leones, occasionemque quærunt qua mulieribus virginibus impune possint imponere, tam humaniter tam amice segerunt, ut putares esse parvos angelos, cum revera sint meri Diaboli, in pelli-
bus ovinis ad vos veniunt, intrinsecus vero sunt lupi rapaces, *Sie zerbrechen den haften, und lassen euch die Scherben aufzule-*
hen,

Sæpe ad templa non quidem orandi gratia veniunt sed ut uxores vestras filiasque, quæ in uno tertio cum illis conveniunt, spectent & videant, nutibusque vel gesticulationibus amorem suum illis pate faciant. Et si cavere illas incluseris, ut Tamerlanes rex Scitarum Bajazetem regem Turcarum *Munst. fol. l. 4* vix ab harum harpyarum incurfu essent securæ. Quilibet igitur hunc versum in frontispicium domus suæ scribat :

VVer sein hausz vvil balten keusch und rein,

Lasz kein Studenten und Huren hien ein

Didicerunt enim ex Terentio studiosi, Quod non sit vitium adolescentem scortari. Quando ergo ex accidenti videtis illos domum vestram introcuntes, scitote quod non orent pater noster *Bald in l. natal. ff. de probat.* Nam Veneri studiosos esse deditos ex eo patet, etiã si in domum conductam meretricem ducant, non tamen possint inde expelli, cum locator debuisset prius, considerare, quod studiosus non viveret castus *Bald. in l. edem e. locat.* Deinde cane pejus & angue fugiatis copulatrices, vel conciliatrices *Koplerinnen.* Quod si videatis ejusmodi

fini-

sinistræ famæ mulieres domos vestras intrantes, cogitate quod finis instet, & quod de nostro corio jam Ludatur, solent enim esse juvenum Mercurii *Pest-potten*, Postilion vestræ famæ insidiatrices, & quantum possunt, alias reddere sibi similes satagunt. Interdum etiam citentur à propriis sororibus & ancillis ad exercendam erga bonos maritos infidelitatem expellite itaque ilas vobisque & uxoribus vestris consulite, ne post hæc cum Euripide dicere cogamini: *malorum sæminarū introitos me perdiperum, quæ mihi loquentes hos blande persuaserunt sermones.*

Abstrahite etiam uxores filiasque vestras ab illis hominibus qui in versis *spun-ci, Die schandieren, oder mitt der Savven zu Marckt gehen.* Corruptunt bonos mores colloquia prava. unde Romulus legibus cavuit, ut quicumque, in præsentia mulierum usus fuisset sermone lascivo, non secus ac homicida puniretur, & etiamnum die iudice nostro L 15: S. 16. 17. 18. 25. ff. *de injur.* Huc refer quoque cantiones obscænas. Item picturas, quid illæ efficere possint. Terentianus ille Cherea satis innuit *T. dr. in Esmuch. Act. 3. Sce. 5, Et Propert, lib, 2, Eleg.* Hanc reitatis

reitas originem obscænis picturis attribuit, quandoque has intuentes in libidinis cogitationes ruant.

Quæ manus obscenas depinxit prima tabellas.

*Et posuit castra turpia visa domo :
Illa puellarum ingenuos corripit ocellos.*

Nequitiaque suæ noluit esse rudes.

Hinc merito Aristoteles publicam pœnam stabilivit pectoribus, qui talia proponunt, quibus libido inflammatur, & Hæreitas propagatur.

• Convivia, quoque, & spectacula publica, qualia sunt. *Abendantz. hochzeiten.* Comedien, &c. Quodam modo Hæreitatem dilatare solent, arg. l. 2. c. de Repub. Hoc cum suo dedecore expertus Impius Aurelius, cujus uxor Faustina invito marito spectaculis quotidie intererat, teste *Guevara Harol. princ.* Hanc ne Imperator offenderet Amasios ipsius ad summa officia, promovit. Huc res pexit Ovidius Veneris ille triumphat :

----- *Ludi quoque semina præbent
Nequitia.*

Sublatis namque spectaculis choreæ incipiuntur, *Da musz der pucklichte haxffen peten auff seyn.* Hic cum illis libere loqui licet, pal-

palpitare, oscula basia & suavia figere
 mordicus detractis caligis & nudato ca-
 pite delambere, hic divaricatis tibiis ar-
 tificiose bibitur *Arsch kerbenbier* exbona
 charitate in fraternitatem & fororita-
 tem. Hic incertarum esse solemus man-
 num, *Hier gibst blinde griff*, interdum
 etiam *ein zuchtigen Ehrengriff*, easque su-
 sum versum in omnes angulos inserere
 & immittere in more habemus, & fre-
 quenter tanquam oves eriamus, præse-
 tim si lumina inte rcidant ad latebras, ubi
 liberiuscule omnia sine periculo perag-
 possunt, confugimus, ubi ut *Virgil. lib.*
1. A Eneid.

----- *Cythara crinitus Iopas.*

Personat humana, docuit qua maxima
Atlas.

Quod si non saltatur vel bibitur etiam
 præsentem marito sicca & inani tussicu-
Ehum Ehum, oculorum nictu, sculpro-
 ritione pedum, compressione & tactu
 manuum, quæ solet esse fallax, pro-
 pinatione poculi, furtiva oculorum luxu-
 uriantium moliitie, vel aliis indiciis af-
 fectum suum declarant (videatur hic
Eleg. 4. amor lib. 1. ad quem omnes aman-
 do ut pote hisce temporibus admodum
 utiles

utilem & necessariam.) Interdum maritus ab Amatore inebriatur ut neque oculus neque pes suo officio fungi possit, domum deducitur quem uxor ne forsitan cadat, comitari vult, attamen precibus emollita manet, benedictionemque exspectat, quæ si commodè ob præsentiam aliorum impertiri non potest, ad ædes Lotricum & nutricum (*Bey denen die Ehre gemeiniglich auff holtseren Steltzen gehet*) se conferunt, ubi actio de communi dividundo intenditur, per quam corporaliter fit rerum divisio L.2.h.1. Cui ad hæret actio de in rem verso. Nonnunquam tubicinibus præeuntibus, uxor ab Amatore domum deducitur, vix craterapulam concoxit, surgit de lecto maritus, & uxorem excipit, affert bellaria, poma, pyra, nuces.

Castaneæ molles & pressi copia lactis.

Ficus, mala punica, persica cerasa, facratum panem S. Marci confectum, seu, ut ille vocat, defectum (quæ tantum differunt ut causa & effectus) omnis generis, Caseum, & si illibenter uxor videat, quia.

Abbreviat socium quem diligit illa.

Tamen ne amorem suum prodat, eluculum ipsius e sum ipsi defuadet, vel etiam aperte, quod nimium officiat valedudini, propter difficilem concoctionem *sey zu acht ungesund*, Euge bone cornute, ita sunt excipiendi hospites, ita tui rivales affer vinum, infunde, salta, & talem tegere, qualem volunt.

Tandem cum tempus discedendi videtur hospes hospitem ad posticum comitatur ut maneat rogat, satis adhuc superesse temporis ille se excusat, alio tempore reversurum se ait. Hoc facto illius domus arctius obsidetur quam olim Carthago à Scipionibus, tum circum ambulant rivales, unius ejusdemq; rei conformites, fenestras inspeçant, parietes transcendunt, ad fores excubant per transennam sollicitant, regulas dejiciunt, angulos obsident, dicteria scribunt, conficiunt cantiones amatorias cithara pulsanť *heckerling vnd haberstroh*, cantionem gratiani, & alias innumeras asturias excogitant, quæ omnia in pulchritudinem tuæ uxoris tanquam scopum diriguntur, ad tui vero redundant opprobrium & dedecus, quod si parum majestatem tuam conatur maritus, *Fahrt sie auff als ein furtz im bad*, quam me putas ego credo

te me meriticem esse existimare, amicis
& cognatis meis ista dicam, si aliquid
in animo haberem, te revera spectato-
rem non apponerem, &c. Quid vero il-
le seipsum & horam nativitatē incusat,
hospiti nuper suo uxoriq; omnia dira
precata interim tamen nutrit murem
in pera, serpentem in gremio & ignem
in sinu.

*Medicina ad tollendos, fætores anhelitus
provenientes à cibis quibusdam.*

Señile ne tetros porrum tibi spiret odores.

Protinus à perro fac mihi cape vores.

Denuo fætozem si vis depellere capæ.

Hoc facile efficient allia mansa tibi.

Spiritus at si post etiam gravis allia restat.

Aut nihil, aut tantum pellere merda potest.

Quinam sunt nimium audaces?

R. Qui lupum in Ianuario non timet,
rusticum in carni sprivio & sacerdotum
in jejunio quando confitendum est.

*Vir bonus à quibus libris uxorem arcere
debet?*

R. A. Lestione Amadisæi, Ovidii
de arte amandii Eurioli & Lucretiæ Dar-
ten societatis, equitis ponti, Galmi, Bap-
tist de campo frogoso, præsertim vero
fugiant Ioannis Bocatii librum, quem
Cento

Cento Novellarum inscripsit. Hic enim magno interstitio cæteris post se relictis æternum nomen sibi comparavit : hoc enim lecto & Theoriæ fundamentis feliciter jactis, quam felicissime praxin exercere possunt, nihil enim aliud sunt quam callidissima Haruficorum strata-gemata & strophæ, & nulla unquam fæmina fuit, quæ non ejusmodi Lectionibus, & historiis ad furorem adacta fuerit, quia in illis miscetur utile dulci.

Cur posteriora hominis tam turpem habuit factorem.

Respondent quidam, qui obstetrix neglexit eam partem, nec satis abluit. Alii autem huic sententia plurimum refragantur : nam aer illius regionis ita pestilens & fætidus est, qui eum locum occupavit, & ventus qui perflat non locum ipse.

De quodam suspensio, qui ante mortem tumulum sibi construxerat.

Hunc sibi Belnensis tumulum quem cernit inanem.

truxerat, invidet cui loquens tumulum.

Debuerat certe sers sifore omnibus æqua.

Tardius hic fieri, vel prius ille mori.

An possit uxorem repudiare maritus.

Si forsan Amatorem cum ea Ludentem inuenit? quem lusum interpretantur manus in sinum immissionem (hand schuch machen) nostrates vocant, aut ad pectus ejus, vel ad alium locum unde turpe esse possit?

R. Affirmant quidam Borch. cap. 8. de feud. eum. 28. Rosenthal. cap. 13. conclus. 53. & Thomas Cant. Oscula quintam viam ad amorem vocat Nos vero illis contradicimus, omnesque prædictos refutamus. requiritur enim ut in ipso actu & in rebus venereis & in ipso facto deprehendantur, seu ut Plautus ait, corpus corpori incubarit. Ait. 4. sce. 4. in Amphiti. velut. Lucian in Eun. cum reperiri habet membra in membris, verum apage illos cum rigido judicio, ablegentur ad Garamantas, Indos, & Aethnæos fratres, quibus in ferendis carbonibus, usui esse possunt.

Quinam optime Viros fallunt?

R. Vxores hospitem, Gastgeberin Hæ enim ex tam variis peregrinantibus unum atque alterum admittunt; habent enim neminem quem timeant, quia in uno

uno loco diu moratur.

Queritur num id facere conveniat :

R. Rationem dubitandi movere Politici quia peregrini officium nihil præter quod tui muneris est agere, nihil de alio inquirere, minimeque in alterius messem falcem immittere. Est enim pacis publicæ turbatio, cuius pæna est Bannum. Alii aliter suam sententiam probare nituntur exemplo maerini, qui obstupratam vi hospitam diro mortis genere duos milites affecit, ut capitolinus refert. Nos distinguimus inter id quod fit licite, & inter id quod fit coacte, Hospita enim si ad concubitum nos invitat, omnino illi obtemperandum, suscipit enim nos fovet, cibatur, & omnia præstat, quæ potest. Nos igitur decebit ut favorem favore compensemus, & duplicemus, fortunamque quæ sese offert, non omnino despiciamus. Tale diversorium fuit olim Antverpiæ *zu Taisendts mitteln*, in quo nihil, quod ad voluptatem tum corporis, tum animi fecit, defuit, *und da der vvirt ein banreij ist, siehen die Gäste gerne ein.* Deinde si aliquid supererit, si triorches eris, potes paululum ancillæ communicare, ut illa etiam habeat, quo tui reminiscatur. Fontes enim tui diriventur foras. De

De quodam Heluone.

Heluo quidam pupillis à magistratu
datus tutor, cum patrimonium illorum
universum absumpsisset &, iussus tutelæ
gesta rationem reddere, nihil superest,
hanc rationem accipite, aliam nescio ve-
rum magistratu urgente, ut libellos of-
ferret, qui acceptum continerent & ex-
pensum, ille os primo ostendit, deinde
podicem, illic recepta esse subindicans
omnia, hic exposita.

*Hanreium faciens quo nomine est
indigitandus.*

R. Quidam eum vocant Domesticū,
inquilinum *hanfshan*, *vervvalter*, *hausz-ge-
nossen*, quod frequenter domum tuam
adeat, Alii eum vocant Amicum, sed is
qui clam & invitus alterius ejus occu-
pat, amicus non est, diverso tamē res-
pectu esse potest. Non nulli hostē, sed per-
peram. Hostis enim is est, qui nobis, aut
nos illi bellum decrevimus. Privati vero
sibi bellum denuntiare nequeunt: regale
enim est, & summo principi ex natura
majestatis in se considerata soli compe-
tit. Aliqui Cucurbitam vocant, sed ma-
le siquidē id de vasallo uxorem domini
hanreizantē dicitur. vocabuli hujus deri-
vationem

tionem vi. de cap. Gala & Hort fend.
 verbo Cucurbita. miramur valde quod vo-
 neranda antiquitas in perscrutando hoc
 vocabulo non fuerit curiosior, latini-
 ssimo vocabulo nos vocamus (Capella-
 num, vicarium, seu ut Munstero lib-
 matrimonii coadjutorem Ebe helffer
 besoldere substituit, qui cessante mari-
 onera matrimonii suppleant.

Scorta cur alicubi per convitium pulmones
appellantur.

R. Quia vilia sunt aut vento quodam-
 turgida, & vere vana. Cum matrona
 quædam puellam lascivientem hoc ver-
 bo criminata maledicentiæ pænas de-
 disse, gravi insuper adjecta multa,
 denuò verbo mulierem læcesseret. verum
 non ita multo post cum excandesceret.
 quo pænam effugeret, periphrasi qua-
 dam usa ejusdem convitii. Et quid, in-
 quit, ego te nominabo; Caroxes, quæ ex-
 reditur ollas; constat enim id genus in-
 testini in decoctione tumescere, & si-
 plerumque lebetes transcendere, ut
 vi sua erumpat, ac deiiciat etiam opor-
 cula.

Vxores harreizantes quomodo debent ap-
pellari.

R. Hanrifici certant, & ad huc sub
judicelis est.

Meretricis nomen (quod genus ho-
minum sine præfatione honoris nomi-
nari nequit) illis non comperit. Nam
hæc à merendo dicta est. Vlpiano di-
cuntur practicæ seu præstuarix *Ehneh-*
res sich mit der hand, da sie auff sitzen, pe-
cunia suam exercent militiam multo-
rum libidini servit, & est vidua, utpote,
quæ 23000. virorum absorbuit ictus.
Hæc nulla accepta pecunia, sed amoris,
qui est furoris species, & benevolentix
causa hanreizat: E contra meretrix se
prostituit in silvis, ut propter Nori-
bergam, *im Newen wald*, quem locum
sæpius inviso. Lipsiæ *auff dem Rubeht*,
da sie das grasz mit den hintern abmayen,
Vnde vocanter Nymphæ silvestres, pe-
cora campi *wald Cottinnen*. Antverpiæ
in die lepelstraet, ubi die nocteque mere-
tricum cochleationes visuntur, Franco-
furti in foro piscario, &c. Hæc vero est
inviolatæ existimationis, quia amoris
vi cuncta solis amantibus sui copiam
facit. Errat igitur hic *Connanus l. 8. c. 13.*
Qui illam meretricis nomine indigitat.
Rectissime ab Ovidio & aliis vocatur
Amica, cum quibus consentimus & fa-
cimus.

E

Han-

R. Est vocabulum mere Germanicum, sed in latinitatem jã olim degeneravit, ex antiquissimo vocabulo *han* qui est Gallus, & voce, *Rein*, quod chorea, sive *Dätz*, quasi dicas, Galli choreus, nostrates vocant *hanrein geschoffen gesellen*, monte cuculos vocat, item Cornutos; cornua enim gerunt satis manifesta & conspicua, extra pileum sæpe proturbantia, & ne omnibus appareant, pileum non detrahunt etiam si aliqui prætereant, & hoc est verum Hanreitas gravitatis signum, Conveniunt in hoc cum Gallis, quia licet gallus proprias uxores habeat, quæ tamen etiam aliis visitantur, ita & hi licet proprias uxores alant, ab iis etiam alii admittuntur viri. De cornua ferre, multi multa scripserunt. *Niceph. lib. 2, de impere Andr. Constanti.* sic inquit: Longe alia fuit *Andronici* luxu & libidine præditi intentio, qui cornua Cervorum, quos venatus erat, insignibus & rare aliquid habentia in porticibus suspendebat specie quidam ostentandæ magnitudinis ferarum quas cepisset, cum reverentis mores & uxorum, quas ipse corrumperebat lasciviam notaret. Atque ad multas gentes (opinor) promanavit, qui malitia vel injuria suas conjugum adul-

adulterari sinerent, probroso sane con-
vitiu cornua ferre dicerentur. Germani
injurium rei verbo leniori mitigantes
vocat. *Einem frommen ein faitigen mán,*
der seiner frawen nicht genug thun kann.

Cur seminae amant brassicas?

R. Propter earum acrimoniam. Nam
mistæ cum farina lolii provocant earum
annos, dies & menses, modo iis utan-
tur per modum suppositorii. Hæc est
vera *Androgijna* composita ex duobus
culis, & quatuor natibus messiores per
postam in corbe huc vini, ut hæc no-
va vobis annuntiarem. Credite vera
dicenti veritas nulli cedit. Caput
capiti opponam sicuti cerevisiarii expor-
tantes vasa, putatisne me vel fugere? nul-
modo apponam potius frontem fronti-
mo barbam barbæ sicuti duo podices,
qui bellum gerunt: ô quam libenter sur-
dus talia audiret!

An non omnis mutatio bona?

R. Mutatio bona est quæ vergit in
meum commodum. Si mea bursa in-
anis esset, vestra plena pistolettis, si
ego essem asinus, vos docti, per me fiat
mutatio stante pede, & ero plane novus

homo. Item si tu haberes fæminam pulcro vultu, ego vero Hecubam aut aliquod remedium amoris, velle mutare?

Quid est vetula?

R. Est antiqua dementia, Harpyia Diabolus in veste fæminea, & ut omni uno verbo complectar, est concionatrix loquacula, quæ non Euangelium, sed convitiolorum plaustra evomit.

Quid est pædagogus?

R. Est advocatus Lutosus, collegæ pestis, cujus supellex est bibliotheca qui cænat mane ne de nocte permeret lectum, qui totius collegii aniterge colligit ut pulvem avenariam calefaciat, & pugillum unum carbonum lucrificiat, est alter Euclio. Est miles animosus, qui statim hosti calcanea suorum sandaliorum vertit & sese salvat in gymnasio Iuro per tabulam rasam Aristotelis, per Bucolica Virgilii, per veris nates, per testiculos Saturni, per pæcus Melibæi, breviter per omnes autores tam Latinos quam Græcos, rem sese habere.

Quid est Advocatus?

R. Advocatus est, qui amat ducatos, eosque pluris facit ipso, sacco mendico-

rum etiam si confectus esset ex finissima
 tela Hollandica. Advocati raro visun-
 tur in hospitibus, sed sæpe sunt in domi-
 bus suis & alibi consultando, libenter
 audium cantilenam *Dammi*. Hic dator
 illis adhæret in matrice animi ab æter-
 no. Natura advocatos fecit ex argilla
 tam pulchræ madafacta ut nunquam
 habeant manus frigidas & ideo idonei
 sunt conficiendæ glaciei tam in æstate
 quam in hyeme. Advocati videntur
 quoque titulum veneris sed tribus per-
 spicillis.

Musca culinaria quænam?

R. Est Dominus *parasitus*, Germani-
 ce *Telle lecker*, qui cibum è flamma pe-
 tit, qui constringitur non funibus, sed
 sarciminibus cujus uxor pro uno ovo
 cum matre sua, bursam naturalem seu
 vulvam venalem habet. Iam incitavi
 ad risum asinos clamore magno, uti vos
 estis testes.

Historia jucunda de quodam sacerdote.

Quidam sacerdos suis rusticis con-
 cionaturus dixit, *salutat vos Lucas medi-*
cus. Ut habent sacræ literæ sed postea
 præ pudore ita obstupuit ut ne unum
 quidem verbum ulterius enarrare ne-
 querit, illud ipsum subinde repetens,

tum ex senioribus unus assurgens, dixit, habeat gratias, atque si quando ad eum reditis, dicito & illi nostro omnium nomine plurimam salutem.

Pueri quomode sapientes efficiendi.

R. Podicis cappa illis detrahenda ipseque podex virgis cædendus, ita enim sapientia è podice ad caput evolabit.

Supellex pedagogi quænam.

R. Est ferula sub axilla cum bibliotheca, quæ constat ex. Despauterio impresso tempore laurentii valle sed siste gradum lector alteratissime, (hem literatissime volebam dicere) Bonum mane, bonum serum hoc est saluto per totum diem.

Virgines cur libenter nubunt Iuris peritis.

R. Vt juris Mystes jus fas rectumque ministrat.

Virgo sic rectum semper amare solet.

Quoniam in loco pluris venditur aqua.

R. Vbi caupones vino exotico aquam adinifcentes, enim aqua vini etiam cari pretium potest contingere.

Cerevisia unde dicitur.

R. Aliqui dicunt, cerevisia quasi cerevis vinum. Alii sic :

Vnde sibi ducat quæris cerevisia nomen,

Quod cerebrum invisat sepe Sabelle iuvenis

de

Ad prim
Gaudia

Ad irin

Letific

In quin

Dulcis

Potu se

O nos

Nona

Si dect

Volen

Et bis

Postea

Tanti

Corpu

Debili

R. S

mur p

levise

crudi

Vt

Mir

Solue

De Potatione.

*Ad primum morsum, si non pota vero morsum
Gaudia sunt nobis maxima dum bibo bis.*

*Ad trinum potum letus sum, dum bibo totum
Lætificat quartus cor, caput, atque latus.*

In quinto potu, vasto potamus biatu.

Dulcis est ipse cibus dum bibo sex vicibus,

Potum septeno letus sum corpore pleno,

O nos felices octo bibendi vices.

Nona cherubinis pingit potatio nasum,

Si decies bibero cornua fronte geram.

Vndenaque vice tibi præbibo dulcis amice.

Et bis post decies est mihi tota quies.

Postea dico satis sed cum pota vero gravis.

Tantillum digitum letus eo cubitum.

De scorto.

Corpus, opes, animam, consortia, federa, su-
mam,

Debilitat, perdit, necat, odit, destruit, aufert.

Dies macilenti quinam?

R. Sunt dies jejunii in quibus satura-
mur pane caelesti, cibo spirituali eoque
levi, qui non generat per se in stomacho
crudilitates, sed tantum per accidens.

Hymnus in quo omnes notæ musi-

cales comprehendantur.

Vt queant laxis Resonare fibris

Mira gestorum Famuli tuorum

Solve polluti Labiis reatum,

S ante Iohannes.

Ignia-

Igniaria & sulphurata quibus odis sum?

R. Amatoribus & furibus. Amatoribus, quia laxato fræno opus suum peragunt sine tympano, candela & candlelabro: furibus, quia clandestina eorum furta illuminant & in lucem proferunt.

Hercules in quo peccavit?

R. In eo quod occiderit scelestum *Cacum* qui plane imberbis erat, primogenitus ac quasi recens exclusus *VVe*
ein jung hun das Erst auß den Eyer Schalen kumpt.

Historia jucunda de parcho.

Militem puerum è baptismatis fonte suscepturum, parochus inrerrogavit, Domine miles tune idoneus es huic muneri sustinendo, ad quod miles, puto quod sic, tum parochus nostine præcepta Dei, ad quod miles quidni: tum parochus quodnam est primum præceptum, respondit miles, non vorabis, *Du solst nicht fressen* erras perverse miles, inquit parochus, primum enim præceptum est, *Non habebis Deos alienos in conspectu meo.* Imo regerit miles, Dominatio vestra fallitur; Nonne enim Deus statim à creatione præcepit: *De Ligno scientiæ boni & mali ne comedas Gen. 2.* Tum parochus ô miles magna est

est fides tua superas me eruditione vel
potius astutia.

De Martino.

Martinus cblamijdem pro paupere dimidia-
vit.

Et faceremus idem nobis exemplificavit.

Secreta quinam aperiunt?

R. Si secretarum seriem vis noscere re-
rum.

Ebrius, insipiens, pueri dicent tibi verum.

Epitaphium insigne incerti auctoris.

Pastor, arator, eques, pavi, colvi, superavi.

Capras, rus, hostes, fronde, ligone manu.

Incerti auctoris.

Ex minimis, vitium, cælum modulamina,
castra,

Venit, alit, penetrat, mitigat, exuperat.

Seditio, requies, aratio, cæna, favilla.

Maxima, longa, brevis, semibrevis minima.

Quare multi ad magni honores
mundanos perveniunt.

R. Hoc sæpe fit ob commodatam
domino uxorem. Hinc hic fit secreta-
rius ille senator, hic comes & iisdem
artibus à magnatibus multi præpinguia
venantur officia, uxores quæ ob id non
immerito superbiunt, quarum radiis
maritus fulgeat. Item se illas esse, qua-
rum amore princeps gaudeat, dicunt,
E s nullam,

nullam, ex Domini hanreizatione sic
impudicam earumque maritos, qui in
ptis Hirci videri possent, ita excellen
aureis cornibus, ut dignitate cunctos
tecant *Paul Iovius in vita galeacij fortis*
& à prudentibus nulla alia compendio
sior via ad honores adipiscendos, quam
hæc ipsa habetur. Exemplo luculentis
fimo nobis erit historia Furiali ab A-
nea Silvio conscripta. videatur hic ulte-
rius. *Neviz. lib. 4. num. 82.*

*Possunt ne mulieres peregrinari illæsa
pudicitia?*

R. Vix quidem: quia viæ teruntur
ab omnis generis hominibus, qui præ
illecebrisque, nec non vi Hanreitate
expetunt? Sic! *Dina Genes. 34.* & *Angela*
illa, de qua *Sylva epist. is peregrinationis*
fructus uberrimos protulerunt, & Co-
micis frequenter peregrinatrices sinistra
sunt famæ: nam benè sciunt, absente fe-
le saltare mures. Imo in peregrinatione
bus adeo fiunt applicabiles, subjectibi-
les, tractabiles & crustibiles, ut Theo-
logiæ studiosis pro cathedra quam con-
scendant, Iuristis pro pulpito, cui corpus
imponant, & medicis pro vivæ Anato-
miæ, subjecto, ac denique nemini non
inserviant.

*Carmina in quibus omnes prima lite-
ra incipiunt ab F.*

*Femellas furtim facies formosa fefellit.
Fortuito faciens ferventi furta furore.
Fur foricas feritur futuens flagroque feritur.*

Carmen iucundum.

*Hircus cum pueris, puer unus sponsa, maritus
Cultello, lympa, fune dolore cadit,*

*De anu per crepitum animam
exhalante.*

Vno animam crepitu Iana pepedit anus.

Gallice sic.

*Vous qui passez, priez Dieu pour ceste Dame,
Qui en petant par le cul rendit l'ame.*

F I N I S.

*Theses de Häsione & Häfibili qualitate,
quibus sub praesidio Fabii Stengler, Le-
porini, Respondente lepido capitone,
gradu in eadem facultate assumendo.*

Disputabitur

*Horis Pomeridianis, vespertinis & no-
cturnis, in magna frequentia om-
nium ejusdem facultatis studio-
rum ad Calendas ediles, ludiles, bi-
biles in Auditorio majori Phant-
starum.*

*Quis verat Häsoni ridendo dicere Verum,
Socratico & leporem fatuum condire lepe*

THESIS I.

SI Naturam hominis , prout nunc est, moresque & conversationes humanas penitus inspexerimus, videmus occurrere adhuc novam aliquam facultatem, quæ ad nullam quatuor specierum referri possit. Vnde prædicamentum illud non satis ab Aristotele explicatum esse manifestum est , sed addendum novum aliquod ens , quod est *Hafio* & *Hafibilis* qualitas.

2. Erit ergo hæc nova & quinta species, ac illi homines, qui hac qualitate ornati sunt, ex quinta essentia constant, quos ob id neque homines , nec per omnia lepores , sed mixtum quid quasi *ἀνθρωποδελφίς* seu homino lepores, sive lepore homines, aut homines hafios dicere possumus.

3 Nec pueriliter putandum hanc speciem idem esse quod passio & passibilis qualitas. Nam licet plerumque in conviviiis Hafiones hi sint in passibili qualitate, tamen sæpenumero sunt in agibile nempe tunc cum currunt, ut inferius.

ferius patebit. 4. Est autem Hasibilis qualitas morbus ortus ex superfluitate & privatione intelligentiæ albæ in cerebro, in quo spiritus turbati, humores vitiiati, & elementis gravitatis & levitatis immixti, confusionem temperamenti faciunt in cerebro, ventremque gravidum faciunt iisdem vitiositatibus. & pedes manusque crebris gesticationibus. Hoc morbo laborantes hasiones aut lepores vocantur.

5. Ex qua autem terra & regione hic morbus opidemicus primo ortus sit, variæ sunt sententiæ. Quidam enim ex Cæphali, quidam ex Turpeti, quidam ex Franconali, quidam ex Italica regione ad Germanos traductum esse volunt. Cum autem sub iudice lis pendeat, animadvertendum, ex qua regione contraxerant plurimi hoc morbo laborare videantur. Nam similis simili gaudet.

6. Ex definitione vero supra posita facile intelligi potest, non esse tantum simplicem huius morbi speciem, sed multiplicem. Quædam enim hasibilitas consistit in spiritibus, quædam in humoribus, quædam in elementis, non secus ut febris quædam. 7. Nam hasibilitas in spiritibus consistens omnium maxime

conv

consp
libus
tales
haben
omne
sua lat
quanc
fenter
bent
delab
tur:
conv
collo
mnia
solus
strina
vult
stren
pote
semp
lena
qui g
ne v
lam
facu
vas a
omn
9
ensa

conspicua est in viris magnis, spectabilibus & doctis, aut etiam in iis qui cum tales non sint, tales esse volunt: hi enim habent altos & elatos & spiritus, qui omnes inferiores præ se contemnunt, sua laudant & prædicant, etiam si aliquando graviter metiantur, & nihil nisi sententias & versus proferunt, aut jubent à se carmina conscribi, ut fiant candelabra patriæ, & variis linguis loquuntur: 8. Vt exempli gratia, cum quis in conviviis bonorum virorum solus totum colloquium vult habere, & ordinare omnia in mensa pro suo arbitrio: omnia solus dirigere, qui gloriatur de sua doctrina, & tamen stultus est: qui semper vult disputare, qui vult canere, qui vult strenuè bibere, & tamen nihil horum potest, qui multa dicit de opibus suis, semper in ore habet centum mille, millena millia, & tamen pauper socius est: qui gloriatur de virgine sua, cum vix ac ne vix quidem locum habet apud ancillam, & tandem qui profitetur omnes facultates & semper nova dogmata, novas artes Methodicas invenit, & reliqua omnia vult refutare.

9. Eiusdem farinae sunt qui in platea ensati atque ansati incedunt, caput jactitant,

Et itant, pedes ad æquilibrium movent, nasum erigunt, ac si velint in cœlū conscendere, ac observant diligenter ubi quam plurimi homines convenerint, ut illos prætereant, quo digito monstrentur: ac qui nobilem se jactat cum rusticus fit, & pedissequum habet, qui ipse nunquam fuerat factus Dominus: puique aureos annulos gestant cum adhuc non deceat. Omnes enim hæ & similes species, ex elatione spirituum, qui sunt in summo gradu, oriuntur.

10. Hasibilitas ex humoribus est quæ in sobris nunquam est sed crescit tunc cum cerebrum aut gula, vino, aut cerevisia immaduit, ut sunt omnes, qui, cum sunt sobrii, optimè se quidem gerere possunt, sed quam primum conjuncti sunt, ibi pessimè hunc morbum contrahunt. Et hæ species iterum variant secundum quatuor humores. sanguinem, bilem atram, bilim flavam & phlegma.

11. Ex humore sanguinis oritur hasibilitas quæ in risum exit, quo seipsum quis facit ridiculum, soque aliis spontè deridendum exponit, aut cum vexatur & se ab aliis vexari omninò non intelligit, se alios vexare putat & quidvis patitur sibi persuaderi.

12. Bili^s

12. Bili^s
in conviv
turis sedet
rosus, nil
si omnes v
cit, ut co
profunda
esse, & r
speculari
13. Ha
qui audie
sinistro fl
mines or
nosque
caper, qu
cum equ
rare ori
14. Pl
nimia
nimis fa
vel in le
vel supr
lia verb
omerat
statim
post fac
terea no
cius dic
vitatis.

12. Bilis atræ hasibilitas est, cum quis in conviviis exhilarationis gratia institutis sedet ut Mopsus aut Corydon, morosus, nihil loquens aut ridens; sed ac si omnes vellet de vorare, quod ideo facit, ut convivæ dicere debeant, cum in profunda melancholia sedere doctum esse, & rebus gravissimis intentum, vel speculari in divinis.

13. Hasibilitas ex flava bile in illo est, qui audito inter joco, vel unico verbo sinistro statim arma corripit, & vult homines omnes trucidare, & vivos mortuosque mactare, præ nimia virilitate ut caper, quod ideo facit, ut homines dicant eum equestrem hominem esse, nec devorare orbem cæci.

14. Phlegmatica hasibilitas est orta ex nimia bibendi fidelitate, qua fideliā nimis sæpè elevans cogitur vel in mensa, vel in lecto, vel in mediis choreis infimo vel supremo ore vomitum edere & realia verba proloqui. Hic humor, illo exonerato & fideliter deposito, desinit statim esse hasio (cum reliqui etiam post factum nomen retineant) & propterea non Hasio sed Grobianus & Rulcius dicitur, cadit sub exemplum gravitatis.

15. Refat

15. Restat hasibilitas quæ est in elemento sita : Sunt autem duo genera elementarium corporum, grave & leve. Vnde secundum hanc διχοτομίαν hasibilem dicuntur alii hasiones gravitatis seu probitatis, alii levitatis seu futilitatis.

16. In hac autem specie multi superiorum concidunt, quod mirum non est: cum omnes sint ex una stirpe orti & sub una omnium genere continentur, Gravitatis autem hasibilitas se maximè exerit in moribus: quo faciliè videre poterit, an quis etiam suam civilitatem morum studuerit, qui secus fecerit, ad hanc classem referri debet.

17. Ut qui virginibus inservit, & vel bonū ἐν πολὺν ἰσχυρὸν, vel bonum prolocutus fuerit, vel alias caput iusto tempore non aperuerit, & expectaverit donec prius salutetur : Et alium salutans per digitos transpiciat, num etiam resalutetur. Summa qui Grobrianum egregie callent, Hasiones gravitatis vocantur.

18. Hasibilitas levitatis ultima est, sed omnium frequentissima & omnium latissime patens. Huc enim spectat varietas vestium, gesticulatio, manuum osculatio, pedum varia vibratio in cho-

leis vel cum virginibus , vel cum adolescentibus.

19. Vt exempli gratia, qui nunquam ex patria exierunt , vel brevi tempore à matris mammis abfuerunt, & redeuntes gladium plumas , varias formas vestium , magnum ventrem , (in quo gestari pulli dicuntur hasionum) amplissimum pileum, magna collaria, acutas caligas ad formam Y literæ Pythagoricæ unde hæ caligæ vocantur Pythagoricæ vel ypsilonicæ , duplices crepidas & similia gerunt : Qui item manus osculantur, frequenter nutant , pedibus verunt terram , & innumeris utuntur emimentis, reverentiisque.

20. His cognati sunt qui vestes partim Gallicas , partim Germanicas gestant , & vestes habent variorum colorum rubri , flavi , virides , albi, ex quorum numero nigri excipiuntur.

21. Nec tantum levitatis hasiones in vestibus sunt, sed etiam in choreis & aliis actionibus, in quibus saltant, circumcursitant, jam Italicam, jam Polonicam, jam Anglicam , jam Germanicam choream affectant, & se omnibus modis familiares reddere student apud virgines, quo evenit, ut hi hasiones simul , amator ii

torii & Veneri hafiones dicantur: sæpiſſimè via in gratiam huius vel iſtiſſimæ puellæ iterant, & ſe omnibus modis applicabiles puellis reddere ſtudent.

22. Symptomata harum hafibilitatum ſunt omnes his affines qualitates. Cornelius, Ciglio, Eulenspiegelius, Papa cave tibi, Papa da caluo monte, Clauſtus, omnis ignorantia ſuperbia, amor, cochleatio, helluatio, ſcurrilitas, impudentia, beatitas in plus, in alterius minus. Summa totus curſus enim arduus & durus, & ſine fine longus.

23. Signa ſunt riſus, cachinus, vociferatio, circumcurſatio, geſticulatio, ſaltatio, oculorum gyratio, capilli longi, & muliebris figuræ, veſtes, inceſſus. Quibus addere plura, qui conuerſationem hanc arte conſiderat, & ſeipſum in ſpectum excutit, facile poteſt juxta illud Stultorum plena ſunt omnia, Ergo nulli vacua, & per conſequens reſponſores malè dixerunt vacuum eſſe in reſpectu nature.

C
A

dam regulatur.

3. An apprehenſionem & maturationem.

4. An poſſint eſſe.

5. An vel bacifera an idem cochleatio.

H A

A

CO

& pro

CORONIDES.

1. **A**N hasibilitas contingat masculis & fæminis? affirmatur. 2. An hasio sit generis communis secundam regulam, Quæ conveniunt, &c. affirmatur.

3. An aliquis tangendo propriam nasum, apprehendat hasiones secundum qualitatem & quantitatem? utrumque affirmatur.

4. An duæ vel plures species hasionum possint esse in uno subiecto? affirmatur.

5. An virgines cochleando hasificent vel hacificentur, vexent vel vexentur: & an idem etiam verum sit de adolescentibus cochleantibus? utrumque affirmatur.

Disputationis

DE

HASIBILITATE

curfus Secundus.

THESIS I.

ABsoluta superiori disputatione, quæ partim Logica, partim Physica fuit, de Natura, & proprietate Hasionis; Reliquum
nunc

nunc est, de ipsa Hasibilitate seorsim
gere, quatenus in considerationem Me-
dici venit, juxta illud Aristotelis: *Physicus*
definit, ibi incipit Medicus.

2. Neque vero supervacaneum
de hac materia tam prolixè agere, quod
veteres dixerunt: Nosce te ipsum. *Pro-*
cum omnibus hoc seculo nihil magis
volupe sit quàm disputare; habet hinc
nusquisque semper quod aget, *sicut fa-*
biosus.

3. Breviter igitur rem comprehen-
di, à Definitione exordiemur, quæ cum
superius prolixè tradita sit, brevioribus
eam hic verbis repetemus, pro inten-
tione nostra: Nam quod pulchrum est
bis terne repeti non est absurdum.

4. Est autem HASIBILITAS, sive mor-
bus, sive depravatio intelligentiæ in ce-
rebro, dependens ex superfluitate, spi-
rituum, aut Humorum.

5. Hæc definitio perfecta est, omni-
bus enim suis partibus constat.

6. Genus seu Formam diximus esse
morbum: manifestè enim lædit actiones
SED SINE DOLORE: & est hæc
Lues magnæ **ACTIVITATIS**,
quia ad **SIMILITVDINEM**
AGIT TRAHITQUE maxime
secun-

secundum Fe-
cujusque mo-
& Hasibilita-
mens; alia pa-
cuma, alia br-

8. Subje-
brum: statu-
entia & stu-
Pro varia ig-
mergunt di-
laborat, &
furientibus
dum simile
tantum aff-
currunt Pr-
stitutione
oriuntur,
mox. 9. C
spirituum
hasibilitas

10. Si en-
secus origi-
Extrinsec-
aliorum,
tagium f-
saltem ex-
det, sive
tum hæc
catione

secundum Formam. 7. Vt autem unius
cujusque morbi magna est latitudo; ita
& Haſibilitas alia magna est, ſive. vehemens; alia parva, ſive remiſſa; alia diuturna, alia brevis: alia recens, in veterata.

8. Subjectum univerſale eſt Cerebrum: ſtatuerunt enim veteres, & ſapientiae & ſtultitiae ſedem eſſe cerebrum. Pro varia igitur ejus laeſione, variae emergunt differentiae: vel enim totum laborat, & tunc febrientibus, aut etiam furientibus, aut etiam furientibus interdum ſimiles ſunt Haſiones: vel pars tantum affecta eſt, & ſic mediocriter currunt. Praeterea pro illius varia conſtitutione naturali, variae etiam actiones oriuntur, mediante tamen cauſa, de qua mox. 9. Cauſa efficiens eſt ſuperfluitas ſpirituum, aut Humorum. Hinc alia haſibilitas humorosa eſt, alia flatulenta.

10. Si enim ex ſpiritibus eſt, aut extrinſecus originem traxit, aut intrinſecus. Extrinſecus quidem, ex converſatione aliorum, qui infecti ſunt, quorum contagium facile quiſque contrahit. Vel ſaltem ex re aliqua lepida, quam ſive videt, ſive audit. Intrinſecus vero ex parentum haereditate, ex morbo, ex mala educatione, innata libidine, licentia, luxu-

cendentes , capitis domicilium occupant, & hinc inde accrescentes , multis modis id molestant , ut laborantes quidvis persuaderi, aut converti possint. Vnde tot generum ineptiæ , nugæ culpæ de quibus supra.

11. Quod si ex Humoribus hic affectus sit, pro varietate intemperiei, tria erunt differentia. Hinc alia Haemorrhagica sanguinea est alia pituitosa, alia cholericæ, alia Melancholica. Et cum hæc causæ cum subjecti constitutione, & ætate magnam affinitatem habeant, & ejusmodi humores ingluvie nati, anni tempore, ætate, regione, & natione adiuti, cerebri substantiæ conjuncti prout sunt, alia atque alia Symptomata proferant.

12. In his autem & Quantitas consideranda : si enim exigua copia fuerit, non agit quidem hæc lues , ut quædam in corpore hæc ipsa sit, non tamen manifesta sit ejus actio , & licet non agat, lædat tamen actiones , sed clanculum ut homines non animadvertant. In experientia sæpè testatur, quod cum annos aliquot hoc malum latuisset, tandem magis magisque auctum , sceleratus forex prodiderit suo indicio. Sed si

non nulli, qui etsi hunc nequam in sinu
habent, tamen aut verborum subtilita-
te, & lepore, aut alias Dominatione,
& auctoritate sua præcellenti teger
possunt: & tamen infecti sunt, si verum
dicere velimus.

13. Motus etiam causæ consideran-
dus; nam quædam materia tempestivè
moveretur, quædam tardè, quædam
medio modo se habet. Vnde actio &
Critica & Symptomatica emergit. Et
hoc est, quod in conviviis passim vide-
mus, quod quidam valdè citò currunt,
alii tanquam Basistræ sequuntur, & alii
dimidio vento navigant, juxta versicu-
lum.

CURRITE FELICI SIDERE

VOS LEPORES.

14. Quin etiam si vehemens erit mo-
tus materiæ, vehemens etiam actio.
Si continuus, talis quoque actio, Si inter-
polatus, interpolata actio.

SIGNA DIFFERENTIARVM.

15. His ita examinatis, ad differen-
tiarum signa accedendum.

16. Et quantum ad Formalis causæ
signa ea quidē medenti innotescunt ex
relatione astantium, nequaquam
verò agrotantis: nemo enim vult HA-

F

SIO

SIO videri, cum maxime sit.

17. A subjecto sunt: Raro dolor capitis, & is quidem per *ovipitablas* ventriculi ex bibitione. Præterea ea omnia quæ constitutionē Sanguineam, Phlegmaticam, Cholericam, Melancholicam sequi dicta sunt disputatione superiori.

18. A causa efficiente quæ sumuntur, cum jam nominatis conjunguntur, & similiter ante disputatum est: nunc ea denuo recensere, superfedemus. Hoc saltem in genere hic annotamus, magnam esse Discrasie humoralis analogiam ad Nationem, ætatem, anni tempus, aerem, & cæteras res non naturales. Siquidem enim hæc omnia in uno eodemque gradu simul convenient, habebis utique signa talia, quæ absolutissimo Hæmoni debentur.

19. Objectum vero spirituosum, seu vaporosum, denotat status non fixus, sed errans, & quidem sensitivus, sine pulsatione, & gravitate, subtilis interdum, interdum crassior, nonnunquam ructus aut crepitus edens: & hæc omnia cum magna latitudine.

20. Qualitatis vero vel magnæ, vel parvæ signa sunt, antecedens vitæ ratio, siue in convivio, siue alibi, & vel libe-

liberalior
incitamentum corp

21. Cum futuris actionibus animæ, expectandum strepitu rubedine

22. Si quo obiecto termino aliorum antibus vehementer

23. Indicatio tendæ. locum nunc quæ sui autem naturam notat.

24. Cum vane, vel reflectibilis est affectus aliam tra-

liberalior, vel parciore tractatio & quæ incitamenta solent accedere: habitus item corporis, prout is est.

21. Criticam actionem argunt Crisim futuram monstrantia, ut sunt motiones animi, oculorum, capitis, pectoris, expectorationes, exspirationes pedum strepitus, gesticulatio, vertigines, rubedines, multi & magni loquia. &c.

22. Symptomaticam verò, si ab aliquo objecto extrinseco, aut affectu interno alio oboriatur, Reliqua ex astantibus petuntur: Quia ex ægroto per vehementiam morbi tunc non licet.

Indicationes.

23. Post hæc signa, dicendum de indicationibus, quæ ex definitione petendæ. Forma & causa, vendicant sibi locum rerum præter naturam, ideoque sui ablationem indicant. Subiectum occupat locum rei secundum naturam, & sui conservationem denotat.

24. Quantum ad subiectum conservans, vel alimentum administratur, vel respectu virtutis totius, prout debilis est, vel fortis: vel partis respectu affectæ. Specialis autem constitutio specialem tractationem cupit. Hinc aliter Ha-

siones ſanguinei quàm choletici tractandi, &c. Semper autem indicans prohibentibus cedit. Et notandum præceptum Hippocratis, Imputa corpora, quo plus nutries, eò magis lædes. Et hoc eſſet idem, ac ſi ſtulto baculum porrigeres.

25. Forma quidem ratione vehementiæ anodyna, & narcotica indicat, ut ſit in craſſioribus.

26. Cauſa etiam indicat contraria. Flatuoſa designat diſcutientia. Objectum immateriale; alterans. Materiale; Evacuans & penitus eradicans. Quantitas ejuſdem poſtulat remediũ majus, vel minus. Motus verò Revulſionem, ſi vehemens ſit, aut Derivationem, ſi lenis. Cauſæ autem omnes externæ ſi adhuc adſint, removeri poſtulant.

Prognostica.

27. Poſt has indicationes, colligendum ex Methodo prognosticandi. In genere quidem prognosticare licet, affectum non eſſe negligendum, quia nobile membrum laborat. Ex adverſo verò: curationem eſſe difficilem, & tardæ operationis; quia eſt morbus contumax. In ſpecie ſic licet: à forma, ſi vehemētia adſit, & vigiliæ multæ, & potati-

tationes accedant, &c. metuendum ne
 zger delirio, aut Melancholia corripia-
 tur. Si cum tempore, loco, & quiete
 ad se redire potest; is non ita est in peri-
 culo, quamvis vexatione non careat.

28. Porro inveteratus affectus, re-
 centi deterior. Et ratione subjecti, præ-
 scimus, si per symphariam saltem la-
 bore, facile terminari & ratione effici-
 entis, immateriale diutius durare,
 quàm compositū, curamque esse diffi-
 cilius; quia spiritus sunt instabiles. Et
 hoc fit contra communem Regulam.

Præsidiorum materia.

29. Postremò de materiis præsidio-
 rum agendum est, quæ si in vulgari-
 bus rei Herbariæ scriptoribus non in-
 veniuntur, nemini mirum esse debet:
 peculiaribus enim & novis morbis, pe-
 culiaria & nova iuveniendâ sunt reme-
 dia, satis est, intentionem nostrâ, à com-
 muni scopo, non abhorre, & nos
 eum assequi.

30. Discutientia igitur, & alterantia
 erunt, hæc leviora: frequētes cachinni,
 derisiones, punctiones: & hæc fortiora:
 jocus ludusque setius, vexatio, tribula-
 cio, explosio, Cornelizatio, Pamphy.
 Quæ omnia exacerbanda, vel minu-

enda pro magnitudine morbi.

31. Purgantia sunt: Vellicatio, Tortio, verberatio, dispositio, humicatio, mulcatio, syncopizatio, Mysterisimus, naso suspendium, ciconisatio, condylismi, apocoracismi & omnis generis ludibria, poenae atque mulctae. Tum, si grossities materiae ita exigat, aliquot Hellebori, aut Antimonii librae intinsecus, & extrinsecus unguentum ex cineribus incombustis, cum magno & frequenti ictu & frictione. Trahan-
tur etiam nares & pili, & digiti fortissima ligatura duplicati stringantur, in extremitatibus sine omni misericordia, (nam hoc faciendum saepe, ne in syncopen deveniat) & sues habeantur cum porcellis coram facie ejus quotidie in loco secretiori qui cogantur clamare fortiter, ut stipticetas solvatur. Interdum probatur baculatio ad sanguinem loco plebotomiae. Sed haec posteriora Grobianis proprie conveniunt, & Beanis, quorum nomine tenus paucissimi sunt, reipsa vero innumera-
biles juxta illud: *Narraverunt patres nostri.* & hic notandum non posse semper observari praeceptum Hippocratis ubi docet: *jucunde esse curandum.* Sufficit
hanc

hanc iucunditatem inmedente esse,

32. In corroborantibus numeramus extreme tenuem victus rationem, juxta illud Hipp. aph. 8. 10. 11. 1. imo ipsam à victu abstinendam, donec hanc crudelitatem concoquat, & ad frugem redeat æger, alias enim facile in recidivam incidet. In medicamentosis habemus Objurgationum, admonitionum, laborum, & negotiorum variarum ana. aliquot quotidie uncias, ad lubrū.

33. Atque hæc de curatione breviter & rudi Minerva, difficile enim est scriptis hæc auxilia complecti. Multo & facilius, & gratius est, hæc practicare, & ad oculum demonstrare. Est enim Medicus sensatus artifex. Quod qui experiri cupit, in seipso exemplum statui jubcat.

Problemata.

1. *Hoc primum queritur; an locus Cicer. 2. de Oratore: Ineptus est, qui ante tempus quid postulet, non videt aut plura loquitur, aut se ostentat, aut eorum, quibuscum est, vel dignitatis, vel commodi rationem non habet, aut denique in aliquo genere aut inconcinnus, aut multus est, &c. ipsam Hasibilitatem sufficienter explicet? Aff. quod sic.*

F 4

2. Hinc

2. Hinc etiam queritur : cum Cicero loco citato, nationem Græcam eruditissimam, hoc tamen vitio cumulatam dicat, an non multo magis id de aliis nationibus sit predicandum? Creditur quod ita.

3. Sic etiam non incommode queritur, An qui curationem Hasibilitatis suscipiunt, ipsi sint Hasiones? Resp. Secundum quid, non simpliciter.

4. Præterea etiam : an Hasiones in Paroxismo habeant sensum communem? Negatur.

OMNIA PROBATE, QUOD
BONUM EST, TENETE.

F I N I S.

FLG.

F L O I A .

CORTUM V E R S I C A L E

De

FLOIS SWARTIBUS,

illis Deiriculis, que omnes fere
Minschos Mannos, Weibras,
Iungfras, &c. behüppere & spit-
zibus Schnafis steckere & bitere
solent.

Autore

GRIPHOLDO KNICKKNACKIO
ex Floilandia. *J. C. Frey*

Cottum Versicale de Flois

Ngla flöosque, canam, qui
wassunt pulvere swarto
Ex Watroque simul fleitenti,
& blaside dicko,

Muldipedes deiri, qui possunt huppere
longe

Non aliter, quam si floglos natura de-
disset,

Illis sunt equidem, sunt, inquam, cor-
pora kleina,

Sed mille ervegunt menschis martrasque
plagasque.

Cum steckunt snafum in livum, blau-
tumque rubentem

E s

Ex-

Exsugunt: Homines sic. sic vexerere possunt,

Et que tandem illis pro tanta lona testis
Vexeritate, & quem nemant per vulnera
dodum,

Sunt varia plage, quitus ob sua Sunde,
suamque

Ob mutwillitiam strast Mërosq; Fruasq;
Ipse Deus, cælum & sternas, qui fecit &
Erdam,

Hunc steckit slangus, lopit Dulhundus in
illum,

Et bitit in livum, ut cogatur fundere
Geistum,

Ast alium Wolffus fretit Berusque toritis,
Hic heffit multos lufos, & tempore nullo
Fredam heffit, lopunt per Kleidros, val-
deque bitunt.

Ast reliquos inter deiros nō bofior ulla est,
Nec magis anfechtit minschos, illisque
molestas

Erregit plagas, quam suvarta turba floori
Non illis satis est finistri sub tēpore nachti
Steckere, & seuto mendos upweckerel
slapo :

Sed quoque sub dago perkrupunt undique
kleidros,

Nūc huc nūc illuc huppētes scarpibus atq;
Birentes schnaflin, sic ut de-lifide-blauim,

Sæpe fluat, pleckiq; rubri cernatur in huto
Glofite quaſo mihi, mihi glofite quaſo ſo-
dales,

Sæpius expertus redo hoc, cum Wolckibus
aliis.

Deleuchtunt Szerna, ſchinit Mane undi-
que lechte,

Et vadent ſtupum volbringere tempora
ſinſtra,

Solum verhindrunt tardum ſuvarita
apmina ſlapum,

Nunc heffant luſtum per Weickum ſprin-
gere Beddum

Nunc vero upſtigunt Beinos, Beiniſque
relictis (dum,

In medio ſittunt livo prope nablia rüda,
Nunc quoque per Bardum krupunt, dant
cuſtia mundo,

Cuſtia qua ſmertant, ogoſ naſoſque be-
kickunt

Deinde juvat rursus warmum ſub kru-
pere Beddum,

Et ſchuldros, armosque handoſque in vi-
ſere, quicquid

Sæpe etiam wandrunt infra, ruſciumque
beſenkunt,

Et rundos lendos drifentes unidiq; luſtū!

Sicut quando etiam wandrit Morderus
in Helto,

Non tantum wandrit longum verdrivum
tempus,

Sed schlagit, steckit, warpit, donditque
subinde,

Si qui begegunt Ludi, qui Bentlia plena
Geldo heffunt, Kleidrosque bonos in cor-
pore dragunt,

Sic quod nigrorum damnanda ceteros
floorum,

Non tantum in Beddo krupit, Kleidrosque
bekickit,

Ob longā quoniā, sed quādo cernit in esse
Gleideribus blautum, & schonum qu-
que merckita thurum

Esse nec ob dickum veluti morderus ad-
huppit,

Vshsteckit schnakum, sub quo sunt anglia
scarpa,

Anglia sanguineum deipe qua steckit in
hutum,

Vt fugit blautū, nascitq; uphorere, done
Livum cum blaso swartum bene fullum
intra,

Nec fugit tantum, verwundit & undiq;
livum,

Vt Schlangus steckit, furiosus bittit ut
bundus.

Et post se multos plectos, mahlosq; relin-
quit

Exigenos, Sclapans hec quando feulit, in
 hogum,
 Cū livus sese Werpit, Wegstotit & hādīs.
 Deckbeddum, scurit neglig, schadumque
 befeulit,
 Sedquādo martrā gledro vertrist ab uno,
 Mox floos exstundo bhendus weghuppet,
 & altum
 Dat wundum, si nec steddo quoque tutus
 in illo est,
 Rursus alio springit, proque una vulne-
 re steckit
 Plurima, ut ille semel qui schlapo up-
 wakuit alto,
 Non iterum possit mendos thoschlutere
 ocellos,
 Se Waltrit misere ruckit, flaukitq, Kistq,
 Insequiturque floos, folitque incorpore,
 verum
 Gripere cum tentat, blotum sibi gripit in-
 hutum,
 Sape igitur totos sine schlapodu cere
 nachtos,
 Cogitur, & multas lidit martrasque Pla-
 gasque
 Nec saltē hac fiūt beddorum ligimus alto,
 Sed quoque: cum Iesumus, cum scrivimus,
 & imo, imo

Bedere

Badere cum volumus bene plagitur unde
que corpus,

Præcipue beinos intra, tenerisq; sub armis
Summis in krægiis hic, hic sunt regni
floorum,

Hic kreßlunt, steckunt, bitunt, kit Zlun
que subinde, ut

Patere non possis, cum schuras neglig
hutum,

Et quod verwundrunt omnes, non all
in Erda, (bit)

Lebit deiriculus, nonnullus in aere schu
Qui tam magnanimus, tam sit quoque
kenus, ut unus

Exiguusque flous non fruchtitar ille po
rentes,

Kerlos: non Babsti krona verschricket m
ipsa,

Bokum perkrupit sanctum, lopitque be
hende,

Donac beroret blotum cum schnaßlide li
vum,

Cogit ut huic Pabstus stotos, cruzumqu
sacratum

Werperc de manibus, deirumque fugare
bisentem.

Non fruchtit Keyfros, non Reges, non
Patriarschas,

Non

Non Cardinales, heudos qui margine
breido

Dragunt in koppis, verum nihil achit
hic heudos

Nec stafos goldo decoratos, steckit in hutu
Handus ut ex koppo, fallatque ex handi-
le stafus, (gister,

Nec flous an Doctor sit fragit situe Ma-
ille vel ad backum vel se bene settit ad
halsum

Adque angulum scarpum, per dunnun
drucittat hutum, (rum-

Vi fedrum dextra lava smitatque papy
Ise Ego dum scribe hac, possum non hef-
fere fredam.

Pumphosios nunc upmato & seuto undi
que floos.

Nunc hosen bendros uploso, & nadia cir-
cum

Kito, & non findo, mox quando rursus
ad ipsos (primum

Me seddo beutros, proh quam tunc plagera

Incipiunt: saepe upspringo, propterq; dolores

In stuba circumdantzo, tifoque sed illi

(O bos dei) nihil hac sche ltxordia cu-
rant.

Sed quia lidendum est aliquid, lido illa
sed absque.

Mur-

Murmure non lido, nec eos Wegspringe
lato,

Cū trigo, mestū nemo, Wegschnidq; Kopp
Anne floo quisquum est in toto audaci
orbe,

Non lopit quando drosceri fleglide Korn
Vrhschlagunt, plagunt, ut vix arbeits
possint

O kleinum deirum, tu nō armāsa sparsa
Agmina, Schweinherdos, Scapios, Weh
trofque tudentes,

Betlerosque armos misere per str
schreientes

Visere non dubitas: Schelmos Deisof
besotis,

Cūq; illis vitā latē cruce, ac farlicte

O te felicem floe si vortelia nosse,

Inque rauchis beltzis tantum stolis
woneris

Kleidris, in warmis hofis, sic tutior esse

Quā si bedleros miseros miser usq; bes

Nunc ut ad Wisfrā veniam lungfrā
behendas,

Quadam bereuram, quando non om
possum

Elogia turba hominum generi non sym
or ulla est

Quam Wisfrā: Wisfrā stridunt noctes
diasquo,

leg springere cum spartis, teinunt in krigia dira
 sepe blauto sittāt, schrecki, bede visu,
 idq; Kopp multi reliquas vincunt schelmstucki-
 to audaci bus argis,
 plide Korn & didicere olim quam, frerere
 x arbirum horum,
 sa sparmus quādo ex doro lepūt sub tēpore fasti,
 ios, Wochiq; coxātes peddenu horunt ex fontibus
 der strāttos, nos non audivere prius, tunc se, se
 Deisof Crutzere dextra,
 rlicte nicipiunt, s' wartosque? floos beschwerere
 s, mortis
 stoltis cito lopere, springere trupere turba ni-
 gella
 s, cogatur Stubis Kamru Beddisq; salisq;
 stoltis Qui tantū mortis vinci potu, ere sed illa
 annam Dum sunt Duflo Dufilus wegeri fit, &
 or effu- hufso pulicē. Sunt deinde ex jungfrida
 q; besu- turba
 gfrase Que bittrum kakunt dranckum de flore
 lupini
 on om- que omnes Kamra wincklos non spar-
 gere cessant,
 n sym- Donec mane flous pereat qui liggis in
 Erda.
 oclesq; si reliqui lopunt per agros, haluntque
 De- virentem Herbam,

Herbam, qua pulicum cepit pulicaria
men.

Quam quando Sunnas non dum de
kibus altis

Schinit, per Kamras spargunt, tunc
caterva

Insistit gruno folio, atque exugit ac
Sastum, ut non valeat rursus verlan
blatum.

Tunc nemit besmum virgo wegkerit
herbam (beduc

Atque floum simul uthkerit, dreckop

Quid memorem? Cordus dochissimus
poeta

Nos ex orcisare docet nigra agmina vus

Hic etenim schrisit septeno carmina bl

Nec te nocturni pulicesque fatigent,

Hanc ex orcismum candide lector habet

Māsula, corrios budigosma tarāsula

Thymmula dinari galba caduna trepu

Hos novies lectum scansurus concit

versus

Tresque meri calices ebibe quaque vit

Quis dubitet verum nobis cecinisse port

Ovos felices Wifras si talia vobis,

Nota essent cunctis, non vel flous uxu

Huso

(bit

Bliferet: wordis, aut drancko, aut fruti

Schwa

pulicaria deiriculos flūda doderetis in uno
 quid de rikis dicam, splendite potētes
 dum de mero, sape floū vidi sibi kruētere grotum
 seu captivū gelbēsi in schludere goldo,
 at, tunc tandem upgefāt tenebroso in carcere
 nistum, (lantes
 xugit accid vero Wifra qua non didicere vo-
 lus verlanthe sloos kleidris, ipsiſque uthdrifere
 baddis,
 wegkerit sape erregunt cū deiris, krigia grotā,
 (bedach kragium uplosunt, & leveckunt
 , dreckoq; itia circum,
 chissimū tunc tunc magis & wisunt sua ruc-
 tia blota
 mina vespangant schlagantque sloos, nunc scu-
 rmina lendeos (beinisque.
 tigens, capiunt, handos subſectunt scorisqua
 etor habet id seggā? sape & soccos detreētere fuscis
 āsulacū illas, rockumque updeckere & undi-
 na trepanque soccos
 s concin huc nunc illuc bescukere, ſtrickere
 feutos,
 que vicinque sciunt Wifra, quod gerne in soc-
 iſſe potine wonant,
 bis, nequando in Wullam semel in cessere
 us nunc rugosam,
 (bitine possunt facili rursus wegſpringere,
 ut frutū jam cum
 Schwa

Affer-

Affertur soccus , Deus ô bone quæ
floorum

Agmina mit bringit , veluti si sem
swarto

Effet conspersus totus. Tunc bella videt
Tunc angustum magnum drisit cap
floorum

Turba, atque arbeatet toto cum corp
snaflum,

Vtreckit, beinos ad saltos settit adholi

Wolla vel eludit, tunc fengunt un

Wifra

Nigrantes schelmos, & tollunt banti
hardo

In discumve, hic hic mordunt , hant
que tromendis

Invahiunt , settunt neglos in corp
swarta ,

Et gnicknackspennit , ut circum blan
in Erda

Fleitat, nec prius uphorunt, nisi tota
terva

Tradita sit Dodo. Tunc legguni agm
tanta ,

Vitam qui latuere suam, ut wegrat
posses

Handis , sed besmo wegkerunt , sap
fullunt

bone quægentem moldum, schudelumve & flu-
 mine mergunt.
 lusi si semid memorem jungfras, megdasque ?
 schonuntne vigillis
 bella videlicet ? schenckunt vitam ? non
 drifit capis schenckere fast est,
 sunt Nam quando debent ha spinnerere
 cum corpore Wockum,
 quando Holnadium scarpis uthnehe-
 re maldis
 titit adholi-
 engunt m-
 huto,
 unt banchi-
 unt, hanti-
 los in corp-
 circum blan-
 , nisi tota-
 egunt agm-
 et wegrap-
 unt, sap-
 Ingo

te molliculo flous & se sanguine meka
 allit repletus per kleidros springit &
 huppit.
 xeritque adeo, aut Iungfra seque abs-
 que pudore
 rapant sese & Beinos, Bauchumque,
 bekickant,
 si scurant, donec paulum Wehtagia cedat
 ape etiã Cragiũ upmakũt & Titia rüda
 Defendũt, arcetq; floos, ne snaflide ladat.
 blautum uthsugant. Namque hic em-
 behrere multum
 Non possunt. Eadem Megda faciunt, &
 ad unum
 Si fieri posset, vermes ad tartara nigros
 Projiceret Vidi quasdã, non lego Gasellas,
 Si quãdo vaccas herdo nachdrifere vellẽt

Solo himbdo induta poterant non
fredam, (sua

Nunc hando inruckum fulebant
Tittia crantzebant, nunc lendos,

Knigiosque, (tum

Nec scio quid reliquum schurebant

Hac ideo vobis ô fratres schicko fidelis

Sape ut denckaris, gutumque leshar
micum,

Et quoties bitunt vos nigri schnaßia

Et quoties handis vestris ingripitu b

Fengere nempe floos, tales effundite
ros: (urbe pol

Iam flous, Hamburga quem schicko

Oldus Bekandus, blodum me stecti

hudum,

Scilicet utdenckamque sui, denckam
jocorum

Pufforumque simul. Denckam ergo, m
to rursus

Parve floe & nostrum misere quip
plage Bekantum

Frundum, ut sit memor & nullis ver
tat annis

Nostri, sic durat Frundschoopia. Nam
& uthe.

Disputatio Phisiolegistica,

De

JURE & NATURA

PENNALIVM,

multas quotidianas decisorias conclusiones, cum valentiis & fallentiis, ex generali Vniuersitatum Studentiarum styli observantia collecta:

Ad bonum omnium modernorum, practantium in foro vexatili tam Active quam Passive versantium.

Quam Presidente

ONUPHRIO PALÆOTTO;

Pennalium Cardinalis ordinis Crucigerorum & miserabilium personarum in curte Regali Advocato famosissimo;

Excutiendam proponit

D. N. LUCAS de PENNA,

Utriusque Grobianitatis Candidatus, studens pro tempore in studio Iuristico apud Formilistas in Academia Actuaricensi.

THE-

Disputatio

T H E S I S I.

PRo declaratione rubricellæ facio vobis notum, quod duplici modo conducat hæc doctrinalis materia. Vno modo studioso, ad quod faciendum obligetur, quia turpe est homini studioso jus & naturam penarum ignorare cum quibus versatur. Altero modo penali ad quod patiendum teneatur. Quia etiam si illud nesciat, hoc tamen sibi non esset prospicuum. Nam respondetur ei, quod hæc est ignorantia juris quæ neminem excusat: & quod parum sunt scire & scire debere; hunc allegans propriam turpitudinem in tali casu non esset audiendus.

2 Ideo decrevi in præsentia quasi in bræviculo comprehendere, omnes intrinsecas, & extrinsecas qualitates & astutias penarum, & ad quid studiosis obligentur. Item actiones inde competentes tam directas quam contrarias, tam civiles quam penales, quas possitis sequi in fiducia in praticando.

Quia

cia in practico. Quia magnus est error circa hos modernorum tam quo ad excessum, quam defectum.

3. Et quia in omni materia scibili debet in principio declarari quidditas entitativa ejus rei, quæ venit in descriptionem; Ideo ponam vobis ob oculos formalem definitionem pennalis secundum longitudinem, latitudinem & profunditatem suam.

4. Definitor autem quod sit *animal brutum, habens neque modum, neque mensuram rusticitatum suarum.*

5. Et dicitur pennalis ab adjuncto proprio, quia assuetus est gestare pennas in theca sub cingulo suo ad excipiendum omne verbum, quod cadit ex ore præceptoris sui.

6. Et notate, quod nomen hoc fuit valde bonum & honorabile; quia id idem cum Scholari, & nemo dicitur erubescere ob id quod est sui officit, quod est adeò necessarium, ut quod militi est in bello hasta, hoc est clerico in schola penna. Sed hodie propter quosdam magnos Monseuros; qui non sunt multum studentes; sed tantum sunt ambulantes basilicè in stratis cum gladio tanquam ad guerram, & ideo despi-

despiciunt scholares qui non sunt
similes; Vnde factum est id nomen
diosum, nimirum in tantum ut pa
habeatur pro infami. Verum plus
tinere dicitur in rei veritate quam qu
est in opinione.

7. Humanistæ juvenalem vocan
vocabulo leniori tristitiam rei mi
gantes, & hoc dupliciter; Vno mo
una vocè, quia recens venit ab ube
matris suæ, & non est diu, quod po
tor dedolavit eum, & labra sua su
glabra, nimirum ut appareat. Qu
modogenitus, vulgo Neovistus, &
Rabschnabel Germanicè.

8. Altero modo Aequivoco; qu
est Iuvenis quoad vitam Academicam
licet non quoad vitam scholasticam
quia diu sedit in primo scamno prim
classis, & solitus est proximè ire an
præceptorem, quando deduxerunt fi
nus: Et quia est Veteranus gerens ba
bam tres ulnas longam sicut caper.

9 Sed pro majori intelligentia d
ducam vobis aliquot pulcra collectan
& apostillas definitionis præmissæ
quia utile est hoc, & facit ad multa si
gularia.

10. Et primo advertite, quod dic

non sunt in definitione animal brutum ; quia
id nomen scriptum est: pennalis indomitus est ve-
luti lascivus vitulus. Non enim possunt
tum ut panni accommodare ad mores bursaticos ,
um plus obsequia quam quod quilibet
em vocant. Et animalis homo non
m rei mittit percipit ea quæ sunt studiosorum. Et
Vno modo est ei stultitia , & non potest id in gros-
enit ab uberibus suo cerebro concoquere.

11. Et licet aliqui quoad hoc teneant
contrarium dicentes secundum vi-
am Thomisticam & Scholasticam ;
quod animal in quantum animal possit
esse tam bene fundamentum in scien-
tijs, neque tam experimentatum in po-
etica , neque tam zelosum in concio-
nando, sicut est Pennalis, tamen eo non
obstante dicite , quod hoc non est ab-
surdum in terminis logicis, quia fi-
ctione juris habetur pro bruto , quoad
insulsiatorem suam.

12. Qua occasione quæro ; An Pen-
nalis possit ire ad virginem, & respon-
detur, quod multa permittuntur quæ
ignorantur, quæ tamen non concedun-
tur si essent obvia,

13. Igitur quæro ; si de facto Pennem
nalis sedeat apud Virginem , an odum ne-
ter surgere, & eam studioso cecum, ut di-
stin-

detur quod non, quia qui prior tempore potior est jure. Sed vos contrarium determinate; Quia Pennalis non habet legitimam personam suam in conspectu studiosorum, & hoc tutius propter periculum tumultus.

14. Sed si Pennalis petitiore est chleando ita ut virgines malint apud ipsum sedere, quam apud studiosos. Licet præsumptio fiat pro Penna quod ex diuturna actione contra habitum; tamen nolite hoc virginibus indulgere propter lubricum consilium. Quia præsumitur laborare contra propria commoda. Tum quia est res exempli.

15. Ulterius quæro: An Pennalis possit gestare aureos annulos in digitis suis, aut plumas in vertice, aut gladium ad latus? Quia Pennalis est incapax omnium dignitatum studenticarum, & non habet jus aureorum annulorum, sed debet pro gladio virgas, ut cuique suum tribuatur, & omnia fiant decenter, ordine & republica.

16. Et licet id de facto quidam faciant, quæsumat; tamen hoc non dicendum est, quia non debere scandalum; quia temeraria.

10. Et omnis suæ nondum venit, N

qui prior est
Sed vos con-
Quia Penna-
rsonam stan-
n., & hoc est
tumultus.

etior est co-
malint apu-
ud studiosum
pro Penna-
one contrari-
hoc virginibus
um consilii
re contra pro-
ia est res mai-

An Penna-
ulos in digiti-
e, aut gladium
t incapax om-
icarum, & no-
orum, sed de-
cuique sum-
decenter, i-

quidam fac-
c non dicim-
quia temp-
a venit, Nam

ad extremum cadit omne malum super
proprium caput suum, & tunc cogun-
tur deflere, ornamenta sua in sacco &
cinere.

17. Ideo dabo vobis bonum consi-
lium, qui estis adhuc in statu innocen-
tiz, ne præsumatís affectare, quod vo-
bis non debetur, aut videri quod non
estis. Quia mendaces sunt filii Diabo-
li: & melius est alienum nomen non
assumere quam assumptum cum infam-
ia deponere.

18. Et pro hoc suggeram vobis sen-
tentiam definitivam, quæ fuit lata in
causa magni cujusdam stutzeri, qui ge-
rebat se publicè pro studioso & ibat per
plateas plumatus & gladius & habe-
bat magnum adspicere, & virgines ur-
bis pendebant ab ore ejus: quia post ea
innotuit, quod adhuc esset *Bacchans*,
passus est status quaestionum, & degra-
datus est, & fuit ruina ejus ingens val-
de; & traditus est in manus depositoris
donec persolveret extremum quadran-
tem. Quod tenere menti quia possit
adhuc de facto contingere.

19. Sed revertendo ad definitionem
dico ulterius; *Habens neque modum ne-
que mensuram rusticitatum suarum*, ut di-

stinguatur à bacchante. Quia hic cogitur habere suas scurrilitates in fremitu propter ferulam ; quia delictum suum habet paratam executionem sine ulla appellatione.

20. In simili debetis annotare, quod dicit quidam antiquus glossator quod Pennalis est sex studiosorum, videns se ubi multum, pectus gerens stultum caput sine fronte, mucro sine acie, multas adhuc in crinibus gerens ramos de cornibus. Et hoc bene perpendite, quia est profundum nimis & habet in se multa doctrinalia.

21. Ultimo volo vos advertere, quod Pennalis quoque dicitur monstrum, quia natura quando voluit eum facere studiosum aberravit, & fecit eum penalem ; & ideo dicitur studiosus occasionatus. Sed ob hoc nolite tristari vos juniores, quia natura, nihilominus possunt ad finem suum pervenire, remoto obstaculo ; Quia eodem modo dissolvitur, quo quid colligatum est.

22. Nunc ex prædicta lectura volo vos observare quasdam notas physicas, quibus possitis pennales à studiosis discernere. Quia Reipubl. interest publice tales homines à quolibet agnoscere.

hic cogit & hoc non erit vobis admodum diffi-
 in fren- cile, si adferatis attentationem. Quia
 m futu- aures Midæ possunt quidem tegi ad
 sine ulli- tempus, sed non in totum abscondi in
 cappa.

e, quod 23. Pro primo notabitis, quod pen-
 r quod- nalis est natura tenax & avarus, in tan-
 dens si- tum ut citius digitos suos è manu sua
 n capu- amittat, quam unum nummum è bursa.
 ltas ad- Quia didicit ex sua Grammatica quod
 cornu- est magnum vectigal parsimonia. Et
 uia est- tenete menti : quia est unum necessa-
 multa- rium requisitum & proprium in quar-
 to modo.

quod 24. Et pro hoc referam vobis unum
 rum, pulchrum exemplum de quodam Ete-
 facer- mita, cui cum privataret popularis suus
 per- superveniens partem sarciminis absci-
 occa- dit, ipse ivit ad Rectorem plorabundus
 istan- postulans ut hoc per triduum ei unaret
 inus- in carcere.

re- 25. Ideo rationabile est statutum quo-
 odo- talis depositori juramentum præstare,
 t. quod non velit pecuniam ex Acade-
 olo- miis secum domum ferre : quia si hoc
 as- non esset ipse fieret unus mercans, aut
 di- ludæus fænoraretur super pecunia sua,
 on- & congereret grandes divitias, & ita in
 ci- totum non intraret in regnum cœlorū.
 &

26. Sed ego audiui quendam fundamentaliter contra arguere, quod hoc argumentum non est servandum; Quia vi & metu esset extortum, & esset contra bonos mores, & invitaret juvenes ad profusionem: quod remitto ad Theologos, quia est res spiritualis, quæ concernit animæ salutem.

27. Pro secundo notabitur, quod Pennalis est valdè attentus ad rem, advertens graviter quæ non sentias: Et ideo abscondit argentum sub stramine culcitrae suæ, & unus obulus est ei totus mundus. Et in symposio numeræ omnes haustus canthari, & nemo possunt sibi ad curtam facere: quia filii scholæ sunt prudentiores filiis Academicæ.

28. Et circa hoc volo vos admonitos, ne cum illis eatis in cauponam, aut vobis imputetis, si quid metunt, ubi non seminarunt, & bibunt quod non soluunt. Nam tolerabilior est ejus prudentia & crumena, quam impudentia in cute. Nec enim quicquam faciunt propter naturam suam, quia Pennalis turpiter facit, quia est Pennalis: non vero turpiter se gerit, quia est Pennalis.

29. Pro Tertio notabitur, quod Pen-
nalis amat occupare primas sessiones in
mensa, & non vult videri ultimus: quia
est aduetus disputare propter primum
locum ex regulis Syntaxeos, vel syllo-
gismis Dialecticæ, ubi dedecus & pla-
gabile esse ultimum. Et talis consue-
tudo est sibi altera natura. Nec possunt
facile ab ea recedere, quia omnis subita
mutatio est periculosa, ut dicunt Me-
dici.

30. Ideo vidi quendam, qui postu-
labat à Magnifico certum sibi locum in
Collegio & apud mensam assignari :
quia dicebat, omne bonum consistit in
ordine, & quod est magna confusio, ita
doctos inter indoctos sedere sine ali-
qua prærogativa.

31. Pro quarto notabitur, quod in
conviviis solet carpere lautissimos bo-
los è patinis: & est valde discretivus in
eligendo cibo, & tenes cum adipe sunt
ei delitiæ suæ, quia est adhuc delicatus
puer, & non est diu quod venit à mam-
millis matris suæ, & mater sic docuit
eum, & renes dant sibi vires apud Cor-
tifanas suas.

32. Pro quinto notabitur, quod sem-
per vult haberi primus apud virgines,

& puellæ diligunt eum; nec alius, qui
quam audet eas comitari ad secretum,
& anitergia præbere, & matulam, et
fundere præ illo in tantum, ut Heroes
suos eligant solos Pennales, quia pos-
sunt decenter cochleari, & profundè ba-
siare, & viriliter annum movere, &
pulchras galiardas saltare, & sibi facere
bonas currasias, cum citharis cantilenis
suis.

33. Et declarabo hoc per exemplum
quod meo tempore contigit in Virgi-
ne; quæ multos & veteranos studiosos
habuerat pro amasiis, & postea tamen
elegit Pennalem in maritum, quia ille
erit vir secundum voluntatem suam, &
spiritus singularis erat in eo, & poterat
fortia prælia præliari, & studiosus
multis annis non erat ei similis in gra-
tia & virtute.

34. Pro sexto notabitis, quod Pen-
nalis est audaculus & rixosus valdè, &
provocat ad cambionem unumquem-
que, & vult se cum omnibus pallistare,
& putat quod nemo est fortior se. Est
enim benè experimentatus in schola
super scamno, quia poterat virgam
præceptoris sui comprehendere, &
caligas è manibus calefactoris subtra-
here,

trahere, asserendo se in libertatem, & nemo audebat dicere, Quid facis?

35. Pro septimo notabitis, quod Pennalis est meticulosum animalculum quoad statum suum. Quia putat quod quilibet scriptas habet in fronte omnes iniquitates, unde Poëta ait :

Pennales animos timor arguit.

Et ideo si fiat mentio status sui, sedet tacitus, & non audet attollere oculos suos, quia est peccator magnus; sed percutit pugno pectus suum, dicens : O Domine, sine hunc annum abire in pace & festinatione ?

36. Pro octavo notabitis, quod est bonus latinifator valde doctus & sapiens, & eruditio pendet ei ex naribus & ore sicut vermes, quia per multos annos fuit primanus, & dudum contrivit Grammaticam totam sub calceis suis, & omnes potest Metaphysicos terminos recitare ad unguem, tanquam Pater noster, & scribere commentaria super Euclidem, disputare pro & contra in summa Philosophantium corona, & multa paradoxa statuere contra B. Priscianum & Aelium Donatum. Et nemo est qui possit spiritui suo resi-

stere, & ideo possunt Magistrum sumere quando libet.

37. Nono notabitur, quod Pennalis est valdè superbus & insolens, & nemo potest sibi comparari quoad auctoritatem suam; Quia scientia parit cristas & producit grandes Spiritus: ideo comparete cum pavone, quia turgescit quando doctrinam suam adspicit, tristatur cum statum suum recognoscit; Quia res ferox & res submissa est pennalis.

38. Decimo notabitur, quod Pennalis est valdè disputax, & in conversando vult ad omnia respondere, interrogatus & non interrogatus, & unumquemque confundere in sermone suo, & nemini cedere, ne quidem Diabolo. Quia pulchrum est digitis monstrari & dicier hic est. Et scientiæ non visæ ut thesauri absconditi nulla est utilitas. Ideo scriptum est: Luceat ars vestra coram studiosis, ut videant bonum intellectum & manifestatur gloria vestra & nomen vestrum.

39. Ultimo notabitur finaliter, quod Pennalis est homo loquax, dicax, mortax, vorax, bibax, rapax, tenax, scapax, in tantum ut omnia in Ax sint generis Pennalis; qui in schola cum Tax, Tax, sonaret

sonaret
sibi me

40.

quia un
commo
signate
h Penn

41.

scire, c
to astu
culten

nori si
cumst

enim

non p
inclue

42.

nia ec
bitis
strale

nalis

temp

post

conc

la est

mor

cum

lis:

refe

sonaret in tergo suo inde impressa sunt
sibi monstrosa vocabula.

40. Et hoc tenete fideliter menti,
quia unum ex his est vobis sufficiens
commonstrare quem queritis, & tunc
signate vos sancta cruce & dicite. A ta-
li Pennali libera nos DOMINE.

41. Pro cautione tamen volo vos
scire, quod Pennales quidam sunt mul-
ti astuti circa hoc ut naevos suos oc-
cultent. Quia quilibet præsimitur ho-
nori suo consultum velle: Ideo ex cir-
cumstantiis multa actori relinquo, sunt
enim hoc facti, quæ cum infinita sunt,
non posset in unam regulam generalem
includi.

42. Sed quia inter pennales & inge-
nia eorum varia est differentia ideo de-
bitis meminisse quod secundum Magi-
stralem distinctionem gl. vulgaris. Pen-
nalis est vel animorum vel motum vel
temporum & morum simul. Ex quibus
posteriores, omnium deteriores sunt
conditionis, quia ex illorum statu nul-
la est redemptio, in tantum ut ad extre-
mum in eo possint promovere in por-
cum. Quia senex Pennalis bis Penna-
lis: Et veterana mancipia non facile est
reformare ad meliores mores,

Pre

43. Pro his est bonum remedium quod dicit Scriptura : Iudica fratri tuo errores suos , & reduc eum ad sanitatem ut desinat à malo, & faciat bonum. Et si tu hoc solus non posses facere, assume alios ad TE, qui sunt fortiores te. Qui si nihil ominus noluerit vos audire, tunc fustigate eum : Quia sua interest, ne moriatur in delictis suis.

44. Et tunc cum eo nulla est compassio habenda : Quia præsumitur potius ex consuetudine peccare, quam ex imbecillitate labi, immò ipse vobis habebit aliquando multam gratiam, & dicet : Bonum est , quod humiliastis me , quia postquam vexatus sum egi poenitentiam.

45. Nec enim dicitur propter id irasci : quia amicus ex mente debet perpendere voluntatem amici , & nemo præsumitur eum vexare ex odio , sed ex bono affectu, ex quo diligit amicum suum, reprehendit eum.

46. Immò ne cui officium suum sit damnosum, tenetur ei quandoque vocationem dare , & facere sibi amicos, cum Mammone injusto, ut se recipiant aliquando in ordinem suum.

47. Et hoc faciam eum bona gratia :

Quia

Quia hi
scriptum
studiosi
eos, qui
fert vos
quod qu
idem ab

48.

hoc pat
nere? &
iusta es
sio. Est
to passi
debet e
multif

49.

cis, & i
exuit o
gat sub
mo ten
debet
indire

50.

messi
dum
cufar
penn
auda
cum

Quia hilarem datorem diligit Deus. Et scriptum est, Pennales estote subditi studiosis, & nolite murmurare contra eos, qui modici temporis afflictio trāsfert vos in diuturnam requiem. Et tunc quod quisque juris in se aliis concessit, idem ab aliis vicissim postulabit.

48. Sed quæro; Si Pennalis nolit hoc pati, an tunc possit se actori opponere? & concludite quod non: Quia injusta est defensio, ubi justa est offensio. Est enim Pennalis in prædicamento passionis, & ideo patibilis qualitas debet esse in eo, & de eo prædicare multiformiter.

49. Quod si Pennalis est duræ cervicis, & incrassatum est cor ejus, & frons exiit omnem pudorem, ut non intelligat subtiles terminos? Tunc quia nemo tenetur divinare alterius sermonem, debet sibi dici per directum, quod per indirectum non potest capere.

50. Sed quid si multa quidem messis sed pauci operarii? & dicendum quod nemo debet se ad hoc excusare, quia qui patitur pennalisare pennalisantem, is vires administrat audaciæ, & talis censetur pennalisare cum eo.

§ 1. Immo qui hoc facit, habebit aliquando mercedem suam, quia qui adducit errantem in viam facit opus misericordiae & charitatis.

§ 2. Sed quæro : Si studiosus fuit olim suus optimus frater, & iuerunt simul ad unum amicum, & fuerunt Collegæ in una classi; an tunc possit illum transiuvare ne vexetur? Quod negare in totum, quia hoc publicam causam continet, & Reipublicæ interest, ne delicta maneant incorrecta. Immo talis fiet prævicator, & incideret in poenam Icti Turpiliani.

§ 3. Circa hoc tamen suggeram vobis utile consilii, ne acerbè nimis eam potestatem exerceatis, quia modica tantum correctio vobis concessa est, & nimia sunt vitia culpæ annumeratur,

§ 4. Nam quandoque miseris venit in præcordia virtus, & tunc habes pugnòs & malleos, & bajulant ut rustici; neque possunt dare plagas ad mensuram, quia sunt agrestes nimis; & hoc vult vos annotare, ne cum detrimento ex post facto sapiatis, sicuti id sæpe in foro nostro vidi practicum cum dolore.

§ 5. Prædicta observat etiam quoad
secun-

secundum
naturam
prævale

§ 6.

occurrit
nes esse
eis. Qu
est mo
non di
quam f

§ 7.

te, qui
servan
pletur

tur.

§ 8.

atoru
notab
hoc v
non.

jus e
& pu
bet a

§ 9.

Qui
hab
pur
ster
dor
suu

abebira
a qui
us mile
secundum genus, quia isti debent ejus
naturæ æstimari, quæ magis in eis
prævalet.

56. Quoad temporales vero major
occurrit dubietas, an debeant immu-
nes esse ab omnibus oneribus vexati-
cis. Quod videtur, quia tempus non
est modus inducendi delictum, ideo
non dicitur graviolem esse poenam,
quam fuit culpa.

57. Sed vos contrarium determina-
te, quia præscriptionis tempora præcisè
servanda sunt, ne sufficit unum adim-
pletum ubi duo conjunctim requirun-
tur.

58. Vnde pro declaratione prædi-
ctorum resolvam vobis aliquot pulchra
notabilia, & quæro primum: An quoad
hoc vexatio sit justa? Videtur quod
non. Quia est injuria verbalis, quæ e-
jus existimationem apud bonos viros
& pulcras puellas gravat. At nemo de-
bet alterius pacto prægravari.

59. Contrarium tamen sequimini:
Quia est utilis & dat intellectum, ut
habet vulgaris Theoria, & est quasi
purgatorium mundanum per quod ab-
sterguntur omnes maculæ penallitatis,
donec completo tempore perveniat ad
studiositatem.

Præ-

60. Præmissa conclusio ampliatur & extenditur, ut etiam procedat in eo, qui est ultra vulgarem modum doctus in tantum, ut possit unam septimanam magistrare, & post duos menses doctrinam rare; quia doctrina non mutat statum.

61. Immò licet præsumatur talis, habere omnes regulas Ramisticas in scrinio pectoris sui, adeo ut de ejus conditione dubitare sit instar sacrilegii: non tamen præsumitur scire notiones primas & secundas, quia ista sunt arcana Academicarum, quæ non cadunt in Scholarcs.

62. Secundo ampliatur & concluditur in eo, qui est Nobilista vel Cortisanus, licet enim talis habeat aliquam præminētiā quo ad jus civile, non tamen etiam quo ad naturale: quia natura omnes æquales fecit, & communi vitio commune est remedium: immò Nobilista, qui peccat duplici pœna puniri debet propter exemplum.

63. Tertio ampliatur, ut etiam valeat in eo, qui est admodum civilis, & possunt facere virginibus pulcras credentias & subtiles basilicas,

manus, & nudat caput suum pro omnibus: quia licet sciat ea quæ sunt communis civilitatis ex gesto suo, non tamē etiam ea quæ sunt consuetudinariæ localis: quia quilibet præsumitur ignorare stylum alieni fori.

64. Sed quod si etiam æmulari affectet? dicite quod jura constituentur ex eo, quod ut plurimum accidit: non ex eo quod raro; & quod semel aut bis accidit, non attendunt actores.

65. Quartò ampliatur & deceditur in eo, qui solet dare vocationes, & vult videri magnificus, & ostendit se præter naturam liberalem: quia nemo in necessitatibus liberalis existit, & talis se potius quàm alium respicit: ideo dolo dolo vindicandus est.

66. Sed quid? si fuit Bassista aut Tenorista, & potuit graviter infimas voces murmurare, velut unus frater cap-patus in choro, vel leniter discantum fistulare, ut virgo 10. annorum: vel si in totum fuit prææctus in cantoria, vel carenda? Ad hoc idem dicite, quia tales præsumuntur imperiosi, eò quod multos habuerunt sub baculo, & quando dixerunt uni, cane, cecinit: & alteri Solmiza, zolmizavit.

67. Sed

67. Sed si sit magnus Signior apud Damascellas, ut periculum sit, quod taliter vexatus cadat per corbem, & perdat omnem amabilitatem suam.

Tunc mitiorem sententiam amplecti mini, & quia talis præsumitur multis sibi ab his acquisivisse clenodia, non debet multum torqueri, quoad vexationes, sed magis visitari quoad vocatationes.

68. Supradicta conclusio limitatur & restringitur, ut melius procedatur cum eo, qui pænè tempora sua adimplevit. Quia cingendus habetur per cincto, & definit esse miles vitiorum, quia factus est miles virtutum.

69. Adhuc limitatur, ut non procedat quo ad extraneos; quia quo ad hunc pennis censetur legitimus, ideo contra hos debet honorem suum defendere usque ad cutem & sanguinem, quia vita & fama pari passu ambulant.

70. Unde incidenter quæro: An pennis sit honoratior Schmutzone? Omnino dicite quod sit: Quia quod studiosus est inter pennales, hoc est, pennis inter pices & amplius.

71. Facit quod pices illi sunt infames quibus non patent portæ dignitatum;

ior quoniam; quia in malitia sua devorant fan-
 t, quoniam in studio forum, unde dictum est:
 em, quoniam quo vadit anima picis! Sed quaestio
 uam. nec est minus dubitabilis, ideo super-
 impleto ideo eam latius declarare.

72. Nunc revertendo ad priores ter-
 minos: an Pennalis pro tali vexatione
 possit studiosum ad guerram vocare?
 Quod videtur, quis crudelis est; qui
 famam suam negligit. Sed hoc nolite
 sequi; unia pennalis praesumitur in-
 habilis ad pugnandum, & virgas ma-
 gis quam arma tractare posse.

73. Et licet videatur habilis de facto
 propter robustitatem, & tamen est in-
 habilis, de jure debet gladio privari &
 virgis onerari: Quia qui gladium su-
 mit, peribit cum eo. Et hoc observat
 totus mundus.

74. Quæro ulterius: an possit age-
 re de injuria verbali, puta quando sibi
 dictum est pennalis; Dicite quod non,
 tum quia est animal, in quod nec jus,
 nec injuria cadit, tum quia veritas con-
 vitii satis excusat conviciantem.

75. Sed quid si sibi facta est injuria
 realis, puta, quod est fustigatus in foro
 aut bajulatus in plateis, aut inundatus
 in aqua? Et videtur negativa ample-
 ctenda:

Quia pennis est servus, & ideo caput non minuitur, qui nullū caput habuit.

76. Sed vos amplectimini distinctionem lugalem: quia si id fiat in eo loco in quo ei nullum jus fuit versandi, ambulandi, maximè si alter proclamavit, ut abiret, neque ille abiit sed clamavit: Tunc damnum quod ipse accessit, ipse mussitabit, & sibi imputabit.

77. Quid si id fiat in sua domo, ubi dedit Vocationem? illud dicendum est, quia sua cuique domus tutissimum refugium est. Et nemo dicitur duplici damno onerari; nisi fortè ibi fuit valde importunus & inutilis, & voluit habere magna verba solus, nec dari Cæsari, quæ sunt Cæsaris.

78. Quæro iterum: An possit se penalis vexatione liberare à vexatione? Licet de subtilitate juris rigorosi id non videatur concedendum; tamen vos utilitatē æquitatis sequimini; quia ignoscendum est ei, qui sanguinem suum taliter qualiter redemptum voluit.

79. Sed quid, si sit valdè obærat, & non habeat multos obulos in bursa? Tunc adhibere cautelam, ne vos decipiant: quia sunt astuti valde, in

occu-

occultaneo
bet talis ex
præfinito ju
nemo præf
nas regione
us filius, v
80, Si ta
tunc quod
pore; & sic
solvit plen
niatur mit
am, quan
bet tamen
nam corpo
praxi.
81. Pro
tales inter
crabilium
lamentab
pertate p
addenda
82. S
non poss
habeat n
precabu
cavete v
vestitu
paces,
licet fr

occultaneo thesauro suo, ideo non debet talis excusatio facile admitti, nisi præstito juramento paupertatis, quia nemo præsumitur vacuus ad peregrinas regiones migrare; maximè si sit charus filius, vel cecinit in cantoria.

80. Si tamen hoc de facto contingat: tunc quod non habet in ære, luat in corpore; & sic vexetur bene, quia non persolvit plenè. Quia licet prædictus puniatur mitius quoad pœnam pecuniariam, quam alius bene nummatus: debet tamen puniri gravius quo ad pœnam corporalem, & ita servatur in praxi.

81. Pro cautione tamen notate. quod tales interdum habeant privilegia miserabilium personarum, si sunt valdè lamentabiles; quia tunc satis ipsa paupertate premuntur, Et afflictio non est addenda afflictio.

82. Sed quid si sit valdè simplex, ut non possit unum puerum offendere, & habeat magnam devotionem, & cat precabundus per civitatem? A talibus cavete vobis, quia veniunt ad vos in vestitu ovium, sed intus sunt lupi rapaces, & habent Diabolum sub cappâ sicut frater aliquis pœnitentiarius.

33. Sed

33. Sed quid si Pennalis lateat & faciat sui copiam? Tunc si non possit haberi de die, solet visitari de nocte interdum cum Musico instrumentum cantari sibi unum bonum carmen, exeat sonus in universum Museum. Resonet in laudibus, cum jucundis plausibus.

Vitrum nostrum gloriosum

Per omnia kling klang klangorum.

Et hoc de consuetudine, loci, licet jure destituamur.

84. Circa tamen hoc estote providi ut faciatis id cum moderamine, & occulto ne habeatis mercedem vestram in propatulo, quia posset hic allegari pacis publicæ turbatio, cujus poena Bannum, quod parit multos & miserabiles in cerebello.

85. Nunc ad extremum tradam vobis modos, per quos dissolvitur pennalismus, quorum primus est: Præscriptio, quia de jure Saxonico, si pennalis vivat in studio Academico per annum & mensem utilem; talis præsumitur didicisse mores civiles & bursaticos, & ideo habetur pro studioso, nisi moribus forte contrarium suadeant.

86. Dico utilem, ut supputetis tempora

ora climata
ademia animi
morandi ta
studiosus,
esse non po
87. Item
ere in præ
non valet
intervenia
moria.

88. C
discedens
Academia
ius habe
cidite dis
sedeat, t
dicatur to
alio temp
prescript

89. S
confetur
tempus
ad studio
venit in
non pot
90,
neat, &
rans, v
Leg.

port

& pora climactericè, ex quo stetit in Academia animo studendi, non verò commemorandi tantum, ne alioquin is fiat studiosus, qui per naturam studiosus esse non potest.

87. Item ut intelligatis id tantum valere in præsentes. Quia quoad absentes non valet præscriptio, etiam si tempus interveniat, cujus initii non extat memoria.

88. Circa hoc quæro: An pennalis discedens ante completum spatium ex Academia, postea reversus nihil omnino habendus sit pro studiofo? Et decidite distinctè: Quia si in continenti redeat, tunc habet jus postliminii, & scitur tempus, quod absuit, suppleri alio tempore in duplum, ut ita procedat præscriptio.

89. Si verò ex intervallo tunc quia censetur interrupta præscriptio, debet tempus suum de novo inchoare, & ita ad studiositatem pervenire, quia res devenit in eum casum, à quo incipere non poterat.

90. Quod si in totum domi remaneat, & fiat tibi Megistellus, aut Baptizans, vel Vxoratus: tum perfictionem Leg. Corneliæ censetur nunquam in

H

Uni-

Vniversitate fuisse, & ita in statu mortuus,

91. Iterum quæro: An pennalis possit deponere pennalisimum in Patria. Sed hanc quæstionem supersedeo de terminare, quia est Salebrosa nimis.

92. Secundus modus est Emancipatio, puta, si Pennalis sit valdè acceptabilis apud Virgines, & sciat gravitatem Academicam tenere, potest talis Vocationem dare alii studiosis, ut solvatur à peccatis suis, & emancipetur à pennalisimo.

93. Et ad hanc requiruntur certæ solemnitates; quia debet Virgo aliqua primaria, quæ ejus rei scientiam habet, in judicem eligi, & debet præter alia cognitio causæ intervenire, an persona supplicans sit habilis ad hanc dignitatem. Quo examinato debet pennalis ante virginem super genua procumbere præstando ipsi juramentum, quod velit pennalem exyere, & induere studiosum. Sed hic modus est valde periculosus, quia una solemnitate omittentus actus annullatur.

94. Quæro tamen, an talis Bullatus studiosus censeatur quoque legitimus, quoad alios qui non fuerunt in Vocatio-

& Absolutione? & dicite quod non,
quia privatorum pactis jus publicum
averti non potest.

95. Tertius modus est Legitimatio
per subsequens Magisterium, puta si
pennalis intra annum fiat promotus
Magister aut Baccalaureus, tunc enim
habetur pro studioso. Quia cum infa-
mibus portæ dignitatum non patent,
censetur per istum honorem abolita
omnis macula pennalitatis, & per Ma-
gisterium purgata omnia antecedentia.

96. Sed tamen quia talis fecit contra
juramentum suum, quod dedit Depo-
sitori, ideo debet super eo gratiam face-
re dando ei vocationem, ut anceps peri-
culum perjurii evitetur.

97. Ultimus modus est legitimatio
per Rescriptum principis, puta, si prin-
cipis aut alius, qui famæ habet restitu-
tionem, det alicui hoc privilegium,
quod non debeat esse pennalis, & hoc
publico diplomate testatum faciat, de-
bet hæc voluntas principis pro lege ser-
vari; quia videtur respexisse ad doctri-
nam & merita personæ. Et ideo qui vo-
cat eum pennalem, committit crimen
læsæ majestatis

98. Sed quia tale privilegium non

præsumitur, violari, ideo debet Bulla sibi data præsentem inspicere, an expressè scriptum sit, quod talis non debet vexari, & tunc tenor ejus circa hoc servandus est. Si verò hoc non scriptum sit, sed tantum simpliciter indultum quod non debeat esse pœnalis; Tunc possunt nihilominus vexari. Quia cõsuetudine Princeps se conformasse ad iuram communis dispositionem: & non tenuisse uti plena potestate.

99. Pro additamento debetis scire, quod hodiè per Nov. Constitutio, omne ius vetus circa pœnalem abrogatum est, per quas omnes Beani naturalibus instituantur, ita ut statim à primis dispositionis incunabilis una atque simplicis studiositas illis competat, id est eadem quam habent studiosi à multis annis.

100. Dura quidem lex est, verum scriptum est, non tamen credo: quod practicatur ab omnibus quia stylus orationis in viridi observantia positus, ubi lege quandoque potentior est, unde et ut Novella Leonis hodiè in foro attendatur. Circa prædicta habemus quidem aliquot adhuc pulchra notitia, sed quia odiosa sunt restringenda, ideo remitto vos ad praxin, ut ista co-

nia aptius ex ipsis rerum documentis in
usu quotidiano cognoscatis.

Ad Mandatum regium cum Privilegio.

Pro cancellarius manu prop.

Explicit, explicuit, cetera praxis habet.

FINIS.

DISPUTATIO

De Cornelio, & ejusdem natura, ac pro-
prietate. Cujus Positionis

*Sub Præsidio, Ampliss. Famossiss. Cla-
riss. Spectatiss. & celeberr. Viri,*

DI. VESPASIANI CVRIDEMI

omnium facultatum Doct. in

Illustri Gaudecapensium

Academia,

Publicè proponit

ZACHÆVS PERTINAX

Hierosolymitanus.

*Habebitur disputatio in Collegio medico ad-
fontem Arethusa, quoties lubet.*

THE-

T H E S I S I.

Q Vanquam scriptitandi caco-
 ethes nostri seculi homines
 supra modum intoxicaverunt
 adeo ut omnes mercatorum
 clericorumque Bibliothecæ volumini-
 bus farciantur : nemo tamen inventus
 huc usque mortalium est, qui utilis-
 simam de Cornelio materiam in ap-
 eum eruerit.

2. Cujus rei causam nos contra The-
 laugen, qui sterilitatem pro causa ad-
 fert, in ejus difficultate sitam defende-
 mus.

3. Est enim nodosa, cerebrosa, &
 rugosæ frontis materia, ut rectè dix-
 se videantur Ultramontani, non esse
 eam bonæ fidei, sed stricti juris.

4. Nos igitur de re literaria bene
 mereri operam dantes practicabilem
 hanc materiam proponemus, ut huic
 labori addictis fenestram aperiamus
 penitus intro spiciendi & meditandi.

5. Id quod nulla ratione aptius fieri
 censemus, quàm si quis egregiè pius,
 hoc

hoc est, u
 de fustig
 lictoribus
 bulet, in
 quentiam
 enumenat
 inspiciat.
 6. Quic
 dictus, v
 tiz, null
 non stre
 7. Th
 hanc quæ
 nec esse
 dum, cur
 beamus.
 non mul
 aut nom
 ejus ut p
 8. Iur
 ctus pec
 bet, facu
 eundem
 gitivus i
 de recept
 cum ni
 tur à D
 sum, &

hoc est, ut Zonatas interpretatur, pro-
le fustigatus, varijsque coloribus à
historibus ornatus, secum solus am-
bulet, in locis, quæ hominum fre-
quentiam non facile admittunt, ibique
crumenam suam ære vacuam assidue
inspiciat..

6. Quid autem sit Cornelius, & unde
dictus, variæ sunt literatorum senten-
tiæ, nullaque ad eò facultas est, quam
non strenue Cornelius hic exerceat.

7. Theologi quidem in sacris bibliis
hæc quæstionem non attingi affirmant,
nec esse de talibus admodum inquiren-
dum, cum plus satis sit, si rem ipsam ha-
beamus. Qui enim Corneiium habet,
non multum sollicitus est de substantia
aut nomine ejus, quin retrò ad causam
ejus ut plurimum oculos flectit.

8. Iuris peritis Cornelius est dese-
ctus pecuniæ, qui ei, qui multum de-
bet, facultatem satis faciendi eripit, &
eundem subterfugere facit, sicut & fu-
gitivus indidem nuncupatur, in l. 5. C.
de recept arbit. Verum hæc definitio
cum nimis sit angusta, rectè explodi-
tur à Don Anton, de Crampaignis tract. de
sum. & scam. c. 6. n. 194.

9 Neque verò cum Medicis facimus
asserentibus Cornelium esse passio-
nem animi, quæ contraria causa repri-
mitur : nec enim semper contrario re-
pellitur Cornelius, quod videre est in
irato verberato rustico adversarium
suum demulcente pugnis, quem certe
Cornelium habere nemo ibit inficias.
hic si pulsari deberet ab eo quem ille
tam castigat, in tantum per hos contra-
rium Cornelius ejus non tolleretur, et
etiam augeretur.

10. Philosophi existimant illi Co-
nelium esse nomen inane sinere, ortum
ex festivitate quopiam : Cum enim in
comico loco quidam Cornelii nomine
Conscientiæ personam sustinuisset, et
que ex scenis prodiens, chorum semper
lætum inventum, subinde digredien-
tistem ac mœrore plenum reliquisset,
abiisse has affectuum vicas in proverbium,
ut quoties quis solito mœstior es-
set, diceretur Cornelium habere. Ad
hæc sententia communiter improba-
tur, cum aliter in praxi edoceamur.

11. Nos igitur, ut potè qui nulli fa-
cultati nos mancipamus (similes enim
sumus Achilli illi Perseo, qui de omni-
bus mareriis æquè feliciter dissertabat)

facimus Cornelium nec hominem
simpliciter esse, nec spiritum. Omnino
cum Lactantio statuimus duo
Demonum genera; cœlestes & terre-
stres: & putamus Cornelium esse spiri-
tum corporeum ex atræ bilis copia con-
stitutum, qui certis exacerbatus causis ho-
minem inquietat. Vnde Germani cum
illud ariolamur esse, quoties Corne-
liosum quem contuentur, ut dicant,
Er schlägt sich mit dem Teuffel.

12. Derivato nomine à Græco *κο-
ρη*, id est, satio seu satuto, & *υηλες*,
id est, immisericors, seu crudelis, di-
citurque Cornelius quasi *κορηαν υηλεως*,
id est, crudeliter satians. Testatum e-
nim experientia fecit, eos qui hac peste
onerantur, ita inhumaniter excipi, ut
per unicum modo diem laborantes jam
sum ceperit Cornelii satietas.

13. Causam efficientem si quærimus,
non unam reperimus, idque hac in ma-
teria mirum esse monet Hypocras Gui-
done *de sect. venar. c. 7.* Cum enim alias
unus filius uno saltem patre possit gi-
gni, hic tamen unus filius, id est, Cor-
nelius pluribus ex causis, iisque se pa-
tis nascitur.

14. Pro varietate autem temporum

& locorum, personarum item & circumstantiarum aliam atque aliam mentem agnoscit. Cornelius. In his enim est ex defectu pecuniæ: in aliis ex amore: in aliis ex crapula: in aliis ex vberibus: in aliis ex chartis luforiis: in aliis ex melancholici humoris ebullitione, &c.

15 Sic nonnullis Cornelius invade tempore matutino cum surgendum est, quo tempore etiam meditationes suscipi consueverunt de solæcismo pridie per vinum commissio; quosdam vespertino tempore cum caupo se diutius potum daturum renuit: alios post meridiem quando amica in horto relicta ad urbem redeundum: alios media nocte cum ad caveam, seu ut Romani loquuntur, ad carcerem migrandum.

16. Pari ratione quidam in conclavi suo Cornelium sentiunt, dum labores, libros, præceptores, & id genus aliud nugarum inveniunt, nonnullos autem compotores aut confabulantes; quidam in templo, dum concio nimium protrahitur; quidam in area nuptiali, dum amicam abesse suam comperiuntur: quidam in lecto, cum lectus denuo bibat, quæ ipsi sub vespere biberunt;

unt: quidam in foro dum amasiam
sua præterituram præstolantur, quæ ta-
men alii juncta patrono ægrotum hunc
parum curat, hinc illæ lachrymæ, dolor,
letus & stridor dentium.

17. Quidam juxta alios incedentes,
Cornelium indè concipiunt, si alteri
superiorem locum relinquere debeant,
qui tamen longè & dignior & honesti-
or est. Hi tam possunt Corneliosi vo-
cari, quàm asini & Cnolli, qui sibi vel
Fbiorum profapiam vel Solonis sapi-
entiam imaginantur, cum tamen, ut
propheta inquit:

Non fiet in toto corpore mica salis.

18. Præterea has omnes nonnulli
passim jugibus Cornelii speculis, tan-
quam Furiis agitantur, cumque sicut
zdes testudo, assiduè secum portant,
quales sunt ii, quibus fumus est in do-
mo, id est, quibus mala herba, seu, ut
vulgus ait, mala mulier est: Item, qui
ad sciētiam & doctrinarum mercaturam
in Academias ablegati, omissis literis
alias sibi merces, ut sunt vinū, cerevisia,
meretrices, alea, folles, equi, & id genus
alia, comparant: & postmodo domū re-
vocati à parentibus, tabernam suam
aperire erubescunt: mercium enim emp-

tarum pudet & nummorum consumptorum tædet, jamque sunt & manent miseri socii, cogunturque vel agriculturam, vel cauponariam, vel cerevisiæ coctionem, vel tale quid arripere, sumque ministri, cum esse domini potuissent, in quos cadit illud Prophetæ:

Consumptes tandem facunda in pocula nummis,

Hoc veri invenio: nil scio, nil habeo.

19. His accedunt & illi quos avaritia, omnium malorum radix, obsedit. Hi enim si judices sunt, qualis est ille, nec Deum, nec homines formidans: *LUC. 18.* partem nullam læta expediunt fronte, nisi sciant:

Quod possit gravis ære domum sibi dextra redire.

Si mercatores sunt, nunquam satis nequiter aliis imposuisse se credunt, hi scilicet enim aliquando audiverunt, licere se mutuò in emtionibus circumvenire, idque dicunt Iurisconsultos concedere, *l. in causæ 16 §. 4. ff. de minor.* Si alterius generis sunt homines, quales *Aristot. 4. ethic. 7* *ῥαυνοπώγους* indigitat, quales sunt monachi, & id genus homines alij, nihil humanitatis

à se

à se faciunt proficisci, nisi videant brachia Græca & manus dativas, summa omnia faciunt gratis sed dativo casu.

20. Materia Cornelii ex definitione colligitur: cum enim humidum radicale sit tenve, & calor natus imbecillior, oritur spiritus quidam siccus & frigidus, ater, tristis, ratò subridens, sui impositus, qualitercunque condensatus & incorporatus, & breuiter tale monstrum, cui nec Homericus Polyphemus, nec Virgiliana Fama, nec Ovidiani gigantes, nec Horatiana pictura, nec ullum vel à VVigoleisa, vel à Seufido, vel ab Amadiso, vel à quopiam necessariorum ejus, debellatum portentum comparari queat.

21. Formam Cornelii intuentibus, pro diversis subjectis in quibus dominatur, variè se instar Protei manifestat. Quidam enim hominum consortia fugientes ad loca solitaria properant: alii versantur quidè cum mortalibus, sed taciturni, cernui, morosi, quibus dici solet, eos Calendaria componere, aut speculari in divinis, aut claves quærere, aut Cornelium habere, quorum postremum prioribus tribus verius nos existimamus; nonnulli, præsentibus aliis

ubicunque recurfis spatiis deambulant.
*Spectantes terram, manibus post-terga
 rejectis,*

& succincentes sibi melancholico mur-
 mure, cuius harmoniam nec ipsi, nec
 alii, sed solus qui eos vexat, Cornelius
 intelligere potest.

22. Finis est, ut agnoscant mortales
 omnes, verum esse quod scriptura di-
 cit: Omnis stultus est fatuus, & omnis
 fatuus est stultus: qui termini sunt per
 omnia convertibiles.

23. Objectum Cornelii sunt res,
 Actiones & verba, Res ut calcei, vestes,
 uxor, ligna, candelæ, sanitas, morbus,
 vinum, virgines, cerevisia, compotores,
 corrivales, pulices, pediculi, quamque
 primo decuisset loco poni, pecunia, &
 funiles. Actiones, ut si cochleatorem im-
 pediat matris præsentia, quo minus os-
 culari ex voto possit Venerem suam: si
 quis concurbitari se norit, quod tamen
 mutari nequit: si patientiam Socra-
 tis addiscere quis tenetur: si quem
 pulices infestant, ubi capere dede-
 cet; si puella superciliosa, quæ se
 Dianam aut Iunonem esse persua-
 det, ne nimis demissa, aut humilis
 videatur, procum suum asperius re-
 pudia.

pndiavit, quem tamen perdit amant, &
 reverti iterum ac instare, tacite exoptat:
 ille vero nihil de ea sollicitus aliam,
 quod ajunt, quercum excutit, similis
 cordato illi Canonico Herbipolensi,
 qui concubinæ suæ electionem dabat,
 utrum appellari mallet *ein Ertzhure*, an
 vero *ein Landhure*. Verba, ut si cochleator
 anasæ suæ verba duriuscula extimes-
 cit, & reconciliationē redimit annulo,
 amillis, serica tunica, molli thorace,
 aut ejus generis pretioso Xenio, aut si
 lepus quidam, cui cor in caligis, Thra-
 sonis alicujus minis perterrefactus, pa-
 cem & requiem emit aliquot loachi-
 micis, aut ducatis, aut flore-
 nis, in convivium commune exhibi-
 tis, memor istius Maronis *Æneid.* 11.
Nulla salus bello pacē te postimus omnes,
& illius sacri: Pacem inter vos alite,
Marc. 9.

24. Effectus Cornelii interdum bon-
 us, est interdum tolerabilis, interdum
 verò pessimus.

25. Bonus est cum resipiscit morio,
 seque peccasse intelligens, mores abin-
 de corrigit: ut si puer mechanicus aut
 mercatorius, ala parum impatiens, à
 magistro, dominove suo aufugit,
 sed

sed postea miseriarum impatientior,
vertitur & pati consuevit. Item si ad
lescens cum loculo turgente ad Acad
mias accedens, inque omnibus con
viis primas, obtinere cupiens, magni
cus, munificus, pugil, eques, miles,
micator, venator, aleator, clamator
scortator, potator, viridis, gilvus, r
ber: cæruleus, flavus, fulvus, rarus, la
lus, Gallus, Iberus, Anglus, nunquam
Germanus, nec verbis nec re, nec velle
& paucis loquendo, *ein Dollerbunde*
Stut zer, tandem dilapidatis nummis,
sumto tempore, ætate provec̃ta, deceptis,
offensisque parentibus, cum vidit
stolidè egisse agnoscens barbam cresce
re, patrimonium evanescere, pallium
vilescere, & caput nihil discere, ad me
liorem frugem rediens, vitam emen
dat, & in virum magnæ dignitatis
evadit, id quod tamen rarius prædicari
in foro testatur. *Ca. 3. observ. 4.*

¶ 34.

26. Medius effectus est, quod im
pediat orexin, inducat pallorem, re
gas, taciturnitatem, extinguat sales &
omnes delicias, &c.

27. Pessimus est cum in valescen
tes spiritus impuri vires hominem adi
gunt

entior, natus:

em si ad *Vinodum informis lethi trabe neſtat ab*
d Acad *alia,*

us conſilias, non poëtaſter, ſic effaretur, ut ſe
magnū ſpendat. Verum cum hoc Cornelii
niles, genere nihil nobis eſt negotii, ſed
amator Theologis & Iuriſperitis hoc elaboran-
us, non relinquimus, qui id exiſtimant, &
us, laſeſe conſcientiæ vulnerē pullulare. &
unquam Iuvenal. Sat. 1. vocat mentem crimini-
e veſeſe frigidam: contra quam frigidita-
ndi obſeſe nec medici ullum reſererunt anti-
mis, obſeſe dum præter laqueum ſtupeum, quem
deceſeſe dico dicunt inſrigidare, ut hanc frigi-
vidit obſeſe ditatem proſus extinguat

28. Nunc in gratiam valetudinario-
um hac peſte correptorum, pauca ſub-
d meſeſe ſuſciemus contraria ſeu remedia, quibus
hic ſemiſpiritus fugari plærunque ſole-
nitur; quorum in numero primo rectè col-
locamus ſomnū; qui enim dormit, non
peccat. Et hæc eſt vera ratio, non ea
quam adſtruit Virg. Æneid. 6. quod
ſopor ſit lethi conſanguineus. Quan-
quam minus hoc in Virgilio miramur,
cum ſit Poëta, id eſt, nugi vendulus, ut
recte obiicitur poëtæ in bello gram-
maticali. Quod ſi Cornelioſus dormi-
te nequit, aptiſſimum eſt ut vigilet, ſed
res

res non caret difficultate, teste Hippocrate Sect. 2. aphorif. 1.

29. Quod si somno non vinceretur, recipe tres congios vini Malvatici, tertio purificati, cum pane bis cocto, & misce ut fiat cibus; si parum id juverit, adde sextantem spiritus vini mixti aqua nota; si nec dum incalueris, accede ad ignem Terentii calesces plus satis.

30. Nonnulli suadent recipiendos esse novem sacculos, mediæ magnitudinis, Ioachimicorum, cum totidem sacculo aureorum, qui misceantur, & fiat permutatio in tabernis cum rebus, quibus indiges, Hic modus sanandi tam à Theophrasto, quam à Galeno & Averroë præteritus est, sed nec Dioscorides, nec Vesalius ejus meminerunt, quod mirum est, cum alias vini fuerint doctissimi.

31. Nos vero non tædebit arcanum quippiam communicare, quod à nemine mortalium literis proditum est, & tamen præsentissimum juvamen (cupimus enim de omnibus benè mereri) recipe igitur tonnam electri, auri puri, addito complexu virginis, vividi coloris & sunt enim & aliæ virginum species)

lipponis) & utere quoties lubet, non ultra
quinquies in singulas 24. horas, ne ni-
mio suo calore, laborantem exsiccet &
anguet faciat.

32. Hæc de medela satis, ne quis
nos empurycos aut seplasiarios credat,
Nunc dubia quædam de Cornelio sub-
nectemus, à paucis huc usque prodit.

33. Questio elegans est, an perpetua
morositate laborantès, sicut Arcopagi-
te illi; qui in Trophonis antro som-
nasse videntur, quos vulgus Mopsos
appellat, Corneliosi nuncupari queant.
Nos a negantium partibus stabimus,
quia rectius murrosii vocantur.

34. Corneliosum non posse bona
conscientia ridere multi adfirmant,
quod falsum est, nam conscientia in
risu non consistit, sed in corde & ani-
mo.

35. Invidum rectè dicimus Corne-
liosum cum omnibus ethicis: toties e-
nim paroxismus effervescit, quotiès
cum alio benè agi cernit. Verum qui
perpetuo livore turgidus, alios oppri-
mere sedulo conatur, potius virum ma-
lum nominari censemus qui una cum
Cornelio in Insulam deportetur, ut
vocant Iuris consulti.

Qui

36. Qui Cornelio tribulatur, esse in iudicio utique non cupit, quod non est mentis compos, ac testes tamen habere potest, nec enim propter Cornelium civis esse desinit.

37. Suspendendus an possit Cornelium habere nonnulli ambigunt: Communiter tamen affirmant, id quod nos credimus contra Palamonem.

38. Corneliosum posse bonum virum nuncupari probabimus: idque de eo solo, quod Cornutus, id est, cuius uxor est communicativa, possit Cornelium habere, cum tamen ipse bonus vir sit, quia patitur, quod multi non paterentur.

39. Cornelium esse spiritum ex amore natum diximus: sed de sexu quaeritur, an Cornelius sit etiam mulier, Nos putamus Cornelium esse generis masculini, sed in foeminis tamen potenter quoque dominari, praesertim in virginibus annosis, in quibus tam alte suas extendit radices, ut etiam in fronte & facie passim promineant.

40. Qui insano amore compulsus matrimonium promittit, uxorem ducit, & postea nihil habet, quod edat, nec didicit, quo sibi victum quaerat, posse

posse cum Co
nus, sed ta
ficiendi nos
41. Quot

am pulchre
christatam
legendum ar
dioris Corn
zi, quod ut
Cornelius
vero vino d
oblitus, ho
que in crast

C O

ANQ
mam
nem non p

An Co
dum subie
pai: posse
quod vulg
Nos eni
Cornelin

posse cum Cornelio tactum dici putamus, sed tamen beneficium impune recusandi non est ipsi denegandum.

41. Quoties Corneliosus inebriatur pulchrè dubitatur, an ipse Cornelius civitatem sentiat, quod omninò asserendum arbitramur. Videmus enim Cornelios Cornelio plerumque non vexari, quod utique non contingeret, nisi Cornelius quoque inebriaretur, ille verò vino delectatus, malitiæque suæ oblitus, hominem tunc lætari finit usque in crastinum.

COROLLARIA.

I. Grammaticum,

AN Cornelius possit declinari: Affirmamus præterquam in genitivo casu, quem non putamus declinabilem.

I I. Dialecticum

An Cornelius in homine habeat respectum subiecti occupantis, an subiecti occupati: posterius affirmamus: nam falsum est, quod vulgo dicitur non habere Cornelium. Nos enim Cornelium non habemus, sed Cornelius nos habet.

Dictum est, suspendendum posse Corneliosum esse, quaritur, quo tropo hoc dicitur, respondemus per *τὸ ἐν τῷ ὀνόματι* seu *παρὰ τὸ ὄνομα*, est enim non mediocrius extenuatio.

IV. Musicum.

Cornelius licet per omnes declinationes possit cani, suavissimum tamen ablativo statuimus, ibi namque vim suam exferit Lydius, teste Cassiodoro variat. 40.

V. Arithmeticum.

An cadat numerus in Cornelium negamus, Continetur enim monade: at monas non est numerus, sed numerorum origo, teste Macrobius somn. lib. 2. c.

VI. Geometricum.

Potestne Cornelio applicari quod Geometris celebratur, bis binabas esse solidum affirmamus, quia Cornelius est quadratus, hoc est, rusticus & impudens qui etiam non vocatus & ad invitos venit.

VII. Astronomicum.

Cui signo conveniat Cornelius, in Zodiaco respondemus. Capricorno per omnia.

VIII. Theologicum.

An Cornelius in aëre degat inter animalia conciliatos nebulones, respondemus negativè, semper enim cum hominibus versatur.

An Cornelius agere in
gamus, quia
datur hoc in
possidet.

An Cornelius possit di
sciphebotom
mus, nisi
Cornelius t

Cornelius
esse capaci
mi, arbitra
& corrupt

XI

Cornelius
pterea est
territoriū

Dubit
tura prior
neliosus.

tanquam

An decem
liosus ha
Platone,
beatissim

Iuri

I X. Iuridicum. 181

An Cornelius possit contra Corneliosum agere interdicto uti possidentis. Negamus, quia Cornelius vi possidet, cui non datur hoc interdictum l. 1. §. ult. ff. uti possidet. X. Medicum.

An Corneliosus, quatenus Corneliosus est, possit dici *Cacochymia* laborare, atque se phlebotomiam utiliter adhibere. Negamus, nisi per accidentiam, si nimirum Cornelius tenacior sit.

XI. Physicum.

Cornelium augenti & decrementi esse capacem, atque ita subiecere alterationi, arbitramur, contra *Arist. de generat. & corrupt. lib. 3. c. 33.*

XII. Metaphysicum.

Cornelium esse Ens, putamus, & propterea est in loco, nimirum intra capitis territorium, ubi etiam jus dicit & accipit.

XIII. Philologicum.

Dubitatum meminimus, uter sit natura prior, ipse nē Cornelius, an verò Corneliosus. Hunc esse priorem statuimus, tanquam subjectum adjuncto suo.

XIV. Politicum.

An deceat in benè constituta rep. Corneliosos habere, negamus: tunc enim, teste Platone, beata est respub. cum cives sunt beatisissimi. At beatus nemo dicitur propriè

qui Cornelio afficitur. Ergo, &c Si qui igni
cives Cornelium habent. id de facto fieri
paret

X. V. Historicum.

An Cajus Caesar cum acceptis vuln-
bus veste faciem regeret jam moriturus,
illa veste Cornelium habuerit, negamus.
enim hoc cornelij genus irregulare, rectius
dicitur. egrotus esse, qui vulneribus com-
tus animam agit.

4

THE

THE

BEA

Archib
& C
cu

ADMOD

Et Es
C

CAR

THEMATA MEDICA.

D E

BEANORVM

Archibeanorum, Beanulorum
& Cornutorum quorum-
cunque : affectibus &
curatione.

Adque Presidente

ADMODVM PRAECELLENTI,

Et Exquisito Cornelio Ceraſta
Cornano Medico & Chi-
rurgo Regio Bean-
orum. X

Respondebit
CARIOLLINVS TEVETIO
CRVFENAS. X

I

DE

DEPOSITORIBVS,

E T

BEANORVM CHIRVRGIS. §

I.

CVM hoc symptoma priscis oculis ferme ignotum jam indies magis divulgetur, pluribus etiam adhuc Medicis ignotum malè curetur ita ut ægri sæpe succumbant, aut peiores recidivas patientur: Operæ precium duximus, ob publicam utilitatem, ea quæ in præi jam aliquot annis observavimus, hoc loco proponere, ut tam sœdæ luis æcuratior pateat natura & curatione.

2. A nomine ideoque; rem auspicabimur. Vocantur hi patientes Latinis, ut Ciceroni & quintiliano Beani, Beauli, & Archibeani & à primario symptomata Cornuti, licet distincturi simus in progressu sermonis. Germanis *Bachtem, Pennal, Lanip, Gehornste, VVilde*, quod vix cicurari possint, *Geschoffen geseln*. Græcis *Asen* licet hoc nimis sit generale. Hebreis *cubiacha*. Nos autem

Græc

Gramm
ad pug
mus.

3. B
quod fin
favacult
ne & ma
tum duc
excunti

4. E
ma & v
divisio
ANOS

5. A
lum pla
bent plu
emedull
inæqua
drata, ni
& dicur

6. B
bent acc
bina, c
ventia a
medull

7. B
bent sat
frontis
idque n

Grammaticis vocabula linquentes ,
ad pugnam tam sævi hostis propera-
mus.

3. Beanismus hic definiri potest
quod sit symptoma actionis de præ-
sacultatis principes à parentum semi-
ne & mala educatione, vel utrisque or-
tum ducens, & cornibus extra cranium
excuntibus se prodens.

4. Et licet multiplex sit hoc sympto-
ma & variè dividi possit; optima tamen
divisio est, in ARGHIBEANOS, BE-
ANOS, & BEANVLOS.

5. Archibeani sunt in quibus ma-
lum planè inveteratum, & cornua ha-
bent plurima, maxima, fœdicoloris,
emedullata, terrum odorem exhalantia,
inæqualia, ramosa, dura, aspera, qua-
drata, nigricantia, liventia longa, curva,
& dicuntur POLYCORNES.

6. Beani mitiora quodammodo ha-
bent accidentia, cornua ut plurimum
bina, eaque media inter utrosque li-
ventia aut flaventia, aliquid habentia
medullæ, & dicuntur BICORNES.

7. Beanuli cornu unicum saltem ha-
bent satis acutum, in medio plerumque
frontis, duorum aut trium cubitorum,
idque molle, glabrum, rotundum sim-

plex recta sursum tendens, subflavi coloris parum foetens, copiosæ medullæ, &c. & hi appellantur MONOCEROTES,

8. De loco affecto imprimis sollicitos nos esse oportet, nam frustra alias in curatione sudabimus; est autem is cerebrum potissimum, & quidem membrana ipsius dura mater, quæ inde nomen habet, ubi etiam plerumque, desinit, licet ad radices oculorum quandoque pertigisse referat Doctiss. D. Cajus Cornarius in sua praxi nondum edita fol. 20. 36. 51. 26. Qui quoque suspicatur corneæ tunicæ inde nomen migrasse.

9. Causæ hujus affectus multiplices, Aer sylvestris & obscurus qualis est in scholis particularibus, ut sunt Lavangana, Lyncensis, &c. Item, Dolpelh. Bubendorfsensis, Stockfischhusensis, Pickelhæringensis, aliquibus in locis Bataviæ, Sueviæ, & adhuc Misnæ, Grima & portæ, Item, Halæ, Magdeburgæ, Brunsvigæ, Hildesie, Amstelrodami, Stetini, Lubecæ, Bremæ, Padelbornæ, Sauyfurti, Stierfurti, Hasfurti, Servestæ, Breslaviæ, Ambergæ, Nabburgi, Dusseldorpii, Vlmajecti.

10. Apud

10. fa sunt, crassissim
nes anim
asellorum
laticus,
Hafenka
fabæ & l
etus Pyt
cebat à fa
11. dus. N
tes, can
rantes, l
tantes,
girates
nantes,
lum ang
hoc mal
geri, to
claustris
lis, ang
quam pi
pedibus
gati, serv
notis in
aut prola
12. potest.

10. Apud varios varii cibi in causant, & quidem ii qui crassum imo crassissimum generant succum, ut carnes animalium cornutorum, asinorum, asellorum marinorum, panis item scholasticus, caseus putridus præsertim *der Hasenkas den die alten weiber verkauffen*, fabæ & legumina reliqua, unde perspectus Pythagoras suos discipulos arcebat à fabis, cerevisia crassa, &c.

11. Motus etiam hic recensendus. Nam videmus eos qui vagantes, cantantes, cursitantes, vociferantes, balantes, bacchantes, clamitantes, vorantes, potantes, ingurgitantes, mendicantes, hiantes, bonantes, in curta tunica saltantes, nullum angulum intactum relinquunt; hoc malo potissimum detinere, Vri geri, torqueri. Sive contra, qui in claustris, carceribus, cellis, ergastulis, angulis, cameris scholasticis tanquam pistrinis, mille repagulis, compedibus, vincti, catenati, ferriati, ligati, servati, ob in opiam aeris putiotis in hunc affectum prolabuntur, aut prolapsi confirmantur.

12. Somnus & hoc loco aliquid potest. Qui enim ex iis glires agunt,

magis divexantur, ut noctu hiantes, rouchantes, sternutantes, furzantes, cacchantes, schnarchantes, &c. Hicibus præsertim magis periculi subest, noctu enim animalcula ut cimices, pulices, culices, tineæ, vespertiliones os intrantes, irreptantes, permerdantes, & mentem perturbantes, divexantes, subtile serum exiccantes, & mala alia excitantes, misello hosce asellos misellè excruciant, & dilaniant. Idem quoque de vigilia esto iudicium.

13. Excreta & retenta suum quoque in hoc affectu locum habent. Dum enim pulverem scholasticum absorbent, deglutiunt, imbibunt, attrahunt, retinent, coquunt, assimilant, apponunt, magnum cornibus fulcrum addunt, ita etiam bono quoque alimento excluso & excreto sœces sibi reservât, sui infortunii authores existunt: Ex patibematis sunt ira beanina, timor *fur den wilden Grosz vattren unde furten schlusseln* ut & virgis & alapis *der grossen schulsuchses*, qui Archibeanorum omnium est pater, avus, abavus, atavus, proavus, *uhr, uhr, uher, grosz Alrvatter unnd* Rabbi, Khimmel. Pavor, mœst'itia, horror, rigor, perturbatio mentis, frustrati amo-

nores, quoniam.

14. Proximum, mala eductantes fumi in quos dum frustatur tandem substantiam communem foras per-

15. Signa beanus, confecta & confabulantia, pulchrelet; durus, inæqualis, serratus, cunctissimus appropinquenta, fornicumotorum olens, rubicundus, viridis, spiritus, cantharides, scorpiones, capræ, &c. cornuum sursum te magnitudinis genus ali-

motus, quos sequitur Desperatio asina.

14. Proxima causa est lac matris, mala educatio, Vnde crassi exhalantes fumi mentis sedem occupant, quos dum frustra natura expellere conatur tandem in duram & corneam substantiam convertens eam extra cerebrum foras protrudit.

15. Signa. Primo prodit se intuitu deus, cornua enim gerit satis manifesta & conspicua extra pileum protuberantia, pulsus ipsi magnus, vehemens, celer; durus, plenus frequens, inæqualis inæqualiter, bis vel sepius feriens, ferratus, caprizans omnium frequentissimus apparet. Urina crassa turbida, truenta, fœculenta instar jumentorum vomitorum, plurima, fœtida & gravè olens, rubra imo etiam nigricans, vel viridis, spumans in qua volitant, ranæ, antharides, lacertæ, vespertilioes, scorpiones, subsident spectra, capripedes, capræ saltantes, dracovolans, grādies, &c. Inveniuntur etiam ramenta omnium, capita leporina flatus retenti rsum tendentes, nolæ quæ pugni magnitudinem ferme æquant, & id genus alia tonitrua: torvis tuetur oculis,

lis, juxta illud torva tuentibus hircis,
 Frons ipsi simiæ aut Asini, cappilli re-
 cti, regidi crassi, *wie ein Pfenningstrick*,
 impexi, qui findi possunt in 4. 5. 6. 7.
 & plurus paries: caput quadrangulare,
 nigricans, exustum, calidissimum, du-
 rissimum, distortum, acutum, os hivi-
 cum, instar proboscidis elephanti, den-
 tes aprini, exerti, prominentes, prælon-
 gi, crassi, oculi cyclopici, aures lepori-
 næ, surdæ collum picis instar niveum,
 barba aut nulla aut schuistralis, inculta,
 squalens, horrentibus aspera dumis, na-
 res curvæ aquilinæ *kumpffig wie die*
schaafnasen, spirantes avernum, exha-
 lantes Mephytim: facies planè AESo-
 pica, Therisitica, Marcolphica: corpus
 denique totum.

*Monstrum horrendum, informe, ingens,
 cui lumen ademptum.*

16. Signa alia moralia maximè hic
 notari debent: incessus ciconialis
 secundum tabulaturam Belgicam, hinc
 inde nutans & Istæ & Istæ Domus Meæ
 sunt juvuens, gradus grillatorius, inter-
 dum testudineus vel formicinus inter-
 dum vel ocissimus. Pallium etiam ha-
 bent ægri ab Vno latere dependens,
 quando

quando d
 tim appl
 dia vel ju
 hio, in q
 eens natu
 gestarunt
 latus, ver
 obdome
 explebile
 involuū
 ex Gall
 Francofu
 Ligulas c
 ponunt.
 manus g
 erentes
 nuti Vett
 onibus, m
 boatu, ba
 lenti imp
 des, hos p
 fana, for
 imo coel
 Limbur
 quasi lo
 nū etiar
 murum
 genis-C
 ORES!

quando domo exeunt pallium non statim applicant, sed postquam aliquot stadia vel jugera fuerunt emensi, de brachio, in quo instar virginis puerum reens natum baptismo deportantis, antè gestarunt, deponunt, & scapulas suas latas, ventrem sesqui pede exstantem, obdormen in saturabile, turgidum, in explebile tegunt. Pallis se quandoque involuunt, seu subcingunt in primis cum ex Galliis veniunt, vel in nundinis Francofurtensibus Gallum viderunt. Ligulas circa collum pendentes aëri exponunt. Oculos habent Vranoscopi, manus gesticulationes histronicas exercentes *vrie andere Fabelhansen und cornuti Vettern*, vociferationibus, coactionibus, mugitu, rugitu, grunitugannitu, boatu, balatu, latratu, ceu rustici temulentii implent omnia templa, plateas, ædes, hospitia cubicula, popinas, latrinas, fana, fora, quatuor mundi Elementa, imo cœlum infernum & purgatorium, Limbum, Sanctorum Patrum, summo quasi Iovi & Plutoni insultantes. Cani etiam instar ipso meridie quemvis murum permingunt, præclari Diogenis-Cynici imitatores, O MORES! ORES!

27. Nimis adhuc parum diximus, ipforum modestia planè est immodesta, gregatim volant ut grues, caterratim discurrent; ut sues: mores ipsorum in mensa horrores aliorum, canini, vola utraque illota (nam certis annis temporibus pro sua devotione & superstitiosa religione lavant manus pro cochleari utuntur: os cibis & bolis infractum & gravatum clamationibus distendunt, quasi essent in balneo, muscas carnibus, caseis panibus & patinis insidentes, veluti Iustitiæ cultores singulari dexteritate ipsius, solum modo propria, Cyclopice, miserabiliter, horribiliter, immaniter, crudeliter, truculenter, fraudulenter, inhumaniter jugulant, decollant, excruciant, exenterant, exossant, trucidant, dissecant discindunt diffindunt, diffringunt. Vtroque cubito tanquam firmis fulcris, aut Herculeanis (plus ultra) columnis innituntur, perforant orbis, quadras, cochlearia, boream naribus spirant, ductis hinc inde labiis resonando vorantes sues Bavaricos & bohemicos imitantur Et ad summam, deglutiendo tantam molen absument, ut si nova comparemus antiquis, ipsum Milonem

nem Crotodomi.

18. Do & multiloquis antiquis quam videri quamvis tunc pugnare ac cium. Tot tot denique inusitata, obscurare in perpetuum & Elío, p

Non m cent

Ferre

form

Suffice

19. A

rum: an

terim tan

potius a

quos.

Cybara

Qualis B

lan

nem Crotoniatem oporteret manere domi.

18. Doctrina pollent tam excellenti & multiloqua, ut in minimo ne cedant antiquis veteres Philosophos licet nunquam viderint tam exacte tenent, ut quamvis tyrones cum emeritis tamen pugnare ausint. Idē de reliquis esto iudicium. Tot compendia, tot methodos, tot denique inveniunt nova, inaudita, inusitata, mirabundia, ut antiquitatem obscurare videantur, Sed interim tamē perpetuas lites agunt cum Prisciano & Elío, proh DEVM;

*Non mihi si linguae centum sint oraque
centum,*

*Ferrea vox, omnes Bacchantum scribere
formas
Sufficerem.*

19. Amant quin etiam, quod mirum: an amentur, dubitamus satis, Interim tamen acquirunt aut quærunt potius amorem variis modis, inter quos.

*Cybara scabstralis. est omni tempora talis;
Qualis Bacchantum, magna cum voce be-
lantum.*

Insuper canunt ad numeros & saltant per plateas, tantum modo cum Beanis conversantur, similis enim gaudet simili, secundum versum:

Cornua fer tecum, si vis colludere mecum.

20. Ne cornua omnibus appareant, pileum, tamen si honestum virum prætereant, non detrahunt, si ab aliis detrahatur, ille modice extrema tangentes, cornibus suis parant & gravitatis Beanicæ specimina edunt. Imo magis fugiunt honoratum virum quam Diabolus, quod ajunt, crucem, & aquam lastralem, aut annosam vetulam.

21. Cum diutius hæserimus in signis, prognostica breviora faciemus. Scien dum itaque Archibeanos esse incurabiles. De Beanis rem esse lubricam, Beanulos autem bene curari posse. Incipiunt autem cornua foras exire circa tæpus pubertatis & post vigesimum primum vix eradicari possunt.

22. Et nequis ridiculum existimet symptoma hoc incurabile esse, afferemus aliquot historias, quæ extant apud suppros citatū ornatiss. doctiss. & fide dignū Cajū Cornariū Cēturia curationē

28. lib. 99. fol. 2, 16, 3, 8, 9, 5, 1, 20,

Primus

memoria

minister

Medicis

Ætus mise

taphium

Heus tu q

Siste, conf

Nefandu

Durum,

Iohannes

Qui nati

Hic dum

Cornua

Propter

Et maxi

Mortu

Iam abi

B. ANN

O AN

dam,

biit ob

in cavi

torum,

Hier li

Den ha

Dieme

As sci

23. Primus patrum monstrorum
 memoria vixit Lobedæ, ibidem scholæ
 minister, laborans hoc effectu, qui à
 Medicis omnibus pro desperato reli-
 ctus misere obiit, cujus hoc extat Epi-
 taphium.

Heus tu qui præteris, gradum

Siste, considera fatum

Nefandum, miserabile

Durum, inexorable

Iohannes guek ins musz genant

Qui natus est im Hornerlandt

Hic dum vellet deponere

Cornuaprae magno onere

Propter ingentes mærores,

Et maximos dolores,

Mortuus est, & jacet in pace,

Iam abi domum mox, & Tace.

B. ANNOS. XL. M. II. D. V. V. III.

O ANNOM. D. C. LL. VI. I. V. L. II.

24. Extat & aliud Lavingæ cuius-
 dam, qui post mille dolores misere o-
 biit ob putrescentia cornua & vermium
 in cavitate ipsorum multitudinem ena-
 torum, hoc modo :

Hier ligt begraben kasz vnd Brodt,

Den hat ermordt den bitter Todt,

Dieweiler glitten grosse Noht,

An seinen Horneren ohne Spott,

Sie seind gewessen gantz Blutroht,
Vnd haben gest wicken vrie ein Rogt.
Darzu gvvogen vvol tausendts Lohr,
Dem vvolt gnaden der liebe Gott.

25. *Noc nuper cuidam positum est*
beane.

qui præteris.

lege.

&. fratris. fatum.

dole.

archibeanis. S.

Natura quæ potuſerat

Solers, & mihi dederat

Cornna, non volui

Deponere, sed tenui

O pem in vantis Medici

O miser & me perdidisti

Post putrefactis cornibus

Et intus natis vermibus

Summo dolore perij

Cave Lector, cave tibi

Nunc mortuus hic jaceo

Exemplum, quam vis taceas

Rego, velis deponere

Vt releveris onere.

26. *Meminimus quoque nos legis-*
ſe hoc Epitaphium Kerarſtri Archi-
beani, Herborne in cœmiterio Cor-
autorum:

Si non fuiſſet

Et Cornu

Non eſſem

Et mortu

Quare quic

Si actum h

Ne cornu

Et ſicut eg

27. *I*

miſſum a

vere mor

nenſi.

Hic condi

Cam gro

Superbus

Quarato

Nam qu

Quadrat

Quadrat

Et qui qu

Et qui qu

Quadrat

Abi hom

Si te ma

Quadra

28. *I*

nos co

objicie

Cehitu

Si non fuisset arrogans
 Et Cornum perper amans
 Non essem esca vermibus
 Et mortuus cum cornibus
 Quare quicumque prateris
 Si istum hominem sequeris
 Ne cornu rogo teneas
 Et sicut ego pereas.

27. Hoc Præterita septima mihi
 missum ab amico, positum est cuidam
 vere mortuo gymnasi Stetinenſi, Bren-
 nenſi.

Hic conditur Tremellius
 Cum grossiculo nasculo
 Superbus decem cornibus
 Quarato conditorio
 Nam qui quadratis cornibus
 Quadrata fronte & pedibus
 Quadrata lingua & auribus
 Et qui quadrato ore
 Et qui quadrata voce
 Quadratis adest vermibus
 Abi homo vidisti mirabundia
 Si te manes quadrati audiant
 Quadratis cornibus te projiciant.

28. Ut igitur his omissis ad curam
 nos convertam, tres hosti phalanges
 obijciemus, Diætam, pharmaciam &
 Cehiturgiam.

Sie seind gervesen gantz Blutroht,
Vnd haben gest wicken vwie ein Rogt.
Darzu gvvogen vvol tausend Lohr,
Dem vvolgt gnaden der liebe Gott.

25. *Noc nuper cuidam positum est*
beane.

qui præteris.

lege.

&. fratris: fatum.

dole.

archibeanis. S.

Natura quæ potuserat

Solers, & mihi dederat.

Cornua, non volui

Deponere, sed tenui

O pem in vantis Medici

O miser & me perdidi

Post putrefactis cornibus

Et intus natis vermibus

Summo dolore perij

Cave Lector, cave tibi

Nunc mortuus hic jaceo

Exemplum, quam vis taceo

Rego, velis deponere

Vt releveris onere.

26. *Meminimus quoque nos legis*
se hoc Epitaphium Kerarstri Archi-
beani, Herborne in cœmiterio Cor-
autorum:

Si non fuisset

Et Cornu

Non esset

Et mortuus

Quare quid

Si actum h

Ne cornu

Et sicut eg

27. *I*

missum a

vere mor

nenfi.

Hic condi

Cam gro

Superbus

Quarato

Nam qui

Quadrato

Quadrato

Et qui qu

Et qui qu

Quadrati

Abi hom

Si te ma

Quadrati

28. *I*

nos con

objicien

Cehitur

Si non fuisssem arrogans
 Et Cornum perper amans
 Non essem esca vermibus
 Et mortuus cum cornibus
 Quare quicumque prateris
 Si istum hominem sequeris
 Ne cornu rogo teneas
 Et sicut ego pereas.

27. Hoc Præterita septima mihi
 missum ab amico, positum est cuidam
 vere mortuo gymnasi Stetinenſi, Bren-
 nensi.

Hic conditur Tremellius
 Cum grossiculo nasculo
 Superbus decem cornibus
 Quarato conditorio
 Nam qui quadratis cornibus
 Quadrata fronte & pedibus
 Quadrata lingua & auribus
 Et qui quadrato ore
 Et qui quadrata voce
 Quadratis adest vermibus
 Abi homo vidisti mirabundia
 Si te manes quadrati audiant
 Quadratis cornibus te projiciant.

28. Ut igitur his omissis ad curam
 nos convertam, tres hosti phalanges
 objiciemus, Diætam, pharmaciam &
 Cehiturgiam.

Aer eligendus purus, subtilis, lucidus, à Beanorum sylvis, collegis, laudabilis antris, casis, tuguris valde remotus. Inprimis laudatur ille qui est Ingolstadii, Helmstadii, Ienæ, Lyptiae, Marpurgi, Heidelbergæ, Francofurti, Coloniae, VVitebergæ & similibus locis. Huic acri, modo consultum sit, velint, aliquot annis asvescant, necessarium est. Cibus sit tenuis, concoctu facilis in primis medicamentosis ut inferius Pharmacia dicetur, poterunt tejam singulis diebus ter propinari ursæ item canes villosi, morosi, rabiosi, ut molossus, Hylax, licisca, artocreati ex farina fuliginosa subacto inclusa. Oder *Eulenspiegel in einem galben Brule*. Potum parcus, vinum aquosum, laurum, coventum, rastrum, Iuncker, Guckguck, Puffel, Clappit, Glatzsch. Notetur hic versiculus Lips.

Aijn Topffscherpentum, Zyven rastrum spanque? coventum.

Aqua in qua caudæ murinæ, aures leporinæ, podex atque ungues asini sunt decocta. Vino primo anno curæ omnino abstineant sub finem primi & in eunte secundo confortationis loco in prædio parum concedatur. Tertio medio-

criet

inter admittatur. Nam non convenit
 anis antequam corpus à cruditatibus
 scholasticis sit benè purificatum, bea-
 tos enim.

sua parat asinos faciuntq; hos fustibus aptos.

31. Somnus, vigilia, motus & quies
 mediocria omnia. 32. In excretis &
 excretis maximè studeant Retentioni,
 ceant scilicet, audiant studiosos, si-
 entium Pythagoricum observent, nec
 quicquam nisi bene noverint, effuriant
 excernant. 33. Pathemata animi su-
 pient supradicta. Conceduntur ipsis
 umilitas, humanitas, observantia erga
 studiosos, discendi studium, & diligen-
 tia. Obrectationes & objurgationes
 aliorum modeste audiant, & secundum
 has vitia sua paulatim emendit. 34 Tria
 proposita nobis habemus, subtractione
 humoris morbi fici, ablationem cor-
 num & denique confortationem cere-
 bri. Quod ut melius assequamur, cra-
 ssum primum attenuamus & præpa-
 rabimus humores ut syr. de axungia
 rotæ, syr. de specillis, syr. de sagittis,
 syr. de falce messoria, syr. de novacula,
 qui omnes in nostris officias præpara-
 ti habentur, Imprimus autem convenit
 syrupus de multiplici infusione fu-
 stium.

stium simplex vel qui melior est compositus, qui aromatizetur claviculis ferreis. q. s. Exhibeantur cum decocto ferularum, Brusci, palivri. Herbae post coctionem, vel quod melius, recentia capiti arctissime applicentur & alligentur, habent enim singularem vim in digerenda materia crassa & emollienda cornibus. Doses syruporum pro Medici judicio ad aegri toerantiam augeri minuive possunt.

35. Purgabitur optimè materia preparata pilulis de baccis vinis asininis, globis equinis, suillis, quadris vacuinis, de dumis, fustibus, rastris, vomeribide, tridente. Pilulae quae ore saltem retentae vehementer & mirè purgant ex praesegminibus ungularum equinarum, corii, stercore, columbino, asinino, salino canino, &c. Veteramenta & corrigia calceamenti trohiscata. Commendantur praeter reliquiis pil. de ligno buxi, pinastri, ilicis, abitis, torrentur ad magnitudinem inglandis, deglutiantur singulis mane numero xxxv plus minusvè. Si aeger aversetur, conchyliis involuat, aut visco obducatur, asperso pulvere nostro cordiali, de quo alibi diximus.

39. Gen
cedunt
his, stern
marismis
quis, ra
ed, cranio
marinis, g
porinis, ov
is, cancri
nelinis, el
pinis, an
ledinis, lu
nis, verv
& rostris
marinis, a
is, cuculi
is, gryph
lumbinis
is, vultur
37. N
mata ex d
la intesti
um, ut
quantur
cu Piscis
potami I
38. H
magna s
pedibus,

36. Generalibus præmissis speciales
 succedunt evacuationes, quæ fiant Err-
 hnis, sternutatoritiis, nasaliis Apophle-
 gmatismis, masticatoriis, exsicubus e-
 quinis, radice liripipii, radicibus a, b,
 c, d, cranio equino, aut asinio, caudis
 murinis, glirinis, bovinis, vaccinis, le-
 porinis, ovinis, felinis, cervinis, capri-
 nis, cancrinis, mustelinis, leoninis, ca-
 nelinis, elephantinis, talpinis, agninis,
 arinis, arietinis, caballinis, hircinis,
 ledinis, lupinis, vulpinis, porcinis, tau-
 rinis, vervecinis, ursinis, vitullinis. Imò
 & rostris avinis, accipitrinis, aquilinis,
 martinis, anserinis, columbinis, corvi-
 nis, cuculis, ficedulinis, graculinis, grui-
 nis, gryphinis, merulinis, milvinis, pa-
 lumbinis, pardalinis, passerinis, sturni-
 nis, vulturinis.

37. Nec patum laudantur gargarif-
 mata ex decoctione albi græci, medul-
 læ intestini recti animalium ruminan-
 tium, ut vacarum bonum, &c. Deco-
 quantur ad tertias, dulcerentur felle lu-
 ci Piscis, murens, carnis marini hyp-
 potami Indici.

38. His ita peractis in revulsionibus
 magna spes posita est, quæ fiunt com-
 pedibus, verberibus, virgis, alapis, pene
 boyis

bovis exsiccatō & subula bene locū
condito, *Mit einem Ochsenfusel*, flagellis, fustibus, laqueis nauticis, clavis Herculeanis rastris, venabulis & similibus ingeniis, quæ prudenti Medico committimus.

39. Cornua jam antequam tractantur emollienda erunt, quantum fieri potest, medicamentis emollientibus quorum quædam supra recensuimus præsertim commendatur penis pro penis supra dicto modo præparatus, ante cibum, vel etiam sæpius applicanda summa vi & industria, vicem quoque ejus supplere possunt mallei majores fabrorum, ligna decem pedes longa quatuor crassa, cingula ferro aro mazata, libræ tres quatuorve plumbi si crasso ad pensatæ adplicatæ, &c. poterit etiam caput incudi submitti ad prælo includi ad horas 5. aut 6. Pileolum seu cucupham si adhiberi opus fiat ex 90. aut 100. libris plumbi, intus obducatur pelle histricis aut erinacei, applicetur singulis mane per horas 3. aut 4. æger abstineat à summo laboribus, & domi maneat nec sedens, nec jacens, sed stans potius, vel cubito innitens.

40. Et ja
hostem.

vinctis ut

antern

movere

bita rati

maiores ra

us sit, re

41. Si v

lata pello

alices fun

absum fa

ra, quod

42. Hi

ante, si m

curat, n

ni impon

mutem d

entes cer

in etian

istinae r

quoque

quod ead

tandum e

dentem,

esse, qu

am ut co

curab

44. I

Et

40. Et jam tempus acerrimum agere hostem. A Egro manibus post terga vincitis ut & pedibus, caput inter brachia antemnas tam arctè collocetur, ne movere possit, cui genibus nitenti obita ratione chirurgus serra primo majores ramos, dein dolabra & lima si opus sit, reliquias aufert.

41. Si vero possit, quod melius erit, ablata pelle & nudato cranio, forcipe radices funditus extrahat, vel aqua foras absum faciat, ne quid reliquum maneat, quod vicissim expullare possit.

42. His peractis ferramento canente, si malum inveteratum sit radices curat, ne recrescant, salem sapientiae imponat, habet enim hic mirabilem vim & prohibet, ne radices putrescentes cerebro noceant, putrefactus vinum etiam fortiter expellit & naturam constantem restituit integritati: cui adjungi quoque debet vinum capiti infusum, quod eadem facit. 43. Hoc loco annotandum est, quibusdam etiam maximè dentem, Beaninum dictum, molestum esse, qui easdem habet causas & naturam ut cornua, quem simili modo dexter curabit Cheirurgus.

44. Post ablationem in lecto collocetur,

gatur, capite leporinis exuviis in sum-
 sudor ipsi, provocetur loris, hasta
 gia, &c. Amuleti vice ad collare no-
 refertum maxillæ asini, equi, camelæ
 Rhinocerotis, *Oder ein par Laster*
 appendantur. Hæc enim singulari
 triphatia hoc symptoma longe propi-
 unt.

45. Cum vero rarò, imo nunquam
 planè auferri possit, præservativis op-
 erit ne revertatur affectus. Miris mo-
 prodest theriaca Beano rum, quam de-
 scripsimus in nostra præctica majori
 quæ singulariter pugnat cum affectu
 ne, quam hortamur ut omnes pharma-
 copœi in suis officinis ob maximam
 necessitatem paratam habeant. Probi-
 rit quoque album Græcum trochis-
 tum, confectiones ferularum & robor-
 quercini, condita cotis & silicis, me-
 felli ex aloè, colocynthide diagridio
 fædita in tabulis, &c.

46 Conclusionis loco Empiricum
 hoc adjiciemus, quod celeberrimus
 Rabbi Moyses Caldæus & Caballista
 in Asia, Africa, Europa & America
 multis hominum millibus probavit
 quod medicamentum facit ut nun-
 quam recrescant cornua, quod grati-
 com

communi
 est autem
 Saburra
 Mercurii
 Squamæ a
 fuliginus
 Balsami B
 scarabeor
 Locustaru
 Cantharid
 Camicum
 Turi Ven
 Angorum
 Diagridii
 Opi.
 Cucur an
 Gypsi
 Auripigm
 Comm
 Resp. Fcet
 Arungia
 Visci ana
 Misc. E
 Signetr
 Dos
 Singulis r
 cum horis

communicamus miscellis hisce Ascellis,
est autem tale.

Saburræ † b xij.

Mercurii sublimati † b x.

Squamæ aëris

Fuliginis Caminiana † b viij.

Assami Beanorum † b.vj.

Scarabeorum

Locustarum

Cantharidum

Cimicum ana † b iv.

Utri Venetri pulv. † b ij.

Ingorum † b j.

Diagridii dr. & G. ii.

Opu.

Cicutæ ana lb. j.

Gypsi

Auripigmenti ana G. j. sz.

Comminutis comminuendis.

Resp. Fœturæ Ranarum.

Axungia rotæ

Visci ana q. s.

Misce. Electuarium.

Signetur *Bachanten Latyverg.*

Dosis cochl. xxvij.

Singulis manè ventriculo jejuniò de-
cem horis ante pastum sumatur.

CORO.

COROLLARIA.

I.

AN hic affectus etiam cadat in sexum fœmininum? A. licet rarius eveniat, teste Hipp. Aph. sec. 1. Cal. 15. Meib. c. 3. T. Licotio lib. 6. quest. Cheirurg. quest. 17. Ratio in promptu est, quia cum hic sexus habitus mollioris, & calorem habeat mitiorem, materia non potest in tantum induriscere, calor eum per durissimum Cravij expellere: faciliiori igitur via onus hoc a mammis ablegat, & reliquias menses expellit. De quare Latinus in praxi nobis regimus, quo lectorem ablegamus.

II.

An in hoc malo sit vene tundenda. N. ob summam cacochymiam. Si tamen alii plethoræ in phlebotomia locum succedenti, li-
rudinum more, Basilisci, vipera, scorpion, colubri, hydri, lacertæ dracones, bufones, cæ-
liæ, salamandra, & Similia applicata. Fi-
ant autem hæc, existente in Sphæra ossa-

demandra
atem hæc t
pasepe aselli
Maris.

An cornu
in Medi

Cravij
paroxysmi t

dores egre
bi res est de

ne palliati
menti instar

no tempore
quenter hisc

placè immi
sue plage e

in antiphati
nare hæc cr

secretis. D
sunt ex his

rum scalpel
paula, am

inductoria,
co, &c.

conmodari
res relinque

Ad defi

Idemandra, & *Similia applicata*. Fiant
autem hæc, existente in Sphæra octava ad
presepe aselli cum oppositione aut quadrato
Martis.

III.

An cornua resecta usum habeant. A. Pri-
mum in Medicina. Præparata enim ad mo-
dum Craniij humani, pulverisata, & Beanis
paroxyismi tempore ad \dagger b. j. ss. administrata,
dolores egregiè promouent, In Archibeanis
vires est desperata, singulis mane sumta cu-
re palliativa vicem gerunt: Beannulis condi-
mentis instar præscribuntur. Si quoque ma-
ter tempore gestationis & lactationis fre-
quenter hisce cornibus utatur, fœtum ab hisce
plagæ immunem eniteitur: ut enim scorpius
sue plagæ est remedium, ita etiam singula-
ri antiphatia cum affectibus Cornutis pug-
nare hac creduntur, teste Alberto Magno in
secretis. Deinde habent alium quoque usum,
sunt ex hisce, dentium, aurium, & lingua-
rum scalpella, manubria, cultraria, amuleta,
pocula, anuli, arcus, siphones, globuli, lagenæ.
inductoria, Titenfasser, Pinal, Standbüx-
en, &c. Omnia Beanorum utilitati ac-
commodatissima, quæ iudicio industri artifi-
um relinquenda ducimus.

IV.

Ad definitio hæc sit præfecta, Beanus
K Est

Est Animal Nesciens Vitam Studiosorum?
Aff.

V.

In quo predicamento reperiatur *Beanus*.
R. in omnibus, quia est super omnia & transcendens.

VI.

Cornuta *Beani*, & alius cornuti *Animalia*
Id differant species? N. Coll. Conim. c. 6.
quæst. 7. art. 8. §. *Beanus*.

VII.

Possuntne etiam homines dici? Respon-
detur posse, sed improprie & late sumpta
significatione, eodem modo quo mantaci,
phrenetici & stulti, homines dicuntur, in
quibus tamen ratio, quia homo à bruto dif-
fert, plane occulta imò sepulta delitescit.

VIII.

Virum debeant admitti ad conversationes
studiosorum, & hic utiliter queritur. Respon-
dendo, Qui enim curabiles sunt, &
jam sub Chirurghi fuere manu, cur non ad-
mittantur? Imò cum magna ipsorum fiet be-
nignitas, Incurabiles autem ablegentur ul-
tra *Garamantas* & *Indos* aut ad *Aethiopes*
fratres, quibus in ferendis carbonibus nisi
esse possunt. Nihil etiam in his tentandum
auxilii, ne præsidia, diffamentur, quæ multis
fuere salutis.

Tandem vo-
consultis

Et præclara
protigrie
fera.

Hominem
mus.

Vt canicula
cipiat

Beauum

legis, ut è j

emences, v

vujis, studi

nostra hæc

Tuo pericu

ad Græcor

Tandem vos qui felici manu humano
consultis generi.

Et præclara Metamorphosi, ex uiso A-
protigride Leone, asino, imo, quavis
fera.

Hominem, efformatis, impensi roga-
mus.

Vt caniculares hosce sales benigne, ac-
cipiatis.

Beanum te autem mortamur, qui hæc
legis, ut è jocis seria addiscins mendas
emences, vite, & beaninis depositis ex-
vujis, studioso induaris. Sic tibi demum
nostra hæc vere, placebunt, sin mavis.
Tuo periculo beanus senesgas licet, &
ad Græcorum, Π. Αἰῶν. Abeas.

Zum Zayrbrunnen.

V A L E.

THESES INAUGURALES

Q V A S

E X

SENATVS.

PARTHENICI, SOCIETA-

TISQVE AMASIORVM MAXIMÆ

Decreto in Alma Haleco-
phagorum universitate.*Auspice*

CANDELA & CANDELABRO

PROPVGNABIT

*Ingenua & Erudita D. Cornelia Car-
niyora, dicta inquieta, Philosophiæ
naturalis Baccalaurea.*

SUB PRÆSIDIO,

*Clarissimi nobilissimi & expertissimi, con-
sultiſſimique D. D. Simonis Kuckel-
brionis Morolog. Doct. Med. Licen-
tiati, & Pandectorum Decretalium-
que in F. Iur. Professoris publici,
Poëtæ Laur. Cæſar Comit. Palati-
ni, Equitis & civis Romani & adhuc
sexagenarum rerum ſi vellet.*

TRAC.

TRACTATUS PRIMUS,

DE

VIRGINIBVS.

QUÆSTIO PRIMA.

Quid sit virgò?

S Tatius Speckschwardus ait, virgo est nomen mirabile deduciturque à viro, quia viro apta est, quia gamma per incuriam interjectum est; contra Paulus Fanculus, nomen barbarum esse dicit, virgo ist ein verbeiter Nam, dirivatur à virga, quod ea aliquando cædantur. Sed omissa Etymologia sit.

Conclusio 1. Virgo est prævaricatio sive error naturæ, qui non nisi subsidio viri tolletur. Partem priorem defendit Aristoteles, Galenus, Posteriores sic concludo: Imperfectum, aut vitium naturale non possunt corrigi, nisi à perfecto (quoniam cæcus cæcum absque ruina ducere non potest). Sed vir est perfectum quit, & virgo imperfectum.

K 3

Ergo manus manum fricet, *Eins muß dem andern beyspringen, und nicht im stich lassen.*

Conclusio 2. Virgo est ens refartibile, omnia non integra sunt refartibilia. Sed tale quid est virgo; Ergo *muß man das beste bey jhr thun.* Major verissima est, minor potius demonstrationis eget, quam syllogisticae conclusionis; experto crede Ruperto, quod in quibusdam summi opere perfectificatio necessaria sit aut conveniens refartibilitas. **Q U E S T I O II.**

Quid sit officium virginis.

Officium est actio, qua vel aliquid exequimur, aut aliquid nobis faciendum, serimus: ex quo elucet officium duplex esse, activum & passivum.

Conc. 1. Officium Virginis est exequi, aut sibi permittere fieri. Ad utrumque parati sumus, *wie es jt schmerckt, seind wir darzu gestreckt.* Probatur prior pars, quia Domino intranti ostium aperire, vestem pelliceam applicare, sed tamen prius eam purgare debet, *wann der Herr ins Hausz wil, so muß sie jhme den Beliz anlegen, doch zu vorn außz steben:* quod aliqui putaverunt specificè convenire ancillis, sit ut sit, nos præsuppo-

supponim
virgines p
ancillas,

nior pars p
nequit, h

Sed quæd
cere nequ
tibialia co
stricken, e
mittet.

Rheni rip
fieri nequ
eam prov

Conclu
subjicere
præsertin
tur quod
cium est

potest qu
luce mer
probatio

Dices
causa sec
in suo s
causa sec
non erit
quod vi
ponere v
est falsu

supponimus, ancillas esse virgines, & virgines per terminum convertibilem ancillas, ut deinde ostendemus Posterior pars probatur: Quod per se fieri nequit, hoc, si debeat, aliena vi fiet, Sed quædam sunt, quæ virgo ipsa facere nequit, ut calceamenta consuere, tibialia consarcire, *Schub flicken, hosen stricken*, ergo necessaria sibi fieri permittet. Similiter si virgo ad alteram Rheni ripam trajicere averet. id per se fieri nequit: Experto igitur nautæ eam provinciam demandare debet.

Conclus. 2. Virginis officium est se subdicere, *das ist unterthenig machen*: & præsertim respectu virorum. Probatur quod non potest *quin*, hujus officium est se subdicere, sed virgo non potest *quin*. Ergo, Et quoniam hoc luce meridiana clarius est, non indiget probatione.

Dices primo: Nulla materia siue causa secunda, est altera causa nobilior in suo sexu. Ergo cum virgo æque sit causa secunda quam vir, aliud alio non erit nobilius, & sic sequeretur, quod virginis officium non sit se supponere vel subdicere, Resp. Antecedens est falsum, & consequentia *Calvinistica*

gnus, id est, utrumque negatur. Quia qui in agendo sunt fortes, illi sunt etiam magis mobiles, quia nusquam in Annalibus legimus mulieres Capitolia celsa Quirini extruxisse, ut palmam ante Pragam in Bohemia retulisse.

Dices 2. Quod non potest quin illum terminum te intelligere non posse. Ergo probationem præmissæ conclusionis non esse ratam. Negamus consequentiam, quia etiam nescis qualem barbam Lutherus nutrit, quando America ædificata sit, qualis casus ibi conficiatur. Ergo quod mentiris, ejusmodi non sunt Scilicet ex tuo capto Reverendus Doctor Martinus non habuit barbam.

COROLLARIUM. Cum dicimus, non potest, quin subaudi se subiciat, Et quæ debent se subicere, earum catenus est objectum & officium. Præterea à largifluo *naturæ* instinctu humilis incedere, se submittere, quædam creata oportet. Ergo, &c.

QUESTIO III.

Virgo cujus sit generis.

NOta quæstionem hic non desiderare genus Logicum, quod prædi-

predicetur
cum, quod v
Conclus.
aliqui tamen
nis, & est re
Est commu

ut
Sed redic
virginem in
telligimus.
nerativum,
virgo (ein ge
& foemellar
verò concl
centeo, quia
propter rep
lis, & sic rev
Adverte
his intelligi
sed etiam d
dicere volu

QU
Virgi

P
Es hic
mur,
retricibus
ticis.

predicetur in Quid , sed Grammaticum, quod vim verbi enunciet.

Conclus. Virgo est generis dubii , aliqui tamen volunt, quod sit communis, & est regula eorum :

Est commune duum , sexum quod claudit utrumque.

Sed rediculum videtur, quod Virgo virginem incluserit , de viro tamen intelleximus. Si vero urgeant actum generativum , concedimus. Quia olim virgo (ein gewesene Jungfrau) masculum & formellam edere potest. Nostram vero conclusionem rejiciendam non timeo, quia certo dicere non possumus propter repugnantiam , illa talis & talis, & sic revocatur objectum in dubium.

Advertere, quod sub nomine virginis intelligamus non vitiatam solum , sed etiam defloratam, hem, intactam dicere volui.

Q U Æ S T I O I V.

Virginem amabat , quis pes ?

PEs hic non sonat pedem, quo nitimur, sed quo in construendis metricis utimur, inquam, artibus metricis.

K 5 Conel,

Concl. Virginem amabat, dactylus
& spondeus.

Prob. Dactylus, ut in Prosodia patet, constat syllaba longa & duabus brevibus, Choriæus, longa & brevi. Sed virginem amabat taliter se habet. Ergo, Quia est Adonicum carmen. Sic rem acu tetigimus.

Q V E S T I O V.

Virgo in quo predicamento ponatur.

R Espon. in passionis predicamento Virgo rectè ponitur. Quia passio est, à qua forma quippiam dicitur pati. Ergo; Quia miseræ virgunculæ omni fortunæ se exponere coguntur: miseræ me vicem illarum; unusquisque eas pro cephippo usurpat. Non est equus, sed est amabile pignus amoris. Sunt qui virginem esse cotem (*Schleiffstein*) garriant: quod hodiernæ, cheu fugaces posthume, posthume, revera sic se habet. Sed bono animo estote virgines, omnium rerum vicissitudo est, vestet luctus tandem converteretur in gaudium. Nam sicuti in Talmud legitur: Vestri persecutores tandem turpiter se dabunt animoque deficient. *Sie werden stehen als weren sie im wasser, wie ein katz gewalckert;*

walckert;
tema sæcul

Q V
Num vi
A Nnis
A losop
tare ince
nullam aut
inter studio
quidem stu
let decem
glectui ha
virguncula
vertunt, a
terare pari
pulsionum
ignavus,
est) filiam
tur, à dex
ferunt) cu
tem, subri
Non cura
versionem
ler, & si il
fluum pro

valckert; so seyt jhr noch frisch in sempiterna sæcula, Amen.

Q V E S T I O VI.

Num virgo distingatur à Studioſo ?

A Nnis abhinc aliquot, quibus philosophiam tam completam tractare incepimus, clarè cognovimus, nullam aut exiguam differentiam esse inter studiosum & virginem. Quandoquidem studiosorum mannipulus male decem lectiones in consistorio neglectui habere quam levissima cum virgūcula conversationem, alio vultum vertunt, abeunt & me in suggestu blaterare parietibus relinquunt. Nec est pusionum pūſio tam exiguus, stupidus, ignavus, qui non (ut Coloniae moris est) filiam incucullatam, dum spatiantur, à dextris (ecce honorem adhuc deferunt) currentem, & affabiliter jocantem, subridentem & garrientem habeat. Non curant meam inspectoris animadversionem, *Sie achten mich nicht ein Heller*, & si illis aliquid dixero, ad superfluum produnt mihi narrum.

Quos ego, si *saphicum* cupiunt penetrare *lycæ*,
Discrimenque minus, nec verbera dura ve-
rentur,

Ante foret occultus, habens à tergo virgas,
Et baculos magnos crasso de stipite quercus,
Taliter excipiam, ut Divos miserescat in
astris.

Quod si verò meis se non submittere flabris,
Instituatur aliqui, hos ego delumbabo severe.

Cavete vobis, ex capite laboro, ich
hab *Quinten*. Sed illud quoque *Mogun-*
tia usu venire comperi, nimirum quod
studiosorum & virginum ibidem sit
tam mixtus ordo, indigestaque moles,
ut nostri ad eorum similitudinem ac-
cedere frustra laborent. Convenitur
in *Paradiso*, in templo *Iohannis*, in summo
templo, ad *Rhenum* in monte *Iacobi*. Præte-
rea in sacris concionibus, horis indul-
gentiarum, ubi virgines & puellæ, non
à concionatoris vultu & habitu, sed ab
amantis intuitu circum altaria *D. Vir-*
ginis defixæ instar porcorum jacent.
Ex hoc hisce diebus aliquis juramento
affirmavit, quod idem *Herbornæ*, *Sigena*,
Marpurgi, *Francofurti*, *Argentorati*, *Bas-*
ileæ, *Ingelduni* *Batavorum* contingat. Eam
autem causam vela contrahere & connive-
re minutim convenit.

Conclu-

Conclusio.
distinguntur, r
runt identita
vidio, mutu
stinguuntur,
cidit & puel
stotelis: M

QU
Quæ puell
rubi

NVlla
tota I
pallida, nun
Idcirco aux
plerique ex
dicit pallor
bus & virg
niam *Hipi*
colorem)
vit. Alij
bum, das
riam, die b
virgineum
morbum
fectum,
exortum
gines & u
buere sol

Conclusio. Virgo & studiosus non distinguuntur, nisi sexu. Prob. Quæ quærunt identitatem (id est interprete Ovidio, mutuum sodalitium) ea non distinguuntur, sed hoc inter studiosos accidit & puellas. Ergo. Major est Aristotelis: Minor edocta sufficienter.

QUÆSTIO. VII.

Quæ puella sit maximè amabilis? num rubicunda? an pallida.

Nulla est quæstio difficilior in tota Philosophia, videlicet an pallida, num fusca puella amabilior sit? Idcirco auxilium à Medicis petendum plerique existimant. D. Varandæus dicit pallorem in quibusdam mulieribus & virginibus esse fallibilem: Quoniam Hippocrates *χλωρόσιμ* (luteum colorem) speciem cachexiæ esse putavit. Alij pallidos colores icterum album, *das weiße Fieber* febrem amato-riam, *die buhlerische Sucht*, & morbum virgineum appellarunt. Vnde & nos morbum illum ex mala opinione pro-ductum, & mala libidinis cupiditate exortum censemus. Adde, quod virgines & uxores juvenulæ se-vere solent, quo pulchriores appa-
reant.

& pallidus color internum morbum denotat, pulmonis, splenis, &c.

Deinde puellæ quærubræ complexionis sunt in iis sanguis abundat, & vocatur sanguinea temperies. Quocirca quæ per se sunt rubedini obnoxia, eandem sunt maxime venereæ, & consequenter amabiles. Interdum tamen aliquæ etiam sunt ruffulæ ex phlegmone, ex initio febricitationis, quod cur non usque duret, minus periculosum esse auguror. Quid igitur faciendum, ne alicui injuria fiat? ne inficiatur una, ab utriusque stabimus: sed tamen callidè

Concl. 1. Puellæ pallidæ sunt amabiles ut sex. Prob. Quia cum essent amabiles ut quatuor, ulteriorem amabilitatem, ne superentur, arte quadam & industria sibi conciliaverunt, si vero conciliaverunt, amabiles ideo quis esse negabit?

Conclus 2. Puellæ rubicundæ adeo dulcescunt, ut nihil supra, nisi illa rubedo ex affecto sanguine proveniat. Prob. Omnia venerea sunt amabilia, sed rubedo virginalis est Venerea. Ergo.

Nota. Mallè puellam fuscā modicæ proportionis quam pallidā. Nam et si

in

in utrisque color
suo oriatur
fuscis est.

Nota 2. M
sunt Hermaph
Quia calor ut
lens, propter
& hæc est rat
empli gratia.
num ingressu
tina haud lon
lam in Hol
volebat para
nem, forame
malum non
frustra iter
num in tali
Si non credis
Non vid

Q V

Virum

T Ot su
quit
severant
quidam
quis ex

in utrisque color ex destructo suppo-
 sito oriatur, tamen minus periculi in
 fuscis est.

Nota 2. Mulieres pallidæ potius
 sunt Hermaphroditi, quam fuscæ.
 Quia calor utrique sexui subvenire vo-
 lens, propter exiguitatem, nihil efficit,
 hæc est ratio palloris adæquata. Ex-
 empli gratia. Bonus quidam vir Rhe-
 num ingressus fuerat ab urbe Mogun-
 na haud longule, talemque virguncu-
 lam in Hollandiam navi transportare
 volebat paratis omnibus ad navigatio-
 nem, foramen in fundo ad erigendum
 malum non inveniebat. Quid consilii?
 frustra iter susceperat, ejusmodi dam-
 num in tali virgine fecerat.

*Non credis, ego tibi non jurabo, quod illud
 Non vidi, ast usu posse venire scio.*

QVÆSTIO VIII.

*Vtrum uno nixu perdatur virgi-
 nitas.*

T Ot sunt sententiæ, quod capitolia in-
 quit Flituerus. Nam quidam as-
 severant, virginitatem non perdi,
 quidam contrarium tuentur, ita ut
 quis excoquendo verum, sapientia

exvatur. Negantium hæc est ratio potissima. Perdere est contento privari. Sed virgines virginitate non privantur. Ergo non perdunt. Minorem probant sic: Si privarentur, illa privatio esset quid reale: sed nullibi auditum est, virginem membro aliquo mutilatam aut corruptam intrinsece aut extrinsece fuisse, sed experientiam docere, quod post nixum, ante nixum, tam bene virgines sint, quam in cunabulis primis, etiam mulieres vetulas eodem privilegio gaudere. Imo virgines, quibus non mens recta sed diminutiua placet (die auff dem Hundt sruek gewesen da man mit Schwebelspen umb sich wirfft) pulchriores, amabiliiores & teneriores evadunt: Et sic concludunt: Ergo virginitas nixa non labefactatur, sed fortificatur, purificatur, consolidatur, & in vigorem restituitur amplissimum. Quod argumentum maximi momenti est, neque solutu facile. Quid ergo consilii? quo nos præsidio munemus? dicemus mulieres non amplius esse virgines?

Nobis continuo tunc ligna tu verice stabunt,

Laniger atque colus, femine æque manus.
Si dicamus, mulieres & vetulas esse vir-

gines, cu
beantur, d

Cum si

Et mat

Obscur

Flores,

Libent

Lacefi

Vos lim

Quam

Tunc fan

haben wir er

tunc philo

tu est, merd

jeuni in de

ficiemus po

Conclus.

virginitas,

Prob. Quo

ur, hoc n

sed taliter

de. Sine h

ratoriè ad

pondissen

kommen.

certi hac d

tamen ha

virginibus

gines, cum puellæ in majori pretio
beantur, dicent.

Cum sunt puellularum,

Et matrimoniatæ

Obscurioris uni

Flores, adusque quare

Libentius decorum

Lacesitis puellæ

Vos limen atriorum

Quam conjugis vetustæ?

Tunc sane actum est de nobis, *Dann haben wir erst ein lange Mas bekommend*, tunc philosophia nostra, quanta, quantum est, merda consignabitur. Verum ita jejuni in determinatione non sumus : faciemus periculum.

Conclus. Non deperdenter perditur virginitas, cum deperdentia subjecti. Prob. Quod perditur sic, ut non perdat, hoc non deperdenter deperditur, sed taliter perditur virginitas. Ergo, &c. Sine hisce terminis leviter & nugatoriè ad propositam quæstionem respondissemus. *wir weren kabl durvon gekommen.* Nam præcise sumendo nihil certi hac de re statui potest. Speramus tamen hanc nostram conclusionem virginibus & vetulis gratam fore.

TRAC-

TRACTATUS

SECUNDVS.

DE STUDIO SIS.

Quæstio Prima.

Quid sit Studiosus ?

DUbitaverunt hac de re Academici vvesteryvaldenses, hi sunt rustici *westermwaldi*, ut etiam *Hercinii das feind die hertiwalder*. Hi esse vitulum marinum habentem cornua tria in fronte illi, monstrum peculiare, & effectum à recta hominum dispositione de generantem patuerunt, itaque vvesteryvaldensis quendam miserunt. Coloniam quæsitum qui & quales essent studiosi: is summo mane stetit ante Bursam Laurentii, avide expectans studiosos, tandem Iuristæ gladiati incesse runt in auditorium, ait ille, hinc studiosi, de quibus fama usque ad nos pervenit? tales quisque nostrum foret, si pallia, scilicet, & gladiolos circumlatera gereremus. Sed,

*Non faciunt spadi studiosū, aut longa, ribalda
Pallia, non alte glomerans vestigia fastus.
Sed virtus, studijque vigor cum Pallidis arte.*

Conc.

Conc. S
atura, c
eaim finis
ispruden
sine rixis
abilis p
bilis, cu
dit, arq
plurimi
gafones:
gaudent
Deinde
tilitatem
cuntur,
antequa
scribant
ergo mi

A
I
quam
der Stu
sunffte
pus ef
dante
male:

Conc. Studiosus est homo mirabilis à natura, cujus finis est rixari. Prob. Aut enim finis est Theol., aut Medic., aut Iurisprudentia; Sed hæ facultates non sūt sine rixis. Ergo, &c. Quod vero sit mirabilis patebit. Nam ille est mirabilis, cui aliquid ex institut non succedit, atqui hoc sæpe accidit studiosis, cū plurimi desiderent fieri *doctores*, & fiant *gafones*: *Schulteti*, fiunt stulti: *Decani* & gaudent haberi *campanatores ædici*. Deinde propter admirabilitatem & subtilitatem ingenii merito mirabiles dicuntur, cum pene decies aliquid legant antequam intelligant, & quædam scribant, quæ ipsi legere nequeant. Sunt ergo mirabiles.

QVÆSTIO II.

Opusne sit studiosis?

AD hoc Everhardus lignifaber respondet, tam opus esse studiosis quam ferre noctuas Athenas, *Es seye der Studenten so notig, als dem wagen das sunffte Radt*, bona verba, charissime, lupus est in fabula: si studiosos, redundantes & superfluentes iusimulayeris, male audies.

Conc.

Conclus. Opus est studiosis, sed non necessario. Digna res est, ubi nervos intendas tuos, quia ultima primis, tamquam ex diametro respondent. Et si studiosus hac de re interrogetur, hac ratione ei respondere potest.

Q V A E S T I O III.

In quo prædicamento ponantur studiosi?

Distum est superius virgines comode poni in prædicamento passionis, superest denique, ut studiosi, qui nullam cum puellis discrepantiam habent prædicamentum, seu seriem terminorum magis & minus communium adscribamus. Secundum Stoicos habent relationis prædicamentum, cui referuntur mediante institutione ad præceptores suos, alii qualitatem, alii alia adscribunt.

Conclusio I. Non everforiè studiosus comprehenditur sub actione: Probat Actio est quæ aliquid agit, aut rectius, quia aliquid agitur. Sed studiosi plurimum agunt, aut mediantibus studiosi multa fiunt Ergo. Major est Aristotelis. Minorem deplorant multi hospites cum eorum fructus seu debita sustinere cogantur, & cum hospita mensam & scam-

anna purgare vult, & reperit fermentum
vetus, quod debet succinctorio
(*mit dem Schurtz*) coacervare. Et cen-
sa reliqua.

Conclus. 2. Passionem studiosis as-
signamus. Probatur ille quia terribilia
quoque patitur, & infracto animo su-
nt, illi apta est passionum series. Sed ta-
les sunt studiosi. Ergo. Prob. minor,
quia nulla vita sub sole calamitosior est
studiosorum. Ab infima usque ad
philosophiam sunt scabiosi, & nescio
quibus commilitonibus stipati deam-
ulant, simulac ad Logicam pervene-
rint, è patria missam pecuniam dilapi-
ant, hospiti servandam tradunt, cau-
pionibus mendicantibus *und Betlern, die
für den Zapffen stehen*, ac postea lupinam
vitam patiuntur, donec mittatur ite-
rum quidpiam. Immensa pecunia sine
refectione fruuntur: omnibus ludibrio
sunt qui contrariam sententiam tue-
antur, dicuntque nullam vitam vita stu-
diosorum esse meliorem & minus la-
boriosam. Sed ô quam bene quietis
dentibus comedunt!

228 Q V E S T I O I V.

Quare studioso licet ferre gladium?

Politianus. Quod si bella forent, quid ad aspera promptius arma? Prætera in aperto hoste aperta sunt arma ferenda. Neque aliquem fugere reor, quæ insidiæ clam & aperte parentur studiosis ab indoctis sylvarum truncis, & Satyrorum fratribus. Notum est si studiosus parumper in plateis grassatus fuerit, quomodo excipiat. (*wie mann einem solchen die Haubucket die Cersl wassert*) tunc necessario se defendere debet, & hæc est morealis ratio. Deinde generalis est, quia dignitate cæteros antecedunt propter ipsorum jura privilegia & dignitates. Particularis ratio est *Iuristæ*, scilicet gerunt, gladios, degos, plautos, & pugiones, ut quod legum demonstratione convincere, fabulosa garrullitate inflectere, codicillorum aperitione, Decretalium expositione non possunt superare, sanguine etiam fuso victoriam obtinere non expavescant.

Medici i gladiati visuntur, ut cum patientem accedunt, suisque massicatoriis & sternitatoriis nihil efficiant, morbis qualiscumque sit à tam armato hoste (*von einem armirten Cavalier*) sibi magnopere timeat. Loco

Loco v
Theologi, lib
sine perit
quorundam

Q V
Car studioso
apud pue
Coridonn

A Duer
studios
diosus om
rat. Secun
quimur, f
per depos
est, quan
dum gesta
Sit simili

Hoc per
Ait Poëta
unumque
muneri p
posse. Pr
peculiarē
linuet pr
ad hunc
dū ōcu
re ipsaqu

Loco vero gladiatorum conviciantur
Theologi, libros edunt, aliosque fædis-
sime perstringunt, in concionibus
quorundam sepulchrum apertum.

Q V E S T I O V.

*Cur studiosorum cohors majorem gratiam
apud puellas invenit quam Ribaldorum,
Coridonum & Menalcarum?*

A Duerta, ad intelligentiam, illi;
studiosi, duo: Primo est stu-
diosus omnis is, qui studiis operam na-
rat. Secundò, de quibus posterius lo-
quimur, studiosi perfecti sunt, quibus
per depositionem grobianitas excussa
est, quam beneficentiam priores non-
dam gestaverunt.

*Sit similis, sensumque trahat, dignoscat
& anceps,*

Hoc petit in socio Virgo venusta viro.

Ait Poëta: Ex quo educimus, non
numquamque Nebulorum illi cælesti
muneri propter defectum præesse non
posse. Præsertim cum temperamentum
peculiarē ineffefæminis Varandæus in-
linuet propter quod paratiores sunt vel
ad hunc vel ad illum actum suscipien-
dū ôcurrentibus causis aptis similibus,
et ipsaque ex desiderio natis. Quod bi-
pe-

pedes bubulci corticesque sylvestres, non
 proflare nequeunt, propter grossitatem
 & insitam lignitatem indolatam, ut
 philosophicè loquamur. Si quis autem
 affectus puellarum est, non ob identita-
 tem humorum ab istis ribaldis restingi
 potest. Medemur ergo contrariis recep-
 tis in uno quoque morbo: exempli gra-
 tia, in calido, damus frigida, & è con-
 trario: Proinde quis refutabit com-
 mune Medicorum axioma, Mulierem esse
 naturam humidam & frigidam? quapro-
 pter eam curare volens, alterare dicitur,
 ad sicca & calida quantum sufficit, de-
 bet. Sed tales sunt studiosi depositi ses-
 suales, illi sunt sicci & calidi, adeo ut
 vel minimum humidi nisi nativi, ex ip-
 sis extorqueri possit: & hoc adepti sunt
 per depositionem. Quis nescit saltus,
 cursus, verbera, quæ humidi & frigidi
 copiam in siccum & calidum transler-
 unt? nam cum fustibus male mulètan-
 tur, flatum sudant, etiam si in media
 hyeme foret, sicut de leporibus scribi-
 tur, qui (ut credibile est) antequam ve-
 natione agitentur, sunt calidi & humi-
 di, sed capti à canibus & mordicium
 apprehensi, confestim uce clarius mutan-
 tur, adeo ut propter siccitatem adepti
 tam,

non comedantur, nisi adipis vel
 inguedinis quid admistum sit. Hinc
 quod studiosus talis commode
 medicinam laborantis puellæ prop-
 ter vim contraire agentem adhiberi
 possit. Contra *aselli* (*Stock-fisch* / *knebelio-*
us, aut potius *Cornipedes Fauni*, qui ad-
 hærent à primis unguiculis istam crassitu-
 dinem præse ferunt, gratiæ nihil aut
 inopere parum à virginibus incunt.
 Liquidem retro pecora, in caulis, stabu-
 lis pernoctarunt, & nativi humidi &
 frigiditytis Grobianicæ nondum ex-
 ptes sunt. Atqui ut gravissime docui-
 mus, eodem nihil sit, id est, quod ejus-
 dem temperiei est. Ergo pecora peco-
 ra pascant, aggregenturque, in nume-
 rum caprorum, caprarum, capellarum
 & hircorum. Certe Poëtæ verba, *sen-*
susque trahat dignoscat & anceps, in so-
 los studiosos quadrat; cum ille sensum
 trahere, sentire non possit. qui eum per
 depositionem nondum assecutus est.
 Sed tales sunt Hengstii campestres, pa-
 lustris, cum mihi facile persuadeatur,
 quod capud decies trabi allidant quam
 eandē sentiant. Ergo ex optato
 accidunt studiosi præcæteris puellis,
 virginibus & reliquis matronis, quibus

exvadavit natura, & non nisi oppositum
repelli valet

QVÆSTIO VI.

An sit opus deponere studiosam?

NOT A nomine studiosæ intelli-
gimus virgunculas, quæ ob mun-
diciam ingenij in studium artium
incumbere, & partim cum studiosis
conversari consueverunt, nam pares
paribus facile congregantur *Diem
ein Ey iste, istis auch ein kuchen.*

Restat nunc questio, an eam, quæ no-
minatur studiosa, ex jure studiosorum
deponere, & verberibus depositoriis, *de
seind gutte kropstos*, affligere conveni-
at? aliqui negant, ut sunt Conymbr-
sen ses, Suarez tamen concedere dicunt,
sed in confuso: Quidam Cuiacium,
Bartholum & alios Iurisconsultos ex-
plicantes dicunt, qui admittitur in he-
reditatem, admittitur in privilegia & si-
militer in onera, debita, æs alienum. Vnde
qui renunciatur comes, jam habet pari-
li ratione jus comitum, &c.

Nec per vulgarem substitutionem ex-
tinguitur leg. 4. de vul subit. Cornu. lib. 4.
miscell. Donell. 6. comm. Fachin. lib. 4.
contro. Vasquius libr. 3. de success. crea.

Suares putat non insuls & rustice tra-
ctandas

das, *mit sol niht zu grob handlen*, item
Totetus disp. 4. lib. 11. phys.
 opinio non quidem mala, attamen
 satis solida est. Pinell. & vvesen-
 imparat. *Apro heredum. nu. 3.* di-
 habendam esse rationem pudoris.
Marina Ignifera lib. 3. de deposs. emi-
 ait, quod mihi factum est, etiam a-
 fiet, quoniam ex eo mortua non sū.
 stipulatur Elsa de Camber, tractat,
 suppositione Logica & physica, qui
 lectu digni sunt: inter cætera sic
 semel de posita sum, & si semper tam
 mecum agerentur, singulis die-
 me submitterem, sed in quibusdam
 habent depositores tam ingentes
 & baculos ut primo intultu quis
 teneat, & fæminalis imago non per-
 resceret?

Concludo. Si studiosorum privile-
 giis, bullis & annexis uti puella velit,
 debet se submittere depositioni, pro
 qualitate personæ. Prob. Iura sibi man-
 cipans, mancipabit sibi debita, sed stu-
 diosorum jura sibi mancipans puella, si
 inveniatur, etiam obibit in partem
 debitorum; qui una vult furari, una
 quoque debet pendere, attamen, inquit
 Suarez, clementer tractandæ sunt, ne
 animi deliquium patiantur. Can-

Cautela. Vbi studiosa deponenda honestatis ergo secedendum à publicis ne rubore afficiatur, & præsertim vbi periculum exiguus est concursus. In inferiori parte eam tamen plus flagellam quam in superiori, quia teneritudo capit id non potest quod crassitudo vestimentorum sustinet.

Q U E S T I O VII.

Virum abrogari conversatio inter studiosos & puellas possit de jure, nec ne?

A Næ tres annos, ut meminimus, dem impublicis thesibus mota quæstio, sed nihil præcise determinatum. Quidam doctores hic nimis rigidi sunt, dicuntque conversationem cum studiosis puellis periculosam esse, quia *Augnis latet in herbis*, & quia *primus ardet Vcalegon*, & sic adolescentibus & puellis aqua & igni interdictum voluit. *Quid juvenes fecere mali, cultroque pectus Tanta sævitia, tantaque tyrannide pressum* Vi deceat mores, & cognita fœdera laniari. *Usu, & fraterne magnalia sternere doli*

Turca non ita sævit in sanguine juveniculum ut illum fame perire priatur, & nos quibus cælica illa clementia inculcata esse debet in plautulas juventutis tenerrimas sævit

Apagē Nos studiosi iis contenti
sumus, & procul dubio taliter vir-
gines loquuntur, cum audiunt tam si-
lenciam in se legem ab Eunuchis do-
centibus & cæcuentibus magistris esse
tam. Scriptura longe aliter iudicat,
& facit cum *confratribus*, *si belt iönen*, die
long.

Conclusio. Abrogari usus conversa-
tionis & cohabitationis inter studiosos
& studiosas nequaquam potest.

Probat. Quia ubi est thesaurus tu-
us, ibi est cõrtuum, imò debet esse.
sed majorem studiosus acquirere the-
saurum non valet, quam pulchram &
amatam puellam: unde apud Germa-
nos dicitur, *meum corculum, meus*
thesaurus, mein Hertz, mein Schartz. Er-
go non potest nec debet.

Major est Theologorum, quam si
quis oppugnare velit, statim hæreticæ
pavitatis, & novæ sectæ arguetur:
propter id cavete vobis Zoili, anti-
quum obtinemus, religiose secundum
acceptam religionem vivimus, Vetus
& recens testamentum legimus,
hec est sententia, quæ non à nobis
magna cruce † notata sit.

Et inexpertum est, quod in segre-

gatione duorum continuatorum unius
 que pereat, quia non venimus per accidens,
 sed verè & substantialiter. Nihil enim
 etiam est tam triste sub coelo, quod
 quis aliquem nimis accuratè observet.
 Cum filia domo egreditur, fortasse
 repetitionem jam adest ancilla, jam
 mater, mox soror & frater; sicut mater
 & amasia mea accidit, cum illam ante
 aedes opperirer, egrediebatur, nos autem
 citato cursu progrediebamur, ac
 quis stimulus nos pungeret, *als wenn
 hinder uns brent*, ad hæc Mater,
*Quo; quo scelesti ruitis, aut cur corbula
 Aptata subligaculo est?*
 id est, quo curritis homines nequam,
 tu cur corbem abscondis? forsitan de
 Diabolo somniavit, quod filia scilicet
 haberet cantharum in corbe plenum
 vino.

Q V E S T I O VIII.

Que sūma quisvis finis studiosi & studiosæ.
Non mediocris disceptatio, sub
 hæc ævæstione occultata est, &
 multi doctores Theologi & Iuristæ ve-
 nerunt in controversiam haud vulga-
 rem. Illi enim dicunt finem esse, ut De-
 us & proximus sincerè diligantur: cu-
 jus rei symbolum fuit in duas tabulas

uno cala
 erunt stud
 & disputar
 studiosus &
 taliquid c
 practice, c
 est si quis e
 Conclusi
 & studios
 corruptio
 causet effi
 nis est qu
 propositi
 pteca sin
 sciant, a
 generati
 tiones co
 est, &c.

Concl
 alter alte
 cet text
 Prob
 currunt
 prehens
 sustine
 gratia,
 quinq
 rantur
 beat c

utrum uno calamo facta distinctio. Hi asserunt studiosorum finem esse studere & disputare. Elsa verò de Camber ait, studiosus & puella ideo conveniunt, ut aliquid discant non speculative sed practice, quæ opinio improbanda non est si quis eam ritè examinare velit.

Conclusio. Finis proximus studiosi & studiosæ est, librum generationis & corruptionis, causæ efficientis, an Idæa causet efficienter, enucleare. Probat. Finis est quod dat influentiam, & primam propositionem concludendi; sed propterea simul literis operam navant ut sciant, an verum sit, quod veteres de generatione docuerint, utrum definitiones conveniant definito. Ergo finis est, &c.

Conclusio 2. Finis secundario est, ut alter alteri, ubi difficultas fuerit, explicet textum.

Probat. Quia plurima in libris occurrunt, quæ quis primo intuitu comprehendere non potest, & sine ipsis res sustinere non potest. Ergo, Exempli gratia, puella in Aristotele legit, quod quinque in agente & patiente requirantur, *existentia*, id est, quod uterq; debeat existere, *inequalitas*, hoc est perso-

debent esse inæquales, vir & fœmina
similiudo, hoc est, uterque debet esse
 homo, *vicinitas*, hoc est, non debent dis-
 stare, *aptitudo*, hoc est, pro ratione tem-
 poris, ætatis & personæ convenire de-
 bent. Iam si verò studiosa hos termi-
 nos intelligere nequeat accedit ali-
 quem condiscipulorum, inquit, Do-
 mine, quid hoc sensus, expone: mox
 ille exponit, donec satis est. Itaque se-
 cundarius finis est terminos explicare,
 qui etiam si aliquo modo duri & asperi
 sunt, cavendum tamen ne omnino in-
 dem intricemur, confusionis gratia, &
 si detur regressus, qui si negaretur, ne-
 mo hanc telam ordinetur; ipse non
 tentarem, neque tantum molestiæ sub-
 irem, ne mihi diceretur, *Medice, cura*
te ipsum.

Q U Æ S T I O I X.

Licetne studiosum in carcerare?

R *Espondemus*, quod non *Probat*, &
Decaro, quis tam nobilem sapi-
 entię gemmam, perlucidam margari-
 tam in fœdissimas custodias includere
 vellet? non sumus fragmenta olla-
 rum.

Probat. ab impossibili *Continent*
 de.

debet majus
 non datu
 Nam com
 ubi vis est
 is; Coloni
 men inter
 maxima fit
 puerer: ne
 cantur stab
 dern das all
 merdi sein.

Nisi alio
 retetur: na
 ni odor b
 brino, q
 is duellu
 piat. Sec
 gore nobi

Q

Beanu

C Ono

cuij
 Doctor,
 fasticus,
 Minerva
 cum ipse
 ceret, q
 loquatur
 det; qu

debet majus esse contento. Sed tales car-
 er non datur. Ergo, & c. Minor Prob.
 Nam communiter loquendo studiosus
 ubi vis est, Romæ, Neapoli, Bruxel-
 lis; Colonia, &c. particulariter, ta-
 men interdum periclitatur. Sed illi
 maxima fit injuria, si ibidem essem non
 paterer: non enim porci sunt ut iucu-
 antur stabulis *VVir seind kein Sew, son-
 dern das aller edleste Blat, als ich wer, und
 merda sein.*

Nisi aliquis similitudine Moschi du-
 cretur: nam dicitur, si quis Moschum
 cui odor bonus defecit, includat la-
 beino, quod confestim propter fæto-
 ris duellum, antiquum odorem reci-
 piat. Sed non est cura de perduto vi-
 gore nobis.

Q U Æ S T I O X.

Beanusne in depositum agere potest?

Conclusio. Minime gentium; sit
 cujuscumque professionis velit,
 Doctor, Magister, Baccalaureus, Ecce-
 siasticus, secularis. Nam quid Sus cum
 Minerva? quid Beanus interrogaret,
 cum ipse nihil sciat, injuriam alii fa-
 ceret, quia sensuum expers est, & quid
 loquatur, nescit, quod videt, cæcè vi-
 det; quod audit, surdè audit; quod ol-

facit, non sentit; quod tangit, tanquam
de querno robore frustrum saxo alio
non advertit; uno verbo sunt *Rostri*
quadrati, *Es seindt rechte Flegel Bengel*
und kloppel. Et si quis talium aliquem
Dominum deponendo pileum salu-
verit ejusdem farinae esse apparet, et
honore digni non sunt, in *Canis* et
eos abdere oportet, *zum Hundtsstall*,
postquam mortui fuerunt, asininis ex-
pitibus sepeliendi,

--- quippe *Beani*

Fossorum similes, *Capri mulgorumque*
rorum

Sensibus humanis expertia pectora vivunt.

TRACTATUS TERTIUS DE HOSPITIIS.

QVÆSTIO PRIMA.

Quid sit Hospitium?

Hic sedulo investigandum
censeo, quid authores antiqui
& recentiores de hospitio senti-
rint. Cicero diversorium ap-
pellat, hospitalitatem alii, sed hoc
valde quadragesymale definitum. Nam
studiosi non libenter apud omnes ge-

seris homines habitant, peculiari cellu-
la gaudent, præsertim antea vermibus
obnoxij fuerunt, & se in recentiorem
cumulum dimittent. Non facit ad pa-
larum nostrum, jus hoc non satis con-
ditum est.

Conclus. Hospitum est æconomicum
receptaculum constans ex hospite, uxo-
re, & ancillis meliusculis, ubi advenis
studiosis necessaria corporis pro pecu-
nia non iniqua administrantur. Hoc
quoniam satis notum, non indiget pro-
batione. Hospitium vero, quod prioribus
requisitis caret, hospitium vocare
non ausim, hoc ideo dico, ne quis pecu-
niam suam consumat in sordido loco,
in *einem gerstigen VVinckel*, ubi scilicet
hospes solus ad mensam, à poculis est,
hospita in culina sola in cibis coquen-
dis versatur. ornatior vero ordo est, cū
curstant mistæ puellis puellæ obser-
vantes, an in mensa quid desit, Econ-
tra posito ubi tales observantes non
sunt, ibi recta methodo non procedi-
tur, nam raptis à prandio patellis in-
funditur cœna, ita ut dubites, utrū scu-
tellæ lotæ sint nec ne. His scopis purga-
tionis gratia opus foret. Hospitia opti-
ma sunt Moguntia in speculo Coloniae

in sydere, aureo porcello, cygno, Francosurti in Corona, sub signo Aquila, Poppardia sub Ense, Lugduni Bavarorum in aureo cornu, Pessima subinde ob tedium ne quoque confundantur, non significabo.

Q V E S T I O II.

An iure hospitij liceat uti studioso?

IVs gentium & civile inhihet, quod qui venit in locum, venit etiam in jus, & qui venit è loco, veniat è iure ut *Concl. lib. 3 Pancrat. ff. 9 lib. 8 Cornel. tract. 10 ff. 5.* & unicuique ubivis prostat sua patria pro pecunia, nec ulli denegatur jus.

Conclus. Iure Hospitii licet uti studioso. *Prob.* superiori axiomata Iuridico. Deinde ratione: usus fructus est in aliena re utendi, fruendi, salva rei substantia, sed tale quid hic fit, cum divertuntur studiosi apud hospites: Ergo, &c. Nam neminem occidere volunt, propterea non venerunt illuc, sunt pauperes Diaboli incarnati subsidium quærunt: non semper sub gelido Iove tutum est dormire at ut eis clara intelligentiam præbeamus, hac inductione probabo. Quare emis po-

mum

num, nunquid ut eo fruaris? quare intras templum, nunquid ut in eo omnia Christiana exercitia usurpes? Quare iter facis Romam, nunquid videndi Papæ gratia? Quare à Iudæo accipimus vestes mutuas pro reservato debito, nunquid ut eis utamur. Ergo studiosi non intrant popinas jocandi gratia, sed ut semel cū necessariis jure utantur. Hæc est egregia probatio quæ nititur grallis *sie gehet auff* *hutzen*. Nam manifestum est, neminem ingredi tabernam, diversorium, utpila ladat. Ambigis adhuc: Nunquid si vicinæ ædes incendio absumerentur, si hospitium peteres, eatenus quatenus tale sustentaculum est, tu te ipsum ab incendio salvares si vero te salvas in alieno, Ergo alieno jure uteris.

Fibula Scias, quod quicquid sit in hospitio pertineat ad jus ipsius, ut sunt *servi, ancillæ, Domina, filia, & cæt.* quibus aliquando in necessitate uti potes. Servi scilicet equum curare debent: Ancillatum est, lectum tuum sternere: Vxor pro stomacho tuo, quando placuerit, ex præcedenti potatione. Iulepum conficere debet, quo paulatim recreëris, circa eor & umbilicum: Filia, dum is cubitum, lucerna tibi præire potest & similia.

Non

NOTA cum hospes nimis suspici-
sus est, non est bonum ibi manere, con-
dere & excute pulcrem è calceis tuis.
Non enim bonum est vesperi suspicari
cum iuvenes Studiosi cubitum se con-
ferunt, tunc enim aliquando lucerna ex-
tinguitur & fit maximus tumultus.

QUESTIO III.

*Cur rara inter hospites & uxores presen-
tibus studiosis est concordia?*

QVIDAM dicunt quod de nocte,
dum studiosi aridas & siccas fau-
ces habent hospes cogatur surgere, &
siccis fratribus promere, sed interem
hospita lectum circumvoluit, ut hospes
cum redierit, insponda dormire teneat-
tur, quod illum maleurit. Si gravetur,
ipse suggere mittatque uxorem suam
allatum vinum tunc ipsa honestatis er-
go proficiat dicere debet & ultra neces-
sitatem bibere *Sie musz eius uber Nach
annehmen.* Quod si redeat ad hospitem,
anima ipsius tam graviter fatet, ut sus-
tinere non possit: Quia jejuno stomac-
ho facta concoctione grave olentia vix
perferre possumus. *Galenus Aphor.* Alii
ferunt, quod studiosi optimo vescipe-
tunt, quod negante hospite uxor illis
largissime propinat.

Com

Conclut. Hospites raro intelligunt latine,
 meliuscule uxores. P R O B. Nascitur
 xelolypia, cum id, quod ignoramus, ab
 inferioribus fieri cernimus, sed hospes
 cum non intelligit latine, uxor statim
 ad nutum attendit. Ergo. Majorem præ-
 supponimus certam. Minorem ex-
 perientia probo. Nuper Argentorati
 cum quibusdam magistris doctoribus-
 que Basiliensibus divertimus ad insigne
 galeæ *im Helm*, è prostibulo salutabar
 nos hospes & hospita tanquam hono-
 ratos viros. Cui ego: Hospes dig-
 netur nobis accipere amphoram Rhe-
 nensis, ut lassitudinem corporis pau-
 lisper reficiamus, hospes me aspiciebat
 nesciebatque quid vellem: mulier
 intelligens prosiliebat; nescis mi hos-
 pes, quid hi boni viri desiderant, vinum
 Rhenense, *das ist, rheinischer wein*, cor-
 pus significat ventrem, *der Bauch*. Ita-
 que volunt corpus reficere ad nutum
 animadvertet. vinum album *venjicio*
Albis, Succensus Hospes, Mulier.
 mulier, inquit, quem exitum? ait
 illa, ut introitum. Noli mihi hospes
 istud in malam partem interpretari,
 sæpe oportuit me humiliare ante
 studiosos antequam tantum didice-
 rim.

rim, sæpe illis humillima officia præstiti. Heus si vesperi studiosis quoque calceos detraheres, sic etiam aliquid disceres. Nos autem credimus eam, antequam nuberet hospiti, fuisse studiosam.

Q V E S T I O I V.

Si hospita riserit cum studioso culpabiturne?

R Espondemus nullo modo, *Hany soit, qui maly pense.* Nam omnis homo est risibilis, & potest fieri, ut Studiosus aliquid novi afferet aut fabulam aliquam narret, quam hospita nunquam audivit aut vidit, ex quo probabiliter sequitur eam ad risum concitari. Deinde me æque bene excipit quispiam risu, quam torvo vultu quum ex eodem proveniat subjecto. Quid nobis videtur? aliquādo res præter opinionē accidit, *underweilen wirt die Kar versalcht*, imperimis cum studiosus sciam *Hispanicum Pater noster*, quod milites ante triennium in Palatinatu consecrunt. Sed quoniam inde nihil dependenter cognoscitur. Ergo, non culpabitur.

Q V E S T I O V.

Detrahatne auctoritati studiosi, si hospitis prolem juniorem scilicet, ubi in hospitio gestet & deosculetur.

Toletus

Toletus dicit quod detrahat dicit
que studiosum invigilare, debere
his. Negat. Petrus Molina, Vasquius
& nonnulli alii, dicuntque esse signum
humanitatis.

V. *Conclus.* Non detrahit auctoritati stu-
diosi gestare puerum juniorem natu
hospitis & deosculari.

Probat. Lex naturalis dicitur, quod
frater fratri servire debeat in decenti-
oribus. Sed studiosi sunt fratres, & in-
certum, cujus opere puellus (respectu
hospitis) editus sit. Ergo, licet & nihil
detrahit. Nam nullus hospes dicere po-
test, hic est meus puer, non minus ac
Paterfamilias qui Gallum unum & gal-
linas tres alit. interim Gallinæ aliæ va-
gantur, ubi alterius ordinis galli sunt,
quibus se gallinæ propter novitatem
subiiciunt, cum crebitas ejusdem odi-
um gignat, & sic paterfamilias non po-
test dicere, hæc gallina hoc ovum pe-
perit mediante meo gallo. Ergo, quod
volebamus,

Q U E S T I O VI.

*Quod si hospes nimis importunus sit, licetne
verbera admiscere?*

RESPONDEMVS. Licet: non
ad eum quidem modum, quo
juben-

jubentur milites in campis congregari & se ad sanguinem usque verberare, tanquam hostes, inimici, & raptores bonorum omnium: ab longe inferiori gradu nimirum veluti obmurmurantes inspectores hospites verberamus. Non licet ex suspitione judicare, & si quis ei adversum aliquid fecerit, statim dabit poenas. Nam studiosos nemo potest cogere, ipsum Diabolum parvi faciunt: quocirca si bene tecum actum velis, noli cum illis rem habere, ita omnia salva erunt, juxta illud:

*Nō frenos, nō vincla subit studiosus, at effrēns
Ira petit, liberque agili jactatur habena,
Altior ingreditur, cui si commoveris iras,
Te tibi, non impune feres, memor iste suarū,
Virium, in arumnas te precipitabit atroces.*

Modum vero omnia mala vitandi hospes ex præscripto intelligunt: nimirum hospes in mensa monebit, & quicquid in mensa appositum erit, boni consulet, uxor vero & filia; in culina relinquuntur.

QUESTIO VII.

Segregabitne hospes merito filias à studiosis?

CERTVM est, quod ex conversatione duorum oppositorum nihil boni proficiscatur, quocirca separare

parare tutissimum erit. Secundo si paterfamilias habet pueros infantes illos à consortio studiosorum excludere potest, ne vagiendo & fatendo molestias illis exhibean: certe studiosa ea musica non delectantur. Eatenus igitur Paterfamilias pueros à studiosis abscondat, ne forsan aliqui sint, qui illos virgis acriter cædant.

Conclus. In filiabus debitam ætatem (decimum sextum, 17. 18. 19. 20. & cæt.) attingentibus, propter augmentum prudentiæ non est rata segregatio. Probat. Illud ratum non est quod studiosorum confidentiæ oppugnat: sed segregare virginem puberem à studioso, oppugnat confidentiæ studiosorū. Ergo non est ratum: Major est cartissima. Minorem probo. Nam si quis leporem aflatum è conspectu meo eripit, ille mihi amplius non fedit, alias relinqueretur, si perinde foret. Ex hoc stultescere apparet, & parum sapere talis videtur, dum duo fallibilia insulse sibi præsumit, infidelitatem nempe studiosorum & imprudentiam virginum. Nam metuit insidias à studiosis: quasi officium eorū esset insidiari, patet præterea studiosos non esse fideles, timetq; ne obsig-

signatum cubile refringant. Atqui hoc absurdum est, imo inauditum, studiosum ut sic furtum fecisse. Ergo, Secundo præsupponit filiam ipsius non satis sapere. Stulte, tuam ipsius familiam ignominia afficies? cum annis provenit sapientia. Ergo, quod petimus, non segregabis filias tuas à studiosis, à quibus multa bona omniaque decencia discere possunt; siquidem arbor bona malum effectum præstare nequit.

Objicies. Filias meas nere, & texere telas faciam, sed hoc à studiosis discere non possunt. Ergo, Minorem probe, quia ipsi tanquam muliebrium artium experti circa libros versantur.

Respondet. Data maiore; Negamus minorem. Nam novi quosdam studiosos, qui tam bene nere & texere possunt *Flicken vnd placken*, ac si per decennium didicissent, non quadrat, Noli ergo segregare filias.

TRACTATUS

QVARTVS.

DE POTATIONE.

Quæstio Prima.

Quid est Potatio?

D*Uplicem esse potationem patet, unam civium, opificum & rusticorum; alteram studiosorum studiosarumque, & ambæ tamen inter se distinguuntur realiter, prima est, copiosa vini in ventrem sine modo per guttur ad nauseam usque infusio, ex hac ut plurimum sequitur vomitus ein kals. Posterior est humida trium, quatuor, vel quinque confessio, quibus vinum moram gerit: & hi angelis, hem Anglis dicere volui, non impares feruntur, omnia ridicularia hic agitantur: disputationes jucundæ, blandæ, concinnæ, amabiles, hinc inde oriuntur. Cur venus pingatur nuda? cæca? quid significant tela veneris, & similia egregia Proverbia. Ibi quoque aliquando disleritur de constitutione Microcosmi, generatione & corruptione, de materia, forma secundum Physicam Aristotelis.*

Hic

dinis, encænijs & alijs congregationibus, ubi homines mira metamorphosi transformantur in bestias, asinos, porcos, tygres; ex ijs quoque actibus, oriuntur homicidia, stupra, &c.

QUESTIO III.

*An liceat in potatione adhibere alveolam
aleæ cum tesseriis & orbiculis?*

R Esp. Sunt qui affirmant adducti hac ratione; quia animi nostri ludo aleatorio recreantur, & ingenia stupida exacuuntur. Sunt, quorum cerebrum ad mentionem tabulæ aleatoriae finditur, & quorum corguttatim tabescit, quasi in aquam indideris salē.

Conclus. 1. Animi causa alea uti licet. Hoc totus mundus fatetur.

Conclus. 2. Pro lucrandis pecuniis tabula aleatoria ludere non licet.

Probat. Quodcumque hominem ad summam paupertatem redigit, eo ludere non licet. Sed tale quid efficit ludus aleatorius. Ergo, Majorem nemo sanus negabit. Minorem probo. Exemplo Sidonij, cujus res hac viâ ad restim redierat. *Verba Sidonij sunt.*

Ludus aleatorius (dum adolescens eram) exiit me miserum in quadam cauponula primo omnibus nummis
meis

nis præsentarijs, cum mutuaticijs,
 deinde villis, agris & possessiunculis,
 ne hraa quidem suilla mihi superes-
 set, aut tantillum loci; ubi catellus cu-
 care posset. Postremo vero omnibus
 amicis cum amiculo & crepidulis: ut
 et intima quidem tunica superesset, ut
 non homunculum denudatum, sed
 maculatum hybernum deplumatum spe-
 ctare putasses, verum est quod com-
 memoro. Imo Diogene illo cynico
 longe pauperior eram, nam illi reli-
 quum erat dolium versatile quod ad
 faciem solis diurni (instar solstitialis
 herbae obversabatur, mihi vero præ ni-
 mia paupertate, ne cavea quidem vimi-
 nea, (sub quam gallina cum pullis suis
 succubare posset) erat; erat illi tunica
 inteuca, palliolum, quod supernè cir-
 cumiecerat, mendicorum suppellex ba-
 culus & pera panaria, mihi vero, prohi-
 dolor, nihil horum erat, non modo non
 videbatur Diogene, verum & quovis
 mendico circumforaneo pauperior.
 Quod cum (licet sero) animadvertis-
 sem, nec ullum verbum ac ne tacitum
 quidem gemitum quivi emittere, post
 aliquantulum temporis occæpi me-
 am fortunam meosque casus graviter
 gemi-

gemiscere, & vacuas manus sapientia
 complodere, pedesque incertis alterna-
 tionibus commovere. Modo hanc modum
 illam capitis partem (quæ mihi non
 pruriebat) adscalpere & ore semiclauso
 balbutiens nescio quas querimonias ef-
 futire. Tandem dolore ingravescente
 subito velut lymphaticus incepti victo-
 rem meum imo herculè, expoliatores
 omnibus maledictis quæ quivi commi-
 scier, onerare, compellans cum trifu-
 rem, latrunculum, ficarium, venerari-
 um, patriæ proditorem, paricidam, sa-
 crilegum, perjurum, legirupam, pemicie
 adolescentum, & cum dicto libratum
 pugnum in ora ejus impegi, ut gingivas
 ejus edentarem. Ipse vero extemplo
 mihi caput correpto de mensa alucolo
 excerebrasset, nisi unus ex collusoribus
 nostris Mysargyrus nomine, qui affide-
 bat, altrinsecus interpedisset, & rixas
 nostras intercessu diremisset. In ipso ser-
 me temporis puncto accurrit minister
 cauponis, qui me miserum affatim pla-
 gis castigatum forinsecus abjecit, & tres
 canes villaticos feros atque immanes
 cavea sua, in qua per tempus diurnum
 concatenati cubant, emisit, & in exi-
 tium meum inhortatos immisit, qui
 figao

mo solito ministri cauponis incensi
 saque rabie conciti & allatratibus
 erendi eunt in miserum. Quod cum
 vissem ilico silicem quendam de via
 mundus corripui, correptum in ca-
 propinquioris canis accurrentis
 magno nisu contorsi, sed impetu casso
 extremum dorsum transcurrentis la-
 contra opinionem meam deciderat
 terram innoxius, quo lapidis jactu
 canis alioquin exasperatus, furiosus
 me miserum rabido rictu aggredi-
 , aggressum terræ guttur applosit,
 applosum ipse (cæteris canibus coa-
 lutoribus) membratim discerpere
 tentavit. Sed in eodem pene mo-
 mento, accurrerunt viri rustici,
 qui meum miserabilem ululatum
 cognoverunt) allaturi suppetias, hi
 cum fustibus, isti cum furcis bico-
 ribus, illi vero cum perticis quibus
 legetes demessa in area flagellantur,
 qui ubi appropinquavere non modo
 armis suis rusticis, verum etiam su-
 blatis clamoribus canes abs me abe-
 gerunt. Abactis igitur canibus me
 miserum humi stratum in pedes sta-
 tuerunt, & corpore meo sanguinem
 laciniis & quibuscumque aliis panni-
 culis

culis deterſo igitur ſanguinis prollu-
vio, acceſſit quidam ex amicis meis, cui
nomen erat Eleus, qui me miſerum ap-
prehenſum, ad ædes fratris maioris na-
tu perduxit, qui ubi cognovit me à ca-
nibus admorſum & variis vulneribus
diſtractum, ſtatim medicum vulnera-
rium cum pyxidiculis unguentariis ac-
ceſſi flagitavit. Hic fuit infelix even-
tus iſtius Sidonii:

Felix quem faciunt aliena pericula cautum.
Ergo habemus intentum.

TRACTATUS

QVINTVS.

DE MOECÆNATE.

QVÆSTIO PRIMA.

Quid ſit Mæcenas?

NON diu hærebimus in hoc
tractatu, ſi modo nucleus ad
quem tendimus, ſubitò pro-
ſtet. In hac autem quæſtio-
ne ſolummodò dicendum erit, quid
ſit Mæcenas, hoc eſt, amator ſtu-
dioſorum: communis eſt ſententia,
quod inter viros nulli aut pauci repe-
riantur. Quo permota *Veronica Spierli*

intraff. de met & Stud. cap. 10. dist 3
 aperte dicit: *Horatium & Virgilium* non
 fuisse amatos propter doctrinam à Ro-
 mano quodam nobili, qui fuit intimus
 Augusti Imperatoris, sed à diversis
 virginibus, quas propter benevolentiam
 Mœcænates appellant. Et si quis
 Georgica Virgilii cum Eclogis dili-
 genter inspexerit, facile animadvertet,
 quod sub masculino semper fœmin-
 cum putaverit, & amores sub obscuri
 nomine prodiderit. Ejusmodi Mœcæ-
 natem quoque Naso habuit, ob quam
 potius, quam ob scripta de arte aman-
 di relegatus fuit. Etiam ratio dicat vi-
 ros non esse mœcænates studiosorum;
 nam aut sunt docti aut indocti; ipso fa-
 cto contra morem suum agerent, quia
 docti ne saperentur, oderunt doctos, in-
 docti susque deque habent doctos, qua-
 re ergo amarent?

Conclus. Mœcænas est homo habens
 nasum, oris superficiem, mentum, prop-
 ter rem unam à viris distinctus, qui sin-
 gulariter est propensus erga studiosos.
 Ex quo patescit esse fœminam: quia in-
 ter fœminas, ut eruditum est, plures re-
 periuntur, quæ in studiosos bene ani-
 matæ sunt, ob rationē physicā.

TRACTATVS

SEXTVS.

DE OPIFICIBVS.

QVÆSTIO PRIMA.

OPIFEX non plane à doctis rejicitur, quia vix eo carere possumus: nunc ad definitionem, Quidam puta verunt Opificem esse cuiusvis servum. Sed hi nimis abjecte de illis loquuntur; alii dicunt opificem esse hominem laboriosum, cuius finis est, *nunquam discere*. Sed hæc definitio nimis angusta est; sit rationalis.

Conclusio. Opifex est lucrator panis in sudore facie, re aliqua, quam aut usus aut necessitas postulat.

Probat. Finis est, quod rem ita consequenter esse statuit; aut quod rei influxum suppeditat, sed tale est opificium, cum nimirum propterea extrema & fortissima quævis exantlet, ut panem &c. conflare possit. Ergo, Rectius in terminis. Nam nemo S. Sepulchrum custodit gratiæ quilibet suum petit; Ex quo intelligitur, nos minus posse carere opificibus quam doctis.

QVE:

QVÆSTIO II.

Quodnam sit sordidissimum opificium?

SVDOR mihi præ anxietate erum-
 pit tot enim sunt sordida opificia,
 ut quo me vertam, nesciam, quæ-
 dam versantur circa materiam pu-
 ram, quædam puram materiam impu-
 ram reddunt. Nulli laudem suam detra-
 ho hoc unum dico alutarios intrinsece
 & extrinsece sæteræ. Prætereo jam Pis-
 catores, fartores lanios, Pelliones, cur-
 bonarios, latrinarum purgatores, quo-
 rum sordes & odores si quis non senti-
 at, *is homo obese naris* merito dicendus
 est. CONCLVS. In sordibus opi-
 ficium limarii prærogatiuam obtinet.
 PROB. Illud est sordidissimum opifi-
 cium, quod nusquam sordibus caret.
 Sed tale quid habent limarii *die Lei-
 mentretter*. Ergo, Major est vera, Mino-
 rem probo, nam simulac limarii dixe-
 rint, quod felix faustumque sit, (*Gott
 wals*) manus eorum permerdatae sunt,
*soo haben sie schon ihr Hendt beschiffen und
 besudlet.*

TRACTATUS

SEPTIMVS.

DE MEDICINIS

ET MEDICINA.

QVÆSTIO PRIMA.

Quid sit Medicus

ANte aliquod annos medicina tam vilis fuit, ut homines indocti & agrestes (*die schlimme ungelehrte Flöb-birdten*) medicos urinæ inspectores nominaverint, quasi urina objectum eorum foret, unde quidam illos cum Iuristis hoc versurifit:

Stercus & urina Medicorū fercula prima. Sunt medicis signa, Iuristis fercula digna.
Ex quo factum est, ugyptæ, circulatores, viri sylvestres, (*VValthansen*) Rattorum captores, radicum effossores in majori precio habiti fuerint quam Medici. Dixerunt illi quicquid in buccam venerit: nulla scientia, meo animo, tam excellens est, quo auctoritati medicorum aliquid detrahatur, quia revera sunt nobilissimi corporis humani inspectores. *Conc.* Medicina est scientia practica & speculativa, versans circa corpus sanabile inclusive.

Probat. Quia medicus dum aegrum accedit, perscrutari debet, quo morbo laboret, quatenus est speculati-

va. Deinde peran recognitam curand
regulam eundem curare. Ergo, est pra-
ctica & speculativa scientia. Inclusive,
vero cur annexerimus, ex sequentibus
videre licet. **Q V E S T I O II.**
*Quare hæc disputatio in antepenultimo lo-
co posita, cum nobilissima sit.*

R Espond. Quia medicus est tan-
quam pædagogus corpori, hu-
mani. Sed pædagogi clientes suos præ-
cedere sinunt, præterea honestū est ut
servi præcedant. Dominus autem se-
quatur, *usgdy & legu wie botgen mit den
schollen* Etiam si hic mos apud Germa-
nos exolevit; (Nam Domini equi-
tant, eunt præ, servi autem sequuntur)
attamen nos ab Italorum partibus sta-
mus, qui optimi medici sunt, & quia
alii omnem suam scientiam ex illis
hauserint, eorum quoque mores imi-
tari debent. Ergo.

Q V E S T I O III.

*Virum medicus juvenis salva conscientia
puellam denudatam videre possit?*

D Ifficilis sane quæstio, sed an res-
pondeant arbitrio paucis docebi-
mus. Quidam dicunt esse impuritatem
& curiositatem, ex hoc non leve peccatū
provenire posset. Et hæc est sententia

communis doctorū: alii innuunt quod ex aspectu nudæ puellæ rigor febrilis & alia gravissima symphomata oriuntur. **CONCLVS.** Propter anatomiam medicus salva conscientia potest puellam denudatam vedere. **PROB.** quæ medico adeo necessaria sunt, ut sine eis medicina sua sit irrita & fallibilis, et salva conscientia perlustrare potest. Sed puella ratione anatomix talis est. Ergo Nam nemo unquam somniavit, quomodo viscera sese habeant, quo in loco sita sint, nisi ipsemet aspexerit verbi causa Puella quædam laboret stranguaria, si medicus nescit ejus constitutionem, potius exhibebit styptica quam electiva, quæ urinam magis remoratur, quam prolestant, vel puella laborat febre, quæ qualitate sua est calida & sicca, si jam parentes tam morosi essent, ut medico ejus videndæ copiam non facerent, sed illum adirent peterentque ab eo medicamentum pro tali morbo: interim medicus non potest dicere quæ morbi species, an febris sit tertiana vel quartana. Si dicant esse tertianam, nescit, an sit tertia spuria an pura, si pura, quæ egeret humido & frigido medicamine, dat ei pro digestionem

gestione R. Syrup. acetos. unc. 1. Mel-
lis rosati collati unc. Aquarum Endiu.
unc. 1. Buglos. unc. 1. quod tamen
terrianæ spuria. Ergo, Medicus de
puellæ cognitione diligenter inquirere
debet.

N O T A. Medicus necesse ha-
bet puellam (de patiente loquor) dili-
genter inspicere : imprimis in purgati-
one noscere debet substantiam subjecti
quid perferre possit; an sit masculosa &
conservationem nondum experta. Nam
si illud nescitur in materia purgante fa-
cile incideremus in *υπερβολήν*,
de quo multa dicenda forent.

N O T A. Si virgini Syrupum
prescribere velis, utere sequenti, R.
Radicem phis. calam, an. 111. Rosar.
circa natalitia Christi natarum lib.
111. Iulep. rosat. mellis violat. an.
3. 1. misceantur donec satis sit : ita
puellam ægram facile in pristinum
sanitatis gradum restitues, quia im-
pense dulcibus gaudent. Aliqua tra-
duntur Hemistilionis man. 1. Da-
styl. datnez kern lib. 11. Aquæ vivæ
seu Elixier an, 3. 1. Si qua proba-
tiora sint, quæ vix puto, secure pro-
bare poteris; Sed meum probatum est.

M 3

QVÆ-

Q V E S T I O I V.

Quæstio quid sit medicina Culinaris?

Nihil certi hac de re statui potest quia trahit sua quemque voluptas, ut ait Poëta, tamen generalem modum culinariter cibandi cū suo ornatu prescribemus, qui famelico stomacho satisfacit, ex quo de cæteris conjecturas facere poteris. Primo mensam mappâ consterne, deinde mappulas manvarias per extremam oram ejus circumducens superimponē, quibus stagnēos orbiculos per certa intervalla injice: & ne quid ad mensæ apparatus deesse videatur, duos circulos æreos, quibus paropsides sustentantur in mediam mensam conjice: salinum non negligē, mox panibus ex canistro depromptis mensam per certa intervalla onerare stude. In eodē temporis puncto, affer amphoram crevisiæ communis & pocula fictilia, quæ juxta panes in mensa ritè collocato. Tumi allatum edulia (loquor de ijs quæ æstivis duntaxat diebus sunt salubria, & appone ex una parte edulium confusaneum ex crudis herbulis. Lactuca scilicet & nasturcio acetosæque confectum, aceto perfusum & olivo inunctum; ex alia parte sorbitiunculam ex

ovis

I V.
ulinaris?

tui potest
e voluptas
m modum
natu pra
macho si
njecturam
m mapp
nanyana
mducen
s orbice
ne quid
ideatur,
ropfides
m conji
panibus
am per
n eodē
am ce
nctilia,
lloca
de ijs
t salu
ulium
actu
con
nun
m ex
ovis

ovis gallinaceis vinoque & pulvere aromatico confectam. Tum patinam cum reliquiis herbare tolle, & aliud edulium appone, ex una parte; patinam cum ovis longa elixatione duratis, testa exutis, bipertitis, ac petroselino minutatim conscisso respertis, & in acri acetato natantibus; ex altera parte patellam cum binis ovis testa adhuc inclusis, & in calido cinere ad ignem leviter versatis ac percoctis. Iam ito in cellam vinariam allatum cantharum vini vetuli, & deinde in discubitorium allatum duos vitreos calices multifinodes, vinoque impleto: iterum tolle patinas & pone ex una parte mensæ pulmentarium ex bubulis carnibus tesselletim concisis & uvarum passarum acinis interjectis confectum, ac pulvere aromatico affatim conditam; ex altera parte appone pisces Fluviatiles (quos lucicos vocant) aromatico liquor minatantes & suavi sapore percoctos. Rursus illas dapes amove & ante hospites bulimia laborantes appone ex una parte capos illacardatos & ad ignem crebro volumine versatos & percoctos, cui adice stagnæa quædam platella cum olivis ex vase condimentario recenter depromptis; ex

M 6 altera

altera parte pone opiparum ferculum,
ex sturione assum & piperis gingiberis-
que polline & saccharo affatim condi-
tum. Tum interjecto tempore paropsi-
des telle & lancem cum butyro flamēti,
nec non & canistrū cum caseis bubulis &
oyillis mensæ superim ponito: luterim
calices mero impleto. Tantū bellaria ap-
ponito videlicet duas patinas cum po-
mis quarum altera semi plena sit cera-
sis aqua perlutis, & altera plena flava &
lividis prunis, itemque calathum cum
malis acidis amiculis & præcocibus
hornis. Hæc est medicina culinaria, quæ
optime latranti stomacho medetur,
qua quis non sanatur is incurabilis est.

QVÆSTIO V.

De Diæta.

*Qua ratione quis vitam quam longissimè
prorogare potest?*

R *Espond.* Observando sequentes
regulas salutares.

1. Regul. Sanitatis studium est, non
fatiari cibis impigrum esse ad Labores.
2. Motus, cibus, potus, somnus, ve-
nus, omnia mediocria.
3. Cibus novus ne unquam sumat-
ur, nisi priore probe concocto.
4. Mensæ ne sint æquales, sed sem-
per cœna levior.

Prioris

5. Prioris mensæ error, sequen-
tis parsimonia corrigatur.

6. Cibus ne prius ingeratur, quam
in ore fuerit exacte masticatus.

7. Potus ne unquam superet alimen-
ta sicca.

8. Potus ne sumatur, priusquam bo-
na cibi portio sit ingesta.

9. Varietas ciborum in eadem men-
sa ne adhibeatur.

10. Semel in septimana mensa omit-
tatur, cum scilicet corpus minus vide-
bitur alimento indigere.

11. Semel in die corpus ita exercē-
atur, ut naturalis calor excitetur, uten-
dum autem exercitio temperato ante
cibum, cuius utilitates sic descripsit Ful-
gentius: Exercitium est humanæ vitæ
conservatio, dominantis naturæ super-
fluitatum consumptio, virtutum robo-
ratio, temporis lucrum, ocio inimicum,
juventutis debitū, senectutis gaudium.
Nam exercitiū solvit & evacuat per po-
ros superfluitates: contra quis maxima
nocumenta affert hinc poeta:

Ocia nullus amet, nisi sint conjuncta labori.

Nā nimia requie mortificatur homo. 12 Is or-

do incibus ingerēdis fervetur, ut liquida
ac mollia solidis ac siccis præmittantur

Inter

13. Inter unam & alteram mensam, ne quid cibi aut potus ingeratur.

14. Alvus quotidie sit nollis aut natura, aut arte.

15. Extremè calida in cibo, potu ac aere vitentur, itidem frigida.

16. Somnus nec brevior sit sex horis, nec octo prolixior.

17. A cibo statim, ac pleno ventriculo legere, scribere, ac gravioribus cogitationibus, operam dare perniciosum est.

18. Violentus motus à cibo statim omnino fugiendus.

19. Manereoto corpore membra omnia fortiter extendantur.

20. Nunquam potus assumendus jeuno ventriculo, quoniam talis potus valde nocivus est, & habet potentiam percutiendi nervos & eis nocendi Galenus secundo Aph, 21. dixit: *si quis famelicus ante cibum vinum acceperit, cito in spasimum & mentis alienationem incidit*. Neque post cibum vinū assumendum est, quoniam digeri vilociter & penetrat, & penetrare facit cibum, qui nondum

dum f
oppila

21.

finen

fieri a

fert c

bile c

& ad

sit. V

multi

22

cum

23

vitae

asta

seru

2

friel

arq

2

om

hæ

nar

dum sit digestus, & facit hæreditare
oppilationes & putrafactionem.

21. Anotabili quantitate vini ab-
stinendum est, & quantum potest
fieri ab omni quia nocumentū ad-
fert cerebro, & ex ipso, nemo de-
bile cerebrum habens, nisi parum
& admixtum bibat, & serapio di-
xit. Vinum replet caput vaporibus
multis.

22. Panis sit optimus ac mollis,
cum paucō sale mixtus.

23. Caseus ac lachtinia omnia
vitanda; lac integrum utile est in
æstate cum sacharo. Aqua lactis vel
serum lactis semper utile est.

24. Piscium rarus sit usus, soli
friabiles admitantur adhibito aceto
atque arometis atque salsamenta.

25. Conchylia ostrea ac testucca
omnia, quod frigidum, lentum ac
hærens alimentum gignant, decli-
nanda.

F I N I S.

PROPHETIA MIRABILIS

A D
ANNUM DOMINI
Millesimum Sexcentesi-
mum 34. futurum :

*Lmachius artium Magister Pa-
risiensis*, diligens lustrator u-
niversi : hæc infra scripta
cunctis notificat, diligenti
indagine, antiquissimo codice, in
bibliotheca communi, totius regni
Franciæ reperta, quod anno Domi-
ni 34. in mense Ianuario & se-
quentibus; *Consurgent ossa mortuo-
rum* (A) quæ quidem plena erunt
oculis, sed non videbunt, virtutem
tamen habebunt cæcos illuminan-
di, quæ per plana discurrent, vesti-
tos quidem nudabunt, habentes
spoliabunt, non habentibus dabunt
& inter homines discordiam con-
citabunt, furore dominante.

Insurget

Infurget enim gens belli confissi-
ma, non urens bombardis aut tor-
mentis ferreis vel æneis (hoc enim
vulgarum est) sed *sagittis Peste infectis*
(B) tum venenatis, ut si unum ex
militibus tetigerint non solum ipse,
sed & totus exercitus quantus quā-
tus est, moriatur.

E contrario erit miles admodum
benignus, (cui militiæ nomen dant
non solum rustici sed & cives, no-
biles, principes, imò Reges (C) qui mul-
tos quidē prosternet, jacentes quasi
semimortuos: sed tamen iterum re-
viviscent, in hoc bello qui primus
aufugerit, præmium auferet, qui
constanter in finem usque pugna-
verit & permanserit, non solum ri-
su sed etiam pæna pecunie præsentaria
mulcabitur. (D)

Interea ex regibus *consurgent qua-
tuor* (E) cum suis exercitibus mira-
bilibus & monstrosis, qui pedes
habent sed non ambulant, au-
res nec tamen audiunt, oculos
nec vident, vosque similes illis,
& in medio exercitus erit *Heros*
quidam Diabolo. Tunc consurget
gens

gens contra gentem, & pugnabit
frater contra fratrem, servus contra
Dominum, & erit admiratio uni-
versis: nam minor superabit maio-
rem, multitudo cedit paucitati, &
quod terribilius est contra nequissi-
mum *Belial*, non erit victoria in hoc
prælio, nec contra illum Herodæ nisi
unico non quidem magno, sed par-
vo & modico pygmæo pannoso.
Et erit finaliter talis persecutio,
qualis ab initio non fuit, & beatus,
qui illæsus in tali pugna fuerit.

Præterea supervenient alia larva-
ta, quæ potius monstra vocabuntur
sed nondum statim finis, & nisi ab-
breviati fuerint dies: omnes depau-
perabuntur, sitiunt enim sanguinẽ
iustorum, & de sudoribus pauperũ
vivere concupiscunt: Reges namq;
4. cum uxoribus (F) senioribus &
militibus, ac aliis equitibus suis ve-
nientibus quatuor mundi plagis a-
nimi relaxandi causa exeuntes in
campum planum varijs colorum
floribus distinctum atque adorna-
tum, incipient alter, alterum provo-
care & in iram concitare, dicentes
vincat

vincat qui potest, *vive le Roy*, for-
 tuna nobiscum; hæc audientes qui
 stant, incipient admirari, non sine
 parva expectatione eventuum fu-
 turorum; Exitus enim acta proba-
 bit & in fine videbitur cuius toni.
 Commisso bello, quod plerumque
 in seram usque noctem protendi-
 tur, omnes tacite in unum se reci-
 piunt locum, neque amplius sunt
 loquelæ aut sermones, quum priora
 transferunt. His peractis sequitur
 penitentia multorum, qui converten-
 tur ad cor, pro angustia spiritus ge-
 mentes, & insaniam suam agnosce-
 tes, in qua quidem pænitentia, sta-
 bit contritio, sine confessione & la-
 chrimis & erit gaudium universis
 super uno peccatore pænitentiam
 agente. Prodibunt quoque *magnates*
quatuor, (G) cum suis domicellis, &
 servis, initur pugna certamine du-
 bio, ille tamen qui primis 31. cē-
 perit & abduxerit non solum ipsos
 captivos sed & pecuniæ tantum
quantum illis alendis sufficit (H) auferet.
 Sphæra insuper lignea imo hemi-
 sphæra à peccatoribus super viven-
 tibus

tibus remote torquetur in nove
 ligneos jambos seu digitulos (I) quod
 potius fortunæ globum seu rotam
 diceres. Et quicumque inimicorum
 eorum, plures ex his prostraverit
 in tertiam, quanto præconio quicun-
 que donis muneretur, hi sciunt
 quorum interest hæc scire; Nam
 nullus eorum, qui viriliter dimica-
 verit, immunis abibit, non curando
 aspectus toruos atque oppositos fi-
 orum sodalium conorquentium.
 Nam inde capiet, quo novos sibi
 comparare possit amicos juxta il-
 lud; *Tot amici, quod nummi*. Hæc
 quam inique comparatum est, ut
 hi qui minus habent, addunt ut plu-
 rimum aliquid divitioribus; sed hoc
 ubi sit ubi eo non recte vivitur.

Exortis densis tenebris, præ festi-
 tudine exurgunt semivivi (K) & dant
 se requiei; tunc consurget quoddam
 animal admirabile, habent os de
 cornu & barbam carneam (L) cla-
 mans super semi-vivos, surgite mor-
 tui, venite ad judicium. Tunc con-
 surgent semi vivi, accipientes pelles
 mortuorum (M) vertentes & rever-
 tentes

tes, postea consumunt patrem
 um, cuius locus factus est in pa-
 e. Demum facta pace fit cantus
 ebris, & plurimi ex illis in syna-
 ga reperiuntur, ubi spoliis & one
 bus alleviantur, deponentes quæ
 portaverant, eaque alienis custo-
 diis committunt, ut & ipsi can-
 ent simul cum illis, non lamentati-
 ones Hieremiæ, sed gaudeamus
 omnes, quoniam filius perditionis
 inventus est, tanquam ovis, quæ
 perierat, fit gaudium miseris quo-
 rum luctus vertitur in gaudium.
 Sed domi ibi erit fletus & stridor
 dentium, non habentes, quod mā-
 nescant, quoniam captivi (N) sui e-
 lecti sunt in tenebras exteriores, &
 nemo scit, quando revertentur. Dies
 illa illa dies iræ, dies calamitatis &
 miseriæ, dies magna & amara val-
 de lugebunt, super se omnes tribus
 terræ, a qua nos liberet, qui sic vivit
 & regnat, *Amen.*

EXPLICATIO

hujus Prophetie.

- A. *Ossa mortuorum*) id est, tessera, cubus
VVurffel, dobbelstein.
- B. *Pesse infectis*) lusus, vulgo dictus
Tick-tack, in quo si una rotula tan-
gatur, totus ludus amittitur.
- C. *Principes imo reges*, ludus aleatorius
Würfelspiel vulgo *Verkehren*, hic
ludus quoniam admodum delecta-
bilis est, ingeniumque volatile requi-
rit magnatibus quoque allubescit.
- D. *Pecunia presentaria multabitur*, Recte,
nam hic ludus non patitur dilatio-
nem debiti, cum sit molestissimus
creditor.
- E. *Ex regibus consurgent quatuor*. Ludus
chattarum, vulgo *coram nobis*, *Kar-
neffel Spiel*.
- F. *Reges quoque duo cum uxoribus*, Ludus
turriculæ vulgo dictus *Schacht-spiel*,
in quo etiamsi appareant species
humano non tamen homines, sed
potius monina hominum sunt.

G. Ma-

G. Magnates quatuor) Ludus chartarum
vulgo Triumphus dictus Tronff.

Quantum illis alendis sufficit) Nam
sicuti oculos habent & non vident,
ita os & non comunt,

Lambos seu digitulos) Ludus globi di-
ctus kegelen.

Semivivi) id est, somnolenti.

Animal habens os de cornu) id est, Gal-
lus gallinacei, hahn.

Pelles mortuorum) id est, libros ora-
tionum.

Capivi) sunt nummi in bursis, id
est, tenebris.

Simplicitas Rusticana.

Quidam rusticus cognomento, N.
homo valde simplex, ductâ vxore quæ-
rit, ubi cunnum habeat? Illa se habere
negat, & futore opus esse affirmat, qui
parat. Inito consilio ad futorem se con-
ferunt rusticanæ mulieri ignotum,
tumque de sumptu& impensis interro-
gant. Respondet Sutor ad membrum
istud parandum sibi opus esse decem
libris abdominis, totidem lardi, qua-
tuor pellibus corii, quatuor florenis
pro labore: neque ante mensem ab-
solyi posse. Fatuus Agricola precium
&

& sumptus pollicetur, pecuniam numerat, uxorem Sudori relinquit, & jubet adhibere diligentiam in opere. post mensem elapsum redit ad sutorem, & uxorem secum abducit, hortatur in via, ut cunnum demonstret. Illa sublato pedis & ventre enudato jubet maritum inspicere. Iratus Sutori rusticus, quid hoc rei inquit; nimium ille accepit abdominis & patum corii nimis olidum ac foetidum fecit cunnum, nimia propinquitate ad anum impurissimum locavit, mihi non placet, redeundum tibi ad Sutorem, ut plus addatur corii, plus laridis minus foetidi abdominis: tum ut loco puriori ponatur.

Fatui cujusdam facetum dictum.

Dicitur mihi de aliquo stupido homine & fatuo, qui cum funus matrem prosequeretur, cautabat alta voce. Qui cum pater castigaret, dixit, Haud esse sanum credo pater, cum precio conducas Sacerdotes, qui canerent, ego vero gratis concinam.

FINIS.

Pugna

nume
& juber
pos
orem
in via
to pede
in spie
id hoc
domi
ac for
inqui
cavit
ad Su
laridi
t loco

P V G N A
P O R C O R V M,

P E R

P. P O R C I V M,

P O Ë T A M.

Paraclesis pro Potore.

*Perlege porcorum pulcherrima praelia, Potor,
Potando poteris placidam proferre poesin.*

omi
rum
Que
ficte
ndu
vero
T33
ga

ANNO CIO·IO C XLIV.

REGIA
 ORATORIA
 PER
 ALEXANDRUM
 POTAMUM
 Praefectis pro Potom.

A
 lo
 p
 Men
 Pof
 p
 Polana
 Pete
 Porcor
 &
 Perf
 Perdoce
 Prac

AD LECTOREM

LODOCUS HELMONTANUS.

Porciolus Porcos, cecinisti parva croacum,
Sic condigna refert pramia, Homere,
tibi.

Ad eundem.

Namides ranas cecinit, sed Porcius ille
Posterior porcos, plaudite utrique precor,

Ad eundem.

Putando pugnas Porcorum perlege poter,
Petendis posuit pramia porciolus.
Porcorumque procul propellant praelia plan-
ctus,
Persuadent propter poemata percipere.
Perlocuit paucis porcorum pulchra Poëta
Praelia, perlecto plaudite porciolo.

Potentissimo
 PATRONO
 PORCIANORVM
 P. PORCIVS
 Poëta

*Prosperitatem precatur
 plurimam.*

POST QUAM publice
 porci putamur, præ-
 stantissime patrone
 placuit porcorum pugnam
 poëmate pangere, potissime
 proponendo pericula pin-
 guium prælatorum: pugnam
 pigriter pusillanimes præla-
 torum propter pinguedinis pondus
 porrò potentius porcellis
 pauca proceritate perpoliti
 propterea placeat precon-

pue

uerile poëma perlegere
porcorum porcellorumque
Vignam propositionibus pi-
siam paribus, periphræpo-
tere.

*Proditur patronus porciano-
rum, primordialibus punctis.*

Res Inamæna Caret Affe-
ctu. Lata Decorem
Omnimodè Aspirat. Bel-
lula Habe Ergo Rara:

Proditur Poëta.

Plura Latent Animo Cœla-
ta, Et Non Temeranda
Indiciis Vllis, Scilicet hoc
Volui.

Precelsis proavis pulchre, prognate pa-
trone,

Pectore prudenti pietateque pradite prisca,
Præter progeniem, præter præclara parentum
Prælia pro patriâ, pro præsulibusq; peracta,
Pleraque pro populo proprio perfecta potentem
Pellucens probitate, potentique prosperitate,
Proposito præsentē petens plerumque peritos,
Proptereaque probas philomusos, præsequen-
risque

Parnasso potos, precio precibusque poetar:
Postquam percepit puerile placere poemata
Præcipue propter præscripta prohemia pugna
Porcorum, placuit parvam præfigere pugna
Pagellam, porci prodentem proprietates
Plausibiles, pinguem patronum promeruisse
Pectore pinguiculo, pol promeruisse poetam
Pingui porcorum pingendo poemate pugnam.

Propositiones pugnae.

Porcos pistorum pergunt prosternere pugna
Porcelli, pasti plantis per perrua prata.

PUGNA
PORCORVM

PER

P. PORCIUM

Poëtam.

(a) **P** Laudite porcelli, porco-
rum pigra propago,
Progreditur, plures porci
pinguedine pleni.

Pugnantes pergunt, pecudum pars
prodigiola

Perturbat pede petrosas plerumq; pla-
gas,

Pars portentose populorum prata pro-
fanat.

Pars pungit populando potens, pars
plurima plagis

Prændit punire pares, prosternere par-
vos.

Primo porcorum præfecti pectore pla-
no

pistorum porci prostant pinguedine pul-
chri,

A 4

Pug-

a Processus porcorum ponitur.

pugnantes prohibent porcellos, ponere

poenas

praesumunt pravis, porro plebs pessima

pergit

protervire prius, post profligare poten-

tes

(b) proconsul pastus pomorum pulve

perorat

praelia pro pecude prava prodesse, pro-

inde

protervire parum patres persaepe pro-

basse

porcorum populo pacem pridem pla-

cuisse.

perpetuam, pacis prom praeconia pa-

ssim.

pro praecone pie pacis per pondera plu-

ra

proponente preces, prudens pro plebe

patronus

porcus praegrandis profert placidissima

pacta.

(c) pacisci placeat porcis, per praelia

prorsum

plurima priscorum perierunt pascua pa-

trum.

pre-

b Propositio proconsulis.

c Placidatorum pacta proponuntur.

præstat porcellis potiori pace potiri;
 præstat prælatis primam præbere pale-
 stram.
 porro proclivis pugnae plebeia potestas
 (c) prælia portendit, per privilegia
 prisca
 proponens pugnam porcos potuisse pa-
 tenti
 prostravisse pares, per plebiscita proba-
 ri.
 porcum pugnacem pecudem, præclara
 potestas
 pender per porcos pugnaces, pergite
 passim
 perdere præfectos, porci properare pu-
 silli.
 (d) perdere pinguiculos, præfectos
 præcipitare,
 pigritia pollent prælati perpetuati.
 postquam plebs pertæsa potentatus pe-
 netravit.
 præcipiti pede, porcelli petiére pusilli.
 pugnando properare prius, pessundare
 patres.
 præstituunt personatos præcurrere por-
 cos.

A a s

pro-

c Prælia portendit.

d Propterea porcellorum penetratio

propugiles, porro plenum pinguedine
 putri
 praelatum porcum pistrino pinsere pa-
 nem
 præcipiunt, per posticam, per pervia
 portant,
 (e) propterea properans proconsul po-
 plite prono,
 præcipitem plebem pro patrum pace
 poposcit.
 persta paulisper, pubes preciosa, præ-
 camur.
 pensa profectum parvum pugnae per-
 genda
 plures plorabunt postquam præcella
 premetur
 praelatura patrum, porcelli percutien-
 tur
 passim, posteaquam pingues porci pe-
 riere.
 propterea petimus, præsentem ponite
 pugnam
 per pia porcorum petimus penetralia,
 posthac
 praelati poterint patrata piacula parce
 perpetrare, procul postponite praelia
 parva,

præ

e Preces proconsulis pro praelatis.

præ praela
 stat.
 (e) plebe
 parato
 porcis pr
 pacis par
 sta.
 porcorum
 tati.
 principio
 tos
 postpon
 trum.
 porcello
 stos
 porcis
 fillos
 propter
 pala
 pars pa
 rult.
 princip
 tres
 porco
 num
 posjici
 tat

PORCORUM.

et

præ prælatorum panis patientia præstat.

(f) plebs porcellorum parte præcone parato

porcis prælatis proponit particulares pacis particulas : pateant præsentia pacta.

porcorum populo, porcorum posteritati.

principio petimus prælatos perpetuos

postponi, propter pia privilegia patrum,

porcellos patuit pariformi pondere pastos

porcis persimiles, porcos præstare pullos

propter pulmonem, propter penetrale palati,

pars parvi porci prunis plærumque perusta

principibus primis portatur, porro putrescens

porcorum pectus putri pinguedine plenum

proijcitur passim, partim pro peste putatur,

A 6

prop-

f Propositiones porcellorum particularis.

propterea porcis praelatio praeipia-
tur.

pergite porcelli praefectos praecipita-
re.

(g) pro praelatura porci pugnare para-
ti.

profiliunt, pars prata petit, pars prona
paludes

prodit praecipuo proterva potentia plau-
su,

porro porcelli pulchrè per prata perur-
gent

pinguiculos properare procul, penetrare
parati

per portas patulas, porcos perfodere
pergunt.

prosternunt, pinguedo potens prohibet
properare.

(h) propterea pacem proponunt; par-
cite porcis,

porcelli posthac potiemur pace peren-
ni:

propterea pulcher porcellus praeco po-
litus

prospiciens patres pronos peccata pro-
fari,

prospi-

g Posteriorum pugna.

h Porci pacisci petunt.

PORCORUM 13

prospiciens positos prædâ, positosque
periculo.

propositum pandit; pacem perferre po-
testis?

parcite prælati: procerum pondus pue-
rile,

perdurare parum propter plerosque pu-
ratur,

perfringunt pacem penitus post pacta
peracta.

(i) ponite pro pacto pignus, proferre
potentes.

pro pacis praxi, potiora pericula pen-
fant

procelli, portent pignus, pax pacta pla-
cebit.

princeps porcorum propria pro plebe
pedestris

procumbens, pene perplexus, prælia
propter

(k) pestiferi populi, promittit præmia
pulchra

pultem pomorum, propinam pulvere
pisti

pastilli, partem placentæ postero.
ris,

pocula

i Praconis propositio.

k Profertur pignus pro pacione.

pocula profundæ perquam preciosa paludes.

porcum prægrandem placido pro pignore præbet

promulgans planâ procellos proprietate

præfecturarum posthac pertingere palmam.

porro porcelli pinxere proœmia pacis

particulis paribus, pateat pax posteritati.

(l) porci prælati placido pacto pepigerunt

perpetuam pacem, posthac præcedere parvos

procellos porcos, putri pinguedine plenos,

phas posthac porcis passim pugnare pusillis

pro pomis putridis, pro parte posterioris

proventus pingui, poterint purgare plateas.

prolixè poterint pomaria participare, partiri prædas, patulas peragrarè paludes,

pro-

l Particula pacta pacis.

proclamaturi procelli pectore pleno,
 postquam præripitur procellis per pere-
 grinos.
 postquam percipiunt pede preñdi po-
 steriori.
 (m) plaudite procelli, plebes precio-
 sa perenni,
 parra pace parate procul præludia pul-
 chra,
 pompas præcipuas, proscænia publica
 palmæ,
 purpureos pannos, picturas pendite
 pulchras
 progeniem priscam procellorum perhi-
 bentes,
 priventur platani, priventur pondere pi-
 nus,
 procellis passim pomaria prostimantur,
 palmarum prorsus plantatio præripia-
 tur
 pendula, pro pacta portentur pace pa-
 rati
 palmarum pilei, procedat pulchra pro-
 pago
 pacificatorum procellorum, penetran-
 do
 pla-

m *Pompa porcellorum post pactam pacem
 peracta.*

planiciem , patriæ passim peragrande
plateas,

plantæ pro pedibus ploteatim projicia-
tur.

portetur per præcipuos præco perama-
nus,

pacis perfector promat præconia pacis
publicitus , prono procumbant poplite
porci,

porcellos parriæ patronos profiteantur.

(n) Porro præcedat potu pincerna, pa-
ludis

pocula propinans plenissima : pabula
præbens

pulmenti putris pro proprietate pa-
lati,

pro præcone potens palcæ pistura pa-
retur,

proluyies pepli polluti , portio pinguis
pleni potoris promentis particulatim
pocula præsumpta , prægustatos pa-
tinarum

pullos , perdices , pavos , porcos pi-
peratos.

præterea patriæ per prima palatia per-
get

per-

n Pincerna præcedit præconem poculo ple-
nissimo.

persuadens populo porcellorum pietatem,
 plaudant porcelli, portent per plaustra
 peronem
 per patriam paulo progressu perspi-
 ciantur:
 pistorum porci prope pistinum pa-
 tiantur
 perpetua pernas, preservati prope
 postes,
 perturbent pueri porcos prope per-
 cutiendo,
 propellant porcos pulchræ per pensa
 puellæ,
 pertractent parvos porcellos, poplite
 prono
 procumbent, pilos patientur pectine
 pecti.
 plaudite procelli, pistorum plangite
 porci,
 piflores pascant porcos pastu palearum,
 percussos partim pedibus, per plurima
 probra
 partim projectos petris pugnisque pe-
 deque,
 pasto-

¶ Porcelli puellarum pollice perfricti pro-
 cumbunt.

(p) pastores pascant porcellos prosperitate
 præcipuâ, peragantes prata patentissim.
 postridie postquam procelli pace potiti,
 præsumdsera patres protervè pungere passim
 prælia prædictæ pugnae populis petibentes;
 plurima porcorum pensans præfaga potestas
 proposuit primo palmæ præscribere pondus
 pestiferæ plebi porcellorum pedetentim,
 proposuit pedites precio pro posse parare,
 procos prædones per pagos perque paludes.
 (q) pungentes pecudes promuscide, phamaque passim
 perfertur, properatque pecus proclive, proinde
 præficitur pennæ procurator peracutus:

ponens

P Porcorum præfaga pensiculatio pro profecto paranda. q Phama prælii.

ponens pugnaces porcos pecudesque
 -papyro.
 promittunt posito pede præfectis pro-
 perare
 præscripto pugilum pugnam præstare
 parati
 (r) præcipuum, prout præcipient prin-
 cepts pugilesque.
 porro proventus precii plerisque paran-
 tur,
 præcurrunt procures precii plus perci-
 pientes
 placant pollicitis, proh! propellos pere-
 grinos
 perfidiam patrant proprioque penu po-
 tiores
 præstituunt prædas, proponunt postea
 plebi
 persolvendarum propinarum paraclesin
 pugnaque protrahitur, porro porcus
 philomusus
 pædotriba pusillorum per parisienses
 promotus, pagi pastor, parochusque pa-
 ludis
 paulum perdoctus pariter producere
 petrum:

per-

r Perfidia præfectorum precium præcipien-
 tium pugnantibus,

periret abatur, proh! perdita pectora
plena

perfidiae: pudeat perceptae praemia
praedae

plebi praecipere peccato pernicioso
peccatis, prodet profusa pecunia, pro-
det,

prodet praedones: postquam pensent
peregrini

praemia pro pugna patrata, proque
periculis.

(s) personuit parochus, pergens pro-
ponere plures

perfidiae partes: porro princeps pug-
lesque

pestiferum parochum proclamabant
perimeadum

pseudo-euangelicumq; probabant pra-
cipitandum

ponto, praeterea plus provenisse peri-
cli

persuasu parochi, plus ponderibus pa-
vimenti

portae praecelsae, plus pulveribus pla-
tearum.

protestabantur panis plectendum po-
ste patente,

ponen-

s Propalatio perfidia per Philomusum.

ponendum prope prunas, particulisque
perustis profundo puteo profundè præcipitan-
dum, (i) publicitus pugiles prædicta piacula
patrant. plebsque putat pulchrum philomusum
perdere porcum, proinde preces princeps proponit plebs-
que parata promittit parere piis precibus, pugiles-
(u) partiri pergunt propinam: perfidi-
amque perfidiam, pauci prohibent peccata pa-
trari pro placito pugilum, plecti plerique
putantur propter perfidiam propalatam pere-
grine. postquam procelli præceperunt pere-
grinos privari precio, prolixè pensculando
(w) publicitus propere procurant præ-
mia pugnae, pro-

i Pana philomusi u Porcellorum perci-
pientium persolutionis perfidiam.

w Ponitur persolutio perquam presentissima.

proponi porcis paganis persoluturus,
prostat præco potens, plures præcurre-

re porci; præcedunt, prohibetque pedo plus per-

cipientes.
postquam pellesti precio porci peregrini.

(x) præsidium pugna præbebant, præ-

cipitare
pugnam pergebant porci, porro prope-

rabant
partim pinguiculi, partim putredine

pleni
profecti plaustris, partim peditis prope-

rabant.
porro porcelli præceperunt peregrinis

plaustra penetrando porcos prosternere,
pingues

produciq; palam pendendos poste pa-

tente.
(y) propterea peditis prudenter pro-

gredientes
perturbaverunt, projeceruntque poten-

ter
plaustrum porcorum, prædâque poten-

te potiti.
præ-

x Pingues porci provehuntur plaustris.

y Prædatio porcellorum.

principuos porcos protraxerunt platea-
tim.

porro, porcorum prospecto principe
primo :

porco potens populo propinavit per-
imendum,

plestendum poenis, pendendum poste
patente.

porro pauca petit princeps proferre, pri-
usquam

perficiat placitum praconis plebs pilea-
ta,

permittuntque parvum proponere, proin-
de profatur ;

(x) parcite porcelli, proavorum pisca
putamur

progenies, prisca potuerunt plura pareq-
tes

prælia pro patriâ patrare, pericula plura
pro populo perferre pio, pro plebe pa-

rati
penas pauperemque pati, possunt pic-
tatem

publica phana parentum pyramidesque
probare,

promeriti pulchrè per præmia picta
probantur.

prop-

propterea pensate, precor, pensate
 periculum,
 parcite, perdendo, pietatem perficien-
 tes.
 postquam perfecit princeps prædicta,
 parumper
 plorans, percutiensque palam pectus
 peramænum,
 profert parcendum, ploranti præco-po-
 litus
 propter progeniem, propter pretiosa
 potentum
 patrum privilegia, prognatamque pro-
 fatur
 (a) progenie propria princeps præco-
 que proinde
 pergunt pacifici populo prope prospici-
 ente,
 prælatos pariter, prælatis participari,
 partiri prædas: porro promiscua ple-
 bes
 propterea præfert, percat prælatio
 prava.
 (b) postquam parturiunt præclara pe-
 naria prædas
 perficiunt pacem patitur populusque
 postea-

a Paciscuntur principes.

b Populi propositio potissima.

posteaquam patuit prærepta pecunia
plebi.
plangunt privatim procerum præcor-
dia pacem
plectunt perjuro per iuria plura patran-
tes.
propterea porci, porcelli plebs popu-
lusque.
posthac principibus prohibent produ-
cere pugnam.

Personavit placentius post pocula.

*Potentissimo, pientissimo pru-
dentissimaque principi.*

PATRI PURPURATO,
prasenti pontifici,

PLACENTIVS.

*plurimum precatur pro-
speritatis.*

Perge pater patriæ, patriarum per-
fice pacem
promereare palam palmam placidissi-
mè princeps.
posse pacis primam perhibe pieta-
tem.

priscorum patrum per prudentissima
pacta.

posteritas perget praconia promere
passim

pontifici preciosa pio, plebecula, pubes,
primores patriae proclamabunt per-
mano

planctu pastorem pacis, pia pectora
plaudent.

phama peragrabit, peragrabit phama
polorum

per penetralia : praeterea populosa
propago

progenies patriae, patres, puerique
pusilli

protestabuntur priscis patribus potio-
rem

pontificem pileo pretioso praedomi-
nantem,

phama penetrabit penetrabit phama
paludes

perfarum, poterit phoenix proferre pe-
rennes

pacis particulas, per pontificiale para-
tas

praesidium, posthac penetrat pax pa-
radisum.

Plebs peregrinorum prospecta pa-
ce perenni

entissima
 pacati populi pactum pariforme pro-
 babit
 promere publica patronum pacis, privata paren-
 tem
 a, pubes, pectora perpetuo plausu pariter per-
 hibeant.
 nt pera- prudens pontificis pectus, per plu-
 pectora ra probetur
 t phama plestra poetarum, plerique poemata
 opulosa promant
 uerique praeipuum plerique parentelae probi-
 potio- tatem
 edomi- petraherent prosa, praestante poemate
 phama te prorsus
 re pe- precellat princeps pacis, princeps pie-
 para- tatis.

Postremo pronunciavit.

pensa pauperiem, princeps praeclare,
 poetæ.

F I N I S.

Præcatiuncula

P. P O R C I I

Poëtæ,

PArce precor pingui pagellæ, parce
 prudente
 pugnantium parcemiæ,
 parce parum pulchræ picturatæque
 poësi,
 præsentæ pictæ poculo.
 phæbo postposito placuit profundere
 plura,
 præceps poëmaque promere.
 postquam potaram, perlegi paucula
 puncta
 pingens, proindeque potitans.
 perplacuit potō plusquam puerile
 poëma,
 plerisque persuadentibus.
 produxique palam perscrutandum pa-
 radigma,
 pleno probandum poculo.
 percusso pluteo puduit puduitq; pa-
 pyri
 partique pudet poëmatīs.
 porro potores partim prodire perur-
 gent,

par-

PORCORUM.

29

partim precantur protinus,
 præsertimque potest patronus præci-
 piendo
 parvâ precatus paginâ,
 porcorum populus, porcellorumque
 precatur
 promiscue plebecula,
 perfectam pugnam perfecto ponere
 prælo
 propediem placentium

*Charus Centurio curavit comere chartas
 censorum, curæ commisit Chalcographorum.*

B 3

Te-

Testamentum Ludicrum
GRUNNII PORCELLI,

Cujus

D. HIERONIMVS,

Ad

EUSTOCHIUM,

meminit.

M. GRUNNIUS COROCOTTA
 PORCELLUS Testamentum feci, quod qua-
 riam manu mea scribere non potui, scriben-
 dum dictavi. MAGIRUS Cocus dixit: Ve-
 ni huc, everfor domi, soliverfor fugitive
 PORCELLE. Ego hodie tibi vitam adimo.
 Corocotta Porcellus dixit: si qua feci, si
 qua peccavi, si qua vascula pedibus meis
 confregi, rogo domine Coci; veniam peto,
 roganti concede. Magirus cocus dixit: Tran-
 si puer; adfer mihi de culinâ cultrum, ut
 hunc Porcellum faciam cruentum. Porcellus
 comprehenditur à famulus: ductus sub die
 XVI. Calend. Lucerninas: ubi abundant
 Cyme, Clybanato & Piperato Coss. Et ut
 vidit se moriturum esse, horæ spacium petit:
 Cocum rogavit, ut Testamentum facere posset
 Inclamavit ad se suos parentes, ut de ciba-

nis suis aliquid dimitteret eis. Qui ait: Pa-
 tri meo Verrino Lardino DO LEGO DARI
 glandis modios XXX. Et matri meae Ve-
 lurrina Soropha DO LEGO DARI La-
 conica filiginis modios XL. Et sorori meae
 Quirina, in cuius votum interesse non potui,
 DO LEGO DARI hordei modios XXX. Et
 de meis visceribus dabo donatio Sutoribus se-
 tas, Rixatoribus capitinas: Surdis auricu-
 las: Causidicis & verbosis linguam: Bu-
 bulariis intestina: Esiciariis femora: Ma-
 lueribus lumbulos: Pueris vesicam: Puellis
 caudam: Cynedis musculos: Cursoribus &
 venatoribus talos: Latronibus ungulas: &
 nec nominando coco DO LEGO ac dimitto
 popam & pistillum, quae mecum detulerant
 a querceto usque ad haram: liget sibi collum
 de veste, volo mihi fieri monumentum ex lit-
 teris aureis scriptum: M. GRUNNIUS
 COROCOTTA PORCELLUS, VIXIT
 ANNOS DCCCCXC IXS. QUOD SI
 SEMIS VIXISSET, MILLE ANNOS
 IMPLESSET. Optimiamatores mei vel
 Consules vita, rogo vos ut corpori meo be-
 nefaciatis, bene condiatis de bonis condi-
 mentis nuclei, piperis & mellis: ut nomen
 meum in sempiternum nominetur. Mei do-
 mini, & consobrini mei, qui huic meo Te-
 stamento interfuistis, iubete signari.

LVCANICVS	signavit.
TERGILLVS	sign.
NVPTIALICVS	sign.
CELSANVS	sign.
LARDIO	sign.
OTFELICVS	sign.
GYMATVS	sign.

FINIS.

Gr

*Crepundia Poëtica dimidio
aucta.*

HISTORIA

DE

GALLO

GALLINACEO,

IN QVA

*Singuli versus Elegiaci, conti-
nent litteras Alphabeti.*

G Allinis propriis gallus fatur,
hisce relictis,
Liber ad externas fertur amo-
re novo.

Comiter excipitur. fruiturque libidi-
ne: lassum

Fortè domum regredi serior hora
monet.

Sed proprie gallum redeuntem hunc
undique rostris

Excipiunt, turbant, cumque furore
necant.

Bb 5

Gal-

Gallum etenim fidum stabilemque in amore petebant,

Non exinstabili hunc, qui vagus igne furit.

Ergone adulterii hunc poenas pro labe dedisse,

Sicque vel exceptum forsan obisse puras?

Galle igitur, ductor quicumque futurus earum es,

Hujus ab exemplo disce manere domi.

De Ebrio quodam.

INtrarat lectum somnoque meroque sepultus,

Misturus matulam quærit utraque manu.

Muscipulam matulæ vice dum capit ebrius, ejus

Pars est muscipulæ capta pudenda dolo.

Proverbia Leonina de Ebrietate.

Ebrietas prodit, quod amat cor, si ve quod odit.

Bacchus & argentum mutant mores sapientum.

Qui multum bibit, is miser ac Idiota redibit.

Vivere

*Vivere
tus*

*Dæmo
vinum*

*Ebrie
ris*

*Quid
qui*

*Nec d
sep*

*Sicut
sic fa*

*Ebib
tur*

*Mori
to*

*Post
se*

*Qua
fi*

*Si n
p*

I

C

Vivere vis lætus , vel sana mente quie-
tus,

Dæmonis ut linum , sic mordax effuge
vinum.

Ebrie quid faris ? vivis vel morte grava-
ris ?

Quid facias nescis , truncus sine mente
quiescis ,

Nec differt multum , te inter fatoque
sepultum.

Sicut sobrietas facit , ut sit longior ætas
Sic facit ebrietas vitæ breviare diætas.

Ebibe fac totum , si vis cognoscere po-
tum.

Mortales lætos vinum facit atque face-
tos.

Post vinum verba , & post imbrem na-
scitur herba.

Quando venit potus , cessat sermo qua-
si totus.

Si non ægrotat , bene mingit , qui bene
potat.

De duobus Coniugibus captis , Iocus.

Quam mirabiliter capiuntur foemina
na virque;

Vtentes licitis tactibus , atque jocis.

Cistæ ludentes innitebantur aperta.
Cum simul in cistam, & clauditur il-
la, cadunt.

De Virgine jam nuptura moriente

QUæ matura viro est virgo, immat-
turaque morti
mors rapit hanc, nuptam nec finit
esse viro.

Si quis eam rapuisset vir, potuisset ei-
dem
nubere : mors rapuit, nupta cui esse
nequit.

In puellas falsis criminibus, superbientes.

QUæ geritis fictos alieno è vertice
crines
Dicite, sub dulci melle venena latent.

In puellam semper faciem legentem.

Mitte operire nigro posthac vela-
mine vultum,
nuda Venus nudi nam decus oris a-
mat.

Vidua & Echo.

VNunc ego sola meos hic nullo
teste dolores
Solabor, tristi tristis & ipsa loco ?

Hac

Hac à parte juvat sylvarum obscurior
umbra.

Muscofo inde plecent antra referta
situ :

Hinc etiam fontes è quorum murmure
leni

Exiguos lapides ingemuiffe puto.

Atque inter tantos si fas gaudere dolo-
res ,

Hunc equidem lætor me reperiffe lo-
cum.

Nullus adest ? *Ec.* est. V. hic loquitur
quis iustius æquo ?

Ec. Echo. V. responde tu , rogo si
Dea ? *Ec.* ea.

V. Qui ne agitant fluctus ? *Ec.* luctus.

V. semperne manebit.

Aut dolor assidue me superabit ?

Ec. abit.

V. Non abit, at contra Cadmei militis
instar

Nascitur, & lætam me fore reris ? *Ec.* eris

V. Absit ut hoc credas , prohibent fata
aspera. *Ec.* spera.

V. Quid sperem acæpto vulnere, quæ-
so refer ?

Ec. Fer. V. Fero quod possum , verum
mors conjugis inter

Præ-

Præclaros primi sic mea corda mo-
vet.

Ec. Amovet. V. ab illo facile abstinuiſ-
ſe putabis,

In quo magno Deum munera erant
ſita? *Ec.* ita.

V. Naturæ ſuadet viſ. *Ec.* viſ. V. tum
cætera diſce.

Ec. Diſce. V. omnes dotes opto re-
ferre. *Ec.* fere.

V. Si quidquam omitam. *Ec.* haud
mittam. V. excuſatio talis
Sufficit, en dico principio. *Ec.* inci-
pio.

V. Artibus excultus. *Ec.* cultus. V. fuit
atque diſertus.

Ec. Certus. V. tum leges excoluit.
Ec. coluit.

V. Quod ſi fortunam ſpectes, fuit omne
decorum.

Ec. Aurum. V. eſt quod pluris tu
facies? *Ec.* facies.

V. Pulchra quidem facies perfecta æ-
tate virili,

Illum qui cernit numina ſperat. *Ec.* erat.

V. Plura ſciat feciſſe illum hæc quiſ-
quis legit. *Ec.* egit.

V. Iam dolor haud patitur dicere plura
tibi. *Ec.* i,

Contra

Fœmina

Polluit

bat,

Adam, Sa

lomo

fœmina

M E

decip

lie

Vt corp

P

Nil no

t

cun

auribu

Intol

Mal

Nev

Contra fœminas.

Fœmina corpus opes, animam vim,
lumina, vocem
Polluit, annihilat, necat, eripit, or-
bat, acerbat.

*Adam, Samsonem, Loth, Davidem, & Sa-
lomonem*

fœmina decepit, quis modo tutus erit?

Mentiri, nere, & lacrimari, nilque
tacere,
decipere hæ veræ sunt dotes in mu-
liere.

Ut corpus teneris, sic mens infirma
puellis.

Nil non permittit mulier sibi, turpe pu-
tat nil,

cum virides gemmas collo circun-
dedit, & cum

auribus extensis magnos commisit e-
lenchos.

Intolerabilius nihil est quam fœmina
dives.

Malo in consilio fœminæ vincunt viros.

Neve puellarum lacrimis moveare ca-
veto,

ut flerent oculos erudiere suos.

Fæ-

Fæmineus vere dolor est post facta dolere,

Ille lavat laterem qui custodit mulierem.

Male quod mulier incæpit, nisi efficere id perpetrat,

id illi morbo, id illi senio est : ea illi miseræ miseria est,

si bene facere incæpit, ejus eam cito odium percipit.

Sed vobis facile est verba & componere fraudes,

hoc unum didicit fæmina semper opus !

Non sic incerto mutantur flamine Siir-tes,

nec folia hyberno tam tremefacta Noto ;

Quam cito fæminea non constat scædus in ira,

sive ea causa gravis, sive ea causa levis.

Væ tibi fæmineo quisquis es captus iugo.

Tu miser es, & eris, si tangat te ars mulieris.

sit tibi consultum mulieris spernere vultum ;

com-

componi
mul

atrahit u
scus

non hodie
mul

Est quasi
mu

R V

Dicit
mu

Vestes f

D V

Et c

qu

Quæ d

p

In m

li

De m

V

componit vultum, quia vult ut des sibi
multum.

attrahit ut fiscus, sed decepit ut Basili-
scus.

non hodie, nec heri, nec cras credas
mulieri.

Est quasi grande forum vox alta trium
mulierum.

Pro feminis.

R Vtilis est verè qui turpia de
muliere.

Dicit, nam verè sumus omnes de
muliere.

Vestes femineæ bene tegunt, quia longæ.

D Vlcibus & modicis ornatur fæ-
mina verbis;

Et collaudatur mulier si pauca lo-
quatur.

Quæ dos matronis pulcherrima? vita
pudica.

In medio uxores, & pisces sunt me-
liores.

*De muliere quæ viginti quatuor maritos
habuit.*

V Na viris mulier viginti quatuor
uxor

quæ

quæ fuit, hanc viduam non nisi stultus amet.

Ad expertum Medicinæ Doctorem.

A Egrorum haud minor noscas si tangere pulsum,
Hoc cum te proles non animata docet.

Nam dicis sætus sentire in coniuge vitam

Ortus bis senis mensibus ante diem.
Conjugis ast ventrem cave dum clystere relaxes.

Ne medium sætus mordeat hic digitum.

Medici fidei.

Fingunt se Medicos omnes; Idiom,
Sacerdos,

Iudeus, Monachus, Hiffrio, Lasor,
anus,

Miles mercator, cerdo, nutrix, & arator.

Salarium Medici.

Maximus in morbis Medico permittitur orbis;

Sed fugit ex mente medicus morbo recedente.

De fur

De furto Problema, ad Iuristas.

Qui domino invito rem contra-
ctaverit est fur;
Quid, si hoc invita non faciat domi-
na?

Injurisconsultum ad amasiam properantem.

Iuridicum peragens vocat accelerate
Patronus,
Lucratos nummos cernat amica cur-
pit.

Iuris praeceptum.

Quod tibi vis fieri, mihi fac, quod
non tibi, noli;
sic potes in terris vivere jure poli.

Baldus, Plato, Aristoteles.

Ecce it Baldus eques gemmis o-
neratus & auro,
Plato secum peditem trahit Aristo-
telem.

Ad Romulum, Lupa alumnus

Excipe, magne puer, lactantibus
ubera labris,
Quæ lupa fecundo præbet amica si-
nu.

Est lupa, sed genium ponit cum lacte
lupinum,

Tu ca-

Tu cave, ne mores; quos vomit illa,
bibas.

Quam vereor, subito lac illud acefcat?
& uni:

Quod tibi dat vitam, pluribus cri-
piat,

Roma amoris nomen.

Roma quod inverso delectaretur
amore,
Nomen ab inverso nomine cepit
amor.

Ad amatorem.

Ad dominam intrepido vis ten-
dere carmina cursu?
Scire operæ pretium est, quo pede
versus eat:

Nimirum pedibus metrorum ex o-
mnibus unum
præ reliquis mulier dactylon omnis
amat.

De amore proverbia

Illi pæna datur, qui semper amat, nec
amatur.

Cæcat amor mentes, ac non raro sa-
pientes:

Cu-

Curis jactatur, si quis Veneri socia-
tur.

Est oculo gratum, speculari semper a-
matum

Heu dolor est! gratis abscedere rebus
amatis.

Illum nullus amat, qui semper, da mi-
hi, clamat.

Post mortis morsum, vertit dilectio
dorsum.

Quot campo flores, tot sunt in amore
dolores.

Sultus quando videt, quod pulchra
puellula ridet,
mox fatuus credit se quod amare ve-
lit:

Verus amor miserum nunquam con-
temnit amicum.

Dulcis amica vale, mandatum do tibi
tale.

In prœcum Pudibundum.

GVttur clamat amo, cum gyttur re-
liqua membra,
quin animus tacita voce susurrat, a-
mo.

Om-

Omnia si hoc clamant tardas cur adire
puellas,

& cur, amo, trepidas, dicere vir-
ginibus?

hoc quamvis clament, tamen adve-
niente puellâ,

& lingua, & guttur vociferare ne-
gant.

Quæ sit causa rogas? pudor est qui di-
cere non vult;

cum pueris pudor est, desine amare
puer.

In amatorem deformis Puella.

Vestra modo est nostris oculis o-
blata puella,

Tam dulcis, tam pulchra salax ac can-
dida vultu,

Vt tres si offerret tales mihi Iupiter ip-
se,

Vltro duas diti darem, ut abriperet re-
stantem.

Nihil nisi sub specie pulchri amatur.

Quisquis amat cervam, cervam
putat esse minervam

Quisquis amat ranam, ranam putat ef-
se Dianam.

Quamvis fœdatur, cuius placet id,
quod amatur.

Opum

Opum

Propt
pl

Et bon

ope

Propter

rich

Expor

pe

Propter

ma

Ducit

te

Propter

n

Sap

o

propte

Flo

propt

C

prop

*Opum nimia cupiditas quanta maal
proferat.*

Propter opes acquirendas mala
plurima fiunt,
Et bona deficiunt plurima propter
opes,
Propter opes se mercator dat mille pe-
riclis.
Exponitque mari se, sua propter o-
pes.
Propter opes vetulo sit sponsa puella
marito,
Ducit anum juvenis vir quoque prop-
ter opes.
Propter opes quandoque volens vir cor-
nua sumit;
Sæpe dat invito fœmina propter
opes.
propter opes tolli patitur sibi virgo pu-
dorem,
Florequè fit dempto publica pro-
pter opes.
propter opes, quærantur opes, opu-
lencia crescit;
Crescit avaricies sordida propter
opes.
propter opes, quæcunque prius pro-
missa, negantur,

Et

Et data dicuntur non data, propter
opes.

propter opes spes sæpe ruit, vota irrita
fiunt:

Summaque ad ima ruunt omnia, pro-
pter opes.

propter opes Medicus sæpe haud bona
pharmaca scribit:

Æger & hæc renuit sumere propter
opes.

propter opes etiam carissima pharma-
ca fiunt,

Quæ nequeunt inopes sumere pro-
pter opes.

propter opes in opes Medicos accede-
re nolunt,

Auxiliumque negant hi quoque pro-
pter opes.

propter opes lites injustæ, injustaque
dantur

Iudicia injusto à Iudice propter opes.
propter opes, ditumque domos, ino-
pumque pererrant,

Et capiunt fures omnia propter o-
pes

propter opes passim sunt prælia bella,
rapinæ;

pacis iniqua etiam fœdera propter o-
pes.

propter
rah

Prodi
ter

propter
del

Et cr
op

propter
co

Sic p
pt

Tr

N

Nec
fo

Flamm
d

Vifa
n

Ergo

Ma

Studi

L

Propter opes quid non patitur mis-
rabile mundus ?

Proditur arx, urbes, regnaque prop-
ter opes.

Propter opes nunquid Christum ven-
debat Iudas ?

Et crepuit pendens arbore propter
opes ?

Propter opes homines animam cum
corpore perdunt ;

Sic perduntur opes, cunctaque pro-
pter opes.

Tres studendi modi parum utiles.

Non bene fit studium quodcum-
que fit ante fenestram,
Nec valet in lecto, nec valet ante
focum.

Flamma nocet libris : studium impe-
dit ante fenestram,

Visa Venus: somnum lectus inire
monet.

Ergo relinque focum, lectum simul
atque fenestram :

Major & è studiis sic tibi messis erit.

Studioſi Characteriſmus Belgico-Latinus.

Lvgduni ſtudiuit quidam Pſaltiſta,
Die xij̄n vaderlick goet verſt al ver-
quiſt hadt,

C

Muſi-

Musicus erat atque Citharista

Hy minde een meysken, en leider list na,

Om haer te behagen op alle termine,

Experientia multa docet sine fine,

Dat betbaonde hy haer bemissende,

Quod amanti nihil sit difficile.

Als hy een hoentken opkloef vers gebrad

En daer toe een stoep wijn in syn maech la

Cupidinis instar erat amarus.

In dictis ac factis totus obscurus;

Nam sine Cerere & Baccho frigitur
nus.

Een kaertken te spelen in plaets van studen

Libros vendere, en 't gelt te versmeeren,

Een nachtkken te tictacken of verkeeren;

Sou' oock een Eescl soo niet wel wat leeren

't Avonts op straet te scrappen, tietten, en to

ren,

Et alta voce, sta, sta, vociferare;

Doch te vluchten, soo hem een muys komt a

gen

Scirpo armatus in plaets van een deegen;

Tanta magnanimitas dient die oock ver

spregen?

Nem, 't is beter getoopen als stagen gekregen.

Per mille Dæmones swoer den wrom

Iohannes,

Gans Drees ick moet sien wat dit voor en

man is!

t' Ram-

t' Ram-

Cor m

ri

Broeder

D

Maf

P

E

Vno

P

Non

R

Quic

er

Artibus

du

Sic eti

fac qu

et

Arte

bo

(Kammelster en ruyster al watter ontrent is,
Cor meum pejus est, quam cor serpen-
tis.

Broeders wat dunckt u of dit geen student is?

Ænigma.

Dic, quibus hoc animal terræ nas-
catur in oris,
Masculus est mater cui, mulierque
pater ?

Aliud ad Ponticum.

Effe duos oculos miror tibi, Pon-
tice ; cujus
Unocula est mater , unoculusque
Pater.

*Non est corrumpenda substantia pro-
pter accidens.*

Artibus incumbens noli corrup-
pere sensus :

Quid juvat ars , usus si tibi nullus
erit ?

Artibus incumbas , ut vita tibi integra
duret ,

Sic etiam poteris scribere multa senex.
Sed quoque ne nimio mens sit labefa-
cta labore ;

Arte quid is faciet , mens cui stulta,
boni ?

Non corrupendum est quod substat
propter inhærens,
Fundamento etenim cuncta ruente,
ruunt.

Votum Scriptoris.

Qui librum scripsit, cum scutis vi-
vere posset
Detur pro pœna scriptori pulchra
puella.

Ad nomen virginis Clare.

Libet, nec sit (Græcorum ut lin-
gua ministrat)
Littera H, Chara est, quæ modo
Clara fuit.
Fallimur & Clara es, clare tua forma
reclucet,
Et mihi Chara, ergo nomen utrum-
que refers.

Fabula de Pruna, Faba, & Stramine.

Pruna, Faba, & Stramen rivum
transire laborant,
Seque ideo in ripis Stramen utrim-
que locat.
Sic quasi per pontem Faba transit: Pru-
na sed urit
Stramen, & in medias præcipitatur
aquas.

Hoc

Hoc cernens nimio risu faba rumpitur
imâ

Parte sui, hancque quasi tacta pudore
tegit.

Fabula significatio.

NOli infâlicem casum ridere propinqui
Ne similis fiat, deteriorve tibi.

In terrestrem Calicolam.

ANte necem cum quis cælorum
tecta frequentat,
Talem Luciferum quis fore posse
negat?

Ad Gertrudem Carmen Leoninum.

OPia Gertrudis quam inter bene
basia ludis!
Dum trudo, trudis, bis terve, quaterve
retrudis.

Nullus solus bene ridet.

NE ride solus nam risus, solius oris,
Prævus vel stultus reputabitur omnibus
horis.

Lusus delectabiles.

ESt pulcher ludus, cum nuda ludere
nudus.

Trium breve fastidium.

Post triduum mulier fastidit, & hospes, & imber:
 Quod si plus maneat, quatrividuus
 cat.

Agere & pati fortia Romanum est.

Cum suspendendum mater deplangeret, ille
 Romanum est, inquit, fortia posse
 pati.

Honoris & Divitiarum Comparatio.

Donat opes homini Deus, & sibi
 postulat honorem,
 Ergo divitiis antefereendus honor.

Favor.

Ridenti domino, nec cælo credere
 fereno,
 Ex facili causa dominus mutatur &
 aura.

Dos formosa.

Formosam nudam volo; nudam
 non volo formam;
 Quæris cum forma quid volo? materiam

An

An viduo ducenda sit vidua?

QUæritur à viduo viduam cur ducere nolit?

Nam simili est similis congrua, parque pari.

Respondet viduus : viduam tunc duxero, quando

E cruce suspensus vir prior ejus erit.

Ut mihi nupta virum nequeat laudare priorem,

Est vir enim viduæ semper in ore prior.

Pro nasato.

Dic mihi nasutos carpis cur Zoile, nasos :

Indignos nostin' regibus esse breves.

Ad Claram, ne sola maneat.

Cuncta creare Deus voluit ne longius esset

Solus, solaque tu Clara manere cupis?

Bias.

OMaia qui dixit mea mecum porto, videtur

Vxorem sapiens non habuisse Bias.

Omnis similitudo claudicat.

CVM quis homo nequam Man-
cum deluderet, ille
Non mirum est paritas claudicat om-
nis ait.

In Cothurnatum Gallicum.

VESTARI rauco pudor est tibi, Gal-
lice, curru?
Cur ergo rauco non pudor ire pede?

Anagramma uxoris.

INSATURABILE par sunt orcus & uxor*:
ait Rex,

Vnius experiens, alteriusq; sciens.
QUISQUIS in uxorem cecidit, descen-
dit in orcum:

Rite inuersa sonant *Vesfor & Orum*
idem.

Responsio.

NVNCUPOR uxor ego, non sum
quasi conjugis orcum;

Sed quia per totam sedula curso do-
mum:

In muliere vir est, ut in orco Belzeub?
ergo

In-

* Proverb. 30. vers. 15.

Infernum si sit fœmina, vir Satan est.

*In Anabaptistas de vxorum communi-
tate.*

Communes vobis uxores esse fe-
runtur;

Impingi falso censeo tale nefas.

Conjugium est, dum carne duo socian-
tur in una,

Et soboles certum novit adulta pa-
trem.

Vxores vobis non sunt, dicantur ami-
cæ,

Quas ita communes omnibus esse
licet.

Sed cum nemo libens aliis concedit a-
micam,

Ergo Meretricum nomina vera fe-
rant.

Gratis at (obijcitis) præstant, & nulla
meretur :

Nomine ne careant, scorta vocare
debet.

Haud nova res igitur communia scor-
ta teneri,

Commune est vobis hoc aliisque
nefas.

In eosdem.

OMnia sunt vobis communia sicut
amicis :

Laudo, quod expositæ participantur
opes.

Vxores verò dum prostituuntur & ip-
sæ,

Hocine amicitia est? non puto: Lu-
xuria est.

In uxorem.

Q Vi capit uxorem, capit absque quie-
te laborem,

Longum languorem, Lacrymas,
cum lite dolorem.

Ad uxorium.

SÆpe quiescit ager, non semper a-
randus? at uxor

Est ager, assiduo vult tamen illa colli

*De Helena ad nuptias Paris trans-
eunte.*

I D quod Naso jubet, Menelai nove-
rat uxor:

Si qua velis aptè nubere, nube Pari.

Tristis ob id Menelaus erat: quia ver-
tice nata

Cornua se numero sensit habere
pari.

*De equo bipede nato, ac proinde homi-
ne Platonice.*

O Mne animal bipes implume est
homo, quando Platoni

Cre-

Creditur : ergo Equus, qui bipes ortus, homo est.

Ad Amatorem.

Fles, rides, gaudes, mæres, requiescis, oberras :

Non mirum ; vita est talis amantis ;
amas.

Cornix & Meretrix.

BAlnea Cornici non profunt, nec Meretrici;

Nec Meretrix munda, & nec Cornix alba fit unda.

Scortatorum infelicitas.

FErtur in amplexu quendam expirasse puellæ ;

Quæstio fit : quonam spiritus ejus iit ?

Hoc scio : nam Pauli docet id sat Epistola, quod non

Præbeat ad Superos janua talis iter.

Clericus.

CLericus in sella gaudet veniente Puella.

Clerice sis fortis nec des tua munera scortis.

Filia Mæcha quæ?

Filia Mæchatur, quæ Mæcha matre creatur.

Meretrix.

E St Meretrix dicta ex hoc, quod dat
 verbula ficta,
 Exterius picta est, verum interius male-
 dicta.

*Carmen Trochaicum Rythmicum ad
 Peregrinantes.*

Qui videre mundi,
 Concupis rotundis
 Vniuersitatem,
 Atque vanitatem :
 Ambula per urbes,
 Teque nolo turbes,
 Si vagas puellas
 Cernis ore bellas ;
 Virgines fuerunt,
 Nunc at exuerunt
 Cum metu pudorem,
 Cum pudore florem.
 Flore destitutæ,
 Laude diminutæ,
 Ære prostitutæ
 Fraude & involutæ ;
 Non petunt amorem,
 Te volunt datorem,
 Non amant ocellos.
 Sed tuos locellos,

Si

Si cares locellis,
Non places ocellis:
Non manus puellis
Est avara bellis.

Naviga per undas
Æquoris profundas
Piscibusque pisces
Vicitare disces.

Hic vides vagantes,
Qui manus parantes
Exhibent carinis,
Mercium rapinis.

Si nemus pererras,
Exterasve terras,
Repperis latrones,
Qui necant barones.

Sive te necabunt
Teve sauciabunt,
Eximent vel ulla
Sacculis medullas.

Mendicare panes,
Succulos inanes
Qui tenes, & æris
Indigus vereris?

Præstat ergo ad ædes
Patriasve sedes
Denuo redire,
Quam fame perire.

E St Magnum crimen corrumpere
virginis hymen.

*Carmen Rythmicum de Nuce &
virgine.*

C Vm nux rubescit
Et virgo crine pubescit;
Tunc nux vult frangi,
Et virgo stipite tangi.

Signa corruptæ virginis.

V ulvæ dum pollent, gena pallet,
& ubera mollient:
Hæc sunt signa satis corruptæ viginita-
tis.

Bellicum facinus.

A Vdierat procul arma , bonâ de
gente Batavus

Gestit in hostiles fervidus ire glo-
bos.

At lateri patrium mater dum subligat
ensem ,

Hæc, inquit, referas , nate fac arma
domum.

Vix propior steterat pugnae, vestigia
pressit,

(Mille micant enses, vulnera mille fe-
runt.)

Num quid, ait, ludi est? oculis non
parcitur ipsis :

Certe

Certe
mei
Forte tan
ne c
Irruit:
cet
savit atr
nia
Absco
Facturus
du
Et fer
ge
Inde m
cr
Arm
do
Hoc ai
m
Mat
d
Horret
e
Nat
e
Non f
i
Vnde

Certe oculis ludus uon placet ille
meis,

Forte tamen jacuit truncum sine nomi-
ne corpus,

Irruit: Hispanum nam cutis esse do-
cet.

sc̃vit atrox, & qua cædendo, qua la-
niando,

Abscucit miles strenus ense femur.

Facturusque fidem, magni argumenta
duelli,

Et femur, & ferrum sanguinolenta
gerit.

Inde memor moniti, nam pugna
cruenta peracta est,

Arma celer properat salva referre
domum.

Hoc ait Hispanum multavi verberare
mater,

Maternosque femur projicit ante pe-
des.

Horret anus; sed enim potius caput
ense tulisses

Nate, refert, olim hic forte redibit
eques.

Non faciet certe ô Mater; sed possis
iniquum,

Vnde caput vellem tollere? non ha-
buit.

*In Hispanum signum crucis in pallio,
gerentem.*

CVr Hispanæ crucem geris ob Ma-
vortia facta?

Aptior est factis crux maledicta tuis.

Ad Claram.

DAnt' oculi mortem, dant Clara
tua oscula vitam,

Sic sæpe ut vivam, sic volo sæpe
mori.

Tria mala.

Quæ mala sunt hominum rebus tria
maxima, scire

Quæris? habere paucis; fæmina, flam-
ma, fretum.

Ad Grammaticos.

Dicite Grammatici, cur mascula
nomina cunnus,

Et cur fæmineum mentula nomen ha-
bet?

Sic ego; sic aliquis senior de gente ve-
rendâ

Rettulit, attollens longa supercilia;
Mentula fæminei gerit usque negotia
sexus,

Vnde genus merito vendicat illa si-
bi.

In-

Indefessu
run
Masculu
bal

E Rip
Tortori

F Let
Cur

M
Victo

QV
Qua

I

Indefessus agit res qui sine fine viro-
rum

Mascula non temerè nomina cunnus
habet.

In furcem.

ERipuit vitam sibi fur, vis noscere
causam?

Tortoris nummos maluit esse suos.

In Porphyrum.

Flesse bis, at nunquam legitur risisse
Redemptor,

Cur hominis proprium risibile ergo
vocas?

Militia amoris

Militat omnis amans vincenti lau-
rus amata est,

Victorique parant lata trophæa ju-
gum.

Poësis nova.

Quisquis amas Phæbum pariter ve-
nerare Lyæum;

Quam tribuit venam Phæbus Iacchus
alit

Iohannes pro Anagrammate habet

SINE ANO.

INfantem vidi (fuit hæc res mira) si-
ne ano;

No-

Nomen *Ioannes* hoc Anagramma dabat.

Metamorphosis.

Qui fuit ante bipes, si ducta homo
conjuges, fiat
Hinc animal quadrupes, quâ specie
illud erit?

Non asinum nec equum, sed cervum
fœmina format,

Aut illum cuculi more volare facit.

Quis felix?

Primus, qui nulli debet; sortem inde
de secundam,

Iudice me, cælebs, tertius, orbis habet.

Si tamen uxorem quis habebit, dote recepta,

Recte erit, obtingat si tumulare malum.

Gryphus Enigmaticus.

Dic quid non vivens vivum fit
vertice dempto?

Id lapis est: dempto vertice nam fit
apis.

Inque brevem si mutetur, quæ syllaba
longa est,

Navis & ablato vertice fiet avis.

Sic paries, aries fit, sanguis & anguis:
at hamus

Mus,

Mus, magnes Agnes, Iaspis & aspis
erit.

Etrabies abies sine vertice, & æmula
mula est,

Fit locusque oculus, sic oculusque
nihil.

Imo & quod vivit sine vertice vivit &
iviv,

Transit nequam in equam, sicque
boves in oves.

Locus Grammaticus.

Mobile fæmineum fixum fugit
omne virile;

Vaccaque non crassus, crassa sed illa
datur.

Dos sacra, non sacer est: cur dicitur er-
go sacerdos?

An quia sacra sacrum dos facit esse
virum?

Non incongruus est igitur mihi sermo
futurus,

Quando sacerdotem dixero dote
sacrum.

Sed cur Vastalis soror est quoque dicta
sacerdos?

Nec potius sacrados, quando virile
nihil.

Nam quia dote sacra est, non hinc di-
cenda sacerdos,

Sed

Sed potius sacerdos jure vocanda
foret.

Fallor? an hæc ideo est forte appellan-
da sacerdos,

Quod sacrâ huic animus fit quoque
dote facer?

*De septima Genitura domo, apud
Astrologos.*

Conjugii Astrologis domus est si
septima, quare
Rixarum hæc eadem est, litigique
domus?

Non quia pacifica est, aut lites fami-
na tollit:

Lis solet uxorem, corpus ut umbra,
sequi.

Hoc probat *Elisabet*: medio huic in no-
mine Lis est,¹

Bellaque fide parans *Isaabella* suo
est.

Mulier unde dicta?

Dicta fuit mulier quasi * mollior:
est tamen Eva

Non de carne sui sumpta, sed osse,
viri.

* *Varro de ling. lit.*

VATICINIUM,

Seu

Carmen Chronographicum de pace, in opposito sensu Retrogradum pro anno 1633.

Opinio loquitur.

VatICInor bona, non beLLans
hIC LabItVr annVs:
paCIser est VenIens, non MaLa Con-
trIbVIt.

Suspicio respondet.

ContrIbVIt MaLa, non VenIens
est paCIser annVs:
LabItVr hIC beLLans non bona
VatICInor.

*De frigore in Februario 1633. vaticinium
felis, & Chronicum Carmen.*

Felis nostra retro. ConIVnCtIs
renIbVs IgnI,
SIC hoC oMne geLV VatICInata
FVIt. 1633.

Ebrius commisso homicidio culpatur.

Ebrius occidens occurrentem ob-
vius ense,

Mox

Mox capitur sceleris nescius ipse
sui.

Criminis ast dum mane sui quæ causa
rogatur;

Nescio quæ sit, ait; sit nisi causa me-
rum.

Ignoscenda mero culpa: at trangenda
lagena est

Pator ait, ne iterum peccet, ut an-
te, merum.

Ebrietatus quot sunt species.

Bis sex credatis species sunt ebrieta-
tis:

Est vilis primus; sapiens est alter opi-
mus,

Ternus grande vorat; quartus sua cri-
mina plorat,

Quintus luxuriat; sextusque per om-
nia jurat;

Septimus attendit, octavus singula
vendit;

Nonus nil celat, quod habet sub corde
revelat;

Somnia denuſ amat; undenus turpia
clamat;

Et cum sit plenus, vomitum reddit
duodenus.

Aliter

E Brius
ya

Hic canit,
mus

Hic est Pa-
cus,

Hic saltat
cetu

Hicque lo-
gre

Hic est cl-
tio

Disputat
vil

Hic servi-
ne

Hic vo-
tu

P On

Quic

Quod

No

Aliter.

E Brius atque satur, modis his ecce
 vagatur:
 Hic canit, hic plorat, sed & hic blasphemus,
 hic orat,
 Hic est Pacificus, sed et hic nullius amicus,
 Hic saltat lætus, sed et hic sermone facetus,
 Hicque loqui nescit, hic cespitat, ille pigrescit,
 Hic est clamorosus, sed et hic verbis vitiosus,
 Disputat hic, ille ast currit per compita villæ,
 Hic servit Veneri, somno vult ipse teneri,
 Hic vomit, hicque vorat, sic Bacchi turba laborat.

In Ebruium.

Pontice cum sapido Baccho tibi
 vena tumescit
 Quid clamas, homines mille necare
 volo?
 Quod magis admiror, quoniam te
 uxore iuvante
 Non tenerum puerum progenerare
 potes.

In

*In Astrologum l, omnia ex Astris scire
volentem.*

Astrologo Astra, foris quæ sunt,
omnia dicunt:
Vxor cuncta domi quæ facit, Astra si-
lent.

De Clara dotibus.

Tres quondam nudas vidit Pria-
meius Heros?

Luce Deas; video tres quoque lu-
ce Deas.

Hoc majus; tres uno in corpore: Cla-
raque ridens

Est Venus, incedens Iuno, Minerva
loquens.

Idem ad Claram.

Tres uni tibi dona ferunt, Vulca-
nia conjux

Formam, divitias Iuno, Minerva so-
num.

*Falsam esse sententiam: CASTA EST
QUAM NEMO ROGAVIT.*

Falsam est pleps quod ait: Casta
est quam nemo rogavit;
Casta quasi non sit virgo petita pro-
cis.

Nemo

Nemo petit turpem, quam judicat esse
puellam :

At nihilo - minus hæc cor meretricis
habet,

Uni ex mille procis cupiat si pulchra
placere;

Attamen amplexus non nisi nupta
dabit.

At cui forma deest, quia spernitur om-
nibus, hinc fit.

Vt facile admittat luxuriosa virum.

Pulchra procos refugit, quamvis à mil-
le petatur :

At deformis eos poscit, iisque caret.

Falsum est hoc igitur, Casta est quam
nemo rogavit,

Casta procis petitur; quæ caret, illa
minus.

De pulice.

Pulchra pulex teneræ penetrat dum
membra puellæ,

Clamq; subit niveum dente premen-
te femur,

Comprimitur digitis, & nigro claudi-
tur Orco :

Sed dedit hoc illi distichon alma Ve-
nus.

Mortuus hic jaceo , sed non hic mortuus;
ardens,
Dum premor albenti pollice , vivo
pulex.

Ænigma.

IN Cælo est vox una novem quæ scripta figuris ,
Tres fel habet, cunctas sed cita felus habet.

Solutio est, vox felicitas.

Aliud Ænigma.

PERdita huic res est, nec , ubi sit per-
dita , nescit:
Et tamen hæc nullo repperienda loco est.

Invenit tamen huic similem , non prorsus eandem:

Plorat , & hanc similem se reperisse dolet.

Solutio.

PERdita res est virginitas : ubi per-
dita scitur.

Hæc tamen in nullo est invenienda loco.

Rem similem invenit prægnans ubi facta puella est:

Nam

Nam cum prole fata est huic nova
virginitas.

Et quia virginitas nova prodit abisse ve-
tustam,

Plorat, ob idque novam se reperisse
dolet.

*Aliud Ænigma mulieris conjugata ad
procum,*

E St quiddam quod pene nefas mi-
hi dicere versu,

Hoc tibi vis totum, Pontiliane, dari.
Syllaba prima meo debetur tota mari-
to :

Sume tibi reliquas, non ero dura,
duas.

Solutio est vox Osculum.

Aliud Ænigma.

O Sine quinque tenet vocales di-
ctio, & unam

Ter liquidam, angelicus quam capit
usque polus.

Idem paulo aliter.

O Sine quinque tenet vocales di-
ctio, & unam

Ter liquidam, in templis quam sibi
Pascha petit.

Solutio est, dictio Alleluja.

D d 2

Aliud

Aliud Ænigma.

Quare mihi verbum totum quod re-
gnat in orbe,
Solaque in Empyreo syllaba prima
polo.

Solutio est, verbum Satago.

Aliud Ænigma.

Poma Petrus carpsit, decerpfit &
arbore Paulus,

Pomorum numerus quis sit uterque
latet.

Petrus ait Paulo duo des mihi poma
tuorum

Pomorum numerus tunc mihi duplus
erit.

Paulus ait Petro tria des mihi poma
tuorum,

Pomorum numerus tunc mihi triplus
erit.

Dic quot poma Petrus, quot Paulus ab
arbore carpsit.

Si quid Arithmetica doctus in arte
potes.

Solutio.

Æqualem numerum pomorum carp-
sit uterque;

Sex

Sex etenim Petrus, sex quoque Paulus habet.

Aliud Ænigma.

Oscula dat Nymphæ, cui multa
foramina, Pastor,
Quæclamat toties, oscula dat quoties.

Solutio.

Fistula Pastoris cui multa foramina,
Nympha est:
Quam quoties inflat, fistula dulce
canit.

Aliud Ænigma,

A Christo orandi certa est data formula nobis,
Dic mihi, quot voces formula tota
capit?
Dic quæ sit media, & minima, & quæ
maxima vocum,
Optima quæ, dein quæ pessima vox
sit ibi?

Solutio.

Quinquaginta ibi sunt voces si junxeris Amen. *
Da vocum in medio est, si modo desit
Amen.

D d 3

A

* Amen poni tunc debet post à malo.

A vox hîc minima est , sed maxima
sanctificetur.

Optima vox *Pater* est , pessima vox-
que malo.

Talia , ni feceris , seipsa facient.

Hæc tria , ni facias , facient se : nem-
pe tuarum
Rerum , ni facias , se facit ipse status.
Et Podex , nisi tu tergas , se terget is ip-
sum.

Filia , ni tu des , se dabit ipsa viro.

Inauris.

O Stultas mentes ! aures aliena vo-
luptas
Cur lædit ? caput hoc quis neget esse
Nudæ ?

Lira.

Quinquaginta abeant è nomine *Lira*
fit *ira* :

At *Lyra* , cum brevis est syllaba pri-
ma canit.

! Bruxella.

VRbs *Bruxella* licet perdat *Rux* ,
Bella futura est ,
R , *X* , *E* pereant , nil nisi *Bulla*
manet.

Epi-

Epitaphium pro puero Expositio.

Nescio qui fuerint, qui me genuere,
parentes
Forte meum ignorat mater & ipsa
patrem,

Quod mihi sit nomen, proprium non
dixero: verum

Appellativo nomine dicor homo.
Sive mea est meretrix, seu pauper, honestaque mater,

Hoc tamen officium præstitit illa pium:

Quod me lustratum Baptismate char-
tula signet;

Corpus ut intret humum, spiritus
astra perat.

Non pro me Lector, pro patre & matre
rogabis,

Vt requiem æternam donet utrique
Deus.

Aliud Epitaphium.

Hic situs est Nero, laicis mors, vipera clero,
Deuius à vero, Cupa repleta mero.

Aliud.

Continet hæc fossa, Bedæ venerabilis ossa.

Aliud

Aliud.

Hic jacet Erasmus qui quondam
bonus Erat mus :

Rodere qui solitus , roditur à vermi-
bus.

*hoc in disticho nullus quantitatum est re-
spectus, nam.*

*nos Britones non curamus quantitates syl-
labarum.*

Aliud.

Quem lapis iste tegit, salvet qui
tartara fregit.

Aliud.

Hic infra est cineres , quem deflent
hæ mulieres,

Rusticus Andreas qui vitiabat eas.

Aliud.

Sylvius hic situs est, gratis qui nil de-
dit unquam:

Mortuus at gratis quod legis ista
dolet.

Aliud.

Hic sum post vitam miseramque
inopemque sepultus,

No-

Nomen ne quæras, Lector, Dî te
male perdant.

Aliud.

TAlis cris, qui calce teris mea busta
pedestris,
Qualis ego jaceo, vermiculosus eris.
Sis Cæsar, Macedo, vasti moderator &
orbis,
Sis Cato, sis Cicero, denique talis e-
ris.

Aliud.

Hic dormit Claustri Prior, hic au-
rigaque plaustri,
Hicque jacet rite ast rediturus ad o-
stia vitæ:
Nam sine figmento consurget ab hoc
monumento.
O mors quam dura, & quam tristia sunt
tua jura?
Si mors non esset quam latus quilibet
esset?
Præterit iste dies, stat mox aurora se-
cundi,
Stat labor aut requies, sic transi gloria
Mundi.

Anagramma.

VOx eadem gerere & regere est,
omenque otandum:

D. d. s.

Vt

Vt regat uxorem vir, gerat illa virum.

De uxore lugente maritum.

L Achrymula ex oculis fluxit, dum
femina lūxit:

Hanc lætam ob lethum quis putet
esse viri?

Ænigma.

M Vs post infernum est, præcedit
utrumque voluntas,

Dic quis compositum sic sibi no-
men habet?

Solutio est, Wilhelmus.

Sara.

Quæ velit ancillam concedere nu-
pta marito,

Res est hoc nostro tempore rara Sa-
ra.

• *Versus Prothei seu variables, quorum no-
vem priores singuli, servato sensu, va-
riant 725760. decimus
vero 39916800. modis,*

Ad stultum.

COr, vox, dens frons, ren, splen,
pes, lux sunt tibi, deest mens.

Ad

Ad Cecum.

MEns, cor, vox, dens, frons, ren,
splen, pes sunt tibi, deest lux.

Ad Claudum.

LVx, mens, cor, vox, dens, frons,
ren, splen sunt tibi, deest pes.

Ad tristem.

PEs, lux, mens, cor, vox, dens, frons,
ren sunt tibi, deest splen.

Ad infœcundum.

SPlen, pes, lux, mens, cor, vox, dens,
frons sunt tibi, deest ren.

Ad invecundum.

REn, splen, pes, lux, mens, cor, vox,
dens sunt tibi, deest frons.

Ad Mitem.

FRons, ren, splen, pes, lux, mens,
cor, vox sunt tibi, deest dens.

Ad mutum seu Taciturnum,

DEns, frons, ren, splen, pes, lux,
mens, cor sunt tibi, deest vox.

Ad Timidum.

VOx, dens, frons, ren, splen, pes,
lux, mens sunt tibi, deest cor.

De perfecto.

COr, vox, dens, frons, ren, splen
lux, mens, pes, vola crus huic.

Venus.

CVm tam Venalis quam Bacchus
proftet in urbe,
cur insigne suum non habet, alma Ve-
nus.

Ad Rusticum, Epigramma.

CVr mala fæmineq de sexu Rustice
profers,
Et bona quæ confert, non reticenda,
taces?

Fæmineum est servile genus, crudele,
superbum?

Nobilis, & clemens virgo, humi-
lisque data est.

Lege, modo, ratione caret, rectum a-
bjicit, inquis?

At placet huic rectum, lex, ratio,
atque modus.

Ex-

Extremis ea gaudet, ais, mediocria
vitat?

Hæc extrema fugit, sed mediocre
tenet.

Decepit Iudæa virum, prolemque Re-
becca?

Concipit alma virum Virgo, parit
que Deum.

Eva genus nostrum felicibus expulit-
arvis?

In meliora facit, nos ut eamus AVE.

Cur bona sæmineo de sexu, Rustice
celas?

Et mala si qua facit, non referenda,
refers?

In Claram.

VIr ducatne duas, an nubat virgo
duobus,

Quæritur: hanc litem solvere Clara
volens,

Vna viris, inquit, magis apta duobus:
in una

Consistent aliter quomodo carne
duo?

Metamorphosis.

Carnibus in plenum currum bo syl-
laba scandat,

Car.

Carbonas plenus nil nisi currus habet.

Alia.

Carbones fiunt, abeat *bo* syllaba, *car-*
nes,
Sed *Carnes* fiunt, *r*, pereunte, *Canes.*

Alia.

Carnes carbones medians *bo* syllaba
reddit:
At *b* si pereat littera, *carbo caro* est.

Suum cuique pulchrum. *Ad H. M.*

Plus tibi vicini conjux, tua plus pla-
cet illi:
cuique igitur pulchrum non solet esse
suum.

De duobus Philosophis, quorum alter ride-
bat res humanas, alter flebat.

Hic pleno lachrymas effundit lu-
mine, ridet
Alter num risu dignus uterque fuit?

De Pallade, & Venere armata.

Armatam vidit Venerem Lacedæ-
mone Pallas.

Nunc

Nunc certemus, ait, iudice vel Paride.
Cui Venus armatam tu me, temeraria,
temnis?

Quæ, quo te vici tempore, nuda fui.

* *Propria quarto modo.*

MEntitur quisquis communem
Thaida dixit.

Thaida semper habet solus & omnis
homo.

De Culice.

Non finit ipse culex placidos me
carpere somnos.

Credo equidem in culicem se modo
vertit amor.

Lucifer, Vlcifer.

LVcifer in Cælo splendebat sideris
instar:

Nunc ab eo tenebras, quas ciet, Or-
cus habet.

Perdedit is lucem, nimium dum luce
superbit;

Luce carente ideo perpetuo igne
flagrat.

Litterulas prima in versas det syllaba:
verè.

Vlci-

* *Omni homini, soli & semper.*

Vlcifer est is , qui Lucifer ante fuit.
 Dira ergo igne dabit , non lucem, ast
 ulcera servis :

Vlcera quæ nullo sunt abitura die.

In pomponiam.

COrpore cum quæstum faciat Pom-
 ponia , punctum
 (Vtile nam dulci miscuit) omne tu-
 lit.

Ad Gallam puellam , jam senescentem.

DIcebam tibi : Galla senescimus.
 effugit ætas.

Vtere rene tuo ; casta puella , anus
 est.

Spreuisti. obrepfit non intellecta scue-
 ctus.

Nec revocare potes , qui periere
 dies.

Nunc piget : & quereris, quod non aut
 ista voluntas

Tunc fuit : aut non est nunc ea for-
 ma tibi.

Da tamen amplexus , oblitaque
 gaudia junge ,

Da, fruar , & si non quod volo ,
 quod volui.

Horne-

Homerus.

MEntiri cæcum cum nemo mire-
tur Homerum :
Auritus testis, non oculatus erat

Ad puerum formosum.

DVm dubitat natura, marem, fa-
ceretne puellam :
Factus es, O pulcher, pene puella
puer.

De Iove, Iunone & Clara.

IVppiter, infani dum sæva Cupidinis
arma,
Et nequit accensas pertolerare faces;
Iane biceps, cæli custos, mihi limina
pande,
Pande nec hoc unquam sentiat uxor
ait.
Sensit ut hoc uxor turbatur, & undique
fluctus
Ore vomit; liquida fit magis atra pi-
ce.
Irruere in magnum magna cum voce
Tonantem
Audet, & illius detrahit arma manu.
Clavigerum terret Ianum; lustratque
per omnes

Terras

Terras, an videat quo vir ab igne calet.

Nunc huc, nunc illuc, dum torvo lumine se fert,

Aspectu patuit candida Clara suo.

Quam simul ut vidit, cæcas exarsit in iras;

Tuque Iovem exclamat, regnaque nostra trahis?

Dum rotat, & picco contorquet ab æthere fulmen;

Illud in hæc durus pectora flexit amor.

Ad Grammaticos, cur sæpe scribat lasciva.

CArmina cur spargam cunctis lasciva libellis,

Quæritis? insulsos arceo Grammaticos.

Fortia magnanimi canerem si Cæsaris arma,

Factave divorum relligiosa virum,
Quot miser exciperemque notas, pateterve lituras!

Quot fierem teneris supplicium pueris!

At nunc uda mihi dictent cum basia carmen,

Pruriat

Crepundia Poëtica. 81

Pruriat & versu mentula multa
meo,
Me legat innuptæ juvenis placiturus
amicæ,
Et placitura novo blanda puella
viro,
Et quemcunque juvat lepidorum de
grege vatum
Ora festivis ludere deliciis.
Lusibus at lætis procul hinc absistite
fævi
Crammatici, injustas & cohibete
manus:
Ne puer, ob molles cæsus lachry-
mansque lepores,
Duram forte meis ossibus optet hu-
mum.

De Cornibus Problema.

SI quando sacra jura thori violaverit
uxor,
Cur gerit immeritus cornua vir? ca-
put est.

In Erasmus.

CVr Monachos fratres & claustra
relinquis Erasme!
Non misera factum hoc ambitione
caret.

Nam

Nam quæ latens illic velut in scrobe vilis ERAS MVS.

In lucem ut videas, & videre, falsis.

Christus in Cruce.

IN medio Christus latronum quando pependit
Aut nunquam; aut Virtus, tunc fuit in medio.

In medio virtus.

Ambulat in medio mulier pomposa virorum:
Virtus jam medium perdidit ergo locum.

Duo ante Conjugium divites, post illud pauperes.

ESSE, inquit Iuvenis, terræ sibi iugera mille:
Redditibus ditem se quoque virgo refert.

Atque parem se divitiis censebat uterque:

Ast inopes juncti se repetere thoro.
Cur? quæ narrarunt si sint ea vera reperta?

Vir-

Virgo onera omisit ; debita virque
sua.

Nec { *ex malis minimum.*
ex bonis maximum.

Optima sit quamvis , uxorem nolo gi-
gantem :

Vxorem Nanam nolo, licet mala
sit.

Antithesis inepta.

CVM super imposita est sedi inver-
sa altera sedes ,
Neutra tibi ut sedeas apta futura situ
est.

Carmen Rythmicum de Daetylo.

Daetylus antiquus
Non est mulieris amicus,
Frangitur ut stramen,
Cum venerit ante foramen.

Ænigma Arithmeticum.

O Va duæ gestant poculo venden-
da sorores,
Ast horum numerus quis sit, uter-
que latet.

Vna

Vna¹ ait, Heus adijunge meis, soror,
octo tuorum :

Sunt numero æqua tuis ova futura
mea.

Altera, non, inquit, sed da mihi quin-
que tuorum:

Ovorum numerus tunc mihi tripus
erit.]

Dic, age quot gerat ova prior ? quot &
ova sororum

Altera ? Arithmeticâ si quid in arte
potes.

Responsio,

Octodecim gerat ova prior, tunc
cunctâ sororis.

Bis septem atque decem posterioris
erunt.

Nam si posterior donaverit octo priori,
Sex & viginti cuilibet æqua manent.

At si posterior sumat sibi quinque prio-
ris ;

Hæc retinet tredecim, ter tredecim
illa tenet.

Testes.

AN quia testamur sexum sic dici-
mur ? an quod

Ne-

Nequitiaë testes adsumus ambo tuæ.

Detestatio mortis accersita.

QVid juvat heu ! ferro fatum prope-
rare vel undis ?

Sponte venit tacitum nec remoratur
iter.

Scilicet hæc omnis spatiosum turba per
orbem ,

Victima Plutonis nil miserantis erit.

Vnum omnes expectat iter : quod Tro-
jus heros,

Quod Numa, quod Tullus dives , &
Ancus ijt.

Litteralis Daëtyli Metamorphosis.

Surgens facit I ,

Intrans facit O ,

S, Pede levato.

Iocus in Inconstantem.

SE famulum Noipus , modo se cu-
pit esse magistrum,

Se modo Cantorem, se modo vult
Logicum.

Vivere vult Romæ, modo Pisis degere
mallet ,

Malle

Mallet at in patriâ stertere posse domo.

O quot mente urbes peragrat, quot devorat artes !

Omnibus esse locis , omnia nosse cupit.

Interea Logicus non est , non Musicus ille ,

Non famulus , pueros non elementa docet.

Nec Romæ vivit , nec Pisis degere curat,

Et pudet ad patrium scalpere crura focum.

Quid Noipe es , vel ubi es ? nihil , omnia , nusquam & ubique.

O ars digna loco , dignus & arte locus !

In sententiam Ovidianam.

Omnia sunt hominum tenui prudentiâ filo,

Et subito casu, quæ valvere ruunt.

Carnifices crasso suspendunt corpora filo

Ne subito canibus dilaceranda ruant.

De puero & Sorore.

Forte puer rutilum cum matre refedit ad ignem,

Et

Et tenuit gremio lactea vasa suo.

Tum soror oppositâ pueri quæ parte
fedeat,

Detegit obscuro, nescia membra lo-
co.

Illud ubi frater jam terque quaterque
notasset,

Sollicitat Matrem vocibus hisce su-
am ;

Quæso jube nostram cunnum occultare
puellam

Mater, ut in cineres ecce remissa se-
det.

Mox Priapus dudum mihi qui surrexit
in altum,

Dejicit è gremio lac patinamque
meo.

Amicorum Injuriæ.

OB bis sex obolos lis nascitur inter
amicos ;

Vere igitur damnum tollit amici-
tiam.

Sed qui tam ob parvas componunt iur-
gia causas

vix bis sex obolis hosce valere puto.

Duorum Rusticorum querela, Leoninis versibus expressa.

Rust. 1.

O Sors cæca bono semper scelerata
colono!

O durum fatum nocte nigrante fa-
tum!

Nos inopes victus, viles gestamus a-
mictus,

Æternos fletus cura paritque vetus.

Et tu scire potes quas proferat area do-
tes,

Qui vix fonte bidis, vix satiare ci-
bis.

Rust. 2.

Dum te cernebam, attonito ser-
mone stupebam,

Sperabamque bonos aure probare
sonos.

Iam tandem scivi primum ut tua testa
subivi,

Qui vaga rura terunt, hi mala multa
ferunt.

O sors haud sentis quis sit status esu-
rientis!

Paupertate gravor, cor tenet inde
pavor.

Rust.

Rust. 1.

Servio nummatis, urbanis vivo beatis,
Arva aliena regens, ast ego semper
egens.

Rust. 2.

Quid texo has telas? Vos Divi
audite querelas,
Et post mille neces accipite astra
preces.
Da Deus hanc lætâ bursam turgere
monetâ.
Unicus hic clamor, unicus hic & amor.

Mirabilis Interrogatio.

Theologorum præceps judicium,
Iurisconsultorum languens consilium,
Medicorum tardum remedium,
Philosophorum suave delirium,
Dic mihi quid sit optimum?

Responsio.

REi bonæ abusus haud est bonus.

Caupo.

Hospitii rector semper sit lætus ut
Hector,

Vt Iob sit patiens , utque Sibylla
sciens.

Titus Manlius filium pleclens.

Filius à pugnâ spoliis veniebat onu-
stus ,

Fauſtaque non juſſâ ſumpſerat arma
manu.

Vltiores patriæ ſenſit me iudice faſces :
Nempe ſimul pōtuit victor & eſſe no-
cens.

Non pater occidi , nam quiſquis iudicis
æqui

Perſonam induerit, exuit ille patris.

C. Iunius Brutus.

Ipſe ego ſubjeci natorum colla ſecuri,
vicunque hoc olim poſtera turba
ferat :

Crederet imperio quiſquam moviſſe
ſuperbos,

Quando ſuperbiret ſanguis in Vrbe
meus ?

Quin potius collapſa domus me lugeat
orbem,

Dum tibi me poſſis dicere Roma pa-
trem

Iephte ex voto inconſulto filiam immolans.

Quod memorat cæcus de rege Poëta
Pelaſgo,

Hec

Heu utinam de me sola theatra ferant !

Sed nimium veris gesta est mihi fabula rebus,

Dum cecidit nostra filia cæsa manu
Non satis ut constet, pius, an scelera-
tus, Iephtes

vota recusanti solverit ista Deo.

Serius infelix moneo, æternumque monebo :

Irrita vota facit, quisquis iniqua facit.

De quadam Puella,

CUm quædam, cur sim barbatus,
virgo rogaret,

Hoc, dixi, vultu territus hostis abit.

Tunc illa id falsum tibi vel me teste probabo,

Quæ glabra tuta fui, facta sed hirta petor.

Medicus & Lippus.

STercus & urina hæc Medicorum
fercula prima :

Sunt Medicis signa, at sunt Lippis
fercula digna

In fidos amicos.

Intumeant Zephyi, si turgida vela secundis,

Et veniant fatis omnia læta tuis ;
Mille tibi comites , & mille parabis a-
micos ;

Affinis , Dominus , cunctaque solus
eris.

At postquam , infidum mutans semel
aspera vultum ,

Ingruerit velis aura maligna tuis ;
Tum qui jam fueras tot circumseptus
amicis ,

Et modo qui dominus , qui modo
frater eras ;

Hæc solæ a cunctis infelix dicta repor-
tas ,

Quis mihi ? quid tecum ! proximus
ipse mihi.

In senem uxorem ambientem.

Cum tua laxa tremuit fædato in cor-
pore pellis

Ambis virgineum captus amore tho-
rum.

Quæ tamen est ratio , num forsitan ex-
trahet annos ?

Et bustum & naulum triste puella
dabit.

Senex dives de se

Pauper eram juvenis , nunc tandem
ætate senili

Dis

Ditesco ; hei misero , tempore utro-
que, mihi !

Vt cum poteram , nummorum copia
decrat :

Copia nunc superest larga , sed usus
abest.

Castitas puellæ ruflicæ.

Ruflica conscendit noctu sænile
puella,

Hanc sequitur poscens dulcia furta
puer.

Ad quem correpto sæni conversa ma-
niplo ,

Te misere feriam , me nisi linquis,
ait.

De Astrologo , & Aratore.

Dixerat Astrologus cælum sine nu-
be futurum ;

Principe silvarum lustra petente suo.

Dixerat ècontra ruiturum nubibus im-
brem,

Vertere consuetus bobus Arator hu-
mum.

Vix ingressus erat Princeps nemus illi-
co densum,

Cum subito pluvix præcipitantur a-
quæ.

Laudat Aratorem Princeps, ipsumque
docere

Astra, sed Astrologum sumere rastra
jubet.

De Thalete Arologo & Amm rustica.

ARdua forte Thales cæli dum syde-
ra lustrat,

In foveam gressu præcipitante ruit :
Hunc anus ut quædam delapsum rusti-
ca vidit,

Quæ vitreo liquidas fonte petebat a-
quas.

Sic super illudens cum pervenisset ad
ipsum,

Alloquitur quatiens voce tremente
caput.

Astra quid inspectas cæli sublimia stul-
te,

Nec tibi quæ prosint inferiora vides?
Dumque futura studes aliis prædicere
fata,

cernere quæ jaceant, non potes ante
pedes?

In Puellam apud focum sæpius dormientem.

QVando dat somno sese officiosa
puella,

Tunc ait hoc tacite, carpe pudici-
tiam.

Nam.

Nam dum somniferâ tanguntur tem-
pora virgâ,
Abrepti somno culpa pudoris erit.

In somnoientum.

Post cœnam dormire, inquis, nequeo
immediate ;
Miraris ? lectum prandia adusque
premis.

*Tutior est sibilus Basilisci quam cantus
puelle.*

Tutius in silvis basiliscum audire
fremementem.
Quam molles cantus fœmineumque
Melos.

Ad puellam.

Res tibi in immensum quam par-
vo tempore crevit !
O Mega nunc , annos ô Micron ante
duos.

In Nanum.

Ausus formicæ Nanus conscende-
re tergum,
Credebat domito sese elephante ve-
hi.

At vero ut cursu fertur nimis illa super-
bo,

Infelix mediâ præcipitatur humo,
Calcatusque miser, quid rides invidæ
casum,

Dixit communem cum Phaëthonte
mihi ?

In Sartorem,

Sartor cum in fultâ residebat fuste
fenestra

Esse suum vesti forfice dans & acu,
Bini dura canes inter se bella gerentes
Sartorem ad lapsum fuste cadente
trahunt.

Vidit ut hoc populus, risit; sed turbidus ille

Plebs iusti ob casum non pia gaudet,
ait.

In Cerellinam cumulo Gallo nuptiam.

Nunc ego Spartanos iterum desidero mores;

Spondeat ut nudo nuda puella viro :
Nuper enim sterili desponsa Cerillia
Franco,

Crediderat Gallo nubere; nupta Capito est.

Tria mulieris petulantiam cohibent.

Fæmina molle genus, turpes proclivis ad actus,

Ni vir sit custos, ni pudor atque metus.

In

Dilectum Medicus gnatum ad me
misit ut illum

Grammatices primis imbuerem stu-
diis.

Ast ubi, *Musa refer furias Pelidis & iram,*
Norat & hoc carmen quod solet inde
cani

Multas qui fortes animas sub Tartara misit
Discipulum nostris detinet à foribus;
Meque videns genitor; tibi sum devin-
ctus amice,

Gnatus at è nobis hæc bene disc et, ait:
Namque & ego multas animas sub Tar-
tara mitto,

Nec mihi Grammatici tunc opus est
operâ.

Tollere scis morbos: at quomodo?
tollis & ægros,
Quodque facis (Iudas ut) cito Cin-
na facis.

Qui tuus est patiens, & terque quater-
que beatum!

Ægrotare illum non patiere diu.

Intrans Medici facies tres esse viden-
tur

Ægrotanti ; hominis, Dæmonis, atque
Dei.

Quam primum accessit Medicus dixit-
que salutem ;

En Deus , aut custos Angelus , æger
ait :

Cum morbum Medicina fugaverit ; ec-
ce homo clamat :

Cum poscit Medicus præmia ; vade
Satan.

Antidotum contra pestem.

Viginti foliis Rutæ falis adde pu-
sillum,

Atque duas ficus junge , nucesque
duas :

Antidotum Mithridatis habes contra
omne venenum,

Aëris & contra pestiferi omne genus.

Auctor de se.

Hæc miser scripsit Poëta
Cur semper deest moneta.

Est Valde bonus socius,

Edit & bibit ocius.

Non curat farvis valorem,

Emit panem apud pistorem.

Quem non juvant , carminibus

Quæ docet de virginibus :

Non est enim affabilis,

Nec

Nec forma delectabilis :
Non habet ergo gratiam ,
Sed semper stat post januam ,
Semperque locum ultimum
Tenet in domo virginum ;
Sed hoc non nocet admodum ,
Non adfert enim commodum ,
Non est bonum aucupium ,
Purgat enim Marsupium ,
& studiis est noxium ,
Perditioque iuvenum omnium .
Ergo colamus Venerem ,
Quæ gradum habet ad inferna cele-
rem .
Nobilis res procedit male ,
Ideo posthac amor vale .

De quodam Sponso

DItem pauper anum iuuenis sibi
duxit, & ipsa
In focii vt cepit mutua iura thori.
Omnes in geniale viros conclaue vo-
cavit,
Est que graui exorsus taliter ore lo-
qui:
Vos chari affines , vos quotquot adestis
amici,
Appello testes hac ego nocte meos.
Quod mendax fuerit Coniux, si obiece-
rit olim

Nec

Hanc

Hanc nudis natibus me subiisse domum.

Ac simul has picta redimitas sindone partes,

Reiectis pronus vestibulis exhibuit.

De Fure quodam.

CONstitit horrendum furti reus ante tribunal,

Et vinctas tenuit post sua terga manus.

Hunc ubi formosum iuuenem pauper-
cula virgo

Cerneret, in socium poscit habere virum.

Ad quam conversus morti modo proximus ille,

Argutum nasum pressaque labra videt.

Moxque assistentem lictorem hortatur,
& inquit,

Ad iussam propera, vivere nolo, necem.

Mortuus vilis, quia quam tabesco super-
stes,

Aque brevem malo, quam sine, sine, crui-
cem.

De puella quadam & iuvene.

A Spexit iuvenem formosa puella
superbum,

Illius in vultu lumina fixa tenens.

Hic ait, in terram potius tu deice ocel-
los,

Non oculos habeat casta puella va-
gos.

Imo, ait, hæc magis in terra tu lumina
figas,

Ex terra primum nam tua facta caro
est.

Nostri principium fuit ortus costa viri-
lis:

Hanc quæro, & iungi me velit illa
sibi.

Cur fœminæ citius crescant viris?

VT lolium segetes crescendo vin-
cit, ut alte

Emicat hortorum carduus inter
opes:

Fœmina sic maribus citius consurgit in
auras,

Fœmina non vllum ferre parata mo-
dum.

Nimirum pravae crescunt vel ocius her-
bæ,

Fœmina

Fœmina quas inter connumerand
fuit.

*Erit finis, hæc Medica præscriptio, ut Lect
ribus sit sine fine salus.*

R. *id est*, Recipe mamillarum virg
narium manipulos duos,
Et comprime, donec fiat resurrecti
onis,
Atque tunc pone rem in re,
Donec sudaveris ad uncias quinque
fiat mixtio.

F I N I S.

numeranda

io, ut Lecto-

s.

rum virgi-

nos,

resurrectio

s, quinque,